

TC
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
TÜRK DİLİ BİLİM DALI

LEYLĀ VÜ MECNŪN
- TEBRİZLİ HAKĪRĪ -

(Yüksek Lisans Tezi)

AHMET KOÇAK

İstanbul 2006

TC
MARMARA ÜNİVERSİTESİ
TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
TÜRK DİLİ BİLİM DALI

LEYLÂ VÜ MECNÛN
- TEBRİZLİ HÂKÎRÎ -

GİRİŞ - İNCELEME - METİN - DİZİN - TIPKIBASIM

(Yüksek Lisans Tezi)

AHMET KOÇAK

TEZ DANIŞMANI:
DOÇ. DR. GÜLŞEN SEYHAN ALIŞIK

İstanbul 2006

İÇİNDEKİLER

İçindekiler	I
1. Önsöz	III
2. Özet	V
3. Abstract	VI
4. Kısaltmalar ve İşaretler Listesi	VII
5. Çevriyazı Alfabesi	VIII
6. Giriş	9
6.1. Eserin Konusu	12
6.1.1. Eserin Özeti	13
6.2.1. Türk Edebiyatında Leylâ İle Mecnûn Yazan Şairler	15
6.2.2. Azerbaycan Türkçesi İle Leylâ İle Mecnûn Yazan Şairler	17
6.3. Hakîrî'nin Yaşadığı Dönem, Hayatı, Eserleri, Edebî Kişiliği	19
6.3.1. Hakîrî'nin Döneminde Edebi, Siyasi ve Kültürel Durum	19
6.3.2. Hakîrî'nin Dönemine Kadar Azerbaycan ve İran Sahasında Türk Edebiyatı	23
6.3.3. Hakîrî'nin Hayatı	26
6.3.4. Hakîrî'nin Eserleri	29
6.3.5. Hakîrî'nin Edebî Kişiliği	33
6.4. Yazmanın Özellikleri	35
7. İnceleme	37
7.1. Ses Özellikleri	38
7.1.1. Ünlüler	38
7.1.2. Ünlü Düşmesi	39
7.1.3. Ünlü Uyumu	39
7.1.4. Ünsüz Değişmeleri	40
7.1.5. Ünsüz Düşmesi	43
7.1.6. Ünsüz Türemesi	43
7.1.7. Ünsüz İkizleşmesi	43
7.1.8. Yer Değiştirme	44
7.1.9. N ~ B Çatışması	44
7.1.10. Ünsüz Uyumu	44
7.2. Biçim Özellikleri	45
7.2.1. Ad Çekimi	45
7.2.2. Zamir n'si	47
7.2.3. Sayılar	47
7.2.4. Zamirler	48

7.2.5. Zarflar	49
7.2.6. Edatlar	49
7.2.7. Sıfat-Fiiller	50
7.2.8. Ad-Fiiller	50
7.2.9. Zarf-Fiiller	50
7.2.10. Ettirgenlik Ekleri	51
7.2.11. Fiil Çekimi	51
7.2.12. Yardımcı Fiiller	54
7.2.13. Kişi Ekleri	54
7.3. Eserin Yazım Özellikleri	55
7.3.1. Ünlülerin Yazımı	55
7.3.2. Ünsüzlerin Yazımı	56
7.3.3. Yazım Yanlışları	56
7.3.4. Harekelerin ve Yazı İşaretlerinin Kullanılışı	57
7.4. Sonuç	59
8. Metin	61
9. Dizin	121
10. Sonuç	235
11. Kaynakça	236
12. Özgeçmiş	241
13. EK: Tıpkıbasım	242

ÖN SÖZ

Bu yüksek lisans araştırma tezi, 16. yüzyılda yaşamış olan Tebrizli Hâkîrî'ye (?-1585) ait olan *Leylâ vü Mecnûn* mesnevisinin 147^b/1 - 167^b/1 yapraklarının çevri yazılı metnini; ses, biçim ve yazım incelemelerini; dizin ve tıpkıbasımını içermektedir.

16. yüzyılda İran coğrafyasında yaşamış şairlerin eserlerini genellikle Farsça yazmaları sebebiyle bu dönemden günümüze ulaşan Türkçe eser sayısının çok az olduğu düşünülürse Türkçe yazma çabasındaki Hâkîrî'yi; Doğu Türkçesinde Ali Şir Nevâyî ile başlayan ve Safevîler döneminde Hatâyî (Şah İsmail) ile zirvesine ulaşan Türkçe yazma akımına dâhil etmemiz mümkündür.

Dönemine göre sade bir dil kullandığı kabul edilen Hâkîrî'nin bu eseri, hem kendi döneminin Türkçesine önemli bir kaynak oluşturmuş hem de taşıdığı Azerbaycan Türkçesine özgü söz varlığı, ses ve biçim özellikleri ile dilimizin gelişimi ve tarihi açısından önem taşımaktadır.

Ses, biçim ve söz varlığı yönünden Azerbaycan Türkçesinin örnek metinleri arasında gösterilen ve H.(931–932) – M.(1525–1526) tarihleri arasında yazılan bu eserin, Türk edebiyatında yazılmış *Leylâ vü Mecnûn*lar arasında Azerbaycan Türkçesiyle yazılmış ilk *Leylâ vü Mecnûn* olması bu önemini daha da artırmaktadır.

Bu sebeplerle önem arz eden 50 yapraklık bu yazmanın, son 20 yaprağını Türk dili bilim dalında yüksek lisans tezi olarak ele almayı uygun gördük. Tamamı 2150 beyit olan eserin ilk 1138 beyiti (30 sayfası) 2003 yılında, tez danışmanlığını yine hocam Doç. Dr. Gülşen Seyhan ALIŞIK'ın yaptığı Arzu SOLAK tarafından yüksek lisans tezi olarak incelenmiştir. Bu eser üzerine yapılmış müstakil bir çalışma saptanamamıştır.

Çalışmanın sonuna metnin karşılaştırılması amacıyla eserin tıpkıbasımının eklendiği bu tez, başlıca üç bölümden oluşmaktadır: *İnceleme*

bölümü, metnin ses, biçim ve yazım özelliklerinden; *metin* bölümü, çevriyazılı metinden; *dizin* bölümü ise metnin dizininden müteşekkildir.

Metinde dikkat çeken ses, biçim ve yazım özellikleri *inceleme* bölümünde ele alınmış ve üzerinde durulan her bir özellik örnekleriyle gösterilmiştir.

Çalışmanın çevriyazılı *metin* bölümünde; okunuşta metne sadık kalınmış, harfler yazıldığı gibi okunmuştur. Eserin bozuk nesihle ve bir iki kelime dışında harekesiz yazılmış olması kimi kelimelerin okunuşunu güçleştirmiştir. Yazmada karalanmış yerler olmakla birlikte karalanmış kelimelerin doğru şekilleri genellikle üzerlerine yazılmıştır. Ancak bir iki yerde, yanlış yazılmış kelimenin karalanması veya karalanmış kelimenin doğrusunun yazılması unutulmuştur. Ayrıca yanlış yazılmış kelimeler ile noktaları, keşideleri unutulmuş harfler de vardır. Eserde vezin zaafı da göze çarpmaktadır. Çalışmanın giriş bölümünde bunlara örnekler verilmiştir.

Alfabetik olarak hazırlanan *dizin* bölümünde; metindeki kelimeler madde başı ve bu kelimelerin oluşturduğu tamlama, deyimler ve birleşik şekiller de iç madde olarak; eserde kazanmış oldukları anlamlarıyla birlikte gösterilmiştir. Ayrıca alıntı kelimelerde, söz konusu kelimelerin dilimize hangi kaynaktan geçmiş oldukları da belirtilmiştir. Tamlama ve deyimlerde anlam, ilk sözcüğün madde başı altında verilmiş olup birlikte kullanıma dâhil olan diğer kelimelerin madde başında anlam verilmeden yazılmıştır. Bununla birlikte metindeki ikili şekiller kendi alfabetik sıralarında verilmiş olup bu ikili şekillerin birbirine atıfta bulunulmuştur.

Son olarak, bu çalışmanın başından sonuna kadar yardım ve desteklerini benden esirgemeyen tez danışmanı hocam Doç. Dr. Gülşen Seyhan ALIŞIK'a, ayrıca bir önceki tez çalışmamda büyük desteklerini gördüğüm ve aynı zamanda bu tez çalışmasının da program danışmanı olan Prof. Dr. Emine GÜRSOY – NASKALİ'ye ve hazırladığı “Cibakaya” adlı bilgisayar programıyla araştırmacıların “dizin” gibi zahmetli bir işini nispeten kolaylaştıran Prof. Dr. Ceval KAYA'ya teşekkürlerimi sunarım.

Ahmet KOÇAK

ÖZET

H.(931–932) - M.(1525–1526) yıllarında Tebrizli Hâkîrî (?-1585) tarafından Azerbaycan Türkçesiyle yazılmış olan *Leylâ vü Mecnûn* adlı eser üzerine yapılan bu çalışma, esas olarak üç bölümden oluşmaktadır. İnceleme bölümünde, metin üzerinde ses ve biçim incelemesi yapılmış; metin bölümünde Arap harfli olan yazma çevriyazı alfabesine aktarılmış; dizin bölümünde ise eserin tüm kelimeleri eser içinde kazanmış oldukları anlamlarıyla, kurmuş oldukları kelime öbekleriyle ve geçtiği yerlerle birlikte verilmiştir. Çalışmanın en sonuna da karşılaştırma yapılabilmesi için yazmanın tıpkıbasımı konulmuştur.

İnceleme bölümünde eserin yazım özellikleri verilmiş, ayrıca eserin dikkati çeken ses ve yapı özellikleri üzerinde de durulmuştur.

Metin, mesnevi tarzında manzum yazılmış olmasına rağmen yazmada nesir biçiminde yazılmıştır. Metin çevriyazıya aktarılırken nesir düzeniyle değil, dizeler birbirinden ayrıştırılarak nazım düzeniyle (beyit olarak) verilmiştir.

Dizin bölümünde, kelimelerin eser içinde kazanmış oldukları anlamlarıyla verilmesine dikkat edilmiştir. Ayrıca alıntı kelimelerin hangi kaynaktan dilimize geçtiği ve o dildeki doğru biçimleri, kelimelerin kurmuş olduğu tamlama, deyim ve diğer kelime öbekleri; ilk kelimelerinin madde başı altlarında anlamlarıyla, sonraki kelimelerinin madde başı altlarında ise anlamları verilmeden yazılmıştır.

Bununla birlikte giriş bölümünde eserin, Azerbaycan Türkçesiyle yazılmış ilk *Leylâ vü Mecnûn* olması ve 16.yüzyıl Azerbaycan Türkçesinin kendine özgü ses, yapı özelliklerini yansıtması; dönemine ait söz varlığını taşıması gibi özellikleriyle hem Türk edebiyatı tarihi hem de Türk dili araştırmaları için çok önemli bir kaynak eser oluşunun altı çizilmeye çalışılmıştır.

ABSTRACT

The present study has been carried out on the book titled *Leylā vü Mecnûn* which written by Tebrizli Hâkîrî (?-1585) in 1525-1526 Azerbaijanian Turkish and consist of three chapters. The text has been prepared in transcription alphabet and grammatical analyses have been realized on the text and the meanings of the words and their components have been given in the index chapter of our study accordingly. The facsimile of the text is also enclosed to the study for necessary comparison.

The important phonologic and structural characteristics have been examined in the examination chapter and act of writing characteristics are also included in the present study.

The text has been inserted to the manuscript in prose form despite it's written in Mesnevi (poetry) form. We have preferred to give the text in poetry from (as couplet) instead of the prose while we have transcribed the text.

We have tried to give the actual meanings of the words in index chapter. We have also indicated the source of the borrowing words which stated in our text. The noun and prepositional phrases are given with the clauses meanings of the initial words and following words are given in structural form without meaning.

We have tried to emphasis that the book titled *Leylā vü Mecnûn* was the first text which written in Azerbaijanian Turkish in the introduction chapter we have also indicated the importance of the as its reflected the unique phonological and structural characteristics of the Azerbaijanian Turkish in 16th century with its original vocabulary therefore this text may be evaluated as an important source for both Turkish Literature as well as Turkish Language researches.

KISALTMALAR VE İŞARETLER

Ar.	: Arapça
Far.	: Farsça
H.	: Hicrî
Ktp.	: Kütüphanesi
mec.	: Mecaz anlam
M.	: Milâdî
nu.	: Numara
s.	: Sayfa
Soğd.	: Soğdca
sy.	: Sayı
trc.	: Tercüme
TDK	: Türk Dil Kurumu
TDY	: Türk Dili Yıllığı
< >	: Eklenen unsurları gösterir.
{ }	: Fazla yazılmış unsurları gösterir.
[ ]	: Eksik yazılmış unsurları gösterir.
—	: Fiil kök ve gövdelerini gösterir.
+	: Ad kök ve gövdelerini gösterir.
<	: Kelimeye kaynaklık eden dili gösterir.
→	: Karşılaştırılması gereken biçim ve anlamları gösterir.

ÇEVRIYAZI ALFABESİ

ء	'	ش	ş
ا	a, ā, e, é	ص	ş
آ	a, â	ض	ž
اي	é, ı, i, ī	ط	ţ
ب	b	ظ	z
پ	p	ع	'
ت, ة	t	غ	ğ
ث	s	ف	f
ج	c	ق	k
چ	ç	ك	g, k, ñ
ح	h	ل	l
خ	h	م	m
د	d	ن	n
ذ	z	نك	ng
ر	r	و	o, ō, ö, u, ū, ü, v
ز	z	ه	a, e, h
س	s	ى	ı, i, ī, y

GİRİŞ

Azerbaycan Türkçesiyle yazılmış ilk *Leylâ vü Mecnûn* olması bakımından¹ hem edebiyat tarihimiz hem de dil tarihimiz açısından önem taşıyan bu eser H.931–932 - M.1525–1526 yıllarında Tebrizli Hâkîrî (?-1585) tarafından yazılmıştır.

Türk Dil Kurumu Kitaplığında ve Azerbaycan İlimler Akademisi El Yazmaları Fondunda birer fotokopi nüshası bulunan eserin aslının bilinen tek yazması İngiliz Kraliyet Müzesinde (British Museum) olup Türkçe yazmalar katalogunda 7936 numara altında kayıtlıdır.²

Bu eserin bir nüshasının daha olduğu iddiası varsa da bu doğru gözükmemektedir.³ Çünkü eserden verilen örnek beyitlerin Fuzûlî'nin *Leylâ ve Mecnûn* 'una ait olduğu tespit edilmiştir.⁴

Çoh mâh-likâ sanemler aldı
Çoh turfe zemîne tohm saldı (497)

Çoh nezrler etdi her mezâra
Çoh kıldı niyâz Kirdgâra (498)

Eser hakkında ilk bilgi veren ise yine katalog tespitini yapan Charles Rieu olmuştur. Rieu, verdiği bu bilgilerde eserin müellifinin belli olmadığını söylemiştir.⁵

Eserin Hâkîrî'ye ait olabileceği iddiası ilk defa 1940 yılında ortaya atılmıştır.⁶ Daha sonra Hamit Araslı da eserin Tebrizli Hâkîrî'ye ait olabileceğini söylemiştir.⁷

¹ Gülşen Seyhan Alışık. "Azerbaycan Türkçesi", *Türkler Ansiklopedisi*, c.19, s.231

² Charles Rieu. *Catalogue of the Turkish Manuscripts in the British Museum*, Osnabrück: Otto Zeller Verlag 1978, s.257–258

³ Hüseyin Muttakî. S. M. Maraşî. "174. madde: Leylî ve Mecnûn", *Fihrist-i Nüshahâ-yı Hatt-ı Türkî*, Kitabhane-i Büzürg-i Hazreti Ayetullah'ül-Uzmâ Mar'aşî Necefî, Kum 2002, c.II, s.238

⁴ Muhammet Nur Doğan. *Leylâ ve Mecnûn - Fuzûlî*, Yapı Kredi Yayınları, Kazım Taşkent Klasik Yapıtlar Dizisi, s.112, İstanbul 2002 (2. Baskı)

⁵ Charles Rieu. a.g.e., s.257–258

⁶ *Azerbaycan Sovyet Ensiklopedisi*, c.10, s.187a, Bakü 1987.

Bu çalışmamız sonucunda, eserin Tebrizli Hâkîrî'ye ait olduğu kesinlik kazanmış olacaktır. Şair Hâkîrî mahlasını, eserdeki üç ayrı gazelinmakta beyitlerinde açıkça kullanmaktadır:

Mışl-i Mecnûnsan cemâliñ Leylîye
Bu **Hâkîrî** valeh ü hayrân-durur (150^b / 03)

Éy **Hâkîrî** oluban Şîrîn için
Kûhken bol nâle-i Ferhâd kıl (153^b / 08–09)

Bilmezem senden kime dâd édeyem
Éy **Hâkîrî**niñ günin zâr éden ‘ışk (153^a / 08)

Tebrizli Hâkîrî eserini yazdığı tarih olarak şu beyitleri yazmıştır:

Azîne günü idi şehr-i recep
Uşbu nazmı éyledi köñlüm taleb

Târîh ol dem zı idi lâm-elif
Sâ‘at-i sa‘d idi eyyâm-ı şerîf (118^b / 12–13)

Bu beyitlere göre şair bu eseri yazmaya H.931 Recep ayında başlamıştır. Bu tarih M.1525 Nisan ve Mayıs aylarına karşılık gelir.⁸

Astrolojik olarak 22 Nisan – 22 Mayıs arası Boğa burcudur. Yani Dünya, Müşteri (Jüpiter) gezegeninin etkisine girer.

Beyitte geçen “*Sâ‘at-i sa‘d*”⁹ kullanımı da bu yönde olsa gerektir. Şair bu esere başlarken kasıtlı olarak, bir işe başlamak için uygun olduğuna inanılan Jüpiter saatini

⁷ Hamit Araslı. “Leyli ve Mecnun Hakkında”, *TDY Belleten* 1958, s.17–20

⁸ Hicri takvimi miladi takvime çevirme programı için: Zürih Üniversitesi, Oryantalizm Araştırmaları Enstitüsü, www.oriold.unizh.ch/static/hegira.html

⁹ Astrolojide eskiden beri her işe, gün içerisinde daha uygun olduğu düşünülen kimi saatler tayin edilmiştir. Bu saatlerden biri de “*Jüpiter Saati*”dir. Bu saatle ilgili şu bilgilere ulaşılmıştır: “*Jüpiter Saati* - Hoş bir saattir. İnsanın içine rahatlık, hoş görü, sevinç gibi duygular verir. Şans gerektiren konularda yapacağınız çalışmaları bu saatlere denk getirirseniz daha iyi sonuçlar elde edersiniz. İbadet yapmak, zikir çekmek, dini bilgilerinizi genişletmek, tefekkür etmek, öğrenmek, bilgi alışverişi

seçmiş olmalıdır. Ayrıca Sa‘d-ı Ekber<Ar. büyük mutluluk ; Müşteri (Jüpiter)¹⁰ anlamı bu fikri desteklemektedir. Şairin astrolojiye olan ilgisi eserin ilerleyen bölümlerinde de göze çarpar.

Bunlarla birlikte, şairin cuma günü yazmaya başladığı göz önüne alınırsa bu aralıkta kalan cuma günlerinin tarihleri; 05 Recep 931 (28 Nisan 1525), 12 Recep 931 (05 Mayıs 1525), 19 Recep 931 (12 Mayıs 1525), 26 Recep 931 (19 Mayıs 1525) olmaktadır.¹¹ Şair eserini bu tarihlerden birinde yazmaya başlamış olmalıdır.

Eserin tamamlanma tarihi olarak ise yazmanın en sonunda bulunan şu ibareler bize yol gösterici olmuştur:

Temmet dāsītān bi-‘avn’illāhi’l-melikū’l-müste‘ān
Yevmū’l-eḥad fī vaḳt-i ‘aṣr şehri rebī‘ū’l-āḥir (167^b/ Yan)

Bu ibarelerden, eserin dokuz ayda yazıldığı ve H.932 yılının Rebiyülahir ayının pazar günü ikindi saatlerinde tamamlandığı anlaşılmaktadır. Buna göre şair eserini; 07 Rebiyülahir 932 (21 Ocak 1526), 14 Rebiyülahir 932 (28 Ocak 1526), 21 Rebiyülahir 932 (04 Şubat 1526), 28 Rebiyülahir 932 (11 Şubat 1526) tarihlerinden birinde bitirmiş olmalıdır.¹²

Şair, eserin tamamının 2150 beyitten ibaret olduğunu ve eserine *Leylā vü Mecnûn* adını verdiğini de şu beyitlerde belirtmektedir:

---

yapmak veya ders çalışmak için uygun bir saattir. Başlangıçlar yapmak için de uygundur. Bir işe başlamak istiyorsanız, Jüpiter saatini tercih edebilirsiniz.”

¹⁰ “**Müşteri**: Yedi seyyar yıldızdan biridir. Bircis de denilir. Eski müneccimler buna Kâdî-i felek (feleğin kadısı), sa‘d-ı ekber derlerdi. Yeri altıncı göktür. Telakkiye göre din, ilim, hilm, haya, tevazu, kerem, akıl, talâkat ve fesahat evsafındandır. Bu yıldız doğarken ana rahmine düşen çocuğa yıldızdaki bu vasıflar intikal edermiş. Belîğ, natûk, talihli, cesur, kerim ve zarif olurlarmış. Kimyacılarda adı tunçtur. Mavi renk buna mensuptur. Mirrih ile Kamer dostları, Zühre ve Utarit düşmanlarıdır. Tabiatı itidal üze ve râtıbtır. Edebiyatımızda adalet, hikmet-i ilahî menzilesindedir. Eski metinlerde vezirler, âlimler, hâkimler bu yıldıza benzetilmiştir.. Bir adı da Hürmüz’dür.” Onay, Ahmet Talat. *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*, haz. Cemal Kurnaz, Ankara 1992, s.307

¹¹ Çevirme programı için adı geçen genel ağ sayfası.

¹² Çevirme programı için adı geçen genel ağ sayfası.

İki miñg yüz elli beyt oldı hemān
İki āşık hālñi étdim beyān

Faẓl kıldı çü Hāḫḫ itmām éyledim
Leylī <vü> Mecnûn muña nām éyledim (167^b/ 03–04–05)

Eser, mesnevi nazım şekliyle ve aruzun fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün kalıbı ile yazılmıştır:

Fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilāt
Mü’min isen pīşe kıl şavm <ü> şalāt (167^b/ 12)

Eserinde sade bir dil kullanmaya özen gösteren şair, belki de bu sebeple bazı yerlerde aruzu kusurlu kullanmış; imale ve zihaflara sıkça başvurmuştur.

Yazmada göze çarpan diğer bir özellik de müstakil dizelerin bulunmasıdır. Uyak bakımından, bir önceki veya bir sonraki dizeyle eşleştirilemeyen bu dizeler olduğu gibi bırakılmıştır.

6.1. ESERİN KONUSU

Leylā vü Mecnûn adlı eserin konusu, Leylā ve Mecnûn adlı iki gencin çok küçük yaşlardan beri birbirlerine besledikleri büyük aşk ve bu aşk uğrunda çektikleri sıkıntılardır. Şair bu aşkı, bazen kendisi anlatıcı olarak bazen de Leylā ve Mecnûn’un ağızlarından söylediği gazellerle etkileyici bir biçimde anlatmıştır.

Eser her ne kadar beşeri bir aşk hikâyesi gibi görünse de aslında bu aşk, insana duyulan bir aşktan çok uzaktır ve ilahi aşkı temsil etmektedir.

Mesnevinin erkek kahramanı olan Mecnûn, tasavvuf ehlinin vahdet-i vücud arzusuyla Allah’a duyduğu büyük aşkı, Leylā suretinde yaşayarak sembolize etmektedir.

Şair eserinin sonunda, öğütler de vererek, bu durumu açıkça dile getirir:

Çünkü şeytān Hāḫḫ yolu bir bilmedi
Raḫmet-i Raḫmāna kābil olmadı

Éy köñül cehd-i birlik éylegil
Érişüb dil-dāre dirlik éylegil

Birlik idi Mecnûn Leylī pīşesi
Birlik idi anlarıñ endīşesi

Hak̄k yolında dā'imā birlik gerek

Dā'imā birlik ilen dirlik gerek

(167^b/ 09–10–11)

6.1.1. ESERİN ÖZETİ

Eserin, incelediğimiz bölümünün özeti şu şekildedir:

Leylā'nın, vefasızlık etmediğini anlattığı mektubunu okuyan Mecnûn, Zeyd'le ona cevap yollar.

Leylā İbn-i Selam'ın oğluyla¹³ evli olmasına rağmen ona yakınlık göstermemektedir. Leylā sürekli ağladığı için annesini çağırırlar. Anası gelir ve ona böyle davranmamasını, Mecnûn'un aşkından vazgeçmesi gerektiğini ve öğütlerini tutmasını söyler. Ancak Leylā elinde olmadığını, aklın aşka baş gelemeyeceğini söyler. Kocası, anasının da sözünü dinlemeyen Leylā'yı çaresiz kalıp boşar.

Baba evine dönen Leylā, olanları anlattığı mektubunu Zeyd'le Mecnûn'a yollar. Bunu okuyan Mecnûn yine Zeyd'le cevap gönderir.

Bir gün Leylā, hayrına yemek dağıtır. Üstelik de bunu kendi elleriyle yapar. Yemeği alanlar evlerine dönüp gitmekteyken kalabalığı ve hareketi gören Mecnûn onlara bu hayrı kimin yaptığını sorar. Hayrı Leylā'nın bizzat dağıtmak suretiyle yaptığını, acele ederse yemek bitmeden kendisinin de bundan faydalanabileceğini iletirler.

Eline bir kap alan Mecnûn, yemek dağıtan Leylā'nın önüne gelir: “Madem hayır yapıyorsun, bana da Allah aşkından ver” der. Leylā onu tanır ve Mecnûn'un uzattığı kabı alıp yere atar, kırar. Bunun üzerine Mecnûn sevinir. Çevredekiler buna bir anlam veremez: “Herkese yemek verirken sana vermedi. Bir de üstelik kabını kırdı. Bu vefasızı bırak!” diyerek Mecnûn'dan yana olurlar. Ancak Mecnûn bir an da olsa Leylā'yı gördüğüne mutlu olduğunu, bunun da kendisine yeteceğini; kimsenin kabını kırmamışken kendisinininkini kırdığını ve bu hareketinin bile Leylā'nın ona olan ilgisini gösterdiğini iddia ederek gerçek yârin böyle olacağını; bazen naz edip bazen lütfedeceğini söyler.

Nöfel adında dönemin padişahlarından biri bir gün ava çıkar. Çölde avlanırken Mecnûn'u görür. Neden burada olduğunu, niye bu hale geldiğini sorar. Mecnûn olanları anlatır. Nöfel anlatılanlara çok şaşırır ve ona adını sorar. Mecnûn adını söyleyince Nöfel ona giyecek ve at verir. Çünkü Mecnûn'un adını duymuş ama o güne

---

¹³ Fuzûlî'nin *Leylâ vü Mecnûn* adlı eserinde Leylâ, onun oğluyla değil kendisiyle evlidir.

kadar kendisini görmemiştir. Mecnûn'a: "Sana Leylâ'nı alacağım" der. Mecnûn buna çok sevinir.

Nöfel, Bü'l-Hasan'a elçiler yollar, Leylâ'yı Mecnûn için istetir. Ancak Bü'l-Hasan Mecnûn'un deli olduğunu ileri sürerek kızını vermez. Bunun üzerine Nöfel ordusunu toplar, saldırır ve Bü'l-Hasan'ın ordusunu yener. Leylâ'yı getirdiklerinde onu gören Nöfel âşık olur ve Mecnûn'a verdiği sözden vazgeçerek, Mecnûn'u yok etmeyi dolayısıyla Leylâ'yı elde etmeyi tasarlar.

Sofracıyı çağırarak yemek hazırlamasını ve içine de zehir katmasını söyler. Emri yerine getiren sofracı, yemeği Nöfel'in yanına bırakıp çıkar. Leylâ'nın aşkından çok düşünceli bir halde olan Nöfel, dalgınlıkla zehirli yemeği yer ve ölür. Nöfel ölünce Leylâ'yı tekrar baba evine götürürler. Mecnûn da yeniden çöllere düşer.

Mecnûn bir gün çölde gezinirken bir avcıya rastlar. Avcı iki tane ahu yakalamıştır. Ahuları gören Mecnûn onların bakışlarını, gözlerini Leylâ'ya benzetir ve onlara üzülür. Onları bırakması için avcıya yalvarırsa da avcı çoluğunun çocuğunun evde aç beklediğini, ahuları bırakamayacağını söyler. Bunun üzerine Mecnûn paha biçilemez yüzüğünü avcıya vererek onları kendisine satmasını ister. Avcı kabul eder. Bunun üzerine o iki ahu Mecnûn'u terk etmez. Mecnûn ne zaman acıksa onların sütünü içer, ne zaman canı sıkılsa onlarla vakit geçirir.

Mecnûn bir gün yine çöldeki kayalıklara giderken biri ona: "Ne var o kayalıklarda da sürekli oraya gidiyorsun?" der. Mecnûn da ona orada Leylâ'nın olduğunu ve onu görmeye gittiğini söyler. Ancak Leylâ'nın bulunduğu yer oraya altı aylık mesafededir.

Mecnûn'un babası Ez-Nesim ölür. Bunun üzerine Mecnûn'a gelip haber verirler. Mecnûn haberi duyunca çok üzülür ve babasının türbesine giderek dualar eder, ondan af diler. Kavmi Mecnûn'dan, çölden vazgeçerek ölen babasının yerini almasını ve başlarına geçmesini isterse de Mecnûn tüm bunların Allah'ın bir takdiri olduğunu, elinden bir şey gelmeyeceğini söyler.

Mecnûn her zaman Leylâ'nın hayalini gördüğü su kenarındaki çınara gelir. Secde edip yalvarıp dua ederken yine Leylâ'nın hayalinin geldiğini görür. Söyleşip hasret giderirler ve ayrılırlar.

Bu sırada Zeyd gelerek Mecnûn'a halini sorar. Mecnûn Leylâ'dan yana dertlenir ve ona giderek sözünün hep Leylâ üstüne olduğunu söylemesini ister Zeyd'den. Zeyd gider. Leylâ Zeyd'e Mecnûn'u sorar. Zeyd de ona Mecnûn'un çok hasta olduğunu, iyice düştüğünü, hep ağladığını ve Leylâ'nın hasretinden başka bir şey bilmediğini söyler. Leylâ buna çok üzülür ve ağlar.

Bunun üzerine Leylâ kalkıp Mecnûn'un yanına gider ancak Mecnûn onun gelişini umursamaz. Buna alınan Leylâ Mecnûn'a, kendisini hep seveceğine dair

verdiği sözden vazgeçip geçmediğini sorar. Mecnûn da bunun üzerine sözüne sadık olduğunu; hep Leylâ'nın hayaliyle birlikte olduğunu, hiç ayrılmadığını söyler.

Bahar gelince herkesle birlikte Leylâ da yaylaya göçer. Bir süre sonra yayla halkı gelerek Mecnûn'un ovada kaldığını, Leylâ'nın gidip onun hatırını sormasını ister. Leylâ üzülür ve hemen atına atlayıp Mecnûn'un yanına gider.

Söyleşip hasret giderirler. Leylâ Mecnûn'a: "Madem benim aşkımdan bu hallere düştün; muradını, hevesini benden al da bu sevdan geçsin, ömrünü heba etme" der. Mecnûn kabul etmez ve Leylâ'ya, onu nefsanî istekler için sevedemediğini söyler. Leylâ da: "Ben yapabileceğimi yaptım, açıkça söyledim; artık bunu yapıp yapmamak kararı sendedir" der. Sonra birlikte ağlaşırlar. Mecnûn tekrar çöle döner.

Leylâ ölür ve bunu Mecnûn'a haber verirler. Mecnûn çok üzülür. Leylâ'nın kabri üzerinde günlerce ağlar. Allah'a canını alıp kendisini Leylâ'ya kavuşturması için çok dua eder. Sonra Leylâ'nın hayalini kendisine gül atarken görür. Bunun üzerine Mecnûn ağlamaya başlar. Leylâ şaşkınlıkla sorar: "Başkaları taş atarken gülüyordun. Ben gül attım ağlıyorsun. Neden?" Mecnûn da: "Başkaları halimden anlamadığı için taş atıyordu. Halden bilmeyenin attığı taş beni yaralamaz. Sense halimi bile bile gül atıyorsun. Beni bu yaralar." der.¹⁴

Karanlık bir gece, ağlamaktan ve yorgunluktan uyuyakaldığında rüyasında Leylâ'nın geldiğini görür. Mecnûn'un kucağına bir deste gül koyarak, onu öper. Mecnûn birden uyanır ve kucağında gerçekten de bir deste gül olduğunu görünce hayretinden çılgık atar. Mecnûn o bir deste gülü hep saklar, yanından hiç ayırmaz. Ölene kadar da onunla avunur.

Hikâyenin sonunda Leylâ ile Mecnûn'un bir topraktan yaratıldığını söyleyen şair, onların ölünce de bir olduklarını, "bir"leştiklerini söyler. Şair eserinin en sonunda okuyuculara kimi öğütler verir ve Allah'a övgülerle sözlerini bitirir.

6.2.1. TÜRK EDEBİYATINDA LEYLÂ VE MECNÛN YAZAN ŞAİRLER

---

¹⁴ "Tabakât'ül Evliya, Tabakât-ı Ensari, Tezkiret'ül Evliya gibi menakıbnamelerin derlemesinden oluşan eserlerde Hallac-ı Mansur'un (858 – 922) taşlanması anlatan kıssalarda bu olay aynı şekilde anlatılmaktadır: "İdâm edilmeden önce halk taş atmaya başladı. Mansûr hazretleri atılan taşlara hiç ses çıkarmıyor, hattâ tebessüm ediyordu. Bir dostu, taş yerine gül attı. O zaman Mansûr hazretleri inledi. Sebebi sorulduğunda; 'Taş atanlar beni yakînen tanımayanlardır. Tabîîdir ki halden anlamazlar. Halden anlayanların bir gülü bile beni incitti' cevabını verdi." Kaynak: <http://www.sufism.20m.com/hallac.htm>

“Leylâ ve Mecnûn konusunun çok eski bir tarihi vardır. Bu konunun milattan altı asır önce Babil halkı içerisinde mevcut olduğu bile iddia edilir. Yapılan araştırmalar, bu konunun ilk olarak Arap sözlü edebiyatında geçtiğini ve Arap halkı arasında çok yaygınlaştığını ortaya koyar.

Arap edebiyatından sonra Fars edebiyatında yaygınlaşan Leyli ve Mecnûn konusunun Türk edebiyatında ortaya çıkışı da öncelikle sözlü edebiyatta, ardından yazılı edebiyatta gerçekleşmiştir.”¹⁵

“Bu konuda ilk veriler İbn Davud el-İsfahanî (öl. H.255 / M.870) *Kitâbü’z-Zehrâ* adlı eseri ve Müslim b. Kuteybe’nin (öl. H.276 / M.890) *Kitâbü’ş-Şi’r ve’ş-Şuarâ* adlı eserleridir.

Türkler arasında da yayılan bu konu ilk olarak Azerbaycan şairi Genceli Nizâmî tarafından M.1188’de Farsça olarak kaleme alınmıştır. Leylâ ve Mecnûn’dan yola çıkarak ilahi aşkı anlatan ilk şair de Genceli Nizâmî’dir.”¹⁶

“Nizâmî’den önce Türk edebiyatında Leylâ ve Mecnûn konusu görülmezken Arap ve Fars edebiyatında bu konunun Nizâmî’den çok önce ‘vefâlı maşuka’ ve ‘sadık aşık’ mazmunlarıyla işlendiği bilinmektedir.”¹⁷

“Türk edebiyatında Leylâ ve Mecnûn hikâyesi ilk olarak Gülşehrî ile Âşık Paşa’nın eserlerinde ‘temsili hikâye’ olarak görülür. Gülşehrî H.713 / M.1313’te *Mantıku’t-Tayr*’da; Âşık Paşa ise H.730 / M.1329’da tamamladığı *Ğarîb-nâme*’de sonu Allah’a varan gerçek aşkı anlatmak için Mecnun’un efsaneleşmiş aşkını örnek olarak almışlardır.

Leylâ ve Mecnûn hikâyesini ‘temsili hikâye’ olarak eserlerine alan başka şairler de vardır: Şemseddîn-i Sivâsî *İbret-nümâ* ve *Mir’âtü’l-ahlâk*, Nâilî *Tuhfe-i Dilkeş*, Şeyh Gâlib *Divan*.

Leylâ ve Mecnûn hikayesini başlı başına nazmeden şairler sırasıyla şunlardır:

---

¹⁵ Hamit Araslı. a.g.e., s.17-18

¹⁶ Kemal Yavuz. “Leylâ ile Mecnûn Hikayesinin Edebiyattaki Yeri”, *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, c.2, sy.4 (Aralık 2005) Prof. Dr. Muharrem Ergin Özel Sayısı, s.57–69, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü, Kaynak:

<http://mtad.humanity.ankara.edu.tr/makale.php?id=77>

¹⁷ Hamit Araslı. a.g.e., s.18

Şâhidî H.833 / M.1478, Ahmed Paşa, ‘Alî Şîr Nevâyî H.889 / M.1484, Ahmed Sinan Bihiştî, Hamdullah Hamdî H.905 / M.1499, Ahmed Rıżvân H.906 / M.1500’den önce; Hayâtî, Necâtî, Çâkerî Sinan, Kadîmî, Hâmidîzâde Celîlî H.919 / M.1513, Sevdâ’î H.920 / M.1514, Hayâlî, **Hakîrî H.931 / M.1525**, Fuzulî H.942 / M.1535, Hamdî H.950, Ârif Fethullah, Celâlîzâde Şâlih H.962, Halîfe, Halîlî, Sinân Çelebi, Mahvî, Muhyî, Zamîrî, Âtâyî, Fâ’izî, Rıf’atî, Örfî, Nâkâm.”¹⁸

“Son olarak bu konuyu şair Sezai Karakoç da serbest manzume olarak kaleme almıştır. Ayrıca Leylâ ve Mecnûn’la ilgili nesir çalışmaları da vardır.”¹⁹

6.2.2. AZERBAYCAN TÜRKÇESİ İLE LEYLÂ VE MECNÛN YAZAN ŞAİRLER

Fuzulî, *Leylâ vü Mecnûn* adlı eserinde kendisinden önce Türkçe olarak *Leylâ ve Mecnûn*lar yazılmadığını iddia etse de bu doğru değildir:

“Leylî Mecnûn Acemde çohdur
Etrâkde ol fesâne yohdur”²⁰

“Azerbaycan şairleri arasında ilk *Leylâ ve Mecnûn* şairi Genceli Nizamî olmakla birlikte, Leylâ ve Mecnûn konusunu Azerbaycan Türkçesiyle ilk olarak kaleme alan şair, 16. yüzyılda yaşamış olan Tebrizli Hâkîrî’dir.”²¹ Şair eserini yazmaya H.931 / M.1525 yılında başlamıştır.

Eserini H.932 / M.1526’da tamamlayan Hâkîrî’nin, *Leylâ vü Mecnûn* adlı eserinde kendisinden önce bu konuda yazmış üç şairin Nizamî, Emir Hüsrev Dehlevî (öl. M.1325) ve Hatîfî’nin (1419–1521) eserlerini incelediği ve özellikle de Hatîfî’den etkilendiği anlaşılmaktadır.

Bu üç şairden ilk ikisi Türk olmasına rağmen *Leylâ ve Mecnûn* adlı eserlerini Farsça yazmışlardır. “Hâkîrî’nin çok etkilendiğini söylediği Hatîfî, Ali Nihat Tarlan’a

¹⁸ Agâh Sırrı Levend. “Türk Edebiyatında Leylâ ve Mecnûn Yazan Şairler”, *TDY Belleten* 1957, s.105–113 (Burada baskı hatası olarak “Hakîrî H.931 / M.1542” şeklinde verilmiş.)

¹⁹ Kemal Yavuz. a.g.e., s.57–69

²⁰ Muhammet Nur Doğan. a.g.e., s.100

²¹ Gülşen Seyhan Alışık. “Azerbaycan Türkçesi”, a.g.e., s.231

göre Genceli Nizamî ve Emir Hüsrev Dehlevî'den daha psikolojik ve mantiki bir eser ortaya koymuştur.”²²

“Kendi eserinde Genceli Nizamî ve Emir Hüsrev Dehlevî ile boy ölçüşecek durumda olduğunu övünerek iddia eden Hatîfî'nin Fuzulî'ye de tesir ettiği söylenir. Ancak o, platonik aşkı duymamış ve duyuramamıştır. Eserini ise bir hikayeci düşüncesiyle yazmıştır.”²³

Haķîrî eserinde, adı geçen şairleri zikretmiş ayrıca eserini Türkçe yazdığını da özellikle belirtmiştir:

Bir hikāyet édeyem bünyād men
Beyle édem kışşada irşād men (117^b / 13)

İki nazm issi bunı seyr éyleye
Hem **Nizāmî** rahmetu'llāhi 'aleyh

Hüsrev andan nazm kıldı nāmeyi
Vérdiler pes Hātîfî'ne hāmeni

Hātîfî dahı nazm étdi bā-temām
'Āciz ü sergeşte dūr-ı ez-hān-mān

Himmetini anlarıñ 'azm éderem
Türk dilince uş-bunı nazm éderem (118^a / 01-02-03-04)

“Haķîrî'den sonra Fuzûlî (H.942 - M.1535) bu konuyu kaleme almıştır. Bu eserin birçok yazması vardır. *Leylâ vü Mecnûn* hikayesi asıl şöhretini Fuzûlî ile kazanmıştır.”²⁴

“16.yüzyılda Fuzûlî'nin çağdaşlarından olan Zamîrî, Halîlî gibi şairler de bu konuyu kaleme almışlardır. Bugün elimizde olmayan bu *Leylâ ve Mecnûn*lardan yalnızca tezkirelerde saklanmış parçalar günümüze kadar gelebilmiştir.

²² Ali Nihat Tarlan. *Leylâ ile Mecnûn / Nizamî Genceli (611 / 1214)*, Maarif Vekaleti, Ankara 1943

²³ Kemal Yavuz. a.g.e., s.57–69

²⁴ Ülkü Çelik. *Ali-Şîr Nevâyî Leylî vü Mecnûn*, TDK, Ankara 1996

Fuzûlî'den sonra da bu konuda yazmış şairler vardır. Bunlardan birisi, 18. yüzyılın sonu ile 19. yüzyılın başlarında yaşamış olan Andelîb Karacadağî'dir. Karacadağî'nin eserinde dikkat çeken esas, onun Leylâ suretinde sevgilisini, Mecnûn suretinde de kendisini; dolayısıyla beşerî aşkını anlatmış olmasıdır.

19. yüzyıl şairlerinden Nâkâm (1829–1905) da Leylâ ve Mecnûn hikâyesi yazan şairlerdendir. Ancak bu eser özgün olmayıp Mecnûn'un okulda Leylâ ile karşılaşmasından sona kadar Nizâmî'nin Leylâ ve Mecnûn'undan tercüme edilmiştir.²⁵

6.3. ŞAİRİN YAŞADIĞI DÖNEM, HAYATI, ESERLERİ, EDEBÎ KİŞİLİĞİ

6.3.1. HAKÎRÎ'NİN DÖNEMİNDE EDEBÎ, SİYASÎ VE KÜLTÜREL DURUM

Hakîrî, Safevîler dönemi şairlerindendir. Safevîler, XVI-XVIII. yüzyılda Güney Kafkasya, İran, Afganistan, zaman zaman Irak ve Ceyhun'a kadar Orta Asya sahasına egemen olmuş bir Türk hanedanıdır. Kurucusu olan Şah İsmail bir tarikat mensubudur. Safevîler adıyla bilinen bu tarikatın kurucusu Şeyh Sefî'dir. Horasan kökenli Türk Halk-İslam inancından beslenen bu tarikat XV. yüzyıla gelindiğinde Sivas'tan Herat ve hatta Belh'e kadar geniş bir nüfuza sahip olmuştur.

Tarihçilerin geneli Safevîler'den bir tarikat devleti olarak söz etmişlerdir. Bu kaynaklar, Safevîler'in önceleri Sünni olduğunu ve zamanla Şia'nın 12 İmamlı Caferi inancını benimseyen bir tarikatı benimsediklerini iddia etmişlerdir. Ancak son araştırmalar bunun doğru olmadığını ortaya koymuştur. Başta F. Köprülü olmak üzere daha sonra İrene Melikoff²⁶ ve Ahmet Yaşar Ocak²⁷ da Safevî inanç anlayışının geleneksel Türk Halk-İslam anlayışından beslendiğini kanıtlamaya çalışmışlardır.²⁸

“Buna göre Safevîlerin taşıdığı Kızılbaşlık anlayışı daha sonradan Şii mezhebi kimlik içinde kendisine bir yer edinmiştir. Tıpkı 1153 Belh Oğuz ayaklanması ve Babaîler olayı gibi. Yani Safevîlik, Türklerin Halk-İslam anlayışının siyasal bir serüveni

²⁵ Hamit Araslı. a.g.e., s.20

²⁶ İrene Melikoff. *Hacı Bektaş: Efsaneden Gerçeğe*, Cumhuriyet Kitap Kulübü, İstanbul 1998 ; İrene Melikoff. *Uyur İdik Uyardılar: Alevilik, Bektaşilik Araştırmaları*, trc. Turan Alptekin, Cem Yayınevi, İstanbul 1993

²⁷ Ahmet Yaşar Ocak. *Türk Sufiliğine Bakışlar: Türkiye'de Tarihin Saptırılması Sürecinde*, İletişim Yayınları, İstanbul 1996 ; Ahmet Yaşar Ocak. *Türkler, Türkiye ve İslam*, İletişim Yayınları, İstanbul 1999

²⁸ Nihat Çetinkaya. *Kızılbaş Türkler*, Kum Saati Yay, İstanbul 2005 (3. baskı)

olarak da görülebilir. Bu yüzden Anadolu dâhil geniş Ortadoğu bölgesinde kalabalık Türk kitlelerini içine çekebilmiştir.”²⁹

“Safevî Devleti, yani Devlet-i Safevîyye veya Devlet-i Kızılbaşıyye 1502 yılında kurulmuş ve 1732 yılına kadar varlığını sürdürmüştür. Osmanlılardan sonra dönemin en büyük siyasi ve askeri gücü olarak görülmektedir. Yaklaşık yüz yıl kadar Osmanlıyla aralıklarla savaş halinde olan bu devletin Türk tarihinde yeri gerektiği kadar öğrenilmemiştir.”³⁰ Safevî tarihine en fazla sahip çıkan Azerbaycan tarihçileri olmasına rağmen, maalesef onlar da Safevî tarihine Sovyet tarih nazariyesi kapsamında bakmışlardır. Örneğin onlar I. Şah Abbas’a kadar olan dönemi kendi tarihleri olarak kabul etmekte, bu dönemde başkentin Tebriz’den Kazvin’e sonra da İsfahan’a taşınması üzerine Safevîlerin İranlaştığını savunmaktadırlar.

Oysa Safevîler kuruluşundan yıkılışına kadar Türk diline, kültürüne, inançlarına ve edebiyatına sıkıca bağlı kalmıştır. Faruk Sümer’in ifadesiyle bu konuda en aşırı millî hassasiyeti onlar kadar göstermiş ikinci bir Türk devleti olmamıştır. F. Sümer bu konuda şunları belirtmektedir:

“Safevî Türk emirleri arasında Türkçe ad ve lakap taşıyanlara sık sık rast gelinmektedir. Onlar Osmanlı bey ve paşalarından ve hatta diğer bazı Türk devletlerinin emirlerinden daha fazla Türkçe ad ve lakap taşımışlardır.

Osmanlı seferlerinden dolayı hükümet merkezinin Tebriz’den Kazvin’e, sonra da İsfahan’a nakledilmesinin Türk harsı bakımından menfi bir tesir olmamıştır. Şahların İsfahan’daki saraylarında da yine eskisi gibi Türkçe konuşulmaktaydı. Türk unsurunun halk tabakasına gelince, o da varlığını zamanımıza kadar sürdüren pek kuvvetli bir şifahi edebiyata sahip bulunmaktaydı. O derece ki aralarındaki mezhebi münafereye rağmen bu edebiyatın birçok mahsulleri, Türkiye’ye ve Hazar Ötesi Türkmenlerine giderek bu Türklerin de halk edebiyatları arasında yer almıştır. İşte zamanımıza kadar gelen ve hatta aydınların da okumuş veya dinlemiş oldukları *Kerem ile Aslı*, *Arzu ile Kanber*, *Âşık Garib*, *Şah İsmail*, *Kan Kalesi* gibi halk romanları ve diğerleri aslında İran’daki Türk unsurunun meydana getirdiği edebi mahsullerdir.

Buna karşılık XVII. Yüzyılın başlarında Anadolu’da âşıklar tarafından söylenmeye başlanan *Köroğlu Destanı* da İran Türkleri arasında yayılmış ve onlar vasıtasıyla Hazar Ötesi Türkmenlerince tanınmış ve benimsenmiştir. Köroğlu destanının üçü de Oğuz ve Türkmen kavminin torunları olan Türkiye, İran ve Hazar Ötesi Türkmenleri arasında, eski ehemmiyetini yitiren *Dede Korkut* destanlarının yerine, milli

²⁹ B. Cavanşir; E. N. Necef. *Hata’î Külliyyatı*, Kaknüs Yay., İstanbul 2006, Giriş Bölümü

³⁰ Faruk Sümer. *Safevî Devletinin Kuruluşunda ve Gelişiminde Anadolu Türklerinin Rolü*, TTK Yay, Ankara 1999

destan haline gelmiş olması ve böylece müşterek kültür değerlerinin devam ettirilmesi gerçekten pek dikkate şayandır.

Safevî inşa divanında yalnız Farsça yazılmıyor, gerektiği zaman Türkçe de kaleme alınıyordu. Bu gelenek devlet sona erinceye kadar devam etmiştir.”³¹

Bu cümlelerden anlaşılacağı gibi Hâkîrî'nin yaşadığı dönem Türk dili ve edebiyatının zirve noktasına ulaştığı bir dönemdir.

Ancak bu dönem siyasal açıdan inişli çıkışlı olmuştur. Safevîler Devleti'nin gelişim ve yükselişi belli hükümdarlar zamanında yaşanmıştır. Şah İsmail ve I. Şah Abbas bu gelişimin zirve noktalarıdır.

Hâkîrî'nin yaşadığı dönem I. Şah Tahmasb-ı Safevî (1524-1576), II. Şah İsmail (1576-1578) ve Kôr Muhammed Hudabende (1578-1587) dönemlerine denk gelmektedir. Bunlardan son iki Safevî hükümdarı döneminde devlet bir kriz içinde bulunuyordu. Ancak Şah Tahmasb döneminde Safevîler, I. Şah İsmail zamanında (1502-1524) olduğu gibi ihtişamlı dönemini yaşamasa da kendi varlığını Osmanlıya da kabul ettirmiş ve özellikle kültürel anlamda büyük bir gelişme göstermişlerdir. Özellikle Şah Tahmasb döneminde Safevîler'in ilim ve kültür alanında büyük bir gelişme izlediği bilinmektedir.

“Siyasal anlamdaki krizin nedeni ise bitmek tükenmek bilmeyen Safevî-Özbek ve Safevî-Osmanlı savaşlarıydı.”³² Bu savaşlar I. Şah Abbas'ın hâkimiyetinin ortalarına kadar Osmanlının lehine cereyan etmiş, ancak Şah I. Abbas döneminde olayın seyri değişmiştir. Ancak, Osmanlılar hiçbir zaman İran'da ve Safevî topraklarında kalıcı güç olamamışlardır. Osmanlı ile Safevîler arasındaki bu siyasal uzlaşmazlık daha sonra iki bölgenin siyasi çizgisini de ayıracaktır.

“İlk kez 1514 yılında Çaldıran meydan savaşında karşılaşan Osmanlılar ile Safevîler zamanla bu savaşlarına dinsel bir çehre kazandırdılar ve daha sonra bu tarihe Şii-Sünni savaşları olarak geçti. Oysa amacı siyasal meşruluk, dünya egemenliği olan bu savaşlarda aslında dinsel inanış etken bir sebep olmamıştır. Savaşlara rağmen iki bölge arasındaki kültürel, ticari ve toplumsal iletişimin hiçbir zaman kesilmemesi, Fuzulî'nin şiirlerinin İstanbul'daki sarayda olduğu kadar Tebriz ve İsfahan saraylarında da ilham kaynağı olması bunun en büyük kanıtıdır.

I. Şah Tahmasb'ın başa geçişine kadar Osmanlılar Safevîlere karşı topyekûn bir saldırı başlatsalar da bunun sonucunda tam bir netice alamamış ve taraflar 1 Haziran

³¹ Faruk Sümer. a.g.e., s.151

³² Gülşen Seyhan Alışık. “Bütöv Azerbaycan Kavramı Üzerine Bir Değerlendirme”, *Değişen Dünya Düzeninde Kafkasya*, Editör: Okan Yeşilot, Kitabevi Yay., İstanbul 2005, s.148

1555 yılında Amasya Antlaşmasıyla barış yapmışlardır. Bu tarihten 2 Ocak 1578 yılına kadar Osmanlı ile Safevîler barışa sadık kalmışlardır. Hatta Şehzade Bayezid ve oğullarının İran sarayına sığınmasına rağmen bu anlaşma korunmuştur.”³³

“1576 yılında Şah I. Tahmasb öldüğünde Safevîler kendi içlerinde bir dizi sorunla karşılaştılar. Tahmasb zeki ve becerikli bir hükümdardı. Elinin sıkı olması hazinenin de sağlam olmasını sağlamıştı. Bununla birlikte kültür ve sanata önem veren, özellikle de kütüphanecilik alanında büyük başarılarla imza atan bir şairdi. Ölünce tahta II. Şah İsmail geçti.

II. Şah İsmail, Şiiliğe karşı olup Sünniliğe sempati duyan biriydi. Nitekim onun döneminde bu kapsamda bazı dini ıslahatlara da yapılmıştı. Ancak gerektiği kadar başarılı olamamıştı. Çünkü emirlerine laf dinletemeyen şah, emirleri tarafından Amasya anlaşmasının sıkça ihlal edilmesine de göz yummaktaydı.”³⁴ Bu duruma sessiz kalan Osmanlılar, Safevî sarayında uygun ortamın belirmesini beklemekteydi. Ancak II. Şah İsmail, özellikle ıslahat politikaları sebebiyle tepkileri üzerine çekmiş ve Kazvin’de 1578 yılında kendi adamlarından Helvacıoğlu Hasan Bey tarafından evinde öldürülmüştür. Bir rivayete göre ise fazlaca içtiği afyon şahın sonunu getirmiştir.

“II. Şah İsmail, 24 Kasım 1578 yılında ölünce yerine kör Muhammed Hudabende şah ilan edilmiştir. Hudabende’nin görme engelli olması devlet işlerinin iyice karışmasına neden olmuştur. Amasya anlaşmasının sıkça ihlal edilmesine sessiz kalan Osmanlı’nın beklediği ortam nihayet Hudabende’nin başa gelmesi ve Van’da görevli Hüsrev Paşa’nın kışkırtmalarıyla oluşmuştur. Sultan III. Murad’ın bu İran seferine sadrazam Sokullu Mehmet Paşa şiddetle karşı çıksa da, 1578 yılında Lala Mustafa Paşa Gürcistan üzerinden Şirvan ve Azerbaycan yönünde harekete geçti.

Bu sefer sırasında da Osmanlı devleti daha önce olduğu gibi savaş için dini ve siyasi meşruluk aramıştır. Bunun üzerine Şeyhülislam Ebu’s-Suud Efendi tarafından beş maddeden oluşan bir fetva verilmiştir. Zira Çaldıran savaşında olduğu gibi çoğu zaman yeniçeri, İran saferine katılmak istememiş ve bunu bir ‘kardeş savaşı’ olarak algılamıştır.”³⁵

---

³³ Bekir Kütükoğlu. *Osmanlı-İran Siyasi Münasebetleri (1579-1612)*, İstanbul 1993, s.4; Remzi Kılıç. *XVI-XVII. Yüzyıllarda Osmanlı-İran Siyasi Antlaşmaları*, Tez Yayınları, İstanbul 2001, s.85

³⁴ Mücteba İlgürel. *III. Murad*, DGBİT, c.X, s.393 ; İsmail Hakkı Uzunçarşılı. *Osmanlı Tarihi*, c.III/I, s.54-57 ; Bekir Kütükoğlu. a.g.e., s.17

³⁵ Yeniçerinin bu tutumunda, bağlı bulundukları Bektâşi tarikatı ile Kızılbaşların ortak yanlarının olması tam olarak incelenmiş değildir.

Bu seferlere yönelik eleştirilerin bir diğeri ise İran seferlerinin Osmanlılar için büyük külfet olmasıdır. Zira bu seferler maddi olarak Osmanlılar’a hiçbir şey kazandırmamaktaydı. Çünkü Safevî şahları Osmanlı ordularının geçtiği güzergâhların tamamını yakıp yıkarak orduya güçlükler çıkartmaktaydılar.

Bu sefer kapsamında Özdemiroğlu Osman Paşa komutasındaki Osmanlı orduları, 22-23 Eylül 1585 gecesi Tebriz’e girmiş ve şehrin tamamını ele geçirmişlerdir. Bu savaş sırasında galiba şehirdeki halk da Osmanlılara direnmiştir. Zira Hâkîrî gibi çok yaşlı bir şairin³⁶ bu savaşta ölmesini başka türlü açıklayamayız. “Ayrıca şehir alındıktan bir gün sonra halka aman verilmesi”³⁷ de bunu kanıtlamaktadır.

Hâkîrî özetle böyle bir siyasal ortamda yaşamıştır.

6.3.2. HÂKÎRÎ’NİN DÖNEMİNE KADAR AZERBAYCAN VE İRAN SAHASINDA TÜRK EDEBİYATI

Günümüzde “Azerî Edebiyatı” tanımı, Azerbaycan edebiyat tarihçileri de dahil olmak üzere maalesef edebiyatçılar tarafından büyük ölçüde benimsenmiştir.

Ancak son dönemlerde birkaç araştırmacı bu tanıma karşı çıkmaktadırlar. Bunlara göre, “Azerî” tabiri yanlış olup, İranî bir kimlik ifade etmektedir. Ayrıca bu tabir Azerbaycan ve İran sahasında yaşayan kalabalık Türkleri ifade etmemektedir. Bölge Türkleri için bu tabirin bir tek anlamı bulunmaktadır: Coğrafi bağlılık. Nitekim bu araştırmacılara göre, Azerbaycan anayasasında da bu duruma dikkat çekilerek etnik bir tanım olan “Azerî” yerine coğrafi bir tanım olan “Azerbaycanlı” kimliğine öncelik tanınmıştır. “Azerî” ile “Azerbaycanlı” arasında ince ama önemli bir fark bulunmaktadır. Her şeyden önce Azerî adı bölgede yaşayan Azerbaycan Türklerini ifade etmemektedir. “Azerbaycanlı” adı ise bölgede yaşayan ve ezici çoğunluğunu Türklerin oluşturduğu ortak ve coğrafi bir addır.³⁸

---

³⁶ Hâkîrî’nin, incelememize konu olan bu eserini yazdığı 1525’te iyimser bir bakışla 20 yaşında olduğu bile varsayılsa, öldüğü söylenen bu savaşta en az 80 yaşında olması gerekir.

³⁷ Bekir Kütükoğlu. a.g.e., s.152–157 ; Remzi Kılıç. a.g.e., s.115

³⁸ “Sovyetlerin dağılmasından sonra Azerbaycan’da başlayan kimlik tartışmalarının odağında duran noktalardan biri de budur. Ancak yapılan tartışmalar ‘Azerî’ kimliğini de dışlamamaktadır.” Ebülfez Süleymanlı. *Milletleşme Sürecinde Azerbaycan Türkleri*, Ötüken Yayınları, İstanbul 2006, s.98

Türkiye’de “Azerî” tabirinin konumuna ilk kez dikkat çeken Fuat Köprülü’ye göre, iki tür Azerî edebiyatından söz edilebilir: Azerî-Farsi ve Azerî-Türk.³⁹

“Azerî” tabiri erken İslam kaynaklarında geçmektedir. İbn Havkal, Ya’kut, Belazurî ve el-Mukaddesî bu terimi dil anlamında (Azerîye) kullanırken, bu dilin Arapça ve Pehleviceden farklı olduğuna ve Azerbaycan sahasında oturan bazı yerli grupların bu dili kullandığına dikkat çekmektedirler. Ancak Arap müelliflerinden Yakubî daha farklı bir yorumda bulunmaktadır. Ona göre, Azerî “Azerbaycan’da yaşayan İranlı halkın adıdır.”⁴⁰

Bu söylenenlerden yola çıkan Süleymanlı şöyle bir açıklamada bulunmuştur: “Azerbaycan bölgesinde Azerî dili ve etnik adını taşıyan bir topluluk oturmaktaydı. Bunların gerek dil, gerekse köken olarak Partlarla akraba oldukları bilinmektedir. Her ne kadar Arap müellifleri Azerîye ile Pehleviye dilleri arasında fark olduğunu belirtse de bu, her iki dil arasında birebir yakınlıktan ziyade dilsel akrabalığın olduğunu göstermektedir.

Sovyet dönemi Azerbaycan (1920–1990) ve Pehleviler dönemi İran (1925–1979) tarihçiliğinde Azerî adı, dili ve kimliği Azerbaycan bölgesinde yaşayan Türklerin kimliği ile özdeşleştirildi ve hatta Türk adı, dili ve kimliği Azerî kimliği lehine kullanılmaya başlandı.”⁴¹

“Bu coğrafyada kimliğe bağlı terminoloji meselesi Azerbaycan’ın kuzeyinde Rus, güneyinde ise İran siyasetinin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Bu bölgenin tarihi coğrafya içerisindeki adı Azerbaycan’dır. Ancak bu ad milli ya da etnik bir ad olmamıştır.”⁴²

Anlaşılan “Azerî” tanımı politik bir anlam ifade etmektedir ve bölge Türklerinin gerçek kimliğini yansıtmamaktadır.

Zaten çalışmamıza konu olan Hâkîrî de eserini Türkçe yazdığını söyleyerek kimliğini tartışmaya mahal bırakmayacak bir biçimde ifade etmektedir:

Himmetini anlarıñ ‘azm éderem

Türk dilince uş-bunı nazm éderem

(118^a / 04)

³⁹ Fuat Köprülü. *Edebiyat Araştırmaları 2*, Akçağ Yayınları, Ankara 2004 (2. baskı), s.25-43.

⁴⁰ Fuat Köprülü. a.g.e., s.25

⁴¹ Ebülfez Süleymanlı. a.g.e., s.104

⁴² Gülşen Seyhan Alışık. “Bütöv Azerbaycan Kavramı Üzerine Bir Değerlendirme”, a.g.e., s.177

Bu yüzden biz de çalışmamızda “Azerî dili”, “Azerî edebiyatı” ve “Azerî kimliği” yerine “Azerbaycan Türkçesi”, “Azerbaycan Türklerinin edebiyatı” ve “Azerbaycan Türk kimliği” gibi tabirleri kullanmaya çalışacağız.

“Azerbaycan ve İran sahasında bugün yaşayan yaklaşık 40 milyonluk Türk nüfusu mevcuttur. Bu nüfusun sadece 8 milyonu şimdiki Azerbaycan Cumhuriyetinde yaşarken, yaklaşık 12 milyonu İran Azerbaycanı denilen İran’ın kuzeybatı bölgesinde oturmaktadır.”⁴³ “Ancak İran’ın diğer bölgelerinde de yaklaşık 20 milyon civarında Türk oturmaktadır. Böylece İran nüfusunun neredeyse yarısını (30 milyon) Türk soylular oluşturmaktadır.”⁴⁴ Bunlar İran’ın geneline dağılmış durumdadırlar. Yerel Kaşkay, Bıçakçı, Selçuklu gibi adlar dışında genel anlamda İran’da yaşayan bütün Türkler “Türk” adını kullanmakta ve tercih etmektedirler.⁴⁵

“Selçukluların İran bölgesine gelişi ve burada yerleşerek XX. yüzyılın başlarına kadar bölgedeki siyasi iktidarı ellerinde tutması, Türklerin İran’daki varlığında ilk temas noktası değildir. Miladın başlarından beri bölge Türklerin gözetimi altındaydı.”⁴⁶ Ancak nihai olarak İran’ın bir Türk yurdu halini alışı Selçuklular döneminde olmuştur. Siyasal egemenliğe karşın İran’da Türklerin kültürel, özellikle de edebiyat anlamında egemenlikleri daha geç dönemlerde gerçekleşmiştir. Bilindiğinin aksine, Selçuklular döneminde de Türkçe göz ardı edilemeyecek bir öneme sahiptir. Ancak bu önemin, Türkçe eserlerin yazılması anlamında da etkili olup olmadığı henüz yanıtlanamamıştır.

Ancak bu yaygın düşünceyi değiştirecek nitelikte, son dönemlerde yapılan bazı çalışmalar Hasanoğlu’dan önce de bu bölgede Türkçe yazılı eserlerin varlığını ortaya çıkardı. “Daha Harezmsah Celeddin Mangburnu döneminde (1220-1229) Azerbaycan bölgesinde *Lugat-i Kanglı* adıyla bir sözlüğün yazıldığından söz edilmektedir. Ancak bu sözlük elimize geçmemiştir. Buna karşılık XIII. Yüzyılda yazıldığı kesin olan iki sözlük günümüze kadar kalmıştır. Bunlardan ilki Hinduşah Nahçavanî’nin *Sihahü’l-Acemiyye*’si, diğeri ise Hüsameddin Hoyî’nin *Tuhfetü’l-Hoyî* adlı manzumesidir. Her iki eser de Türkçe-Farsça sözlükler olup, muhtemelen Türklere Farsça öğretmek amacıyla yazılmıştır.”⁴⁷

⁴³ Gülşen Seyhan Alışık. “Azerbaycan Türkçesi”, a.g.e., s.227–228 ; Ahmet Bican Ercilasun. *Türk Dünyası Üzerine İncelemeler*, Akçağ Yay., Ankara (2. Baskı), s.227

⁴⁴ Gülşen Seyhan Alışık. “Bütöv Azerbaycan Kavramı Üzerine Bir Değerlendirme”, a.g.e., s.143-144

⁴⁵ Bugün bile İran’da yaşayan ve Türkçe konuşanların hemen hepsi kendilerini “Türk” olarak tanıtmaktadırlar.

⁴⁶ B. Cavanşir ; E. N. Necef. a.g.e., s.28

⁴⁷ C. Sadıkova ; T. Aleskerova. *Sihahü’l-Acemiyye*, Bakü 1993

İlk edebi ürün ise *Hasanoğlu*'da günümüze gelen Ortak Oğuz Türkçesi ile yazılmış olan iki gazel örneğidir. Yine ünlü şair Genceli Nizamî kendi *Leyla ile Mecnun*'unda Türkçe yazmak istediğine ilişkin sözler söyler. “Ancak Nesimî ile bölgede zengin bir Türkçe yazılı edebiyat ortaya çıkmıştır. Yine sözlü edebiyatta Dede Korkut destanları ağızdan ağıza dolaşmaktaydı. Karakoyunlular döneminde hükümdar Cihanşah'ın Türkçe divan yazacak kadar Türkçenin etkin bir edebi dil olduğu artık netleşmiştir.”⁴⁸ “Her ne kadar Azerbaycan ve İran sahasında yazılmasa da Kadı Burhaneddin'in de dili Azerbaycan Türkçesidir.”⁴⁹ “XV. yüzyıla gelindiğinde ise Habibî gibi sonraki kuşağı etkileyecek ünlü divan şairleri yetişmeye başlamıştır.”⁵⁰

“XVI. yüzyılda Safevîlerin yönetime gelmesiyle Türkçe egemen bir dil oluşunu tamamlamış ve sarayda resmi dil düzeyine kadar yükselmiştir. Aslında Türkçenin öteden beri divan eserler vermesi onun zaten saray çevresinde büyük ilgi gördüğünü kanıtlamaktadır. XVI. yüzyılda Hata'î, Fuzulî, Kurbanî, Şahî, Gülşenî, Kişverî, Besirî, Halilî, Hamidî, Sürurî gibi şairlerin birbirinden güzel Türkçe eserler vermesi bunun bariz göstergesidir.”⁵¹

Haķîrî, böyle bir kültürel zenginlik ortamında yetişmiştir.

6.3.3. HAĞİRİ'NİN HAYATI

Asıl adı Şehabeddin Ahmed olan Tebrizli Mevlana Haķîrî'nin hayatı ile ilgili bilgi çok azdır. Kaynaklarda ne zaman doğduğu kesin olarak belirtilmeyen şairin gerçek adıyla ilgili bulunabilen tek bilgi ise *Lugatname-i Dihhuda*'da şu şekilde geçmektedir:

“Mevlana Şehabeddin Ahmed el-Haķîrî. *Habib'üs-Siyer* sahibi der ki: Şah İsmail Safevî ve Hüseyin Mirza'nın çağdaşıdır. Zihninin berraklığı ve ahlâkının güzelliği ile tanınır. Şiir ve muamma sanatında bilinen pek çok kullanımı değerlendirmiş ve nazım belâgatine sahip risalesinde muamma kaidelerini izah ve beyan etmiştir. Aynı

⁴⁸ Muhsin Macit. *Karakoyunlu Hükümdarı Cihanşah ve Türkçe Şiirleri / Cihanşah 1397-1467*, Grafiker Yayıncılık, Ankara 2002

⁴⁹ Muharrem Ergin. *Kadı Burhaneddin Divanı / Ahmet Kadı Burhaneddin*, 801/1398, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay., İstanbul 1980

⁵⁰ Ali Kafkasyalı. *İran-Türk Edebiyatı Antolojisi*, Atatürk Üniversitesi Basımevi, Erzurum 2002, c. II, s. 224-231, 245-257, 268-272, 280-289

⁵¹ Gülşen Seyhan Alışık. “Azerbaycan Türkçesi”, a.g.e., s. 231–232

zamanda kitabelere, memleketin sahibi Habibullahi'yi medheden büyük şiirler nakşetmiştir.”⁵²

Buna ek olarak Azerbaycan Ansiklopedisinde şu bilgiler yer almaktadır:

“XVI. asır Azerbaycan edebiyatının tanınmış isimlerinden olan Hâkîrî, Tebriz’de doğmuş ve gençlik yıllarında medrese eğitimi almıştır. Horasan’a ziyareti sırasında Kaşan’da ikamet etmiş ve buradaki dört yıllık ikameti sırasında şehrin ünlü simaları, özellikle de Mevlana Muhteşem’le dostluk bağları tesis etmiştir.

Hâkîrî’yi Kaşan’da ziyaret eden Takieddin Kaşî *Hulasat’ül-Ahbar* adlı eserinde onun sofiyane bir kişiliğe sahip olduğunu belirtmiştir. 1573 yılında Kaşan’dan ayrılarak Horasan’a giden Hâkîrî, daha sonra Tebriz’e dönmüştür.

Şair 1585 yılında Osmanlıların Tebriz seferi sırasında ölmüştür. Hâkîrî’nin külliyyatı 6 bin beyitlik Divan’ından ve Leylî ve Mecnun manzumesinden müteşekkildir. Onun şiirleri zengin edebi öğeler içermekte olup kullandığı sade dil ve üslubuyla diğer şairlerden seçilmektedir.”⁵³

Bir tür şua tezkiresi olan *Tuhfe-i Samî*’de yer verilen bilgiler de aydınlatıcı olmaktan çok uzaktır. Burada şairin adı Hakîrî-yi Tebrizî olarak geçmekte ve eserin yazıldığı yıllarda şairin çok genç olduğu ve kendisinden sıkça söz ettirdiğinden haber vermektedir. Ayrıca kaynağımız ondan yenilikçi şair diye söz ederek bir matla’ına yer vermiştir.⁵⁴

Muhammed Ali Terbiyet, *Danışmendan-i Azerbaycan* adlı eserinde şairle ilgili şu bilgileri aktarmaktadır:

“Hâkîrî, Azerbaycan şuarasının ileri gelenlerindendir. Güzel üsluba ve belagate sahibi bir zattır. Ahlak ve huy güzelliğinde eşi benzeri bulunmuyor. Azerbaycan edipleri arasında söyleyiş güzelliği ve fikir zenginliği bakımından seçkin ve müstesna bir yer edinmiştir.

Hazreti Rıza (a.s.)’yı ziyaretinden 20 yıl önce Kaşan’a teşrif etti ve burada dört yıl kalarak başta Mevlana Muhteşem olmak üzere bazı kıymetli zatlarla sohbet ve halvet

⁵² Mirza Ali Ekber Han Dihhuda. “Hâkîrî Maddesi”, *Lugatname*, 1375/1955, Zir-i Nazar Muhammed Muin, Seyyid Cafer Şehidî, Danışgâh-ı Tahran, Tahran 1338, c.11(2.kısım), s.747

⁵³ *Azerbaycan Sovyet Ansiklopedisi*, “Hegiri maddesi”, Azerbaycan SSR İlimler Akademisi Neşriyatı, Bakü 1987, c.10, s.187a

⁵⁴ *Tezkire-i Tuhfe-i Samî = Tuhfe-i Samî / Ebû’n-Nasr Mirza Sam b. (Şah) İsmail (I) Sam Mirza, 947/1567*, tashih ve mukaddime: Rükneddin Hümayunferruh ; *Tuhfe-i Samî / Ebû’n-Nasr Mirza Sam b. (Şah) İsmail (I) Sam Mirza, 947/1567*, tashih: Vahid-i Destgirdi, Matbaa-i Armagan, Tahran 1936/1314

etti. Bendeniz de o vakit onların hizmetinde bulundum. Mezkûru dervişane bir hal ve sufi ahlakı üzere gördüm. O şehirde gündüzleri oruç ve Kur'an tilavetiyle, geceleri de namaz ve taat ile geçirirdi. 981 senesinde Kaşan'dan Horasan tarafına gitti ve ziyaretten sonra Kazvin yoluyla vatanı Tebriz'e döndü ve burada yerleşti.

Hazret 994 senesinde, uğursuz Osmanlıların Tebriz'e gelip halka kan kusturdukları o fetret zamanında, milletini müdafaaya koşarak şehitler güruhuna katıldı ve Azerbaycan şehitleriyle beraber cennete kavuştu. Cenabın o vakitler mevcut şiirleri 6000 beyitlik bir divan oluşturmaktaydı. Lakin bu erken ölüm sebebiyle muhafaza edilemedi ve zamanımıza -her ne kadar fazlasını dilesem de- *Sefayin-i Müstaidan*'da yer alan bir grup beyitten başka bir şey kalmadı. Pek tabii bu sayfalarda kaydettiğim şiirleri de onlardandır.”⁵⁵

Yazar, bu bilgileri Hâkîrî'nin döneminde yazılan bir tezkireden alıntılanmış olmalıdır. Çünkü anlatılanlardan, bu bilgileri veren zatın Hâkîrî'yi tanıdığı açıkça belli olmaktadır.

Bu kişi, *Hulasatü'l-Ahbar* adlı eserinde Hâkîrî'nin sofiyane bir kişiliğe sahip olduğunu belirten ve Hâkîrî'yi Kaşan'da ziyaret eden Takieddin Kaşî olmalıdır. Dolayısıyla Muhammed Ali Terbiyet *Danışmendan-i Azerbaycan* adlı eserinde şairle ilgili bilgileri bu kaynaktan aktarmış olmalıdır.

Sadıkî Kitabdar ise *Mecma'ü'l-Havas* adlı eserinde Hâkîrî için şu kısa bilgiyi verir:

“Mevlana Hâkîrî Tebrizlidir. Kürkçüdür. Derviş yaratılışlıdır. Kimseyi kırmayan biridir. Devri geçmiş, eski bir şairdir. Şiiri ise sıradan ve tekdüzedir.”⁵⁶

Söz konusu kaynaklarda, Hâkîrî'nin adının Tebrizî olarak zikredilmesi ve Tebriz kastedilerek “vatanı” diye söz edilmesi onun Tebriz'de doğduğuna kuşku bırakmamaktadır. Bu yüzden Tebriz'in dönemin kültür merkezi olmasının da etkisiyle, Hâkîrî'nin gençlik yıllarında çok iyi tahsil gördüğü, Arapça ve Farsçayı da iyi bildiği düşünülebilir.

Bütün bu kaynaklardan Hâkîrî'nin Tebriz'de doğduğu, asıl adının Şehabeddin Ahmed olduğu ve kürkçülük yaptığı, 1573'te Horasan'a gittiği ve bu dönemde 8. Şia imamı İmam Ali er-Rıza'nın Meşhed'deki makamını ziyaret ettiği, yolda Kaşan'da konakladığı ve burada dört yıl geçirdiği ve bu dönemde şehirdeki sufi çevrelerle irtibat kurduğu anlaşılmaktadır.

⁵⁵ Muhammed Ali Terbiyet. *Danışmendan-i Azerbaycan*, Tahran 1316, s.119–120

⁵⁶ Sadıkî Kitabdar. *Tezkire-i Mecma'ü'l-Havas: Bi-zaban-ı Türkî Çağatay 1022/1613*, trc. Abdürresul Hayyampur, Çaphane-i Ahter, Tebriz 1327, s.288

Ḥaḳîrî'nin 1585'te, Osmanlıların III. Murat zamanında düzenlediği Tebriz seferi sırasında öldüğü ve incelediğimiz bu *Leyla ve Mecnun* adlı eserinden başka, 6000 beyitlik bir *Divan*'ının bulunduğu ve muamma sanatındaki bilinen pek çok kullanımı değerlendirerek kuralları açıkladığı, şiir söyleme sanatını incelediği bir risalesi olduğu da kesin bilgiler arasındadır.

Benzer bilgilere Azerbaycan edebiyatı tarihinde ve Azerbaycan edebiyatı üzerine seçmeler toplusunda da rastlanılmaktadır. Nitekim verilen bu bilgilere ilave yapılacak başka bilgi bulunmamaktadır. Bu da Ḥaḳîrî hakkında birçok soruyu yanıtlanmamış bırakmaktadır:

Ḥaḳîrî kaç yılında doğmuştur? Sufî bir kimliğe sahip olmasındaki nedenler ve bunu besleyen unsurlar nelerdir? 6000 beyitlik *Divan*'ı onun “erken ölümü”(!?)⁵⁷ sebebiyle neden muhafaza edilememiştir? Maalesef bu soruların yanıtını vermek şimdilik imkânsızdır.

“Bütün bunlara ek olarak Nevâyî, *Mecalisü'n-Nefâ'is* te Ḥaḳîrî adlı bir şahıstan bahsetmektedir. Ancak sözü edilen kişinin Heratlı olması ve şakacı mizacı üzerinde durulması, buna karşılık Tebrizli Ḥaḳîrî'nin sûfî tabiata sahip olması, aynı dönemde yaşamış başka bir Ḥaḳîrî'nin daha olması ihtimalini düşündürmektedir.”⁵⁸

“Ḥaḳîrî mahlasını kullanan Sandıklı doğumlu Mehmet Efendi adlı bir divan şairi daha vardır. M.1772'de Bursa'da ölmüştür.”⁵⁹ Bu şairle ilgili şu bilgiler de vardır: “Ḥaḳîrî Osmanlı Türklerinden, Sandıklı kasabası halkından olan bir şairin adıdır. Bursa'ya hicret etti ve Halvetiye tarikatına katıldı. H.1186'da (M.1772) orada öldü.”⁶⁰

6.3.4. ḤAḲÎRÎ'NİN ESERLERİ

Muhammed Ali Terbiyet *Danışmendan-i Azerbaycan* adlı eserinde Ḥaḳîrî'nin eserleriyle ilgili şu bilgileri vermektedir:

“Cenabın o vakitler mevcut şiirleri 6000 beyitlik bir divan oluşturmaktaydı. Lakin bu erken ölüm sebebiyle muhafaza edilemedi ve zamanımıza -her ne kadar

⁵⁷ Daha önce de belirttiğimiz üzere şair, en iyimser tahminle 80 yaşında ölmüş olmalıdır.

⁵⁸ Kemal Eraslan. *Ali Şîr Nevâyî, Mecalisü'n-Nefâ'is*, Ankara 2001, c.1(Giriş ve Metin), s.124

⁵⁹ *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*, “Ḥaḳîrî maddesi”, Dergah Yay., İstanbul 1998, c.4

⁶⁰ Mirza Ali Ekber Han Dihhuda. “Ḥaḳîrî Maddesi”, a.g.e., s.747

fazlasını dilesem de- *Sefâyin-i Müstaidan*'da yer alan bir grup beyitten başka bir şey kalmadı.”

Aynı eserde söz konusu divandaki şiirler arasından, nakledenin yaşının küçüklüğü nedeniyle iyi seçme yapılamadığına da dikkat çekilir.⁶¹

Bu Farsça divan dışında şairin, incelememize konu olan H.910 / M.1525 yılında yazdığı *Leylâ vü Mecnûn* adlı Türkçe bir mesnevisi vardır.

Ayrıca *Lugatname-i Dihhuda*'da belirtilen; muamma sanatındaki bilinen pek çok kullanımı değerlendirerek kuralları açıkladığı, şiir söyleme sanatını incelediği bir risalesi de vardır.⁶²

Bu üç eser dışında şairin bilinen başka eseri yoktur.

Ancak İsmet Zeki Eyuboğlu *Şeyh Bedreddin – Vâridât* adlı eserinde Hakîrî mahlaslı birinden söz ederek onun bir şiirini aktarır.⁶³ Burada adı geçen Hakîrî'nin, bizim şairimizle aynı kişi olma şüphesini doğuran, İsmet Zeki Eyuboğlu'nun şu sözleridir:

“Şeyh Bedreddin'in etkisinin yalnız düzyazı alanında kalmayıp şiire, ozanlara da yansıdığını gösteren kanıtlar vardır ayrıca. Bunlar arasında en eskisi sayılabilecek olanı Hakîrî takma adıyla söylenenidir.

Hakîrî sözcüğünün bir takma ad (mahlas) olduğu besbelli, ancak hangi yıllarda yaşadığı konusunda kesin bilğimiz yok.

Şiirin dili, dizelerin düzeni, söyleniş biçimi, özellikle kelimelerin kullanılışı 15. yy. Türkçesinin bütün niteliklerini gösteriyor. Dilin yer yer Yunus Emre'ye yaklaştığı, ölçünün aruz olmasına karşılık (mefâilün / mefâilün / feûlün) halk söyleyişiyle yazıldığı görülüyor.”

İsmet Zeki Eyuboğlu bu sözlerden sonra Hakîrî'ye ait olduğunu iddia ettiği şu şiiri aktarır:

“Hezâran şükr ü minnet ol Huda'ya
Salâvatlar virelüm Mustafa'ya
İrişdüirdi bizi kutb(-i) evliyâya
Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

⁶¹ Muhammed Ali Terbiyet. a.g.e., s.119–120

⁶² Mirza Ali Ekber Han Dihhuda. “Hakîrî Maddesi”, a.g.e., s.747

⁶³ İsmet Zeki Eyuboğlu. *Şeyh Bedreddin – Vâridât*, Derin Yayınları, İstanbul 2004, s.274–276

Ebubekr ü Ömer, Osman u Hayder
 O deryadan çıkıban işbu cevher
 Veliler içre budur bize rehber
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Budur Al-i Muhammed silsilesi
 Buna inkâr idenler oldı âsî
 Kabuldür Hak katında her duâsi
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Velîdür bîgüman Allah nûri'dür
 Muhammed Mustafa 'nın enveridür
 Velayet leşkeri ser-defteridür
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Huda'nın sevdügidür enbiyâlar
 Olarun cevheridür evliyalar
 Budur Hak'dan bize viren atalar
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Olub Mansur bu yolda virdi başın
 Huda ışkına hiç çatmadı kaşın
 Münafıklar atarlar ta'na taşın
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Ali gibi şehîd oldı fenada
 Melekler âh ider cümle semâda
 Bugün bunda yarın yevmü 'l-cezâda
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Yapışduk biz bugün anun eline
 İdüb tövbe dahi girdük şalına
 Anı delîl idindük Hak yolına
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Bize gösterdi hem kavl-i şeriat
 Dahi irşâd ider fı'l-i tarikat
 Ve ma'rifetle bildürdi hakîkat
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Bunun yolına terk itdük cihanı
 Fida kılduk ana biz baş u canı
 Budur nice velîler kâmrâni
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Buna uyan kişi rahmet bulısar
 Muhammed Mustafâ şefkat kılısar
 Buna inkâr iden lâgnet alısar
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Bunun silsilesine iregör sen
 Yolına varlugını viregör sen
 Bu yolda sıdk u ıskla turagör sen
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

İki cihanı terk it sal önünden
 Başun vir ıskıla dönme yolundan
 Bunun ilmine uy geç sen bilünden
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür

Hakîrî miskinün sözün kabul it
 Huda yolında varlığın sebîl it
 Getür Sultânuma kendüni kul it
 Bizüm mürşidimiz Şeyh Bedr-i din'dür"

Bu şiir hem kelime varlığı hem de eklerinin yapısı olarak, incelediğimiz eserle benzeşmektedir. Ayrıca şiirdeki üslup da Tebrizli Hakîrî'ye yakındır.

Şeyh Bedreddin'in 1402–1403 yıllarında Tebriz'e giderek Timur'un otağında İranlı âlimlerle yaptığı tartışmalarda Timur'un ilgisini çekmiş olması göz önünde tutulursa, bu şiiri sufi yapıda olan Tebrizli Hakîrî'nin yazmış olması mümkün gözükmemektedir.

6.3.5. HAKÎRÎ'NİN EDEBÎ KİŞİLİĞİ

Hakîrî'nin, dönemin kültür merkezi olan Tebriz'de yaşamış olması, dönemin ileri gelen bilim ve sanat adamlarıyla ilişkiler kurması gibi sebeplerle çok iyi tahsil gördüğü, geniş bilgi hazinesine sahip bir şair olarak yetiştiği düşünülmektedir.

“Şairlikte güzel ve lâtif ifadeyi ilke edinmiş, taşıdığı güzel ahlak ve sergilediği örnek tavırlarla sufi bir tabiata sahip olan şair, Azerbaycan edipleri arasında güzel söz söyleme becerisi ve yeni, özgün fikirleriyle seçkin bir yere sahip olmuştur.”⁶⁴

Bununla birlikte özellikle 16. yüzyıldan önce yetişmiş şairlerin Farsça şiir yazma merakına karşılık Hakîrî, Türkçe bir mesnevi yazarak döneminin şairlerine örnek teşkil etmiştir.

Şair, Leylâ ve Mecnûn eserinde kendisinden önce bu konuda yazmış Nizamî, Hüsrev Dehlevî ve Hatîfî'nin eserlerini inceleyip onlardan ve özellikle de Hatîfî'den yararlanmakla birlikte özgün olmaya gayret etmiştir.

“Hatîfî gibi Hakîrî de aşkı tarikatçılık; âşıkları ise ehl-i Hak olarak görmüş Leylâ ve Mecnûn karakterlerini bu doğrultuda karakterize etmiştir.”⁶⁵ “Ele aldığı olaylarda da Hatîfî'den etkilendiği görülür. Örneğin, kendisinden önceki şairlerce müspet bir kahraman olarak gösterilen Nofel'in menfî bir şahsiyet olarak anlatılması bu etkilenmenin sonucudur.”⁶⁶

Bu tür etkilenmelere rağmen “Hakîrî'nin eserini özgün bir tarzda yazdığı, özellikle çoban olayını eserine dâhil etmesinin esere değişik bir görüş gücü kattığı”⁶⁷ dile getirilse de Mecnun'un çobandan aldığı koyun postuyla sürünün içine dâhil olarak

⁶⁴ Muhammed Ali Terbiyet. a.g.e., s.119–120

⁶⁵ *Azerbaycan Edebiyatı Tarihi*, Azerbaycan Sovyet Elmler Akademiyası, Bakü 1960, s.315

⁶⁶ Hamit Araslı. a.g.e., s. 19

⁶⁷ Hamit Araslı. a.g.e., s. 19

Leyla'ya yaklaşması olayının Feridüddin Attar'ın *Mantık'ut-Tayr* adlı eserinde aynen geçtiğini de belirtmemiz gerekmektedir.⁶⁸

Bununla birlikte Hâkîrî'nin, bu efsaneyi asıl şöhretine ulaştıran Fuzûlî'ye bile tesir ettiği görülmektedir. Her ne kadar Fuzûlî, bir çok yazması bulunan *Leylâ vû Mecnûn* adlı eserinde:

“Leylî Mecnûn Acemde çohdur
Etrâkde ol fesâne yohdur”

diyerek “kendinden önce bu efsanenin Türkçe olarak yazılmış olduğundan tamamen habersiz”⁶⁹ gözükmekteyse de aşağıdaki örnekten de anlaşılacağı üzere Hâkîrî'den oldukça etkilenmiştir:

“Kim eski makâmumı unuttum
Sandum vatanum makâmum dutdum

Müşkil gelür imdi terkin etmek
Bir özge makâma dahi getmek” (Fuzûlî - Leylâ vû Mecnûn)⁷⁰

“Şol makâmı terk édebilmez idi
Özge mülke hem gédebilmez idi” (Hâkîrî - Leylâ vû Mecnûn 124^a / 05)

Hâkîrî, *Leylâ ve Mecnûn* adlı eserinde özellikle gazelleri kahramanların ağzından söyletmektedir. Şair bu şekilde eserini hem anlam hem de şekil olarak kuvvetlendirmektedir.

Ayrıca şairin bu gazellerindeki hissediş, düşünüş ve ifade ediş tarzı onun Türkçe, Farsça ve Arapça'ya hâkim bir şair olduğunun da kanıtıdır.

⁶⁸ Feridüddin Attar. *Mantık'ut-Tayr*, Kırkambar Kitaplığı Yay., İstanbul 2006, s.204

⁶⁹ Muhammet Nur Doğan. a.g.e., s.16

⁷⁰ Muhammet Nur Doğan. a.g.e., s.40

6.4. YAZMANIN ÖZELLİKLERİ

Yazarın Leylâ vü Mecnûn mesnevisi, İngiliz Kraliyet Müzesi (British Museum) 7936 numarada kayıtlı bulunan bir mecmua içinde bulunmaktadır.

Söz konusu bu mecmua, her birinde 9,5cm uzunluğunda 13 satır bulunan 169 yapraktan oluşmaktadır. Boyu 19,7cm, eni ise 14cm.dir. Bozuk bir nesih ile yazılmıştır. Rieu bu mecmuanın 18. yüzyılda çekimlendiği görüşündedir.⁷¹

Mecmua içinde beş eser vardır. Bu eserler şunlardır:

I- Mecmuanın 01–28 yaprakları arasında Hakânî'nin *Hilyet'ül-Nebeviyye* adlı mesnevisi bulunmaktadır. Bu eser, *Hilye-i Şerîf* diye de bilinmektedir, Mesnevinin sonunda H.1007 / M.1598–1599 kaydı bulunmaktadır:

“Olmadan bin yedi tarihi tamâm

Bu risalemde tamâm oldu kelâm”

(BM 28^b)

II- 28b-106^b arasında Yahya Bey'in *Gülşen-i Envâr* adlı eseri vardır.

III- 108–115 yaprakları arasında yazarı belli olmayan *Cevâhirü'l-Asdâf* adlı mesnevi vardır:

“Hürmet etsün ekâbir-i eşrâf

K'oldı nâmı Cevâhirü'l-Asdâf”⁷²

IV- 115^b–116 yapraklar arasında yazarı bilinmeyen mensur bir ta'bir-nâme vardır.

V- 117–167 yaprakları arasında incelememize de konu olan Hâkîrî'nin *Leylâ vü Mecnûn* mesnevisi bulunmaktadır. Bozuk bir nesih ile yazılmıştır.

“Olmağ için dûr Şeytânî'r-racîm

Yazaram Bismi'llahi'r-rahmani'r-rahîm”⁷³

(117^a / 01)

⁷¹ Charles Rieu. a.g.e., s.257-258

⁷² Ahmet Topaloğlu. “Kur'ân-ı Kerîm'in İlk Türkçe Tercümeleri ve Cevâhirü'l-Asdâf”, *Türk Dünyası Araştırmaları*, sy. 27(Aralık 1983), s.58–66

⁷³ Arzu Solak. *Leylâ vü Mecnûn Hikâyesi*, Yüksek Lisans Tezi, Tez Danışmanı: Doç. Dr. Gülşen Seyhan Alışık, M.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul 2003, s.35

50 yapraktan oluşan bu eserde, her sayfada 13 satırlık tek sütün bulunmaktadır.

Eser mesnevi tarzında yazılmış olmasına rağmen yazıya geçirilirken dize ya da beyitler gösterilmeksizin nesir düzeni içerisinde aktarılmıştır.

İki bin yüz elli beyit olan bu eser genel olarak harekesizdir. Yalnızca karıştırılması muhtemel olan kimi kelimelerde hareke kullanılmıştır.

7. İNCELEME

Ḥaḳīrī *Leylā vü Mecnûn* adlı bu eserini Azerbaycan aydın tabakasının benimsediği klasik şiir biçimiyle yazmayı seçmişse de eserinde sade bir dil kullanmaya özen göstermiştir.

“Azerbaycan Türkçesi, Batı Türkçesinin doğu sahası içinde yer alan ağızlar topluluğu ve bu saha içinde gelişen yazı dili koludur.”¹

Kuzey Azerbaycan dilcilerinden Şiraliyev, Azerbaycan Türkçesini sekiz öbeğe ayırır: 1) Doğu, 2) Batı, 3) Kuzey, 4) Güney, 5) Orta, 6) Kuzey İran, 7) Doğu Anadolu, 8) Kaşgay-Eynallu.²

“Anadolu Türkçesinden ayrı şartlarda gelişen Azerbaycan Türkçesi, daha çok Fars tesiri altında kalmış ve bu lehçede Farsçanın etkisi artmıştır.”³

Çok iyi tahsil görmüş, Arapça ve Farsçaya hâkim olan Ḥaḳīrī de bu eserinde yabancı kelimelere yer vermiştir. Bu yabancı kelimeler, özellikle Farsça kurallarına göre yapılmış üçlü isim tamlamalarında, vasfî tamlamalarda ve Arapça tamlamalarda görülmektedir.

Buna rağmen Ḥaḳīrī Türkçe kelimeleri kullanmakta özel bir çaba harcamıştır. Klasik yazı dilindeki Türkçe fiillerden başka, Azerbaycan Türkçesine özgü olan fiil, sıfat-fiil, zarf-fiil ve mastarların özel kullanılışlarını da vermeye çalışmıştır. Hatta şair bu sade yazma çabası sonucu, aruzu kimi zaman kusurlu kullanmıştır.

Ḥaḳīrī, “**al** ‘damga,işaret’; **apar-** ‘götür-,alıp git-’; **aran** ‘düzlük,ova’; **atlan-** ‘ata binip git-’; **başını götür-** ‘başını kaldır-’; **bigi** ‘gibi’; **birikip** ‘bir olup,birleşip’; **düğün** ‘düğüm’; **érden** ‘erkenden,erken erken’; **érgür-** ‘ulaştır-,eriştir-’; **eyit-** ‘söyle-,de-’; **il** ‘yıl’; **kayğu** ‘kaygı’; **kayıt-** ‘geri dön-,geri git-’; **kimi** ‘gibi’; **tap-** ‘sun-,bul-’; **damu** ‘cehennem’; **dapşur-** ‘teslim et-, ulaştır-’; **taraş** ‘yağma,talan’; **taşra** ‘dışarı’; **terkini et-** ‘terket-,vazgeç-’; **yağış** ‘güzel,hoş’; **yan-** ‘dön-’; **yarağ** ‘hazırlık, silah’; **yarıcı** ‘yardımcı,şefaataçı’; **zārıncı** ‘feryad edip inleyen’” gibi o devir Azerbaycan Türkçesi’ne özgü kullanımları öne çıkarmıştır.

Bununla birlikte “**Gözi yaşlu bağı başlu**” gibi deyimleri, “**Ḳuyı kızan kendi düşer saşın**” ve “**Kimseye vérmez ecel bilgil amân**” gibi atasözlerini de kullanmış; “**Yârdan ayrı yârelendi yüregim**” gibi dizelerle hem söyleyiş hem de sanat bakımından en üst seviyelere çıkmıştır.

¹ Gülşen Seyhan Alışık. “Azerbaycan Türkçesi”, *Türkler Ansiklopedisi*, c.19, s.227–243 ; Muharrem Ergin. *Azeri Türkçesi*, s.VII, İstanbul 1981

² Ahmet Bican Ercilasun. *Türk Dünyası Üzerine İncelemeler*, Akçağ Yay., Ankara (2. Baskı), s.227

³ Zeynep Kormaz. “Fuzûlî'nin Dili”, *Türk Dili Üzerine Araştırmalar*, Ankara 1995, c.I, s.527–534

7.1. SES ÖZELLİKLERİ

7.1.1. ÜNLÜLER

7.1.1.1. Uzun Ünlü:

Metnimizde Türkçedeki “Birincil Uzun Ünlüler”⁴e birkaç örnek vardır.

Bunlardan ikisinin dize başında ve “âc (aç)” kelimesinde oluşu dikkat çekmektedir.

Herhangi bir işaret olmamasına rağmen vezin gereği “fā’ilātün” kalıbında bir buçuk hece okunuyor olmaları bu tespiti sağlamıştır:

âc olub 157^b/04

âclıġdan 157^a/07

Ayrıca uzun oldukları eğik üstünle (/) belirtilmiş iki örnek de vardır:

āş 151^b/01

yāraġ 155^a/09

Bunlarla birlikte bu uzatmaların, imale amacıyla yapılmış olması da muhtemeldir.

7.1.1.2. Yuvarlaklaşma

7.1.1.2.1. İlerleyici benzeşme sonucunda ilk hecede bulunan yuvarlak ünlünün etkisiyle sonraki hecenin ünlüsünün yuvarlaklaşması:

yolıña > yoluña 160^a/08

dolı > dolu 165^a/11

7.1.1.2.2. Metnimizde bir ses olayına bağlı olmaksızın ikinci hecede görülen yuvarlaklaşmalar daha çoktur:

ayrı > ayru 147^b/08, 148^b/13, 150^a/03, 150^b/02, 152^b/07

géri > gérü 156^a/12, 157^a/11

ķarşı > ķarşı 155^a/06, 155^b/06, 161^b/04, 163^a/06

---

⁴ Talat Tekin. *Türk Dillerinde Birincil Uzun Ünlüler* (yay. Mehmet Ölmez), Kültür Bakanlığı, Ankara 1995, s.13

ķayġı > ġayġu 149^b/03, 153^b/03, 159^b/02 (ķayġu 158^a/06)

7.1.1.3. Düzleşme:

yöri- 151^a/05 ~ yeri- 156^a/04

7.1.1.4. Öndamaksıllaşma:

biñ > miñġ 154^b/03, 163^b/02, 167^b/03

bu > mu 151^a/02, 151^b/03, 154^a/06

bular > mular 157^a/11

bunca > munca 153^a/07, 160^b/08

bunlar > munlar 154^b/09, 155^a/07, 157^a/05

7.1.2. ÜNLÜ DÜŞMESİ

baġır > baġruma 160^a/09

alın > alnıma 158^b/03

eyit- > eyder 164^b/04, 166^a/06, 166^a/08

köñül > köñlüm 148^a/01, 149^b/11, 150^b/07

7.1.3. ÜNLÜ UYUMU

Türkçenin temel ses özelliklerinden olan ünlü uyumu kuralı, metnin yazıldığı dönem için de geçerlidir. Yalnız birkaç kelimedede ekler, kalınlık-incelik uyumuna uydurulmadan kullanılmıştır.⁵ “Bu dönem Doġu Türkçesi metinlerinde de ek uyumsuzluğu görölmektedir”⁶.

⁵ Dil uyumuna aykırı bu tür ekler için deġişik görüşler mevcuttur. Bunlardan en önemlileri şunlardır: Musa Duman. “Eski Anadolu Türkçesi Dönemine Ait Bazı Metinlerdeki Dil Uyumuna Aykırı Örnekler Üzerine”, *İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi* (2004), c. XXXII, İstanbul 2005, s.53–64 ; Ahmet Topaloġlu. *Muhammed bin Hamza-XV. Yüzyıl Başlarında Yapılmış Kuran Tercümesi*, Kültür Bakanlığı Yay., İstanbul 1978, c.2 (Sözlük) ; Muhammet Yelten. *Şirvanlı Mahmud, Tarih-i İbn-i Kesir Tercümesi (Giriş, İnceleme, Metin, Sözlük)*, TDK Yay., Ankara 1998

⁶ Kemal Eraslan. "Doġu Türkçesinde Ek Uyumsuzluġuna Dair", *Türk Dili Dergisi*, İstanbul 1970, c.17, s.113–124

Ancak metnimizde bu örneklerin az oluşu, bu yazımların müstensih hatasından kaynaklanmış olabileceğini de akla getirmektedir:

éylemağ 149^a/09, söylemağ 149^a/09
yahşılığı 156^b/01, dutgil 150^b/07
oturgil 158^b/09, basgil 164^a/03

Buna ek olarak düzlük-yuvarlaklık uyumuna aykırı olarak aynı kelimedede görülen ikili biçimler, bu uyumun henüz yerleşmediğinin kanıtıdır. Bu ikili biçimlerden Türkçe kelimelerde olanları, dilimizin tarihsel gelişimi izlenebilsin diye göz ardı edilmeksizin eserdeki yazımlarına bağlı kalınarak verilmiştir:

bağırma 155^b/01 ~ bağruma 160^a/09
doğrı 149^a/06 ~ doğru 150^a/01
seniñ 151^b/01 ~ senüñ 154^a/02
yoluña 160^a/08 ~ yoluña 163^b/01
géri 156^b/02 ~ gérü 157^a/11

7.1.4. ÜNSÜZ DEĞİŞMELERİ

7.1.4.1. -d-, -d > -y-, -y :

Türk lehçelerinin ayrımında önemli bir ses olan palatal /d/ sesi, metnimizde /y/ sesine dönüşmüştür:

adruğ > ayru 147^b/08
adağ > ayağ 163^a/06
kādğu > kayğu 158^a/06
kōd- > koy- 157^a/05

7.1.4.2. b- ~ m- ; b- ~ v- :

7.1.4.2.1. b- ~ m- :

Metnimizdeki ikili yazımlarından, bu değişimin henüz tamamlanmadığı görülmektedir. Özellikle zamir köklerindeki /m-/li kullanımlar Doğu Türkçesi ile paralellik göstermektedir:

bu 161^a/12 ~ mu 151^a/02
bular 157^a/04 ~ mular 157^a/11

ben 154^b/06 ~ men 147^b/11

biñ 153^a/07 ~ miñg 154^b/03

7.1.4.2.2. b- ~ v- :

bér- 157^a/11 ~ vér- 151^a/06

7.1.4.3. k- > ħ- ; -k- > -ħ- ; -k- > -ğ- ; -k- ~ -ħ-, -ħ- ; -k- ~ -ğ-, -ħ- ; k- ~ ğ-

Metnimizde aynı sözcüğün aslında bulunan “k” ile birlikte “ğ” ve “ħ” ile yazımlarının da bulunması, 16. yüzyıl Azerbaycan Türkçesinin ses gelişiminin sabitleşmediğine ve lehçelerin bu yüzyılda ortak Oğuzcadan ayrılmaya başladığına işaret eder:

7.1.4.3.1. k- > ħ- :

kanı > ħanı 149^a/12

kanım > ħanım 160^a/08

7.1.4.3.2. -k- > -ħ- :

aķ- > aħ- 150^b/09

aķıt- > aħıt- 159^b/11

oķı- > oħı- 147^b/04

yaķa > yaħa 160^a/03

yoksa > yoħsa 148^b/11

yoksul > yoħsul 150^b/11

7.1.4.3.3. -k- > -ğ- (Damak Ünsüzlerinin Karışması) :

Bu karışma, kelime veya ek sonunda ötümlüleşme olarak ortaya çıkar:

ayağ 163^a/06, acılığ 157^a/07, ayruluğ 160^a/10

yırağ 156^a/12, toprağ 161^a/04

7.1.4.3.4. -k- ~ -ħ-, -ħ- :

çık- 161^b/01 ~ çıħ- 160^b/05 ~ çıı- 152a/13

çok 148^b/03 ~ çoħ 148^b/01

yok 152^a/12 ~ yoh 155^a/01

7.1.4.3.5. -k ~ -ğ, -h :

ķulaķ 150^b/07 ~ ķulağ 164^a/08 *Ancak bu kelimenin bu şekilde yazıldığı tüm örneklerde (152^b/11, 153^a/09, 159^b/04, 164^a/08) kendisinden sonra ünlüyle başlayan bir kelime geliyor olması, bu yazım şeklinin “yumuşama” hadisesinden kaynaklandığı ihtimalini de akla getirmektedir.

çok 148^b/03 ~ çoğ 158^a/05 ~ çoğ 148^b/01

7.1.4.3.6. ķ- ~ ğ-

ķayğ 158^a/06 ~ ğayğ 149^b/03, 153^b/03

7.1.4.4. k- > g-

Eski Türkçede ön seste bulunan /k-/ ünsüzü Azerbaycan Türkçesinde birkaç kelimedede korunmuş, diğer kelimelerde ise /g-/ye dönüşmüştür:

keç- 149^a/12, köç- 162^b/07, köñöl 160^a/08

kel- > gel- 148^a/11, 150^b/08

kül- > gül- 151^a/13, 156^a/06

kün > gün 150^b/10, 154^a/09

7.1.4.5. t- > d- ; t- ~ d-; -t ~ -d

7.1.4.5.1. t- > d-

Eski Türkçede ön seste bulunan /t-/ ünsüzü Doğu Türkçesinde ötümsüz olarak sürmekte ve günümüzde de bu yazı dilinin devamı sayılan lehçelerde korunmaktadır. Metnimizde ön sesteki /t-/ ünsüzü birkaç kelimedede korunmuş diğerlerinde ise /d-/ye dönüşmüştür:

tök- 150^b/04, 163^b/02

tökil- 163^a/05

damu 158^b/05, dur- 152^b/02

durur 149^b/10, dut- 147^b/10

düğün 153^a/06, dürlü 160^b/08
 düş- 158^b/13, düş 166^b/12

Günümüzde ise Ortak Oğuzca'daki bu /t-/ sesi, Azerbaycan Türkçesinde çoklukla /d-/ sesine dönüşüp sabitleşirken Türkiye Türkçesinde korunmuştur:

<u>Ortak Oğuzca</u>	<u>Azerbaycan Türkçesi</u>	<u>Türkiye Türkçesi</u>
taş	daş	taş
tut-	dut-	tut-
türlü	dürlü	türlü

7.1.4.5.2. t- ~ d-

İkili yazımları olmakla beraber /d-/li yazımları daha çoktur. Bu durum, metnimizde bu değişimin henüz tamamlanmadığını gösterir:

taş 159^a/02 ~ daş 151^b/02
 titre- 156^b/09 ~ ditre- 148^a/03
 tapşır- 149^b/13 ~ dapşur- 156^a/11
 tamar 149^a/01 ~ damar 160^b/02

7.1.4.5.3. -t ~ -d

dört 155^a/09 ~ dörd 154^a/09

7.1.5. ÜNSÜZ DÜŞMESİ

yıl 161^a/04 ~ il 158^a/03, 162^a/06, 166^a/12

7.1.6. ÜNSÜZ TÜREMESİ

ırağ 147^b/06, 152^b/06, 157^b/10 ~ yırağ 156^a/12

7.1.7. ÜNSÜZ İKİZLEŞMESİ

şekker 147^b/12, 162^b/08
 fellek 161^b/07

7.1.8. YER DEĞİŞTİRME

uyğu 152^b/03, 162^b/06 ~ yuğu 166^b/12, 167^a/01
gibi 148^b/06, 154^a/08 ~ bigi 158^b/08

7.1.9. N ~ B ÇATIŞMASI

‘anber 155^b/10, 160^b/11 ~ ‘amber 162^b/08

7.1.10. ÜNSÜZ UYUMU

Sert ünsüzle biten köklere, yumuşak ünsüzlerle başlayan eklerin getirilmesi durumunda ortaya çıkan ünsüz uyumu (Benzeşme) metnimizde yok denecek kadar azdır. “Düzlük yuvarlaklık uyumuyla birlikte, ünsüz uyumunun da bulunmaması o devirde eklerin şeklini etkilemiştir. Bu nedenle bugün eklerde görülen çok şekillilik, 15 ve 16. yüzyıl Azerbaycan Türkçesinde yoktur.”⁷

7.1.10.1. Bulunma Durum Eki +da / +de

âhiretde 157^b/13, 158^b/06, 164^a/13, 167^b/02
düşde 166^b/12
işde 155^a/04

7.1.10.2. Ayrılma Durum Eki +dan / +den

ma‘şukdan 152^a/03, yaşdan 148^b/10
aşdan 150^b/12, endühdan 154^b/10
dirlikden 153^b/10, hâkden 167^a/06
rahmetden 164^b/09, sevmekden 159^a/06

7.1.10.3. Görülen Geçmiş Zaman Eki -dı / -di

açdı 161^a/06, atdı 166^a/02
bağdı 151^a/01, bağıdı 153^a/04

---

⁷ Muharrem Ergin. *Azeri Türkçesi*, İstanbul 1981

batdı 160^a/09, çıkdı 161^b/01
 çökdı 153^b/02, öpdı 157^b/01
 esdi 153^b/08, érişdi 159^a/13
 içdi 158^a/04, yétđi 150^a/07

7.1.10.4. Emir Eki -ğıl / -gil

basgil 164^a/03, dutgil 163^a/01
 érişgil 153^b/13, serpgil 159^b/03
 tökgil 156^a/05

7.1.10.5. Ettirgenlik Eki -dır- / -dır- / -dur- / -dür-

érişdir- 148^a/04, 149^b/13

7.1.10.6. Bildirme Eki +dır / +dır / +dur / +dür

‘ışkdır 148^a/13, ğayretđir 155^a/06, gerekdir 154^a/07
 bī-kūtdur 157^a/08, yohđur 149^a/08

7.2. BİÇİM ÖZELLİKLERİ

7.2.1. AD ÇEKİMİ

7.2.1.1. Çokluk Eki +ler / +lar

elçiler 154^a/09, géceler 153^b/12
 ‘āşıqlara 160^b/01, qaşları 165^a/04

7.2.1.2. İyelik Ekleri

ğamım 154^a/01, eyyāmını149^a/12, söziñ 162^a/13
 ecrinğ 163^a/08, adını 148^b/12, ümmīdi 161^a/04
 cānımız 160^b/03, sözüñiz 154^a/12, gözleri 157^a/05

7.2.1.3. Durum Ekleri

7.2.1.3.1. İlgi Durumu +ıñ / +iñ / +üñ / +nıñ / +niñ / +nunğ

anlarıñ 157^b/02, faķiriñ 162^b/13
 senüñ 154^a/02, muniñ 151^b/02
 Hāķiri'niñ 159^a/08, soyununğ 161^b/06

7.2.1.3.2. Yaklaşma Durumu +a / +e

şayyāda 157^a/13, yanına 153^a/09
 yāre 152^a/05, birbirine 167^a/07

Bir iki örnekte +ge / +ga şeklindedir:

görmege 161^b/03, senge 166^a/09
 yanğa 152^b/01

7.2.1.3.3. Belirtme Durumu +ı / +i / +nı / +ni / +n

ta'āmı 156^a/10, şahrāyı 158^b/07
 sizi 154^a/03, şahrānı 163^b/12
 yārnı 154^a/04, hālını 167^b/03
 şufrecini 156^a/04, Leyli'ni 155^a/06
 özin 148^a/10, hālin 162^b/13

7.2.1.3.4. Bulunma Durumu +da / +de

cānda 148^b/11, yazıda 161^b/01
 'ālemde 154^b/09, düşde 166^b/12

7.2.1.3.5. Ayrılma Durumu +dan / +den

acılığdan 157^a/07, yuħudan 167^a/01
 cesedden 160^a/13, sebebdan 166^a/06

7.2.1.3.6. Eşitlik Durumu +ca / +ce / +ça / +çe

munca 153^a/07, anca 166^b/10

beylesince 163^a/05, zerrece 166^a/13
néçe 154^a/04

7.2.1.3.7. Araç Durumu +n

āhūlarlan 157^b/05, ğamıñlan 166^a/12
vaşlılan 151^b/03, hecrilen 152^a/09
seniñlen 151^b/13, terkin 152^a/07
sensizin 162^a/05, ilen 156^b/12

7.2.1.3.8. Yön Gösterme Durumu +ra / +re

taşra 163^b/13
içre 152^a/06, 156^b/02
soñra 162^a/09
üzre 165^b/11

7.2.2. ZAMİR n'Sİ

Metnimizde birkaç örnek haricinde ad ve zamir çekimlerinde zamir kökenli /+n/ kullanılmıştır.

munlar 154^b/09, onlar 159^b/02
anlar 149^a/08, ansız 151^a/07
sevdāsına 158^b/13, 'ahdine 161^a/07
bağından 152^b/08, elinden 160^a/11
anı 147^b/02, munı 151^a/02
bunı 158^a/09

Doğu Türkçesine özgü olan zamir n'si düşümü, şu örneklerde görülmektedir:

buları 157^a/04, 157^a/10
muları 157^a/11
olarıñ 155^b/08

7.2.3. SAYILAR

Eserde geçen Türkçe sayı adları şunlardır:

bir 151^a/05, 156^b/13
 iki 160^a/07, 163^a/12;
 dört 155^a/09
 dörd 154^a/09
 altı 157^b/10, 163^a/07
 yüz 159^a/04, 161^a/04
 miñ 154^b/03, 163^b/02
 iki miñ yüz elli 167^b/03
 yüz biñ 153^a/07

7.2.4. ZAMİRLER

7.2.4.1. Kişi, Dönüşlülük ve Soru Zamirleri

ben 154^b/06, baña 150^a/05
 men 155^b/01, meñ 161^b/10
 maña 147^b/10, özüm 164^a/10
 sen 163^b/12, 164^a/02; öziñ 156^b/01
 señge 166^a/09, saña 150^a/01
 o 152^a/05, 166^b/01; ol 149^a/02, 149^a/03
 özi 156^a/10, anı 149^a/01, aña 148^a/07
 anda 154^b/08, andan 150^b/07
 anıñ 151^b/11, ansız 151^a/07

biz 154^a/12, 154^b/04, 157^a/10, 166^b/07
 siz 151^b/13, 152^a/01, 154^a/03, 157^a/03
 olar 155^b/08, onlar 159^b/02, anlar 157^b/02

öz 150^b/12, 150^b/13; özge 150^a/02, 161^a/04
 özgeler 166^a/07, 166^a/09; kimse 157^a/13, 158^b/07
 kim 152^a/04, 159^a/08; kimi 152^a/02, kes 157^a/10

7.2.4.2. İşaret Zamirleri

bu 166^a/05, bunu 158^a/09

buncılayın 153^b/04, muni 151^a/02
 muniñ 151^b/02, muña 167^b/05
 anı 147^b/02, anda 157^b/08
 andan 150^a/11, anıñ 154^a/08
 bular 157^a/04, mular 157^a/11
 munlar 154^b/09

7.2.5. ZARFLAR

Metnimizde geçen belli başlı zarflar şunlardır:

bugün 148^a/04, gün 152^a/13
 gündüz 153^b/12, gece 162^b/06
 gün-be-gün 163^a/08, gece gündüz 153^a/10
 hemān 153^a/12, soñra 162^a/09
 az 161^b/10, çoñ 150^a/08
 hep 164^a/11, hıç 154^b/08
 içre 152^a/06, taşra 163^b/13
 geri 156^b/02, şaru 157^b/07
 hañçaru 148^a/12, ne 161^b/02
 nite 148^a/09, nişe 166^b/06
 neden 161^b/03

7.2.6. EDATLAR

gibi 148^b/06, bigi 158^b/08, kimi 159^a/04
 teki 153^a/03, tek 160^a/05
 hā 162^a/09, uş 154^b/07

7.2.6.1. Bağlama Edatları

birle 164^a/07, ile 147^b/13
 çü 147^b/03, çün 166^a/13
 ki 161^b/04, kim 158^a/03
 çünki 167^a/09, çün kim 162^b/01
 nitekim 155^a/01, 155^a/04
 dañı 165^b/12, dañı 151^a/06

u 148^a/06, ü 148^a/04, vü 148^a/09
 ħ^vāh... ħ^vāh... 152^a/05
 ya 155^a/12

7.2.7. SIFAT-FİİLLER -an / -en, -dık / -dik, -maz / -mez, -mış / -miş

Metnimizde en çok –an / -en sıfat-fiil eki bulunmaktadır:

köñlüm alan (meh-pāresi) 148^a/01
 ğam arturan (ğam-ħ^vārımı) 166^a/04
 sırrın bilen (Ĥayy u Kebīr) 155^a/11
 yeksān éden (‘ıřķ) 148^b/07

Diğer sıfat-fiil ekleri şunlardır:

ķıldıĝı (peygām) 151^b/12
 vérdigi (düřnām) 151^b/12
 meded bilmez (zecr) 147^b/13
 yanmış (cānıña) 161^b/02

7.2.8. AD-FİİLLER -ma / -me, -maķ / -mek, -maĝ / -meg

gelmememñ 163^a/13
 çıķmaĝa 160^a/13, olmaĝa 157^b/04
 görmege 161^b/03, ölmege 164^b/12
 aĝlamakdır 160^b/13, ķılmaķ 157^a/04
 vérmek 154^a/07, sevmekden 159^a/06
 éylemaĝ 149^a/09, dutmamaĝ 152^a/09
 söylemaĝ 149^a/09, yanmaĝ 152^b/12

7.2.9. ZARF-FİİLLER -up / -üp, -uban / -üben, -ıcak / -icek, -alı / -eli, -a / -e, -ken / -iken, -ınca / -ince, -geçin

atlanup 155^a/07, éřidüp 161^a/11
 ķoyuban 157^b/02, düşüben 163^b/10
 éřidicek 163^a/02, ölicecek 156^a/06
 gédeli 163^a/12, gédel(i)den 163^a/07

çapa 155^b/04, n'ola 165^a/03
 olmamışken 167^b/09, iken 159^a/13
 görünceñiz 155^a/07, görgeçin 162^a/07

7.2.10. ETTİRGENLİK EKLERİ -dır / -dir / -dur / -dür, -r, -t, -gur / -gür

érişdir- 148^a/04; yandır- 164^b/10
 yédür- 156^a/05, öldür- 164^b/12
 oñar- 154^a/06, kıpar- 155^a/05
 géder- 153^a/12, pişer- 150^b/12
 artur- 166^a/04, yétür- 149^b/02
 ağıt- 159^b/11, söylet- 155^a/03
 érgür- 154^a/03

7.2.11. FİİL ÇEKİMİ

7.2.11.1. Emir Çekimi -gıl / -gil, -sın / -sin / -sun / -sün, -ñ / -ñız / -ñiz

Metinde teklik 2. kişi emir çekimlerinin -gıl / -gil ekiyle birlikte fiillerin yalın kullanımıyla da yapıyor olması dikkat çekicidir.

kılğıl 165^b/07, serpgil 159^b/03
 kııl 148^a/11, gel 153^b/13, gör 147^b/09

Diğer şahısların emir çekimleri şöyledir:

érsin 154^b/03, étsin 150^a/10
 kılsun 155^a/04, étsün 150^a/09
 varıñ 154^a/05, édiñ 154^a/05
 kıılmañız 158^b/12, diñleñiz 161^a/13
 söyleñiz 154^a/12, éyleñiz 154^a/12

7.2.11.2. İstek Çekimi -a / -e

alayam 150^a/02, érgüreyem 154^a/03
 kılasan 163^b/13, gelesen 152^a/01
 oynıya 156^a/06, güle 156^a/06

édelim 154^b/03, 164^b/01, bilesiz 151^b/10

7.2.11.3. Şart Çekimi -sa / -se

olsam 161^b/10, éylesem 148^a/03

olsañ 166^b/08, kılsañ 159^a/12

olsa 162^a/11, étse 150^b/11

7.2.11.4. Geniş Zaman

7.2.11.4.1. Olumlu Geniş Zaman Çekimi -r / -ar / -er

ağlar 153^b/10, gözlerem 162^b/01

yağar 161^a/10, bilerem 151^b/11

7.2.11.4.2. Olumsuz Geniş Zaman Çekimi -maz / -mez

koymazam 162^a/10, istemez 150^a/02

almazız 162^a/13, vérmezler 157^a/10

7.2.11.5. Görülen Geçmiş Zaman -dı / -di

kopdı 163^a/05, oğıdı 165^a/05

söyledim 167^b/13, vérdiler 165^a/07

7.2.11.6. Öğrenilen Geçmiş Zaman -mış / -miş, -up / -üp / -ub / -üb, -updur / -üpdür / -ubdur / -übdür

artmış 156^b/06, étmişem 163^b/02

dutupsan 161^a/03, édübsen 160^a/01

alubdur 149^a/10, vérüpdür 151^a/02

7.2.11.7. Şimdiki Zaman -ır / -ir / -ur / -ür

utanır 163^a/10, bilirsen 158^a/11

kılurlar 155^a/10, öldürürsen 160^a/02

Leylî hayr édüp **vérir** halka ʔa‘ām (veriyor anlamında)
 Anıñ-çün cem‘ olupdur hāş u ‘ām 151^a/03 – 04

Metnimizde gelecek zaman anlamı kip kaymasıyla sağlanmaktadır:

Bildiler n’**olursa** encāmı anıñ 159^a/01
 (Anladılar ne **olacaksa** encāmı onun)

7.2.11.8. Birleşik Zamanlı Çekim

7.2.11.8.1. Hikâye Birleşik Çekimi

Hikâye birleşik çekim, metnimizde en sık kullanılan birleşik fiil çekimidir:

éderdi 153^b/10, isterdi 157^b/04
 olmuşdı 164^b/08, şalmışdı 147^b/07
 étmemişdi 151^b/13, görmemişdi 153^a/09
 olmasaydım 165^b/07, görmeseydim 165^b/07
 götürüydi 160^a/12, sürüleydi 165^a/02
 olaydı 148^b/11, 152^a/01, 165^a/03

Ek-fiilin görülen geçmiş zamanıyla yapılan ekleşmemiş şekilleri de mevcuttur:

olmuş-ıdı 153^b/10, eşitmiş idi 153^a/08
 kılmaz idi 148^b/12, görmez idi 151^a/11

7.2.11.8.2. Rivayet Birleşik Çekimi

Yalnız bir kelimedede olumsuz olarak kullanılmış ve ek-fiilin öğrenilen geçmiş zaman çekimiyle sağlanmıştır:

kılmaz imiş 164^b/12

7.2.11.8.3. Şart Birleşik Çekimi

Metnimizde bulunan örnekleri şunlardır:

kılursa 154^a/02, n’olursa 159^a/01
 seversen 162^b/13, 166^a/08

Yalnız bir kelimedede olumsuz şekilli ve ek-fiilin şartıyla yapılmış çekimi mevcuttur:

vérmez ise 155^a/04

7.2.11.9. Yeterlik Fiilinin Olumsuz Çekimi

Azerbaycan Türkçesini diğer Oğuz grubu Türk lehçelerinden ayıran temel özellik olan bu çekim, hem yeterlik fiilinin hem de olumsuzluk ekinin birlikte kullanımıyla yapılmaktadır.

édebilmez 149^a/07

Men daħı **bilmen** bu ‘ışkı terk **éde** 149^a/08

7.2.12. YARDIMCI FİİLER

Metnimizde en çok kullanılan yardımcı fiiller; **al-, bil-, bol-, éyle-, ét-, kıl-, ol-, şal-, dut-, ur-** yardımcı fiilleridir.

murādın al- 163^b/12, meded bil- 166^b/09

ğarķ bol- 147^b/12, dermān éyle- 148^a/01

efkār ét- 148^b/02, terk kıl- 149^a/02

ķulağ ol- 164^a/08, ğam şal- 147^b/07

üns dut- 156^b/12, na‘ra ur- 156^b/08

7.2.13. KİŞİ EKLERİ -m / -am / -em, -n / -an / -en, -san / -sen / -sañ / -señ, ol, -ız / -iz, -alım / -elim, -ñız / -ñiz, -sız / -siz, -lar / -ler

Kişi eklerinde en çok dikkati çeken, teklik 1. kişi olumsuz çekimlerinin mutlaka “-n” ile yapılıyor olmasıdır:

ķoyman 162^a/12, dönmen 155^a/06

bilmen 165^b/05, yémen 150^a/12

étmen 164^b/04

Dikkat çeken bir başka husus ise teklik 1. ve 2. kişi eklerinin düz-geniş ünlülerle yapılıyor olmasıdır. Daha çok Batı Türkçesinde görülen bu eklerin daralması durumu, metnimizde bir örnek dışında yoktur:

Gözlerim yoluñı her dem şubḥ u şām 147^b/11

ķoparuram 155^a/05, ķekmezem 166^a/13

ķalsam 166^a/12, éyledim 149^b/03

ķıldın 159^b/11, bérseñ 157^a/11

dutupsan 161^a/03, édübsen 160^a/01

almazız 162^a/13, érişüriz 164^a/13

édelim 154^b/03, 164^b/01

geldiñiz 154^a/11, ķılmañız 158^b/12

şanursız 149^a/06, bilesiz 151^b/10

şusadılar 152^b/13, étdiler 148^a/12

Teklik 3. ķişı ķekimi eksiz olarak veya ķişı zamiri getirilerek yapılmaktadır:

vurdı 151^a/07, içse 149^b/11

olmaz ol 149^a/03, gördi ol 151^a/08

7.3. ESERİN YAZIM ÖZELLİKLERİ

7.3.1. Ünlülerin Yazımı

Metnimizde özellikle Türkçe kelime veya eklerin ünlüleri yazılmıştır:

ķaddın 149^b/07, durdılar 155^b/06

gözlerim 163^a/11, yöridi 151^a/04

adlu 152^a/10, ayru 150^a/02

etsün 150^a/09, getüreyem 154^a/02

7.3.1.1. “Kapalı e” lerin (é) Yazımı

Metnimizde “é” sesi genellikle “elif” ve “ye” ile; kimi zaman da “ye” gösterilmeksizin ve harekeye de yer verilmeden yazılmıştır.

vér- 157^a/02, bér- 157^a/11,

ér- 164^b/01, 165^b/13

yé- 151^a/01, 156^a/10
 dé-153^b/09, 165^a/10
 ét- 148^b/10, 158^a/09
 gét- 149^b/05, 150^a/07

7.3.2. Ünsüzlerin Yazımı

7.3.2.1. “Nazal n” (ñ ~ nğ) Yazımı

Metnimizde “nazal n” için genellikle “kef” harfi (ñ) kullanılmıştır. Aşağıdaki örneklerde ise “nun-kef” ile yazılmıştır:

minğ 154^b/03, 163^b/02, 167^b/03
 nenğ 152^a/05, 162^a/04
 yanğa 152^b/01, senğe 166^a/09
 soyununğ 161^b/06, ecrinğ 163^a/08
 āhınğı 158^a/07, pelenğ 157^b/07

7.3.2.2. b ~ p, c ~ ç Yazımı

Metnimizde “ç”li ve “p”li yazımlar vardır. Bu konuda en dikkat çekici durum “müptelā” kelimesinin her seferinde “p” ile yazılmış olmasıdır.

müptelā 150^b/04, 156^a/02, 156^b/08, 158^a/08, 158^b/05, 162^a/02, 163^a/01
 anca 166^b/10, munca 153^a/08
 gonçeler 161^b/01, güçlenmiş 159^b/03
 çapa 155^b/04, kıyıpsan 149^a/13
 yandurubdur 150^a/12, olub 150^b/10
 olupdur 151^a/04, olup 158^a/01

7.3.3. Yazım Yanlışları

7.3.3.1. İşaret Eksikliğinden Kaynaklananlar

Metnimizde en çok “h”nın noktasının unutularak “ḥ” biçiminde yazılması yanlışları vardır. Buna bazı örnekler şunlardır:

ḥaber > haber 150^b/07, 156^b/02, 165^a/07

ḥāl > ḥāl 150^b/11
 ḥālāṣ > ḥālāṣ 148^b/10, 150^a/10, 157^a/13, 158^a/12
 ḥamīr > ḥamīr 167^a/06
 ḥōr > ḥōr 150^a/04
 rāht > raht 153^a/12

Unutulan işaretlere diğer örneklerden bazıları şunlardır:

özin 148^a/10 (Yazmada “ze” harfinin noktası unutulmuştur.)
 yārını 149^b/06 (Yazmada “yā” harfinin noktası unutulmuştur.)
 miṅg 163^b/02 (Yazmada “nun” harfinin noktası unutulmuştur.)
 geldi 155^a/09 (Yazmada “kef” harfinin keşidesi unutulmuştur.)

7.3.3.2. İşaret Fazlalığından Kaynaklananlar

dīdār > dīzār 164^a/11

7.3.3.3. Harf Eksikliğinden Kaynaklananlar

dīdeler 148^b/01 (Yazmada “hemze” unutulmuştur.)
 ḫurbān 151^b/11 (Yazmada “nun” harfi unutulularak “ḫurbā” biçiminde yazılmıştır.)
 zār 152^b/06 (Yazmada “elif” unutulularak “zer” biçiminde yazılmıştır.)
 ba‘de 162^a/04 (Yazmada “ayn” unutulularak “bāde” biçiminde yazılmıştır.)

7.3.3.4. Harf Yanlışlığından Kaynaklananlar

seyf > şayf 153^a/02
 pārsā > pārşā 157^a/03
 şalan > salan 153^b/11
 maḥrem > mahrem 153^b/06
 ta‘ne > ta‘ne 148^a/11, 150^a/06

7.3.4. Harekelerin ve Yazı İşaretlerinin Kullanılışı

7.3.4.1. Kelimelerde Harekelerin Gösterilmesi

Metnimizde az da olsa hareke kullanılmıştır. Özellikle doğru okunulmasından şüphe duyulan yabancı kelimelerde ve en çok da şedde kullanılmıştır.

7.3.4.1.1. Şedde Kullanılan Kelimeler

Tek bir Türkçe kelimedede kullanılmıştır:

iller 158^a/02

Diğerleri yabancı kelimelerdedir:

Rabb 149^a/13, kıaddın 149^b/07

zerre 150^b/05, taşavvuf 152^a/07

müşerref 154^a/11, ‘izz 154^b/01

küllî 155^b/13, hâdden 156^b/04

şayyâd 157^a/02, 157^a/06

Hakk 157^b/02, Hayy 157^b/11

cennet 158^a/13, 163^b/04

şekker 162^b/08

7.3.4.1.2. Eğik Üstün (/) Kullanılan Kelimeler

âş 151^b/01

yârağ 155^a/09

Gülşâ 160^a/01

7.3.4.1.3. Eğik Esre (/) Kullanılan Kelimeler

sefih 148^b/11

kıyıpsan 149^a/13

7.3.4.1.4. Ötre Kullanılan Kelimeler

huşyâr 149^a/03

7.3.4.1.5. Hemze Kullanılan Kelimeler

kimseyi 149^a/13
 gönderibdir 147^b/03, 154^b/04
 yüreyimiñ 165^b/05

7.3.4.2. Farsça Tamlamaların Yazımı

Farsça tamlamalar metnimizde dört şekilde yazılmıştır:

dīde-i giryān 156^b/04 (hemzeyle)
 bāğ-ı gül-istān 149^a/04 (“yā” ile)
 gül-i ḥandānıma 153^a/01 (“vav” ile)
 şūret-i ‘azrā 160^a/02 (hiçbir harf ya da işaret olmaksızın)

7.3.4.3. Atıf “vav”ların Yazımı

Metnimizde atıf “vav”lar üç şekilde yazılmıştır:

şeh-süvār u şehriyār 154^a/13 (“vav” ile)
 Ḥayy u Kebīr 155^a/11 (“yā” ile)
 cān <u> dilden 154^a/07 (hiçbir harf ya da işaret olmaksızın)

7.4. SONUÇ

Metnimizin Eski Anadolu Türkçesinden ayrılan en önemli özelliği “yuvarlaklaşma” özelliğinin metne hâkim olmayışıdır.

Ayrıca eserin ses ve yapı özellikleri incelendiğinde yazıldığı devir ve sahanın tespiti mümkün olmaktadır. Kendine özgü söz varlığı, kelime ve eklerin kullanılışı, ünlü ve ünsüz uyumlarıyla eser; 16. yüzyıl Azerbaycan Türkçesi özelliği taşımaktadır.

Metinde tespit edilen **başlıca Azerbaycan Türkçesi (Doğu Oğuz Grubu) özellikleri**⁸ şunlardır:

1. **Kapalı e’nin varlığı:** bér- 157^a/11, dé-153^b/09, ér- 164^b/01, ét- 148^b/10
2. **Kelime başında “y” düşmesi:** il (=yıl) 158^a/03, 162^a/06, 166^a/12

⁸ Ahmet Bican Ercilasun. a.g.e., s.225-226

3. **Kelime başlarında sıklıkla görülen “t- > d-” değişmesi:** damu 158^b/05, dur- 152^b/02, dut- 147^b/10, düğün 153^a/06, dürlü 160^b/08, düş- 158^b/13, düş 166^b/12

Azerbaycan Türkçesi, Eski Türkçe kelime başı /t-/lerin gelişimi bakımından farklılık gösterir. Türkiye Türkçesinde /t-/li devam eden kimi örnekler günümüz Azerbaycan Türkçesinde /d-/ye dönüşmüş ve sabitleşmiştir.

Metnimizde ise bu özellik sabitleşmemiş olup ikili kullanımları mevcuttur. Bu da eserin, Ortak Oğuz Türkçesinden Azerbaycan Türkçesine geçiş sürecinde yazılmış olabileceğini düşündürüyor.

4. **Son ses olarak tonlu ünsüzlerin kullanımı:** ayağ 163^a/06, açlığ 157^a/07, ayruluğ 160^a/10, yırağ 156^a/12, toprağ 161^a/04
5. **Ünsüz ikizleşmesi:** fellek 161^b/07, şekker 147^b/12, 162^b/08
6. **Ünlü ile biten kelimelerden sonra “+(y)ı / +(y)i” belirtme durum ekinin “-nı / -ni” biçiminde de kullanılması:** Leyli’ni 155^a/06, şufrecini 156^a/04
7. **Dönüşlülük zamirinin daha çok “öz” olması:** öz 149^b/06, 150^b/12, 150^b/13, 153^a/05
8. **Zamir kökenli teklik birinci ve ikinci kişi eklerinin “-ım / -im , -sın / -sin” biçiminde dar ünlülerle değil; “-am / -em , -san / -sen” biçiminde geniş ünlülerle olması:** kıparuram 155^a/05, çekmezem 166^a/13, dutupsan 161^a/03, édübsen 160^a/01
9. **Öğrenilen geçmiş zamanın ikinci ve üçüncü kişilerinde “-up / -üp / -ub / -üb” zarf-fiil ekinin kullanılması:** dutupsan 161^a/03, vérüpdür 151^a/02, alubdur 149^a/10, édübsen 160^a/01
10. **Yeterlik birleşik fiilinin Olumsuzunda “bil-” yardımcı fiilinin de kullanılması:** édebilmez 149^a/07, Men dahı bilmen bu ‘ışkı terk éde 149^a/08
11. **Azerbaycan sahasına özgü kelimelerin bulunması:** **dapşur-**‘teslim et-, ulaştır-’; **taras** ‘yağma,talan’; **terkini et-** ‘terket-,vazgeç-’; **yağşı** ‘güzel,hoş’; **yan-** ‘dön-’; **yarağ** ‘hazırlık, silah’; **yarıcı** ‘yardımcı,şefaati’; **zārıcı** ‘feryad edip inleyen’”

Görülmektedir ki eser, hem taşıdığı söz varlığı hem de ses ve yapı özellikleri ile 16. yüzyıl Azerbaycan Türkçesini temsil etmektedir.

Leylî vü Mecnûn

- 147^b / 02 Yazdı anı vêrdi Zeydiñ destine
Tâ yétüre nâmeyi ol dōstına

Leylî katına érişdi Zeyd çün
- 147^b / 03 Nâmeyi destine vêrdi ol zemân
Dédi yârıñ gönderibdir bil ‘ayân

Eylece¹ érdi çü Mecnûnıñ sözi
Doldı kanlu yaşıla iki gözi

Nâmeyi çün oħıdı ol serv-ğadd
Töredi cânında ğamlar bî ‘aded
- 147^b / 05 Dédi éy cân-ı cihânımsan benim
Şûret-i hûr-i cinânımsan benim

N’édeyem kıymaz meni mekr-i rakı̄b
Hâzretüñe tâ érem éy dil-firîb

Yanar idi dâ’imâ yârdan ırağ
Dâd éderdi her dem ez-dest-i hâzân²
- 147^b / 07 Bağrını yandırmış-ıdı nâr-ı ğam
Cânına şalmışdı âh u zâr u ğam

Hâsret odı yahmış idi cânını
Görmez idi ol gül-i handânını

Dédi éy cânâne görgil hâlimi
Senden ayru hecr ilen ahvâlimi

Gündüzüm hicrânıñ-ilen gécedir
- 147^b / 09 Gel gör âhir sensiz hâlim nécedir

¹ Yazmada “eyleye” biçimindedir.

² Bu kelime “çerağ” olsa anlam ve uyak bakımından daha uygun olurdu.

Raḥm kıl gel éy püt ü nā-mihribān
 Ȑalmıřam sensiz ȓa‘īf ü nā-tüvān

Merḥamet kıl maña ‘ışkı yā ilah
 Gözlerim yoluñı her dem şubḥ u şām

147^b / 11

Dut elim ȓaldır meni ez-dest hem
 Luṭfıñı men bendeden étme kem

Fürȓatiñden zār u giryān olmuşam
 Ḥasretiñden bağırı püryān olmuşam

‘Āřıkam éy cān seniñ ruḥsārıña
 Ārzü-mendem şekker güftārıña

147^b / 13

Ȑarȓ boldım men ġamıñ deryāsına
 Tā ki düşdim zülfüniñ sevdāsına

Nā-ȓāram n’éyleyem bu hecr ilen
 Derd ile bilmez meded bu zecr ilen

148^a / 01

Éy benim köñlüm alan meh-pāresi
 Fürȓatiñden artdı bağırı yāresi

Éyle dermān vařlıñ ile cānıma
 Merḥamet kıl bu dil-i vīrānıma

Bülbül oldım sen gül-i ḥandān³ için
 Ya‘ȓūbam sen Yūsuf-ı Ken‘ān için

148^a / 03

‘Āřıkam tā sen meh-i envāre men
 Vāmıȓam ‘Azrā-şıfat dil-dāre men

Nāliřimden yandı deryāda semek
 Zāhir oldu né ḥācet dürr démek
 Éylesem feryād ditrer nüh felek
 Ağlaşur bezm-i ȓamu ins ü melek

Ḥālıȓā maḥrūm étmesün bizi

³ Yazmada bu kelime “ḥandān” şeklinde yazılmıştır.

Vaşla érişdir bugün amumızı

148^a / 05   Sen bizi bu hecr ile étme helāk
Şabrumız pīrāhenin⁴ hecr étđi āk

Éy perī rū'yā hevāsından müdām
Ağlar idi dā'imā der-şubḥ u şām
Zevce Leylī āh éderdi şubḥ u şām
Hem-dem olmazdı Leylī la'l-i fām

148^a / 07   Daḥı bed-ter oldı maḥzūn u ḥazīn
Derd-mend ü mest-mend ü dil-ġamīn

Olmadı Leylī aña ūn mültefit
Nāgehān anası geldi bir eşit

Leylīye eyder ki éy cānım oġul
Bir zemān éyle benim sözüm abūl

148^a / 09   Nite olmuşsan böyle zār <u> esīr
Bī-nevā vū dil-figār u hem esīr

Nāmūsımızı yitirdiñ der-‘arab
Hem özin⁵ terk éylediñ ‘ayş u arab

Pendimi dut cānımıñ cānānesi
Tā güle köñlümüzün ġam-ḥānesi

148^a / 11   ‘Aqlın yār ol éyā cānıma cān
Tā ki a‘ne⁶ étmeye yaḥşı yaman

Mecnūnıñ ‘ışkın gel sen terk ıl

Leylī eyder ‘ışkını néce terk édeyem
Anı oyup daḥı ḥanaru gédeyem

‘İşk-ıla opraġım étdiler ḥamīr

⁴ Yazmada bu kelime “pīrāḥen” biçiminde yazılmıştır.

⁵ Yazmada “ze”nin noktası unutulmuştur.

⁶ Yazmada bu kelime “ta‘ne” biçiminde yazılmıştır.

- Men anıñçün olmışam ‘ışka esīr
- 148^a / 13 ‘Işkdır ‘āşıkları zār éyleyen
Derde şalup hāste bīmār éyleyen
- 148^b / 01 ‘Işkdır insānları ġam-ġīn éden
‘Işkdır çoġ dīdeler⁷ nem-ġīn éden
- ‘Işkdır ‘āşıkları şeydā kılan
‘Işkdır mü’minleri rüsvā kılan
- ‘Işkdır cān <u> dili teskīn éden
‘Işkdır sulţānları miskīn éden
- 148^b / 03 ‘Işkdır men bendeñi efgār éden
Zāhidiñ tesbihini zūnnār éden
- ‘Işk elinden çok şikāyet éyledi
Ol zemān böyle hikāyet éyledi
- Éy gözümüñ yaşını kan éden ‘ışk
Yüregimi ġamda püryān éden ‘ışk
- 148^b / 05 Cānımı mecrūh u zār éden ol
Bu iki çeşmimi giryān éden ‘ışk
- Hūblarıñ cevrin kabūl éden köñül
Cismimi şahrāda ‘üryān éden⁸ <‘ışk>⁹
- Uş meni Ya‘kūb gibi bīmār éden
İştiyāk-ı şāh-ı Ken‘ān éden ‘ışk
- İsm ü hem ar-ıla nāmūsım benim
148^b / 07 Cümlesin hāk-ile yeksān éden ‘ışk

⁷ Yazmada hemze unutulmuş.

⁸ Yazmada “eyledi” yazılmış. Redif gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

⁹ Vezin ve redif gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

Hasret ü hecrine düşmiş könlümüz
Şehrini zecr ile vîrân éden ‘ışk

Şād-mān oldım vişāl-ile ezel
‘Ālemi uş maña zindān éden ‘ışk

148^b / 09

Bu Leylîyi bî-çāre faşl-ı bahār
Vālihi rū-yı gül-istān éden ‘ışk

‘Ābidi hem şūfî vü zāhidleri
Bir zemānda nā-müselmān éden ‘ışk

Anası dēr terk kııl bu söziñi
Hem ḥalāş¹⁰ ét yaşdan iki gözüñi

148^b / 11

Né kıılursan āh sen Mecnūn içün
Ol sefîh ü bî-‘ukūl ü dūn içün

Ger olaydı fehm ü idrāki anıñ
Yoḥsa cānda cevher-i selīmi anıñ

148^b / 13

Kılmaḡ idi kūh u şahrālar veṭen
Terk kııl o bî-zihni şimdi sen
Dutmagil daḡı anıñ adını sen
Olmaya bîzār senden Bū’l-Ḥasan

Leylî eyder olsa bîzār ol né pāk
Çeşmüm Mecnūndan ayru oldı ḥāk

149^a / 01

Cism içinde hem tamarım kanıdır
Men cesed ol cānımıñ cānānıdır

‘İşk édübdür anı ser-mest ü ḥarāb
Sākî-i Muṭlaḡdan içmişdir şarāb

¹⁰ Yazmada bu kelime “ḥalāş” biçiminde yazılmıştır.

- Ol-durur sultān-ı ‘uṣṣāḳ-ı cihān
‘Iṣḳ elinde terk kıldı ḥānmān
- 149^a / 03 Mest-i Ḥaḳḳdır daḥı ḥuṣyār olmaz ol
Menden özge kimseye yār olmaz ol
- Ol benim yārım-durur yārım-durur
İsm-i cemāli bāğ-ı gül-istānım-durur
- Vālihem ol dil-ber-i ‘ayyārumız
Olmışam pūr dīn-i meh-i envārumız
- 149^a / 05 Cism içinde benim cānım-durur
Bülbülem ḥüsn-i gül-istānım-durur
- Cümle işi uṣ anıñ Ḥaḳḳānīdır
Öyle şanursız ki ol nefsanīdır
- Anası dēr terk kıl ‘ıṣḳı bu dem
Rāh-ı ‘aḳla éylegil uṣ doğrı ḳadem
- 149^a / 07 Leylī eyder ‘ıṣḳ benim pīrim-durur
Çoḥ belā vü ğamda dest-gīrim-durur
- ‘Aḳl anıñla édebilmez ‘arbede
Men daḥı bilmen bu ‘ıṣḳı terk éde
- Olmışam men ‘ıṣḳ bendinde esīr
Kimse yoḥdur anlar ola dest-gīr
- 149^a / 09 ‘Aḳl bilmez ‘ıṣḳ ilen baḥṣ éylemağ
Hergiz olmaz ‘ıṣḳ ilen söz söylemağ
- ‘Iṣḳ meni menden alubdur ser-be-ser
Ḥānmāndan éleyübdür derbeder
- Mende yoḥdur ‘aḳl-ile şabr u ḳarār
- 149^a / 11 ‘Iṣḳ édübdür ‘āciz ü hem-dil-figār
- Anası dēr sākin ol zār éyleme

‘Aql özge diyār éyleme¹¹

Zevciñ ilen hōş keçür eyyāmını
Kimse tā yaman démeye nāmıñı

149^a / 13 Hani nāmūsıñ nite dīvānesen
Bilmezem nite kıyıpsan cāne sen

Leylī dér Mecnūndan özge kimseyi
Étmezem hem-rāh bilür Rabb-ı Ğanī

149^b / 01 Yaradubdur anıñ içün Hakk meni
Koymışam yolında bu cān-ıla teni

Tā kıyāmet durmışam ikrārıma
Özümi doğru yétürdim yārıma

149^b / 03 Men anıñ ‘ışkıında cān terk éyledim
Mihr-i ‘ışkın cānıma berk éyledim

Anı gördi-ki söz kılmaz kabūl¹²
Ğayğudan oldı perişān dil-melūl

Zevc-i Leylī dād u bī-dād éyledi
Bu sebebden āh u feryād éyledi

149^b / 05 Oldı nā-çār Leylīye vérđi talāk
Cānına yüz dutdı çok derd ü firāk

Gétđi atası evine ol kamer
Mecnūn ‘ışkıında kuşanmışdı ger

Ol zemān öz yārını¹³ medh éyledi
Müstemi‘ ol uş bu şi‘ri sóyledi

149^b / 07 Kaddın éy cān Sidre¹⁴-i a‘lādur

¹¹ Bu dizenin vezninde sorun var.

¹² Bu dizenin vezninde sorun var.

¹³ Yazmada “y”nin noktası unutulmuş.

¹⁴ *Kur’ān-ı Kerīm*: Necm Suresi (53), 13–16. ayetler ve Vākıa Suresi (56), 28. ayet.

Senden ötrü mende cānda ğavġādur

Éy yüziñ Innā Fetaḥnā¹⁵dır seniñ
Hem yañaġiñ Sūret-i Ṭāhā¹⁶-durur

Gün yüziñ vaşfi éyā ḥūr-liḳā'
Sırr-ı Sübhānellezī Esrā¹⁷-dur<ur>¹⁸

149^b / 09 Gözleriñ Ve'n-Necm¹⁹ Yāsīn²⁰dir қаşıñ
Lebleriñ éy cān Mesīḥ²¹-āsā-durur

Āsitāniñ 'āşıḳa me'vā durur

Zülfine bir kimse hergiz kıldı meyl
Şeyḥ ger zāhid ise tersā-durur

149^b / 11 Selsebīl-i 'ayn-ı ḥayvāndır lebiñ
Kim ki içse tā ebed 'ihyā-durur

Éy benim köñlüm alan ḥüsn-i ḳamer
Ḥalka sensiz 'āşıḳiñ rüsvā-durur

149^b / 13 Çünkü yazdı Leylī bu şi'ri tamām
Zeyde tapşırdı éder éy nīk-nām

Tīz érişdir nāmeyi dil-dārıma
'Arz ḳıl peygāmımı sen yārıma

Benden sen érişdir aña selām²²

150^a / 01 Dé ki sen şāhsan saña Leylī ğulām

¹⁵ *Kur'ān-ı Kerīm*: Fetih Suresi (48), 01. ayet.

¹⁶ *Kur'ān-ı Kerīm*: Ṭāhā Suresi (20), 01. ayet.

¹⁷ *Kur'ān-ı Kerīm*: İsrā Suresi (17), 01. ayet.

¹⁸ Vezin ve redif gereği *Sovyet İlmiler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

¹⁹ *Kur'ān-ı Kerīm*: Necm Suresi (53), 01. ayet ve Rahmān Suresi (55), 06. ayet.

²⁰ *Kur'ān-ı Kerīm*: Yāsīn Suresi (36), 01. ayet.

²¹ *Kur'ān-ı Kerīm*: Āli İmrān Suresi (03), 45. ayet; Nisa Suresi (04), 157, 171, 172. ayetler; Māide Suresi (05), 17, 72, 75. ayetler ve Tevbe Suresi (09), 30, 31. ayetler.

²² Bu dizenin vezninde sorun var.

Āsitānīñ kıble-gāhı Leylīnīñ
Doğru sensen dād u ḥ^vāhı Leylīnīñ

Kuḥl alayam ḥāk-i pāyīñ Leylīye
Şems ü kamer rû-yı ḥūnın Leylīye²³

150^a / 03 Leylī senden özge bir yār istemez
Senden ayru tende cān-dār istemez

Şimdi Leylī söyledi éy mihribān
Bendeden eşidüb bülbül ‘ayān

Senden ötrü şimdi bed-nām olmuşam
Şöhre-i āfāk-ı eyyām olmuşam

150^a / 05 Ata ana çeşmine ḥōr²⁴ olmuşam
‘Işkın ile tā ki men yār olmuşam

Ṭa‘ne éder bīgāne baña²⁵
Hem dérler şimdi dīvāne maña

Baş u cānım yolıña kıldım sebīl
Ṭa‘ne²⁶ kılma éy ‘azīzim doğru bil

Zeyd apardı nāmeyi Mecnūn için
Ḥasret-ile ‘āciz ü maḥzūn için

150^a / 07 Yétđi Mecnūna yéne yār nāmesi
Gétđi çün geldi ğam-ḥ^vār-nāmesi

Oḥıdı şı‘rin ol āşüfte-ḥāl
Ḳahr oldı gétđi endūh-ı melāl

Pāyidār ol déđi éy ḥasne-i bāy

²³ Yazmada bu beyit “Ḥāk-i pāyīñ Leylīye kuḥl alayam / Rû-yı ḥūnın Leylīye şems ü kamer” biçiminde yazılmış. Uyak gereği düzeltili.

²⁴ Yazmada harfın noktası unutulmuş “ḥōr” biçiminde yazılmış.

²⁵ Bu dizenin vezninde sorun var.

²⁶ Yazmada bu kelime “ta‘ne” biçiminde yazılmıştır.

Der-penāh-ı rahmet-i Bār-ı Hüdāy

150^a / 09 Çoḡ meni şād éylediñ éy rû-yı māh
Şād-mān étsün seni dā'im İlah

Hācetim Hakkdan budur rûz u şebān
Dünyā vü 'uqbāda olğıl şād-mān

Hakk melālinden ḡalāş²⁷ étsin seni
Çünki āzād éylediñ ḡamdan meni

150^a / 11 Yazdı bu şi'ri yéne ender-cevāb
Diñlegil bir dem éy 'ālī-cenāb

Lebleriñ <yār>²⁸ çeşme-i ḡayvān-durur
Kim ki andan içmedi ḡayvān-durur

Nār-ı hecriñ yandurubdur cānımı
Fūrḡatiñden dīdeler giryān-durur

150^a / 13 Ḡam yémen derd ü firāḡıñdan seniñ
Çün ḡayālīñ <köñlüme>²⁹ mihmān-durur

Bes ki men Ya'ḡūb olam āşüfte-ḡāl
Dil-berim çün Yūsuf-ı Ken'ān-durur

150^b / 01 Bu köñül bülbul kimi eḡḡān éder
İştıyāḡı sen gül-i ḡandān³⁰-durur

Nergis-i mestāniñ içün éy perī
Hakk bilir kim yüregim biryān durur

Līk senden ayru éy ḡūrī-cemāl
Bu benim <yurdum>³¹ evim vīrān durur

²⁷ Yazmada bu kelime “ḡalāş” biçiminde yazılmıştır.

²⁸ Vezin gereḡi *Sovyet İmler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

²⁹ Vezin gereḡi *Sovyet İmler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

³⁰ Yazmada bu kelime “ḡandān” şeklinde yazılmıştır.

³¹ Vezin gereḡi *Sovyet İmler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

- 150^b / 03 Bir nefes senden ḥabībim ‘āşığa
Şad hezārān luṭf u hem iḥsān-dur<ur>³²
- Mişl-i Mecnūnsan cemālīñ Leylīye
Bu Ḥakīrī vālih ü ḥayrān-durur
- Fürḳatīñden bī-nevā oldım bugün
Ḥasretiñden mübtelā oldım bugün
- Oda yaḥdı fürḳatīñ bu cānımı
Yére tōkdi çeşmiñ āḥir ḳanımı
- 150^b / 05 Zerre yoḥdur dil-berā mihriñ maña
Līk çoḥ-dur cevır-ile ḳahrıñ maña
- Derd ü ḥālīm ‘arz éderem diñlegil
Yandım ‘ışkıñdan sözümi añlagil
- Her né kim ‘ışkıñ édübdür cānıma
Yār-ı firāḳıñ bu dil-i vīrānıma
- 150^b / 07 Zeyde şerḥ étdim men anı ser-be-ser
Diñle andan dutgil ḳulaḳ ḥālīmden ḥaber³³
- Leylī içün Zeyd apardı nāmeyi
- Dédi éy köñlüm alan māh-ı münīr
Gel ki hicrānıñ meni étdi esīr
- 150^b / 09 Nār-ı hecriñ cānımı yaḥdı benim
Gözlerimden ḳanlu yaş aḥdı benim
- Göz yaşımderyā olub cūş éyledi
Çoḳ cefāñı bu köñül nūş éyledi
- Yéne bir gün Leylī-i şāḥib-cemāl
- 150^b / 11 ‘Ārız-ı gül-gün u müşgīn ḥatt u ḥāl³⁴

³² Vezin ve redif gereği *Sovyet İlmiler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

³³ Bu dizenin vezninde sorun var. Ayrıca sondaki kelime “ḥaber” şeklinde yazılmıştır.

- Fıkr kıldı {öz eli-y-len}³⁵ kim ki hayr étse yéder
Yohsula ekābire vére ‘anber
- Öz eliylen³⁶ ol zemān pişerdi aş
Hayrına tā halk éde anı taraş
- Kim ki ol aşdan naşīb alur idi
150^b / 13 Kayıdup öz evine gelür idi
- Seyr édüp geldi o dem Mecnūn-ı zār
Gördi anda bir cemā‘at bī-şümār
- 151^a / 01 Bahdı gördi cümle hāş u ‘āmm
Oturup bir yerde yerlerdi ta‘ām
- Şordı anlardan bu né da‘vet durur
Kim vérüpdür munı né ni‘met durur
- Dédiler éy ‘āciz ü şūrīde-hāl
151^a / 03 Fūrkat ü hicrān içinde pāy-māl
- Leylī hayr édüp vérir halka ta‘ām
Anıñ-çün cem‘ olupdur hāş u ‘āmm
- Çünki bī-çāre hayr éder tapıp
Sen dahı var al bu aşdan naşīb
- 151^a / 05 Bir çanağ aldı yöridi ol hazīn
Vardı pīş-i dil-ber-i zühre-cebīn
- Dédi çünki hayr édersen éy nigār
Maña dağı vér be-‘ışk-ı Kirdgār
- Leylī tanıdı ol Mecnūn-durur
151^a / 07 Ol ki ansız haste vü maḥzūn-durur

³⁴ Yazmada harfın noktası unutulmuş “hāl” biçiminde yazılmış. Anlam gereği düzeltilmiştir.

³⁵ Bu kısım yazmada yanlışlıkla fazladan yazılmış olmalı. Bir beyit sonra ayn şekilde geçiyor. Çıkarıldığında vezin düzeliyor.

³⁶ Yazmada bu kelimedden sonraki kelime karalanmış.

Aldı ol dem daşa vurdı kâsesin
Oldı ḥandān anda Mecnūn-ı ḥazīn

Bir zemān yārın ḳatında durdı ol³⁷
Bu bahāne-y-ile yārın gördi ol

151^a / 09 Zāhir aña Leylī düşnām éyledi
Bāṭınında vaşla encām éyledi

Ger çanağı şınmasaydı ol zemān
Görmez idi yār cemālini ‘ayān

Özgeler aş aluban durmaz idi
151^a / 11 Leylīniñ zībā cemālin görmez idi

Çün çanağı şındı Mecnūn-ı ḥasteniñ
Derd ü ğamda ‘āciz ü pā-besteniñ

Bir zemān eglendi gördi kūy-ı yār
Baḥar-idi remz-ilen bir sūy-ı yār

151^a / 13 Çünki yārın remzini gördi ‘ayān
Şād oluban bir kere güldi revān

Dédiler ḥalk aña éy Mecnūn-ı zār
151^b / 01 Çanağıñı nite daşa urdı yār

Ḳamuya iḥsān édüben vérdi aş
Seniñ çanağıñ apardıñ urdı daş

Bī-vefādan ötrü néce zārsan
Muniñ hecrinde n’écün bīmārsan

151^b / 03 Kim saña luṭf <u> ‘ināyet éylemez
Vaşl-ılan bir dem ḥimāyet éylemez

Sen daḥı gel şimdi munı terk kııl
Şabr u ārāmı anıñ-çün berk kııl

³⁷ Yazmada bu kelime “yār” biçiminde yazılmış. Redif ve anlam gereği düzeltildi.

- Yār démez çünki saña ol lâle-zâr
151^b / 05 Terkini ét éyleme zinhâr ‘âr
- Mecnûn eyder yâr olan böyle gerek
 Derd içün ğam-h^vâr olan böyle gerek
- Yâr odur geh luţf édüb geh nâz éde
 ‘Âşıka luţf u maḥabbet az éde
- 151^b / 07** Remz-ilen çünki ḥumâlin ḥâlî var
 Kâsemi urdı anıñ-çün daşa yâr
- Sınmasaydı ger çanağım ol zemân
 Görmez idim yâr cemâlini ‘ayân
- Aş alub gédüp revân durmaz idim
151^b / 09 Leylîniñ zîbâ cemâlin görmez idim³⁸
- İstedi bir dem meni yârim göre
 Hem n’êçündür derd <ü> aḥvâlim şora
- Étdi bu remzi meni hem gördi yâr
 Luţf kıldı yéne ḥâlim şordı yâr
- Remzini n’êçün bilesiz yârımın
151^b / 11 Yoḥsa sırrın ol püt ü ‘ayyârımıñ
- Yéne anıñ sırrını men bilerem
 Aña cân ḳurbân³⁹ anıñ-çün ḳıluram
- Ḥil‘at idi vérdigi düşünâm anıñ
 Vuşlat idi kıldığı peygâm anıñ
- 151^b / 13** Remz-len maña ‘ināyet éyledi
 Ḳurtarıp ğamdan ḥimāyet éyledi
- Étmemişdi çün siziñ-len kâr ü bâr
 Anıñ içün ḳılmadı ḳavle ḳarâr

³⁸ Bu dizenin vezninde sorun var.

³⁹ Yazmada “nun” harfi unutulurak “ḳurbā” biçiminde yazılmış. Anlam gereği düzeltildi.

- 152^a / 01 Ger siziñle dağı olaydı bir işi
Éder idi özge envā‘ endīşī
- Böyle gelesen éyā şāhib-cemāl
Her birin bir hāle şaldı Zü’l-Celāl
- Kimni ma‘şūk étđi kimin ‘āşık ol
Kimini kec-rev kimin şādık ol
- 152^a / 03 Néçe ki ma‘şūkdan gele cefā
‘Āşık içün olur ol mihr ü vefā
- ‘Āşıka yārın cefāsı mihr olur
Özgeniñ luğf u vefāsı kahr olur
- Her kimiñ cānında yoğdur mihr-i yār
152^a / 05 H^vāh {H^vā}⁴⁰ anı gör h^vāh daşdan bir dīvār
- Yār odur ki yāre doğru yār ola
Nām u neñgi terk édüp bī-‘ār ola
- ‘Āşık oldur ki geh özin hāk éde
Menzili ‘ışk içre çemen-pāk éde
- 152^a / 07 Dünyede ‘āşık m’olur her ‘ār éden
Der-taşavvuf yoğsa çoğ güftār éden
- ‘Āşık oldur hānmān terkin kıla
Dōst yolında cism ü cān terkin kıla
- Ehl-i ‘ışk fāriğ gerek ez-nīk ü bed
152^a / 09 Cānda dutmamağ gerek kibr ü hāsed
- Doğrı ‘āşık dünyede Mecnūn idi
Ol ki çeşmi hecr-ilen mehcūr idi
- Diñlegil şimdi hikāyet-i faşīh

⁴⁰ Yazmada bu kelime, ikincisinde “H^vā” biçiminde olmak üzere iki defa yazılmış. Vezin ve anlam gereği düzeltili.

- Hoş suhendir şüret-i hûb u melîh
- 152^a / 11 Nöfel adlu var idi bir pād-şāh
Bā-şecā‘at hem hükümet-i dest-gāh
- Şeh-süvār u şehriyār u kām-rān
Korhur idi andan uş cümle cihān
- Ejdehāya beñzer idi der-hüner
Yok idi yanında kadri sīm ü zer
- ‘Ālem içre merd-bāşed pīr idi
152^a / 13 Pīşesi dā‘im anıñ naḥçīr⁴¹ idi
- Bir gün ez-takdīr-i Ḥayy u kār-sāz
Ava çıhdı nāgehān ol ser-fīrāz
- 152^b / 01 ‘Azm kıldı ki gele avdan yanğa
Dinlegil ki n’éyderem şimdi saña
- Deşt içinde gördi bir ‘üryān yatar
Ḥācibe dér başını yérden götür
- Geldi ḥācib Mecnūna dér dur örü
152^b / 03 Secde édüp vargil imdi şāha rū
- Ḥaste Mecnūn uyḥudan oyandı çün
Gördi bir leşker gelür ez-ḥadd füzün
- Secde kıldı der-zemān Mecnūn-ı zār
Şāha қоşar ol za‘īf-i rūzgār
- 152^b / 05 Nöfel eyder nédir adıñ éy faḫīr
Nite olmışsan böyle zār u esīr
- Dédi Mecnūn dādam éy pād-şāh
Yārsız olmışdır işim zār-ile⁴² āh

⁴¹ Yazmada bu kelime “naḥçīr” biçiminde yazılmıştır.

⁴² Yazmada bu kelime “zer-ile” biçiminde yazılmıştır. Anlam gereği düzeltildi.

- Nā-tüvān oldım ḥabībimden ırağ
 Ḥüsn-i māh-ı dil-firībimden ırağ
- 152^b / 07   Yüzini görmeyen anıñ zār éderem
 Andan ayru ḥānmānı n'éderem
- Ağlaram derd ü firākından anıñ
 Ayruyam ol ḥüsn-i bāğından anıñ
- 152^b / 09   Ḥasretiñden ağlaram anıñ müdām
 Meskenimdir kūh-ı şahrālar müdām
- Der-firāk-ı ez-ḥabīb ü dōstān
 Bī-ḡarāram ten bīmāram nā-tüvān
- Yārdan ayru olmuşam bī-ḡāre men
 Kūh-ı şahrālarda hem āvāre men
- 152^b / 11   Yār firākıdır meni giryān éden
 Zecr ilen yüregimi biryān éden
- Yār ḡulağ olmaz benim efgānıma
 Merḡamet ḡılmaz dil-i biryānıma
- Uş vişālinden ırağam men anıñ
 Hecr ü fūrkat od şalubdur cānıma
- 'İşk yolında ez-ezel pervāne-tek
 Dā'imā yanmağ gelübdür şānıma
- 152^b / 13   Ol şanemden ötrü bu ḡamu cihān
 N'éyleyem-ki şuşadılar ḡanıma
- N'édeyem ol köñlüm alan bir zemān
- 153^a / 01   Raḡm ḡılmaz cān-ı ser-gerdānıma
- Pes revādır 'andelīb-veş nālişim
 Çün érişmen ol gül-i ḡandānıma⁴³

⁴³ Yazmada bu kelime "ḡandān" şeklinde yazılmıştır.

- Pes olam Ya‘küb-tek zār u ḥazīn
Érmedim çün Yūsuf-ı Ken‘ānıma
- 153^a / 03 Çün déyübdür ekrem-i seyf⁴⁴-i Resūl
Cān vérdim sen teki mihmānıma
- Hānmāndan olmışam āvāre men
Ġayr-i vaḥşī kimse gelmez yanıma
- Çok ta‘accüb kıldı Nōfel ol-zemān
Bağdı boyı āh za‘īf-i nā-tüvān
- 153^a / 05 Dédi doğru söyle adın né-durur
Maña müşkil oldu ma‘lūm éylegil
- Bağdı Nōfel sāruya Mecnūn-ı zār
Ol zemān öz ismin étdi āşikār
- Dédi Mecnūn oldu adım uş bugün
Leylī hecri cānıma urdı düğün
- 153^a / 07 Yüregimde yüz cerāḥat var-durur
Cānda yüz biñ derd ü ḥasret var durur
- Munca derd-ile Mecnūn başa varam
Her zemān artar vücūdumda yaram
- 153^a / 09 Nōfel eşitmiş idi Mecnūn adıñ
Līkin anı görmemişdi ol emīn
- Bir zemān oldu kulağ efğānına
Tepdi atın geldi anıñ yanına
- Dédi fāriğ seniñ-çün Leylīñi
Alayam ḥūr u perīler ḥaylını
- Édeyem dā’im seni hem-dem aña
Géce gündüz mūnis ü maḥrem aña

---

⁴⁴ Yazmada “şayf” biçiminde yazılmış.

- 153^a / 11 Men seni bu ğamdan āzād éyleyem
Hecr elinde qoymayam řād éyleyem
- Düşdi atdan Nōfel ol řāh-ı cihān
Rāhtını⁴⁵ Mecnūn géderdi hemān
- Vérđi aña ħil‘ati esb ile zīn
153^a / 13 Ol libāsı géydi Mecnūn-ı ħazīn
- Nōfel aña çok nevāhat éyledi
Leylīñi alam seniñ-çün söyledi
- 153^b / 01 Mecnūn oldı bu sōze ümmīd-vār
Tā ki bugün varuban göreydi yār
- Çökdı dizi üstine ol dem revān
Dédi bu sōzi be-lafz-ı dürr-feřān
- Éy řehā men bendeni sen řād kııl
153^b / 03 Vaşl-ılan bu ğayġudan āzād kııl
- Men za‘īf-i nā-tüvānam hecr-ilen
Kāmımı vér bilmezem bī-dād kııl
- Luřf ey<le>⁴⁶ ‘ālemiñ řāhı bugün
Buncılayın köñlümi ābād kııl
- 153^b / 05 Gözlerem yoluñ seniñ leyl ü nehār
Vaşl evin köñlümde sen bünyād kııl
- Uş murādım senden éy řāhā budur
Hem-dem-i me‘cūr-ı <ĥūr>⁴⁷ -zād kııl
- Géce gündüz mūnis ü mařrem⁴⁸ yāri⁴⁹

⁴⁵ Yazmada harfın noktası unutularak “raht” biçiminde yazılmış.

⁴⁶ Vezin gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

⁴⁷ Vezin ve anlam gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

⁴⁸ Bu kelime yazmada “mahrem” biçiminde yazılmıştır.

- 153^b / 07   Çeşm-i şüh u kâmet-i şimşâd kıl
                     Pâd-şâhâ kâm-rânsan der-cihân
                     Luṭf-ı dem ihsân hem ‘adl u dâd kıl
                     Esdi bād-ı şubḥ ez-kûy-ı şanem
                     Éy köñül sen ‘ömrüñü berbâd kıl
- 153^b / 09   Éy Ḥaḳîrî oluban Şîrîn için
                     Kûhken bol nâle-i Ferhâd kıl
                     Şi‘rden soñra dédi medḥ ü sipâs
                     Raḥm éderdi ḥâl-ile her ḥaḳḳ-şinâs
                     Yâr déyüben aḡlar idi zâr zâr
                     Yârsız olmış-ıdı dirlikden bîzâr
- 153^b / 11   Dér-idi éy köñlüm alan yâr benim
                     Cânıma yüz derd ü ḡam şalan⁵⁰ benim
                     Gündüzim zülfiñ teki târ oldu gel
                     Géceler derdim benim zâr oldu gel
- 153^b / 13   Gel érişgil cânımı aldı fırâḳ
                     Köñlüme endûh-ı ḡam şaldı fırâḳ
                     Düşmen oldu cümle-i ‘âlem maña
- 154^a / 01   Hem-dem olmaz bir zemân âdem maña
                     Géce gündüz vaḥşîlerdir hem-demim
                     Ḥadden artdı derd ü endûh-ı ḡamım
                     Nöfel eyder ol dem éy Mecnûn-ı zâr
                     ‘Ömrimi bâḳî kılursa Kırdgâr
                     Leylîñi senüñ için getüreyem
                     Men sizi kāmıñıza érgüreyem

⁴⁹ Yazmada “yâr menem” yazılmış. Vezin ve anlam gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

⁵⁰ Yazmada bu kelime “salan” biçiminde yazılmış.

- 154^a / 03   Haste Mecnûn oldu ol dem şād-mān
Söyler idi yār ḥadīsin her zemān
- Bir zemān unutmaz idi yārın
Dil-sitān ü dil-ber ü ‘ayyārın
- 154^a / 05   Nōfel ol dem bir néçe yigitleri
Bü’l-Ḥasan ḫatına gönderdi anları⁵¹
- Dédi varıñ Bü’l-Ḥasanıñ yanına
Çoḫ du‘ālar édiñ anıñ cānına
- Sözünüzi ba‘dehu ez-du‘ā
Bāşed oñara munı Bār-ı Ḥūdā
- 154^a / 07   Gönderüpdür déneñiz Nōfel bizi
Mecnūna vérmek gerekdir bu kıızı
- Ger benim sözüüm aña olsa ḫabūl
Cān u dilden oluram men aña ḫul
- Çünki şāhıñ sözini éşitdiler
Cān-ıla anıñ gibi iş étdiler
- 154^a / 09   Dörd cān atlandılar bā-emr-i şāh
Bir néçe gün gétdiler anlar be-rāh
- Bü’l-Ḥasan mülkine gétdi elçiler
Görgil imdi Vāḥid-i Muṭlaḫ n’éder
- Bü’l-Ḥasana vérdiler anlar selām
Hem du‘ādan şoñra açdılar kelām
- 154^a / 11   Bü’l-Ḥasan eyder ki né yérden geldiñiz
Vaşl-ıla bizi müşerref ḫıldıñız
- Sözüniz nédir bizimlen söyleñiz
Né iş ise bize ma‘lūm éyleñiz

---

⁵¹ Bu dizenin vezninde sorun var.

154^a / 13   Dédiler éy pād-şāh-ı muḥterem
Éy mekân-ı luṭf ‘arā-yı cūd <u> kerem

Pād-şāh-ı şeh-süvār u şehriyār
Devlet ü baḥtın cihānda pāyidār

154^b / 01   Dōstlarıñ olsun cihānda kām-rān
Düşmeniñ bā-nāle vü efğān

Şād olgil dünyede bā-‘izz <ü> baḥt
Pāyidār olsun saña bu tāt u taḥt

154^b / 03   Olmasun üstinde anıñ zıll-ı Rabb
Düşmeniñ cānına érsin miñg gaḏab

Müstemi‘ ol éy şehinşāh-ı zemān
Sözümüz ‘arz édeli[m]⁵² saña hemān

Biz[i]⁵³ Nōfel gönderibdir hıẓmete
İşimiz var şāyed ola ol bite

154^b / 05   Dédiler éy pād-şāh-ı kām-rān
Éy şehāvet ma‘deni faḥr-ı cihān

Şād u kām ol hemīşe şād u kām
Server-i ‘ālī-maḳām⁵⁴

Leylīni vérgil bugün Mecnūna sen
Olmasın sen bu işden dönesen

154^b / 07   Bü’l-Ḥasan dér ben aña kız vérmezem
Men anı Leylīye lāyık görmezem⁵⁵

Mecnūn uş ādem degil ḥayvāndır
Meskeni şahrā vü hem vīrāndır

⁵² Anlam gereği 164^b/01’deki “édelim” çekimine göre düzeltildi.

⁵³ Anlam gereği düzeltildi.

⁵⁴ Bu dizenin vezninde sorun var.

⁵⁵ Yazmada bu kelime “görmezın” biçiminde yazılmış. Redif gereği düzeltildi.

- Anda hîç âdem nişânı yoĥ-durur
Terbiyet ĥayvānda andan çoĥ-durur
- 154^b / 09 Munlar eyder aña kim éy şehriyār
Yarıcıñ olsun senüñ Perverdigār
- Şıĥhat ile ‘âlemde dā’im şād bol
Dünyede endühdan āzād bol
- Cümle ‘âlemler saña olsun muṭī’
Düşmeniñ olsun cihānda münḳati’
- 154^b / 11 ‘Âlem içre dōst-kām ol dōst-kām
Devlet ile nīk-nām ol nīk-nām
- Dédi Nōfel véreyem çok sīm <ü> zer
Ḳullarına daĥı hem zerrīn-kemer
- Hükmine fermānına iḳrār édem
154^b / 13 Yolına baş ile cān iter édem
- Yére şalmasun sözüni zīnhār
Leylīni vérsün Mecnūn bī-ḳarār
- 155^a / 01 Nitekim ‘acāib ‘āşık-durur
Ehl-i ḥāl ü ‘ārif ü şādık-durur
- Mecnūnıñ ‘irfān içinde mişli yoĥ
Dāniş ile ‘aḳlı hem idrāki çoĥ
- ‘İşḳ içinde şöhre-i eyyām durur
155^a / 03 Ḥāş söyle démez aña ‘āmm durur
- Ḥayrdır ger iki ġam-ġīn şād ola
Beldeden⁵⁶ ber-bende-dān āzād ola
- Sözümü ḳılsun ḳabūl ol kām-rān
Nitekim yoĥdur bu işde peşīmān

⁵⁶ Bu kelimedeki hemze çok siliktir.

- 155^a / 05   Vérmez ise ceng édüp aparuram
 Heyc bünyādıñ anıñ qoparuram
- Bü'l-Ḥasan dér men-daḥı ceng éderem
 Dönmen anıñ qarşusına géderem
- Çünki ğayretdir vérürem baş u cān
 Leylīni vérmen aña bilsün ‘ayān
- 155^a / 07   Elçiler bu sözi eşitdiler
 Atlanup Nöfel şaruya gétdiler
- Munları görünceñiz Mecnūn-ı zār
 Dédi yā Rabb uş olur eyyām kār
- Sözlerin şerḥ étdiler anlar tamām
 Hışm kıldı ol şeh-i ‘ālī-maḳām
- 155^a / 09   ‘Azm-i ceng étdi vü kıldı yarağ
 Dört yañadan geldi⁵⁷ atlu vü yayağ
- Cümle-i āfāka oldı āşikār
 Kim iki leşker kılurlar kār-zār
- Mecnūn eşitdi bu sözi kıldı āh
 Dédi kim éy pād-şāh-ı dād-ḥ^vāh
- 155^a / 11   Yā ‘Azīz ü yā ‘Azīm ü yā Qadīr
 Cümleñin sırrın bilen Ḥayy u Kebīr⁵⁸
- Sensen uş düşvār işi āsān éden
 Cümle ḥalka luṭf hem iḥsān éden
- Cānımı al yā meni vaşla yétür
 155^a / 13   Vuşlatı fūrḳat⁵⁹ yolı üste getür
- Éy Ḥüdāvend ü Kerīm ü Lem-yezel

⁵⁷ Yazmada bu kelimedeki “kâf” harfinin keşidesi unutulmuş.

⁵⁸ Yazmada “Ḥayy u qadd-i Kebīr” biçiminde geçmektedir. Vezin ve anlam gereği düzeltilmiştir.

⁵⁹ Yazmada “Fūrḳatı vuşlat yolı üste getür” yazılmış. Anlam gereği düzeltilmiştir.

- Éy Ḥakīm ü éy ‘Azīm ü bī-bedel
- 155^b / 01   Ḥanı vuşlat ki yaman yétđi firāk
 Bağrıma batdı yéne ḥār-ı firāk
 Nōfel eyder men seni şād édeyem
 Vaşl-ilen bu ğamdan āzād édeyem
 Hem-demini men seniñ yār édeyem
 Serv-ķadd u māh-ı ruḥsār édeyem
- 155^b / 03   Çekmegil ğam Leylīye yétüreyem
 Bu hicānı aradan götüreyem
 Şād boldı o dem Mecnūn-ı zār
 Görey-kim n’éder ol Kirdgār⁶⁰
 Nōfel atlandı çapa ḥaylī ḥaşem
 Bü’l-Ḥasan mülki sāru başdı ķadem
- 155^b / 05   Bü’l-Ḥasan dahı yıġdı sipāhī bī-şümār⁶¹
 Atlanub ér ḥaylını ķıldı ḥişār
 İki leşker çün berāber oldılar
 Birbiriniñ ķarşusına durdılar
 Şubḥ tā şām étdiler ceng ü cedel
 Vêrđi nuşret Nōfele ol Lem-yezel
- 155^b / 07   Bü’l-Ḥasanıñ leşkeri oldı helāk
 Ķaldılar mecrūḥ u zār u derd-nāk
 Ķıldılar taraş olarıñ leşkeriñ
 Māl <u> mülk <ü> raḥt ile sīm ü zerin
 Leylīyi göturdiler Mecnūn içün
- 155^b / 09   Āb-ı çeşmi recle vü ceyhūn içün

⁶⁰ Bu beytin vezninde sorun var.

⁶¹ Bu dizenin vezninde sorun var.

Gördi Nöfel Leylîniñ ruhsârını
Şol müselsel mişl-i ‘anber-bârını

Bir nazarda oldu uş hayrân aña
İster idi cân kıla kurbân aña

155^b / 11 Vâlih oldu ol perîniñ yüzine
Mişl-i Ferhâd oldu Şîrîn sözine

Âh u zâr édüb be-mişl-i ‘andelîb
Der-hevâ-yî ‘ind-ḥabîb-i dil-firîb

Oldı âşüfte be-mişl-i zülf-i yâr
155^b / 13 Gétdi elden ‘aql-ile şabr u qarâr

‘Işk şarâbın cân u dil nûş éyledi
‘Aql u fehmi küllî medhûş éyledi

156^a / 01 Gétdi elden şabr u ârâmı anıñ
Târik oldu vaqt-i eyyâmı anıñ

‘Işk anı maḥzûn-ı bîmâr éyledi
Müptelâ vü zâr u efgân éyledi

Leylîyi vërsem Mecnûna ben
Fürkat odına yana bu cân-ile ten

156^a / 03 Vërsem ta‘ne kıılır yahşı yaman
Fürkat odı yandurur vërmez amân

Şufrecîni çağıruban söyledi
Yeri var yémek getür maña dédi

156^a / 05 Zehr tökgil ol ta‘âma éy cevân
Meclise sen ḥâzır ét anı revân

Ol ta‘âmı yédüreyem Mecnûna
Zâr u maḥzûn-ı za‘îf-i mağbûna

Ol ölice Leylî hem-râzım ola
Menim ile oynıya dâ‘im güle

- 156^a / 07   Démeyip söylemeyip durdı örü
 Sofracı eşidüben durdı örü
 Varuban getürdi ol bir h^vân-ṭa‘ām
 Nōfeliñ öñünde qodı şād-kām
- 156^a / 09   Fikr içinde qaldı Nōfel ol zemān
 Görüñ n’étđi kudret-i Rabb-ı cihān⁶²
 Bir zemān keçdi ferāmüş éyledi
 Ol ṭa‘āmı hem özi nüş éyledi
 Ol ṭa‘āmı çün yéđi ol kām-rān
- 156^a / 11   Bir néçe feryād édüp dapşurđı cān
 Cümle ‘ālem Nōfel içün kıldı zār
 Şanasan-kim ‘ālem oldı tārümār
 Nōfeli yıraqına defn étdiler
 Āh u feryād ile gérü gétdiler
 Bir nefes gerçekdir éy rāst-bīn
- 156^a / 13   Kuyı qazan kendi düşer şaқın
 Néçe cehdiñ var ise éy nīk-h^vāh
 Tā ki senden rāzı ola pād-şāh
- 156^b / 01   Yahşılığı pīşe kılgil öziñe
 Kim yamanlıq çirk getürer yüziñe
 Zāhir oldı ‘ālem içre bu ḥaber⁶³
 Nōfel étdi dünyeden şimdi sefer
 Leylīyi apardı anası géri
 Mecnūn ğamıyla turş-rū
- 156^b / 03   Leylī gétdi qaldı Mecnūn-ı zār
 Gözi yaşlu bağırlı başlu teni bīmār

⁶² Bu dizenin vezninde sorun var.

⁶³ Yazmada bu kelime “ḥaber” biçiminde yazılmıştır.

- Düşdi şahrāya yéne efgān ilen
Bağrı başlu dīde-i giryān ilen
- 156^b / 05 Derdi ḥadden artdı vü dermānı yoh
Cānı rencūr oldı cānānı yoh
- Bir zemān yārın ferāmūş éylemez
Hergiz aña hīç sözin gūş éylemez
- Cānına yüz dutmuş anıñ derd ü ğam
Artmış idi ḥadden endūh u elem
- 156^b / 07 Ağlar idi zār u giryān éyleyüb
‘İşk elinden dād u bī-dād éyleyüb
- Der-firāk-ı ān-ḥabīb-i nāzenīn
Olmış idi nā-tüvān u dil-ġamīn
- 156^b / 09 Na‘ra urdı hem o zār u müptelā
Titredi yatdı yére dédi semā
- Nüh felek ağladı Mecnūn ḥāline
‘Āciz ü bī-çāre maḥzūn ḥāline
- İns ü cin Mecnūna feryād éder
Özni bu ğamdan daḥı hem dād éder
- 156^b / 11 Ḥasret odıyla teni püryān idi
Furḳat ilen gözleri giryān idi
- Üns dutdı anıñ ilen mūr u mār
Virdi oldı nāle vü efgān ü zār
- 156^b / 13 Yéne bir gün ol za‘īf ü bī-nevā
Geşt éderdi deşt içinde ez-kaḏā
- Gördi bir şayyād dutmuş iki şayd
157^a / 01 Bende şalub éylemiş anları⁶⁴ kayd

⁶⁴ Yazmada yanlışlıkla önce “anı” yazılmış. Sonra bu kelimenin hemen üst tarafına “-ları” eklenmiş. Anlam ve vezin gereği düzeltildi.

- Dédi Mecnūn aña éy merd-i Hüdā
Diñle bir söz ez-men ü zār u gedā
- Geldi şayyād o dem vérdi selām
Kıldı aña çoḥ çoḥ i‘zāzu tam
- 157^a / 03** Dédi şayyād éy cevān pārsā⁶⁵
Söylegil sözüñi ez-siz tā-be-pā
- Dédi Mecnūn ki éy pūr reh-nümūn
Sen buları nite kayd étdiñ bugün
- 157^a / 05** Bī-günāhı bend kılmaḵ né revā
Munları koy gétsün ér behr-i Hüdā
- Gözleri yār gözine oḥşar tamām
Munlarıñ gözine cānım ez-ḡulām
- Mecnūna şayyād éder kim éy cevān
Sen benim ḥālimi aña bil hemān
- 157^a / 07** Bir néçe ehl ü ‘iyālim var-durur
Aclıḡdan işleri düşvār-durur
- Gelmişem şahrāda bir şayd éyleyem
Bir néçe şaydı dutub kayd éyleyem
- 157^a / 09** N’édeyem bī-ḡūtdur ehl ü ‘iyāl
Bu sebebden kılmaḡıl ayru ḥayāl
- Bulmazam men özge ḡūta dest-res
Nesne vérmezler⁶⁶ bize hem néçe kes
- Ki buları men daḡı kılsam rehā
Né aparam evime éy pārsā
- 157^a / 11** Mecnūn eyder gel muları şat maña

⁶⁵ Yazmada bu kelime “Pārşā” biçiminde yazılmış. 157^a/10’daki doğru yazımına göre düzeltili.

⁶⁶ Yazmada bu kelimedden sonraki kelime karalanmış.

- Véreyem doğru bahāsını saña
- Söyledi şayyād gérü bérseñ bahā
Munları vérem⁶⁷ saña kılgıl edā
- 157^a / 13 Var idi destinde anıñ bir nigīn
Kimse bilmezdi bahāsın bil yaqīn
- Vérđi şayyāda anı ol bī-nevā
Oldı tā āhūlar ol bendden hālāş⁶⁸
- 157^b / 01 Āhūnıñ çeşmine bağırdı dil-berīñ
Öpdi ol sâ‘at gözin āhūların
- Anlarıñ hāqqına kıldı çoğ du‘ā
Éyledi āzād ol merd-i Hūdā
- 157^b / 03 Vaḥşīler anı koyuban gétmedi
Ol faqīr u ḥasteyi terk étmedi
- Üns dutdılar anıñla rūz <u> şeb
Çün hālāş olmağa ol idi sebeb
- 157^b / 05 Ac olub ol dem-ki isterdi ta‘ām
Anlarıñ şīrin içerdi éy hūmām
- Yohsa kim ğam ğālib olsaydı aña
- Oynar idi āhūlarlan bir zemān
Kılmaz idi yār derd-ilen figān
- 157^b / 07 Géce gündüz vaḥşī oldı hem-demi
Bebr-ilen şīr <ü> peleng⁶⁹ hem maḥremi
- Bī-ḥadd kūyı şaru yüz dutdı géder
Bir kişi dédi aña éy derbeder

⁶⁷ Yazmada “véreyem” biçiminde yazılmış. Vezin gereği “vérem” okundu.

⁶⁸ Yazmada bu kelime “hālāş” biçiminde yazılmıştır.

⁶⁹ Yazmada “pelenğü” biçiminde yazılmış. Vezin ve anlam gereği düzeltildi.

- Bu né yérdir ki gédersen söylegil
Anda né var maña ma‘lûm éylegil
- 157^b / 09 Dédi yârın kûyıdır ol kûhsâr
Derdimiñ dermânı bilgil anda var
- Leylî mülkinden hemân ol daş <u> dağ
Altı aylıg yol-ıdı muṭlak ırağ
- 157^b / 11 Lîkin anda görünürdi ol diyâr
Anıñ içün anda dutardı qarâr
- Ol zemân-kim per boldı Ez-Nesîm
Dédi yâ Hayy u Hüdâvend u Qadîm
- Çünki dünyâda meni zâr éylediñ
Géce gündüz hem dil-efgâr éylediñ
- 157^b / 13 Bârî kılma âhîretde şerm-sâr
Cismimi yandıрмаğıl der-qa‘r-ı nâr
- 158^a / 01 Géce gündüz âh <u> efgân éyledi
Nâle vü feryâd u giryân éyledi
- Qâmeti oldı anıñ ğamdan dü-tâ
Bî-nevâ vü zâr olup düşdi ez-pâ
- Mecnûnıñ derdine dermân bolmadı
Anıñ içün mûnis-i cân olmadı
- Gördi-kim kılmaz qabûl va‘z ile pend
Oldı endüh ile zâr u müstmend
- 158^a / 03 Néçe iller ḥasret ile zâr idi
Hoş degildi bir zemân bîmâr idi
- Doldı tâ kim ‘ömriniñ peymânesi
Zâr kıldı gelmez ol cânânesi
- Çoğ ğam endüh ile kıldı vefât
Cür‘a içdi der-dem ez-mâ‘ül- memât

- 158^a / 05   Zeyd vardı dédi kim éy derbeder
                     Éyledi atañ bu dünyādan sefer
                     Senden ötrü gétdi āh u zār ilen
                     Sīne mecrūḥ <u> dil-i bīmār ilen
                     Senden ötrü bir zemān şād olmadı
                     Qayğudan bir laḥza āzād olmadı
- 158^a / 07   Sīnesi mecrūḥ idi bağı kebāb
                     Yaş içinde ğarḳ idi mişl-i ḥabāb
                     Ol şikeste nā-tüvāndır ḥāl-i merg
                     Étmedi hergiz seniñ āhıñgı terk
                     Munı eşitdi çü Mecnūn-ı ḥazīn
                     Qaldı zār u müptelā vü dil-ğamīn
- 158^a / 09   Durdı geldi türbet üzre kıldı zār
                     Dédi yā Ḥayy u Kerīm ü Kirdgār
                     Raḥmetiñ deryāsına ğarḳ ét bunı
                     Luṭfiñ ile cümleden farḳ ét munı
                     Menden ötrü dünyede çoḫ çekdi ğam
                     Oldı derd ü hecr elinde qaddı ḥam
- 158^a / 11   Hem yéne bu ḥāle sen şaldıñ meni
                     Sen bilirsen yā ‘Azīm ü yā Ğanī
                     Muştafānıñ āb-ı rüyı ḥaqqı-çün
                     Murtaẓānıñ ḥulḳ u ḥūyı ḥaqqı-çün
                     Birliğün⁷⁰ ḥaqqı-çün éy Perverdīgār
                     Sen ḥalāş⁷¹ éyle munı ez-süz-ı nār
- 158^a / 13   Luṭf u cūdıñ ḥaqqı-çün yā Zü’l-Celāl
                     Zāt-ı pākıñ ḥaqqı-çün yā Lā-yezāl

⁷⁰ Yazmada “Birliğün” biçiminde yazılmış. Vezin gereği böyle okundu.

⁷¹ Yazmada bu kelime “ḥalāş” biçiminde yazılmıştır.

- Aña mesken bâğ-ı cennet éylegil
Raḥmetiñden aña minnet éylegil
- 158^b / 01   Munı dédi toprağa koydı yüzün
Türbet üzre ‘arz kıldı ol sözün
- Cürmimi ‘afv éylegil yâ Kirdgār⁷²
Menden ötrü çekdi çok renc ü zarar
- Menden ötrü zār qaldı māh <ü> sāl
158^b / 03   Ecriñi şimdi maña kılgıl ḥelāl
- Alnıma böyle yazılmışdı qalem
Ḥānmāndan ḥasret ilen dūr olam
- İhtiyārım yoḥ Ḥaqqıñ taqdīrine
Kec dérler bendenin tedbīrine
- Raḥmet-ilen şād kılsun Ḥaqq seni
158^b / 05   Dāmudan āzād kılsun Ḥaqq seni
- Menden ötrü dünyede bīmār idiñ
Müptelā vü ‘āciz ü efgār idiñ
- Āḥiretde raḥmet ilen şād bol
Cümle-i teşvīşden āzād bol
- Toprağa sürdi yüzün ol dil-fiğār
Éyledi yüz nāle vü zār-ı fiğār
- Dédiler aqvām éy şūrīde-ḥāl
158^b / 07   Kimseye vérmez ecel bilgil amān
- Terk kıl şahrāyı éy bī-çāre dil
Dünyeniñ yokdur beḳāsı doğru bil
- Böyle şahrālarda gerçek tā bigi
158^b / 09   Sen né buldıñ söylegil şimdi daḥı

⁷² Yazmada bu kelime “ilāh” biçimindedir. Vezin ve uyak gereği düzeltildi.

- Gel oturgil ḥānmānında müdām
‘Ayš ilen dāim dirilgil şubḥ <u> şām
- Mecnūn eyder éy yārānlar n’édeyem
Men néce taḳdīre tedbīr édeyem
- Ḥaḳḳ te‘ālā çünki dér Naḥnü ḳasem⁷³
158^b / 11 Ḳudret ile başıma çekdi ḳalem
- Rūzī ḳıldı dā’imā şeydālığı
Çāresiz tedbīrsiz rūsvālığı
- Bu işiñ hem çāresi yoḥdur {yoḥdur}⁷⁴ yaḳīn
Ḳılmañız daḥı naşīḥat her ‘ayn⁷⁵
- 158^b / 13 Dédi kendi yéne öz pervāsına
Düşdi çünki Leylīniñ sevdāsına
- Zār ḳıldı cümle aḳvāmı anıñ
159^a / 01 Bildiler n’olursa encāmı anıñ
- Leylīniñ ayrulığından zār idi
Ḥasret ilen ḥaste vü bīmār idi
- Ḥānmān idi anıñ figār ile çün daḡ taş
Aḥar-idi gözlerinden ḳanlu yaş
- Hem-demi anıñ peleng ü şīr idi
159^a / 03 Ğamda līkin mūnis-i naḥḫīr⁷⁶ idi
- ‘İşḳ yolında ol faḳīr ü derbeder
Ney kimi yüz yérde bağlandı kemer

⁷³ *Kur’ān-ı Kerīm*: Zuhurf Suresi (43), 32. ayet

⁷⁴ Yazmada bu kelime, ikincisi “kaf”la “yoḥdur” biçiminde olmak üzere iki defa yazılmış. Vezin ve anlam gereği düzeltili.

⁷⁵ Bu beyitte ikinci dizedeki “‘ayn” ile birinci dizedeki “yaḳīn” birleştirilince “ayn’el-yakīn” elde edilmektedir. “Ayn’el-yakīn”, tasavvufta “kendi gözüyle görme, kesin bilgi” anlamlarına gelen bir mertebedir.

⁷⁶ Yazmada bu kelime “naḥḫīr” biçiminde yazılmıştır.

- Uşbu şi‘ri söyler idi her zemān
‘İşk elinden kılur idi hem-fiğān
- 159^a / 05   Hecr ilen dā’im meni zār éden ‘ışk
Nā-tüvān u haste {vü}⁷⁷ bīmār éden ‘ışk
- ‘Aql-ile tedbīrin étmek olmadı
Éy meni ‘ālemde bī-‘ār éden ‘ışk
- Çeşmi kevkeb gibidir rāst-rū
Géce<ler>⁷⁸ tā şubḥ bīdār éden ‘ışk
- 159^a / 07   Hūbları sevmekden ötrü dā’imā
Bendeni derde giriftār éden ‘ışk
- Hānmāndan dūr kıldıñ sen meni
Géce gündüz {sen}⁷⁹ meni bīmār éden ‘ışk
- Bilmezem senden kime dād édeyem
Éy Haḳīrīniñ günin zār éden ‘ışk
- 159^a / 09   Yéne bir gün ol za‘īf-i rūzgār⁸⁰
Ağlar idi ḥasret ilen zār zār
Var idi bir ḥavza üzre bir çenār
Dā’imā seyr éyler idi anda yār
- 159^a / 11   Geldi ol ḥavz üstine çoḥ Mecnūn mest⁸¹
Derd ilen hicrān elinde pāy-best
- Secde étdi anda éderdi niyāz
Dédi ḥanısan éyā éy {éy}⁸² dil-nüvāz
- N’ola bugün şād kılsañ sen meni

⁷⁷ Vezin gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltilti.

⁷⁸ Vezin gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltilti.

⁷⁹ Vezin gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltilti.

⁸⁰ Yazmada bu kelime “nā-tüvān” biçimindedir. Dörtlük uyağı gereği düzeltilti.

⁸¹ Bu dizenin vezninde sorun var.

⁸² Yazmada bu kelime iki defa yazılmış. Vezin gereği düzeltilti.

- Bir kere hem yād kılsañ sen meni
- 159^a / 13 Bu sözi dér iken hem Mecnūn-ı zār
Gördi-kim geldi érişdi peyk-i yār
- 159^b / 01 Dédi-kim muştulıǵ éy zār u ǵazān
Geldi ǵalıñ şormaǵa ol meh-cebān
- Baǵdı Mecnūn Leylīni gördi revān
Dédi yoluña fedā cism ile cān
- 159^b / 03 Ğayǵudan ǵurtuldılar onlar o dem
Güçlenmiş idiler sert ǵadem
- Mecnūn eyder éyā dildār-ı men
- Sen su serpgil bu yanmış cānıma
Bu zemān olǵıl ǵulaǵ efǵānıma
- Senden ötrü men éyā rūḥ-ı revān
Géce gündüz zār éderem zār u fiǵān
- 159^b / 05 Senden ötrü ‘āciz ü zār olmışam
Senden <ötrü>⁸³ ḥaste bīmār olmışam
- Sen benim ḥālimden agāḥ ol şehā
Derdime sen imdi dermān bol şehā
- 159^b / 07 Éyledi efǵān-ı ez-dest-i ‘ışǵ
Anıñ içün olmış idi mest-i ‘ışǵ
- ‘Işǵ elinden gözleri pür-ḥūn idi
Anıñ içün belendīde Mecnūn idi
- Diñle éy yārıñ söziñ ol la‘l-i fām
Dédi cānına bu cānımdır ǵulām
- 159^b / 09 Şāḥ iken oldım firāǵıñda faǵīr

⁸³ Vezin gereǵi bir üst dizeye göre düzeltildi.

Derd-mend ü ‘âciz ü zâr u esîr

Haste Mecnûn ol za‘îf-i rûzgâr⁸⁴
Uş firâkıñdan seniñ bolmış figâr

159^b / 11

Söyledi bu şi‘ri der-bâb-ı firâķ
Gözlerinden ağıdır âb-ı firâķ

Göz yaşım kıldın benim deryâ firâķ
Gizlû râzım éylediñ peydâ firâķ

Leşkeriñ vardır seniñ bî-ḥadd bugün
Men seniñ-len n’èdeyem tenhâ firâķ

159^b / 13

Ol şanemden ayru şaldıñ sen meni
Éylediñ ‘âlemlere rüsvâ firâķ

160^a / 01

Éylediñ bî-çâre miskîn Varkanı
Ez-berây-ı diden-i Gülşâ firâķ

Sen édübsen Vâmık-ı nâlân için
Hem zi-hecr ü şüret-i ‘Azrâ firâķ

Öldürürsen ‘âşıkı hicrân ilen
Kamudan betersen ü bî-pervâ firâķ

160^a / 03

Yaḥamı yırtıb⁸⁵ eliñden dâd édeyem⁸⁶
Vâ firâķ u vâ firâķ u vâ firâķ

Bî-nevâ kıldım dirîğâ ğam meni
Koymadı ki şâd olam bir dem meni

160^a / 05

Gözlerinden kanlu yaş oldu revân
Kalmışam şahrâda vahşî tek dūn

‘Işķ ile âşüfte şeydâ olmışam

⁸⁴ Yazmada bu kelime “nâ-tüvân” biçimindedir. Uyak gereği düzeltilti.

⁸⁵ Yazmada bu kelimedden sonraki kelime karalanmış.

⁸⁶ Bu dizenin vezninde sorun var.

- Hecr ilen āfāka rüsvā olmışam
- Sen yakīn bil éyā cānım cānı
Tā kıyāmet men unutmazam seni
- Çünkü dédi haste Mecnūn bu sözi
160^a / 07 Doldı kanlu yaş-ıla iki gözi
- Ġarķ boldı dil-beriñ sevdāsına
‘İşk ilen miskīn köñül ġavġāsına
- Dédi yoluña fedā cānım benim
Ĥālīme kılgil nazar ĥanım benim
- 160^a / 09 Baġruma batdı benim çün ĥār-ı hecr
{Yüregimi yandırıpdır nār-ı hecr}⁸⁷
Yüregimi yandurubdur nār-ı hecr
- Nār-ı hecr anıñ meni yandırdı yār
Gül yüziñden ayru cāna batdı ĥār
- Ĥaçan ola ayruluġ ola tamām
160^a / 11 Vaşl-ilen köñlümüz ola şād-kām
- Hecr elinden haste Mecnūn ol zemān
Söyledi bu şi‘ri éy cān-ı cihān
- Né yaman eyyām imiş eyyām-ı hecr
Götüreydi vaşl yolında dām-ı hecr
- Vaşl-ı rüyın ile bu bed-tār hem
160^a / 13 Né tükenmez şām imiş bu şām-ı hecr
- Cān cesedden çıķmaġa pervāz éder
160^b / 01 Bir daĥı girmen eşitem nām-ı hecr

---

⁸⁷ Yazmada bu dize, önceki yazılında “yandırıpdır” kelimesi “p”li ve “yüregim” kelimesi “güz el he”siz olmak üzere iki defa yazılmış.

Tā ebed ‘āşık⁸⁸lar<a> oldu naşīb
Ağ⁸⁹ı <tek> acı durur bu cām-ı hecr

Yüz belā vü derd ü ğamdır her zemān
‘Āşık u bī-çāreye en‘ām-ı hecr

Hecr elinden yandı cānım n’ēyleyem
Kurıdı damarda qanım n’ēyleyem⁹⁰

160^b / 03 Né yaman evkāt imiş eyyām-ı hecr
Köñlüme şaldı benim yüz dām-ı hecr

Nār-ı hicrān ilen yandı cānımız
N’ēdeyem kılmaz nażar cānānımız

{Āh u efgān-dur naşībim yārsız}⁹¹
Āh u efgāndır naşībim yārsız
160^b / 05 Derd içinde qalmışam ğam-ı^vārsız

Yoğ durur bu derde dermānım benim
Çığdı ‘arşa āh u efgānım benim

El-vedā‘ étdiler anlar ol zemān
Her bir[i]⁹² bā-nāle vü āh <u> fīgān

Rūz u şeb nāle éderdi girye-zār
160^b / 07 Çāre né derd⁹³ çoğ vērđi Kirdgār

Gör tā ki Zeyd geldi yanına
Āferīn olsun anıñ hem-pānına

Dédi hālin nécedir hicrān ilen
Munca dürlü nāle-i sūzān ilen

⁸⁸ Vezin ve anlam gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisindeki* gazele göre düzeltildi.

⁸⁹ Vezin ve anlam gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisindeki* gazele göre düzeltildi.

⁹⁰ Yazmada “né kim” biçiminde yazılmış. Vezin ve redif gereği düzeltildi.

⁹¹ Yazmada bu dize, birincide “efgān-dur” biçiminde olmak üzere iki defa yazılmış.

⁹² Vezin ve anlam gereği düzeltildi.

⁹³ Yazmada bu kelime “dert” biçiminde yazılmış.

- 160^b / 09 Dédi yār maña ‘ināyet éylemez
 Kırtarıp ğamdan ħimāyet éylemez
 Ħasreti anıñ meni zār éyledi
 Ayrulıĝ ħālını düşvār éyledi
 Yārdan ayru yārelendi yüregim
 Hecr odında pārelendi yüregim
- 160^b / 11 Tā ki o dil-dārı sevdi bu köñül
 Zülf-i ‘anber-bārı sevdi bu köñül
 Gétdi aldı şabr u āramım benim
 Oldı yeksān şubḥ ile şāmım benim
 ‘Işķ şarābın tā ki nūş étđi köñül
 Cānımı endühe tuş étđi köñül
- 160^b / 13 Éy dilā her dem eliñden dād dād
 Kılmadıñ bir ğün ‘ālemde şād
- 161^a / 01 Şādlıĝım aĝlamaķdır rüz u şeb
 Şād olmayı bir daḥı men éy ‘aceb
 Zeyde eyder ol zemān Mecnün-ı zār
 Çünkü sensen uş men maḥzün-ı yār
 ‘Arz kıl aḥvālını dil-dārıma
 Derdimi söyle benim ğam-ḥ^vārıma
- 161^a / 03 Dé ki Mecnūnıñ sözi sensen müdām
 Sen dutupsan köñli mülkinde maķām
 Senden özge yoḥdur ümmīdi anıñ
 Aña raḥm éyle éy ümmīdi anıñ
- 161^a / 05 Ki yüz yıl topraĝ içinde kıla ol
 Şanma cāndan düşre mihriñ kıla ol

Çün munı eşitdi Zeyd-i pehlevān⁹⁴
Leylîniñ kūyı şaru oldı revān

Çünki érişdi aña vérđi selām
Her yañadan zār ile açdı kelām

161^a / 07 Leylî eyder hanı ol yārım benim
‘Ahdine doğru vefā-dārım benim

Söylegil şimdi anıñ hālî nédir
Hecr elinde ğamda aḥvālî nédir

Rūz u şeb feryād éder nā-şāddır
Bend-vāndır ğamda yā āzād durur

161^a / 09 Néce hālî anıñ bildir maña
Yār fīrākı katı müşkildir maña

Zeyd⁹⁵ eyder mecrūḥ dil ḥastedir
Ten bīmār u bī-nevā pā-bestedir

Gözi yaşı su kimi aḥar mūdām
Ḥasretiñ odı yaḥar mūdām⁹⁶

161^a / 11 Senden ayru kimse bilmez dünyede
Senden özge aña kim dermān [éde]⁹⁷

Leylî munı eşidüp dād éyledi
Pīrehen çāk étđi feryād éyledi

Géce gündüz aĝlar idi ol mūdām
Aĝlar idi ol mūdām bu idi ki dédim ve’s-selām⁹⁸

161^a / 13 Diñleñiz şimdi ḥikāyet dōstān

⁹⁴ Yazmada bu kelime “pehlevān” biçiminde yazılmıştır.

⁹⁵ Yazmada bu kelime “Zāid” biçiminde yazılmış.

⁹⁶ Bu dizenin vezninde sorun var.

⁹⁷ Vezin, uyak ve anlam gereği düzeltili.

⁹⁸ Bu dizenin vezninde sorun var. Bir üst dizedeki “Aĝlar idi ol mūdām”ın yanlışlıkla bu dizede de yazılmasından kaynaklanmış olabilir.

Mecnūnıñ aḥvālidir bu dāstān

161^b / 01 Ol zemān ki bitdi bāğda gōnçeler
Çıkdı geşte Leylī ol ḥüsn-i kamer

Gezer idi yazıda Mecnūn içün
Āb-ı çeşmi recle vü ceyhūn içün

Né gezersen Leylī geldi yanıña
Tā ki dermān éde yanmış cānıña

161^b / 03 Görmege geldi seni şāh-ı cihān
Sen neden ġāfilsen éy Mecnūn-cān

Dil-beriñden nite ġāfilseñ bugün
Ġāfil olma ki key ‘āķilsen bugün

161^b / 05 Durgil imdi karşıısına var anıñ
Ten-i za‘īf nā-tüvān bīmār anıñ

Kim éder ārām-ı cān u ‘āşıkān
Vaşl-ı rüyı der-murād-ı şādıkān

La‘li anıñ ḥasteler dermānıdır
‘Ālem anıñ soyunuñ ġayrānıdır

161^b / 07 Leylī der-cümle ḥūblar şāhıdır
‘Ārızı bū nüh felegin⁹⁹ māhıdır

Leylī eyder éy za‘īf-i nā-tüvān
Étmediñ bizi bir kez dahı ḥümān

Söyle n’écün ‘ahdiñe kıldıñ ḥilāf
‘Āşıkā vācib degildir iḥtilāf

161^b / 09 Söyledi Mecnūn-ki éy ārām-ı cān
Çākeriñ ġılmān ile ḥūr-i cinān

Men saña yoldaş idim éy dil-nüvāz

⁹⁹ Yazmada bu kelime çift “lam”la yazılmış.

- Devletiñ pâyende ‘ömründür az
- Bir zemân olsam hayâliñden ırağ
- 161^b / 11** Tâ kıyâmet olur işim vâ firâk
- Men hayâliñe seniñ yoldaş idim
- Fürqatiñden gözi kanlu yaş idim
- Hem-dem idim men hayâliñe seniñ
- Vâlih idim rû-yı alıña seniñ
- 161^b / 13** Leylî eyder Mecnûna çoğ urma lâf
- Böyle sevgü âdeme olur güzâf
- Mecnûn eyder cânımıñ cânânesi
- 162^a / 01** Bu köñül şem‘-i ruhuñ pervânesi
- Bülbülem uş hür-tek gül-zârına
- Müptelâyam gözleriñ mekkârına
- Nâr-ı hecriñ dâğ urubdur cânıma
- İki çeşmiñ şuşayıpdır kanıma
- Olmuşam derd ü ğamiñdan müptelâ
- 162^a / 03** Köñlüm içre eridi endüh u belâ
- Senden ötrü bî-nevâyam éy habîb
- Éy lebiñ hoşter-i zi-kand u nigîn
- Ayrılığdan olmuşam zâr u hazîn
- Ba‘de¹⁰⁰ gétdi neğ ü nāmım sensizin
- 162^a / 05** Nâr olubdur şubḥ u şāmım sensizin
- Hadden arttı iştiyākım éy şanem
- Cânımı yakdı firâkıñ éy şanem
- Éy kaddi ‘ar‘ar cemâli mişl-i bâğ¹⁰¹

¹⁰⁰ Yazmada “Bâde” biçiminde yazılmış. Anlam gereği düzeltildi.

¹⁰¹ Bu dizenin vezninde sorun var.

- Cānıma nūş oldı sensizin firāğ
 Rāzıyam ilde seni bir kez görem
162^a / 07 Görgeçin sā‘atde cānımı vérem
- Sensizin derd ü ğam u hecre güzāf
 Oldı köñlümde be-miṣl-i kūh-ı Qāf
 Fūrḳatıñ éy dōst kūh-ı Qāfdır¹⁰²
 Hecr elinde ḳāmetim çün kāfdır
- Sen dégil sevgü ḥesābını maña
162^a / 09 Éy benim cān u dilim ḳurbān saña
- Bir zemāndan ṣoñra hā geldim saña
 Maḥrem u yār u refīḳ oldım saña
 Ğāfil olma tīz gelürem éy faḳīr
 Ḳoymazam daḥı seni ğamda esīr
- 162^a / 11** Tā bilem doĝru mıdır iḳrārını
 ‘Ahdıñ üzre göreyem girdārını
- Gerçi doĝru olsa iḳrārıñ seniñ
 Menden ötrü cümle güftārıñ seniñ
 Vaşl-ılan şimdi seni şād éylerem
 Bend içinde ḳoyman āzād éylerem
- 162^a / 13** Ger ḥilāf olsa söziñ éy ḥaste cān
 Almazız bir kez seni daḥı hümān
- 162^b / 01** Ğam yémen çün-kim ḥayālīñ cāndedir
 Senden ayru bu köñül vāmāndedir¹⁰³
- Mecnūn eyder cān baş-ıla duram
 Tā ḳıyāmet men yoluñı gözlerem

¹⁰² Yazmada bu kelime “Ḳāfdan” biçiminde yazılmış. Uyak ve anlam gereği bir alttaki dizeye göre düzeltili.

¹⁰³ Yazmada bu kelime “vāmende” biçiminde yazılmış.

Leylî durdı Mecnûn anda hem
Özge yére başmadı hergiz kadem

162^b / 03 Yuva yapdı murğ u mār¹⁰⁴
Vaḥṣīler yanında dutdılar qarār
Cāneverler dutdılar hem-dem aña
Géce gündüz mūnis ü maḥrem¹⁰⁵ aña

Cāna munca miḥneti tuş éyledi
‘Işk ile feryād édüp cūş éyledi
Āh édüb dér éy güzel yārım benim
Gel érişgil derde ğam-ḥ^vārım benim

162^b / 05 Hırkasın deldi hümānānī¹⁰⁶ gibi tamām
Qorqu cismın kaplamışdı éy hümām
Şıdķ-ıla dōst sāru dutdı yüzın
Yummadı hīç uyḥu bābında gözın
Bilmez idi géce ile gündüzın
‘Işk yolında terk kılmış kendi özin

162^b / 07 Anda éller köçdi yaylaķa géder
Leylîyi gör ḥaste Mecnūna n’éder

Qaldı intizār ol yār içün¹⁰⁷
Zülf-i ‘amber la‘l-i şekker-bār içün

Çün behār oldı muşanna‘ Kirdgār

¹⁰⁴ Bu dizenin vezninde sorun var.

¹⁰⁵ Yazmada “mūnis ü hem-dem” şeklinde yazılmış. Uyak ve anlam gereği, daha önce hep geçtiği şekle göre düzeltili.

¹⁰⁶ Bu dizenin vezninde sorun var. Bu kelime “hemān ānın” yazılmak istenirken sondaki “nun” unutulmuş ve yanlışlıkla bu şekilde yazılmış olabilir. Veya yanlışlıkla yazılan “hemān / hümām” kelimesi, üzeri karalanmadan unutulmuş da olabilir. Çünkü “hemān / hümām” çıkarılınca bu dizedeki vezin de anlam da düzeliyor.

¹⁰⁷ Bu dizenin vezninde sorun var.

- Éller kamu geldiler arana éy yār
- 162^b / 09**   Kış günü geldi vü érdi zemherīr
Gétđi dünyādan çün bu faşl-ı harīr
- Dédiler Leylīye éy şāh-ı cihān
Andadır gördim o Mecnūn-ı nā-tüvān
- Yoluñı gözler ki anda varasan nécedir aḥvālīn¹⁰⁸
- 162^b / 11**   Leylīye şerḥ étdiler ḥālın anıñ
‘Ahdı üste nécedir alın anıñ
- Dédiler durmuşdır anda kūh¹⁰⁹-vār
Yanmayıdır hergiz ol leyl ü nehār
- Dédiler şehā revādır varasan
- 162^b / 13**   Ol faḳīriñ ğamda ḥālın şorasan
- Bī-nevādır senden ötrü éy perī
Şorgil anı ger seversen Ḥayder’i
- 163^a / 01**   Derd-mend ü müptelā vü zārdır
Dutgil anıñ destini kim bīmārdır
- Ḥasretiñden yüregi biryān-durur
Fūrḳatiñden gözleri giryān-durur
- Leylī munı éşidicek kıldı zār
Gizli rāzın der-dem étdi āşikār
- 163^a / 03**   Durdı atlandı géder Mecnūn şaru
Āh u zār u vāy édüb ol māh-rū
- Mecnūn ol dem dād kıldı ez-firāk

¹⁰⁸ Bu dize kendinden önceki veya sonraki beyitlerle uyum göstermiyor. Eksik veya yanlış yazıldığından kuşkulandıığımız bu beyit, anlam ve uyak bakımından “Yoluñı gözler ki anda varasan / Nécedir aḥvālīn [anıñ sorasan]” şeklinde olmalı. Zaten “162^b/12–13”te aynı uyaklar kullanılmaktadır.

¹⁰⁹ Yazmada bu kelimenin yerine önce “kūn” yazılıp sonra üstü karalanmış.

Āh-ıla feryād kıldı ez-fırāk

163^a / 05 Leylîniñ yüzün ırağdan gördi çün
Na‘ra urdı kıldı cüş ol dil-i hûn¹¹⁰

Qopdı n‘éyler beylesince şad hezār
Başı üste çü tøkildi mūr u mār

Qarşusunda Leylîniñ kıldı sücūd
Dédi-kim qurbān saña cān u vücūd

163^a / 07 Geldi düşdi Leylîniñ ayağına
Vālih oldı anıñ hūsn-i bāğına

Leylî eyder altı ay oldı tamām
Men gédelden bīzār éy ‘ālī-maḳām

Gel ḫelāl éyle maña ecriñg bugün
‘İşkıñ artar köñlüm içre gün-be-gün

163^a / 09 Dédi hoş geldiñ éyā cānım benim
Éy fedā olsun saña cānım benim

Uş vişālîñ derde dermāndır seniñ
Hem fırākuñ zecr ü zindāndır seniñ

163^a / 11 Tal‘atıñdan münfa‘il şems ü kamer
Lebleriñden utanır ḳand u şeker
Éy türāb-ı maḳdemin kühlü’l-başer
Qıldı sensiz ḡam meni zīr ü zeber

Hāḳḳ cemālin sende gördi gözlerim
Vaşf-ı hūsnüñdür tamāmıñ sözlerim

Leylî eyder men gédeli söylegil
Néçe müddetdir beyānın éylegil

163^a / 13 Mecnūn eyder oldı ola iki gün
Gelmemeñ hecriñle olurdım zebūn

¹¹⁰ Yazmada “hûn-ı dil” şeklinde yazılmış. Uyak ve anlam gereği düzeltildi.

Yéne tîz geldiñ meni terk étmediñ
Terk édüb hecrüñle tedbîr étmediñ

- 163^b / 01** İhan éy cân-ı lâṭîf ihsânıña
Cânımı kırbân étđim fermânıña
- Mecnûn eyder yolıña cânım fedâ
Küfr-i zülfüñe hem îmânım fedâ
- Saña kırbân étmişem men cânımı
Dönmezem senden töker minğ¹¹¹ kanımı

- 163^b / 03** Uş hayâlîñ köñlümiñ dermânıdır
Bu köñül zîbâ yüziniñ hayrânıdır
- Leylî eyder gözlerimiñ nûrısan
Mecnûn eyder cennet hûrısan
- Leylî eyder cânımıñ cânânısan
Mecnûn eyder ‘âlemiñ sulṭânısan

- 163^b / 05** Leylî eyder köñlümiñ dil-h^vâhısan
Mecnûn eyder ‘ışk ile boyandı cân
- Leylî eyder gözlerim nûrı maña
Senden ayru hecr ile oldım bîmâr

- 163^b / 07** Leylî dér şehre géde yâ şehriyâr
Senden ayru olmışam men bî-karâr
- Sen benim hem-râzım olğıl rûz u şeb
Gétmegil menden ırağa ‘ışk-ı Rabb
- Leylî eyder dağı şehre gétmezem
Yoldaşım vaḥşîleri terk étmezem

- 163^b / 09** Leylî eyder aparuram men seni
Bu sözi [__ _ .] gel cânım cânı¹¹²

¹¹¹ Yazmada, bu kelimenin “nun” harfindeki nokta unutulmuştur.

¹¹² Bu dizenin vezninde anlamında yazımı unutulmuş bir kelimedenden kaynaklanan sorun var.

Nākıya bindirdi Mecnūnı revān
Yola düşüben géderler şād-mān

Néçe gün şehr içre ol Mecnūn-ı zār
Şabr édüb āh étmedi ol bī-ķarār
163b / 11 ‘İşkım ile oldıñ uş ‘ālemde zār
Halka rüsvā vü perīşān-ı rūzgār

Pesdir imdi terk kıl şahrānı sen
Deşt içinde kūşe-i vīrānı sen

Gelgil imdi sen murādıñ menden al
163b / 13 Uşbu sevdāyı¹¹³ başıñdan taşra sal¹¹⁴

Néçe bir kılasan nevḥā <vü> zār
Biter āḥir şabr kılğil ihtiyār

164a / 01 Menden imdi ḥāşıl éyle kāmıñı
Zāyi‘ étme éy ‘azīz eyyāmıñı

Böyle vérdi aña dahı yarı cevāb
Diñle bir dem sen éyā ‘ālī-cenāb

Mecnūn eyder éy gözüm cānım benim
164a / 03 Küfr-i zülfüñ dīn ü imānım benim

Yüzüm üzre luṭf édüp basgil ḳadem
Éy ḳaddi serv-i ḥırāmānım benim¹¹⁵

Vālihem bülbul kimi dīdārıña
Çün <gülümsen hem>¹¹⁶ gül-istānım benim

¹¹³ Yazmada “sevdā bile” şeklinde yazılmış. Vezin gereği, hemen altında bulunan 14. satırdaki açıklamaya göre düzeltili.

¹¹⁴ Bu yaprağın 14. satırında çok ilginç olarak “Bu sevdāyı başıñdan... Bu sahradan kurtul démek” şeklinde 13. satırı açıklamaya yönelik bir ibare vardır. Ancak buradaki “sahradan” kelimesi de anlam gereği “sevdādan” olmalıdır. Bu açıklamayı şairin mi yoksa müstensihinin mi yaptığını bilmemekle birlikte açıklama ihtiyacının “taşra sal” ibaresinden kaynaklandığını düşünüyoruz. Ayrıca eserin 14 satırlı tek yaprağı da budur.

¹¹⁵ Bu dizenin vezninde sorun var.

- 164^a / 05   Derd-mend oldım çü Ya‘küb ez-firāk
                     Ḥālīmī şor şāh-ı Ken‘ānım benim
- Maķşūdum oldur lebiñden kām alam
                     Lebleri çün āb-ı ḥayvānım benim
- Vaşl-ı rüyıñ derdimiñ dermānıdır
                     Éy lebi çün la‘l-i mercānım benim
- 164^a / 07   Dutdı āfākı tamām ét¹¹⁷ ser-be-ser
                     Senden ayru zār u giryānım benim
- ‘İşkıñ olmışdır ezelden tā ebed
                     Rehnümālīg birle bürhānım benim
- Sen kulağ ol nūr-ı şanem¹¹⁸
                     Gel unutma sen meni ḥūr u şanem
- Men seni ḥaķķ sevmişem éy dil-berim
- 164^a / 09   Gözleri fettān u ḥūrī-peykerim
- Nefsim içün sevmemişem men seni
                     Bu söze vāķıf durur Rabb-ı Ğanī
- Özümi éy dil güneh-kār étmezin
                     Nefsim içün yérimi nār étmezin
- 164^a / 11   Sende gördim men Ḥaķķıñ dīdārını¹¹⁹
                     ‘Arş u ferş ü cümle hep vārını¹²⁰
- Ḥaķķa n’écün ḥiyānet édeyem
                     Néce kār-ı bī-diyānet édeyem
- Kāfir olur Ḥaķķ-ıla éden ḥilāf
                     Mü’min olur ola köñli ‘ışķa şāf

¹¹⁶ Vezin gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

¹¹⁷ Yazmada bu kelimenin yerine önce “dem-be-dem” yazılıp sonra üzeri karalanmış.

¹¹⁸ Bu dizenin vezninde sorun var.

¹¹⁹ Yazmada bu kelime, “dīzār” biçiminde yazılmıştır.

¹²⁰ Bu dizenin vezninde sorun var.

- 164^a / 13 Bulmadımsa ger bu dünyāda kām
Éy melā'ik şūret ü hem la'l-i fām
- 164^b / 01 Āhiretde érişüriz kāma biz
Şabr édelim böyle zār-ı eyyāma biz
- Éy cemāliñ hoşdur éy bağ-ı İrem
Kāmım oldur ki vişāliñe érem
- Nefsi kāmın isteyen şeytānīdir
‘Işķ yolını gözleyen Raḥmānīdir
- 164^b / 03 ‘Işķımız ḥaķīkatdır bizim
Yolumız doğru ṭarīkatdır bizim
- Leylī dér men sözümü dédim ‘ayān
İhtiyār imdi seniñdir ve’s-selām
- Terkin étmen néce cānım vardır
Çeşme sensiz bu ‘ālem tārdir
- 164^b / 05 Mecnūn eyder éy güzeller serveri
Nūr u ḥüsnüñ dutdı bu baḥr u berri
- Dutgil himmet sen maña éy meh-liķā
Tā kıyāmet dünyede olğıl beķā
- Ol arada bir zemān ağlaşdılar
Gözlerinden āb-ı ḥasret saçdılar
- 164^b / 07 Yār eşiginde sücūd étđi revān
Sürđi ṭoprağa yüzün ol nā-tüvān
- Düşđi şaḥrāya yéne efgān-ilen
Āb-ı çeşmi ķulzüm ü ‘ummān ilen
- Vaḥş u tuyūr olmışdı hem-dem aña
Géce gündüz mūnis ü maḥrem¹²¹ aña

¹²¹ Yazmada “maḥrem ü mūnis” biçiminde yazılmış. Uyak gereği, metnin diğer bölümlerinde hep geçtiği biçimi olan “mūnis ü maḥrem” olarak düzeltildi.

- 164^b / 09 Dédi-kim éy Hālîk u Hâyî u Kebîr
Cümle bendelere sen dest-gîr

Éyleme maḥrûm raḥmetden meni
Dûr kıılma bâğ u cennetden meni

Söyler idi bu sözi leyl <ü> nehâr
Deşt içinde éder idi âh u zâr
- 164^b / 11 Cānımı yandırdı éy cān fūrḳatîñ
Éyledi bağrımı pūrîyān fūrḳatîñ

İşi cevîr ile cefâ imiş mūdām
Kıılmaz imiş lutf u iḥsān fūrḳatîñ

Bendeni öldürmege kaçd éyledi
164^b / 13 Oldı çün bî-hadd ü pāyān fūrḳatîñ

Ya ‘kūbı mecrūḥ u hem-cevîr éyledi
Bir nazar kııl şāh-ı Ken‘ān fūrḳatîñ¹²²
- 165^a / 01 Éyleyübdür yüz ‘azābı zecr ilen
Kōñliniñ şehrin vîrān fūrḳatîñ

Cānım aldı ḥasret-i sūz-ı firāk
Né belālî rûz imiş rûz-ı firāk

Ger sürüleydi érden nām-ı firāk
165^a / 03 Şubḥ-ı gāmdaydı bu şām-ı firāk¹²³

Cānıma kār éyledi tîr-i firāk
Bilmezem-ki n’ola ter-beter-i firāk

Gelgil āḥîr kaçları māh-ı hilāl
Senden cānımı aldı melāl¹²⁴

¹²² Yazmada “Ken‘ān el-firak benim” biçiminde geçiyor. Önce “Ken‘ān’ım benim” yazılmış. Sonra “Ken‘ān’ım”daki “-ım” eki karalanarak “el-firāk” eklenmiş. Ancak “benim” unutulmuş. Gazel nakaratına ve *Sovyet İlmîler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltilmiş.

¹²³ Bu dizenin vezninde sorun var.

- 165^a / 05 Zār éderdi āh ilen feryād édüb
Ağlar idi dād ile bī-dād édüb
- Oııdı bu şi‘ri ol āşüfte-ĥāl
Şerĥ étđi ĥālın ez-bāb-ı melāl
- Bir ĥikāyet éyleyem yārānlarım
‘Işķ-ıla doğru yola varanlarım
- 165^a / 07 Ol meh-i bedr-i maĥbūb’ül-ķulūb
Éyledi ĥarĥ būrcından ģurūb
- Ya‘nī Leylī dūnyeden ķıldı sefer
Vardılar Mecnūna vėrdiler ĥaber¹²⁵
Dėdiler éy ĥānmāndan derbeder
Öldi Leylī ol ruĥu şems ü ķamer
- 165^a / 09 Leylī mergin eşidüb zār éyledi
Özüni ĥāk-ile hem-vār éyledi
- Çün eşitdi bu sözi Mecnūn-ı zār
Çeşmine oldı bu rüşen teng ü tār
- Dėdi bu şi‘ri revān efġān édüb
Nāle vü feryād hem giryān édüb¹²⁶
- 165^a / 11 Dād eliñden her zemān éy dehr-i dūn
Bađrumı ķıldıñ benim sen dolu ĥūn
- Ĥānmānımdan cüdā ķıldıñ meni
Éylediñ köñlümde endūhı füzūn
- Ķılmađıñ bir kez maña luţf u i‘ţā
Līkin arturdiñ ‘azābıñ ģün-be-ģün
- Ķoymadıñ ķuvvet tenimde zerrece
165^a / 13 Cismimi mürdan beter ķıldıñ zebūn¹²⁷

¹²⁴ Bu dizenin vezninde sorun var.

¹²⁵ Yazmada bu kelime “ĥaber” biçiminde yazılmıştır.

¹²⁶ Bu dize yazmada “Nāle vü giryān hem feryād édüp” yazılmış. Uyak gereği düzeltildi.

- Éylediñ zārıncı men dil-ḥasteyi
 Qoymadıñ köñlümde ārām-ı sükūn
- 165^b / 01 Bes degil-miydi maña munca zecr
 Dünyede dil-dārımı saldıñ bī-rūḥ
- Tökdi yaşın nisbet-i ebr-i behār
 Ağladı feryād édüb leyl <ü> nehār
- 165^b / 03 N'étmiş idim éyā Bār-ı Hüdā
 Leylīden kıldıñ meni şimdi cüdā
- Gétđi dünyādan nigārım n'éyleyem
 Qalmadı şabr u qarārım n'éyleyem
- Köñlüme anıñ ḥayālī yār idi
 Çekmez idim ğam nigārım vār idi
- 165^b / 05 Şimdi bilmen n'édeyem bu dünyede
 Derd içinde çün maña tīmār idi
- Yüreyimiñ ten-i bīmār ol felek
 Uş benim tek bī-medār olgil felek
- 165^b / 07 Çün işiñ bu idi éy deyr-i ḥarāb
 Bārī gel kılgıl meni zīr-i türāb
- Görmeseydim tā muniñ tek rūzgār
 Olmasaydım böyle zār u dil-fiğār
- Luṭf kıl şimdi meni aña yétür
 Bu firākı hecri aradan götür
- 165^b / 09 Vāşıl éyle sen meni dil-dārıma
 Maḥrem éyle ol püt ü 'ayyārıma

---

¹²⁷ Yazmada “za‘īf” yazılmış. Uyak gereği *Sovyet İlmeler Akademisi Ansiklopedisi*ndeki gazele göre düzeltildi.

- Munı dédi ol faķīr ü nā-tüvān¹²⁸
Éyledi ķanlu yaşın gözden revān
- 165^b / 11   Ķabriniñ üstine geldi yārınıñ
Hem-refīķ ü mūnis ü ġam-h^vārınıñ
- Türbe üzre bir néçe gün ķıldı zār
Dédi yā Ħayy u Kerīm ü Kirdgār
- Leylīden ayru bu cānı n’éderem
Daķı ‘ömr ü zinde-gānī n’éyelerem
- 165^b / 13   Yanaram hecrinde vaşlın görmezem
Ķalmışam zecrinde vaşlın görmezem
- Bu sözi déyüb éderdi āh u zār
Nāgehān érdi aña ol yār-ı ġār¹²⁹
- 166^a / 01   Gördi Leylī tā ki ol bī-çāreyi
Mest-mend ü ĥaste vü āvāreyi
- Bir gül ilen atdı ol dem yār bunı
Dil-rübā vü dil-ber ü dil-dārını
- 166^a / 03   Ķünkü Mecnūn gördi Leylīyi atdı verd
Cānına yüz dutdı anıñ {anıñ}¹³⁰ āh u derd
- Göz yaşını tökdi feryād éyledi
Yār elinden dād u bī-dād éyledi
- Éy müselmānlar görüñ dil-dārımı
Uş maña ġam arturan ġam-h^vārımı

¹²⁸ Yazmada “ rüzgār” biçiminde yazılmış. Uyak gereği düzeltildi.

¹²⁹ Burada Hazret-i Ebubekir benzetmesi yapılmaktadır. Bilindiği üzere Hazret-i Muhammed Mekke’den Medine’ye hicret ederken yanında Hazret-i Ebubekir vardı ve müşriklerden saklandıkları mağaranın girişine örümcek ağ kurmuş, güvercin de yuva yapmıştı. İşte bu mağarada Hazret-i Muhammed’in yanında olması dolayısıyla Hazret-i Ebubekir’e “mağara dostu” anlamına gelen “yār-ı ġār” lakabı verilmiştir.

¹³⁰ Yazmada iki defa yazılmış. Vezin ve anlam gereği düzeltildi.

- Arturur derdimi tīmār éylemez
166^a / 05 Ağladır bir laḥza ḥandān¹³¹ éylemez
- Yārlıḡ bu mıdır ki éder yār maña
 Arturur endūh ile hem-zār maña
- Leylī eyder nite feryād éylediñ
 Né sebebden dād u bīdād éylediñ
- Sen maña bu ḥālī ma‘lūm éylegil
166^a / 07 Nite āh u zār édersen söylegil
- Özgeler daş atdılar ḥandānsan¹³²
 Men gül atdım sen n’écün giryānsan
- Mecnūn eyder ki ağlaram munıñ içün
 Diñle sözüm ger seversen Ḥaḡḡı sen
- 166^a / 09** Özgeler derdimi bilmez daş atar
 Daşı men dil-ḥasteye ḡallaş atar
- Senḡe derdimi bilirsen atma verd
 Bu şikeste köñlüme arturma derd
- Sen devripsen uşbu köñlüm şışesin
- 166^a / 11** Özge daşı şışeye kār éylemez
 Özgeniñ derdi meni zār éylemez
- Sen gül atsañ şışeye şad-pāre olur
 Fürḡatiñden cigerim yāre olur
- Ger yüz il ḡalsam ḡamıñ-lan éy şanem
166^a / 13 Men o ḡamdan zerrece ḡam çekmezem

¹³¹ Yazmada bu kelime “ḥandān” şeklinde yazılmıştır.

¹³² Yazmada bu kelime “ḥandān” şeklinde yazılmıştır.

- Çün vişāliñe ümīdim vardır
 Ğam degil çünki işim düşvārdır
- 166^b / 01 Ğam odur ki sen meni terk édesen
 Özge ilen yoldaş olub gédesen
- Kim cefādır her işi maḥbūb éder
 Hūbdır her cevr kim ol hūb éder
- 166^b / 03 Kimse bilmez anlarıñ aḥvālini
 Hem n'êçündür dildeki ef'ālini
- Leylī işi zāhir eger ḳahr idi
 Bāṭınında Mecnūn ilen mihr idi
- Ol-ki bu aḥvāli tefsīr éyledi
 Der-ḥikāyet böyle taḳrīr éyledi
- 166^b / 05 Haste-dil Mecnūn-ı zār derd-mend
 Ḥasret-i hicrān elinde pāy-bend
- Bir géce tārik idi rū-yı hevā
 Kimseye yār olmadı ol bī-nevā
- Dédi ḥanısan gören éy māh-tāb
 Nişe men dil ḥasteden dutdıñ niḳāb
- 166^b / 07 N'oldı gel ériş éy bād-ı şubḥ-dem
 Sen bizim şaruya başgil ḳadem
- Éy uzun géce şabāḥ olsañ n'olur
 Yoḥsa bu géce vücūdum ḳan bolur
- 166^b / 09 Şubḥ olurdı bir daḥı bilmen meded
 Oldı cānımda derd ü ḡam bī-'aded
- Bu géce muṭlaḳ ḳıyāmetdir maña
 Yoḥsa kim 'ömrüm tamām étdir maña
- Anca āh étdi gözlerinden tökdi yaş
 166^b / 11 Ḳuru yéri éyledi yaş ile yaş

Qıldı çoḡ feryād āh u nevhā-zār
Gétđi tā ki yuḡuya ol bī-ḡarār

Düşde gördi Leylī geldi yanına
Qıldı merhem derde yanmış cānına

166^b / 13 Vérdi destine anıñ bir deste gül
Şundı la‘l-i leblerinden aña mül

167^a / 01 Na‘ra urdı yuḡudan oldı bīdār
Gördi destinde hemān ol deste var
{Gördi destinde hemān ol deste var}¹³³

Éyledi ol desteyi ta‘dīd-i cān
Dutdı ārāmı anıñla ol zemān

167^a / 03 Ol gül anıñla ol-néce yār idi
Géce gündüz derdine ḡam-h^vār idi
‘Āşık oldur dā‘imā rūzā[n]¹³⁴ şebān
Şādık ola ḡılmaya ḡann <u> ḡümān

Böyle böyle kim ol faḡīr ü bī-ḡarār
Leylīye hem-rāh idi leyl <ü> nehār

167^a / 05 Leylden ḡāhir ḡü maḡabbet dūr idi
Bāḡınında vaşl-ilen mesrūr idi

Anları bir ḡākden ḡayy u Kebīr
Yedd-i ḡudret şaluban ḡıldı ḡamīr¹³⁵

167^a / 07 Ol yaḡīndir āşikāre vü nihān
Birbirine olmış dēdiler ‘ayān

İkilik aradan olmış idi ‘adem
Birikib yola başdılar ḡadem

¹³³ Bu dize yazmada iki defa yazılmış.

¹³⁴ Vezin ve anlam gereḡi düzeltildi.

¹³⁵ Yazmada bu kelime “ḡamīr” biçiminde yazılmış.

- Kānde kim bir doğru dirlik olmaya
 Sen yakīn anda birlik¹³⁶ olmaya
- 167^a / 09**   Çünkü şeytān Hakk yolı bir bilmedi
 Raḥmet-i Raḥmāna kābil olmadı
- Éy köñül cehd-i birlik éylegil
 Érişüb dil-dāre dirlik éylegil
- 167^a / 11**   Birlik idi Mecnūn Leylī pīşesi
 Birlik idi anlarıñ endīşesi
- Hakk yolında dā'imā birlik gerek
 Dā'imā birlik ilen dirlik gerek
- Mā vü menlikden eger olsañ berī
 Şāf olur köñlün çü zerr-i ca'ferī
- 167^a / 13**   Sen yakīn bil bu kibr ilen meni
 Hālķından dūr ister anı
- 167^b / 01**   Sen kanā'atle kıl anı pāy-māl
 Ola dünyā <vü> āḫiret ecrin helāl
- Étmeseñ ger nefsiñi éy cān-ı zebūn
 Ol seni éder yakīn bil ser-nigūn
- Ger anıñ bendinden āzād olasan
 Āḫiretde Hakk vişālin bulasan
- 167^b / 03**   İki miñg yüz elli beyt oldu hemān
 İki 'āşık ḫālñi étdim beyān
- Fażl kıldı çü Hakk itmām éyledim
167^b / 05   Leylī <vü> Mecnūn muña nām éyledim
- Şükr her dem Hālķıñ dergāhına
167^b / 07   Hamd ü bī-ḫadd 'izzetine hem āline

¹³⁶ Yazmada "dirlik" yazılmış. Uyak gereği 167^a / 09–10–11 dizelerinde geçtiği şekle göre düzeltili.

167^b / 09 Olmamış-ken cism-i hāk ü zîr-i hāk

167^b / 11 Şanem oldu uşbu nazm-ı sūz-nāk

Fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilāt

Mü’mîn isen pîşe kıl şavm <ü> şalāt

167^b / 13 Çoh tamām oldu bu faşl u bu hiṭāb

Söyledim vallāh’u-a‘lem bi’s-sevab

167^b / (Yan) Temmet dāsītān bi-‘avn’illāhi’l-melikü’l-müste‘ān

Yevmü’l-eḥad fī vaḳt-i ‘aşr şehri rebī‘ü’l-āḥir

A

ā<Far. kelimenin sonuna gelerek “ey, hey”

anlamı veren ünlem.

ā.+(dil-ber-ā.) 150^b/05

ā.+(dil-ā.) 160^b/13

ā.+(éy-ā.) 148^a/11, 149^b/08,
152^a/01, 159^a/12, 159^b/03, 159^b/04,
160^a/06, 163^a/08, 164^a/02, 165^b/02

ā.+(Hālīk-ā.) 148^a/04

ā.+(pād-şāh-ā.) 153^b/07

ā.+(şāh-ā.) 153^b/06

ā.+(şeh-ā.) 153^b/02, 159^b/05,
159^b/06, 162^b/12

āb<Far. I.su.

*ā. -ı hayvān hayat suyu. 164^a/05

*ā. -ı rū yüz suyu. 158^a/11

II.yaş.

*ā. -ı çeşm gözyaşı. 161^b/02,
164^b/07

*ā. -ı çeşmi recle vü ceyhūn ol-
gözyaşı sular seller gibi akmak.
155^b/09

*ā. -ı firāk ayrılık gözyaşı. 159^b/11

*ā. -ı hasret özlem gözyaşı. 164^b/06

ābād<Far. bayındır, mamur.

*ā. kıl- yapmak. 153^b/04

‘ābid<Ar. ibadet eden

‘ā.+i 148^b/09

ac aç

*a. ol- acıkmak. 157^b/04

‘acāib<Ar. tuhaf, acaip, şaşılacak.

‘a. 155^a/01

‘aceb<Ar. acaba

‘a. 161^a/01

acı acı, tadı kötü.

a. 160^b/01

‘āciz<Ar. çaresiz

‘ā. 150^a/06, 151^a/02, 151^a/11,
156^b/10

‘ā.+(derd-mend ü ‘ā. ü zār u esīr)
159^b/09

‘ā.+(müptelā vü ‘ā. ü efgār) 158^b/05

*‘ā. ü hem-dil-figār ét- çaresiz

bırakıp gönlünü yaralamak. 149^a/11

*‘ā. ü zār ol- çaresizce ağlamak.
159^b/05

aclıġ açlık

a.+dan 157^a/07

aç- açmak, başlamak.

a.-dı(kelām) 161^a/06

a.-dılar(kelām) 154^a/10

ad ad, isim.

a.+ım 153^a/06

a.+ım 153^a/04

a.+ıñ 152^b/05, 153^a/08

*a.+ını dutma- adını anmamak.
148^b/12

‘aded<Ar. sayı

‘a.+(bī-‘a.) 147^b/04

‘a.+(bī-‘a. ol-) 166^b/09

‘adem<Ar. yokluk, olmama, bulunmama.

*‘a. ol- yok olmak. 167^a/07

ādem<Ar. insan, adam

ā. 154^a/01, 154^b/07, 154^b/08

ā.+e 161^b/13

‘adl<Ar. adalet.

*‘a. u dād kıl- adaletli davranmak.
153^b/07

adlu adlı, adında.

a. 152^a/11

āfāk<Ar. ufuklar

- ā.+(şöhre-i ā.-ı eyyām) 150^a/04
 ā.+a(cümle-i ā.) 155^a/09
*a.+a rüsvā ol- herkese rezil olmak.
 160^a/05
*ā.+ı dut- ufukları kaplamak.
 164^a/07
āferīn<Far. “bravo, çok yaşa” anlamında
 bir beğenme ünlemi.
*ā. olsun tebrikler. 160^b/07
‘afv<Ar. af
*‘a. éyle- bağışlamak. 158^b/02
agāh<Far. bilgili.
*a. ol- haberdar olmak. 159^b/05
ağı zehir
 a. 160^b/01
ağla- ağlamak, gözyaşı dökmek.
 a.-dı 156^b/09, 165^b/02
 a.-dır 166^a/05
 a.-mağdır 160^b/13
 a.-r 148^a/06, 156^b/07, 161^a/12,
 161^a/12, 165^a/05
 a.-r(zār zār) 153^b/10, 159^a/09
 a.-ram 152^b/07, 152^b/08, 166^a/08
ağlaş- birlikte ağlamak, ağlaşmak.
 a.-dılar 164^b/06
 a.-ur 148^a/04
āh<Far. ah, feryat, figan, yazık.
 ā. 152^b/06, 153^a/04
 ā.+(bā-nāle vü ā. u figān) 160^b/06
 ā.+(cānına ā. u zār u ğam şal-)
 147^b/07
*ā. ét- inlemek. 148^a/06, 162^b/04,
 166^b/10
*ā. étme- dayanmak, ses
 çıkarmamak. 163^b/10
*ā.+ıla feryād kıl- inleyerek
 bağışlamak. 163^a/04
 ā.+ıngı 158^a/07
*ā. ilen feryād ét- inleyerek
 bağışlamak. 165^a/04
*ā. kıl- üzümlük inlemek. 148^b/10,
 155^a/10
*ā. u derd inleme ve acı. 166^a/03
*ā. u efgān ah edip bağırma.
 160^b/04
*ā. u efgān éyle- ah edip bağırma.
 157^b/13
*ā. u efgānı ‘arşa çılg- ah edip
 bağırması Allah’a ulaşmak. 160^b/05
*ā. u feryād inleyip bağırma.
 156^a/12
*ā. u feryād éyle- inleyip bağırma.
 149^b/04
*ā. u nevhā-zār (ile) feryād kıl-
 ağlayıp inleyerek bağırma.
 166^b/11
*ā. u zār ağlayıp sızlama. 158^a/05
*ā. u zār ét- ağlayıp sızlamak.
 155^b/11, 164^b/10, 165^b/13, 166^a/07
*ā. u zār u vāy ét- ağlayıp
 sızlanarak hayıflanmak. 163^a/03
ağ- akmak.
 a.-ar 161^a/10
 a.-ar-idi(gözlerinden kanlı yaş)
 159^a/02
 a.-dı(gözlerimden kanlı yaş)
 150^b/09
‘ahd<Ar. söz verme, ant, yemin.
 ‘a.+i 162^b/11
 ‘a.+iñ 162^a/11
*‘a.+ine doğru sözüne sadık.
 161^a/07

- *‘a.+ine hilāf kıl-** sözünde durmamak, sözüne aykırı davranmak. 161^b/08
- ahıt-** akıtmak.
a.-ır 159^b/11
- āhir**<Ar. son, son olarak.
ā. 147^b/09, 150^b/04, 163^b/13, 165^a/04
- āhiret**<Ar. öbür dünya
ā. 167^b/01
ā.+de 157^b/13, 158^b/06, 164^a/13, 167^b/02
- āhū**<Far. ceylan, karaca.
ā.+lar 157^a/13
ā.+ların 157^b/01
ā.+larlan 157^b/05
ā.+nın 157^b/01
- aḥvāl**<Ar. durumlar, hâller.
a.+i 166^b/04
*a.+i nédir ne hâldedir 161^a/07
a.+idir 161^a/13
a.+im(derd ü a. şor-) 151^b/09
a.+imi 147^b/08
161^a/02
a.+in 162^b/10
a.+ini 166^b/02
*a.+ini ‘arz kıl- hâllerini anlatmak.
- ‘ākīl**<Ar. akıllı, akli başında.
‘ā.+sen 161^b/04
- ‘akl**<Ar. akıl, us.
‘ā. 149^a/07, 149^a/09, 149^a/11
*‘a. u feh̄m akıl ve anlayış 155^b/13
‘a.+a(rāh-ı ‘a.) 149^a/06
‘a.+ı 155^a/02
*‘a.+ın yār ol- aklına sahip olmak, aklını başına toplamak. 148^a/11
‘a.+ile 159^a/05
- *‘a.+ile şabr u qarār** akıl, sabır ve huzur ile; ağır oturluluk. 149^a/10, 155^b/13
- aḳvām**<Ar. kavimler, milletler.
a. 158^b/07
a.+ı 158^b/13
- al** damga, işaret.
a.+ın 162^b/11
a.+ıña(rū-yı a.) 161^b/12
- āl**<Ar. aile, evlat, çocuklar, soy, sülale.
ā.+ine 167^b/07
- al-** almak.
a.-(cānımı) 155^a/12
a.-(murādīñ) 163^b/12
a.-(naşīb) 151^a/04
a.-am 153^a/13
a.-am(kām) 164^a/05
a.-an(köñlüm) 148^a/01, 149^b/12, 150^b/08, 152^b/13, 153^b/11
a.-ayam 150^a/02, 153^a/10
a.-dı 151^a/05, 151^a/07
a.-dı(cānım) 165^a/02
a.-dı(cānımı) 153^b/13, 165^a/04
a.-dı(şabr u ārāmım) 160^b/11
a.-mazız(hümān) 162^a/13
a.-ub 151^b/08
a.-uban 151^a/10
a.-ubdur(meni menden) 149^a/10
a.-ur(naşīb) 150^b/12
- ‘a‘lā**<Ar. en yüce, en yüksek.
‘ā.+dur(sidre-i ‘a.) 149^b/07
- ‘ālem**<Ar. I.dünya.
‘ā. 164^b/04
*‘ā. tārūmār ol- dünya yıkılmak. 156^a/12
a.+de 154^b/09, 159^a/05, 160^b/13, 163^b/11

a.+i 148^b/08
a.+iñ 153^b/04, 163^b/04
II.herkes.
‘ā. 161^b/06
*‘ā. içre insanlar arasında. 152^a/12, 154^b/11, 156^b/02
a.+(cümle ‘ā.) 156^a/11
a.+(cümle-i ‘ā.) 153^b/13
a.+ler(cümle ‘ā.) 154^b/10
*‘ā.+lere rüsvā éyle- herkese rezil etmek. 159^b/13
alın alın
a.+ıma 158^b/03
‘ālī<Ar. yüce, ulu.
*‘ā.-cenāb yüce hazret. 150^a/11, 164^a/02
*‘ā.-maḳām yüce makam. 163^a/07
‘ā.+(server-i ‘ā.-maḳām) 154^b/05
‘ā.+(şeh-i ‘ā.-maḳām) 155^a/08
altı altı sayısı
***a. ay** “çok uzun zaman” anlamında bir deyim. 163^a/07
***a. aylıḡ yol** “çok uzak yer” anlamında bir deyim. 157^b/10
amān<Ar. bağışlama.
***a. vërme-** bağışlamamak. 156^a/03
a.+(ecel kimseye a. vërmez) 158^b/07
‘**amber**<Ar. [<‘anber] amber, güzel koku (mec.) güzellerin hoş kokan saçı.
‘a.+(zülf-i ‘a.) 162^b/08
→ ‘**anber**
‘āmm<Ar. halk.
‘a. 155^a/03
a.+(hāş u ‘ā.) 151^a/01, 151^a/03
ān<Far. güzellik, alım.

ā.+(der-firāk-ı ā.-ḡabīb-i nāzenīn) 156^b/08
ana anne
a. 150^a/04
a.+sı 148^a/08, 148^b/10, 149^a/06, 149^a/11, 156^b/02
aña ona, “ol” zamirinin yönelme durumu.
a. 148^a/07, 149^b/13, 151^a/09, 151^a/13, 151^b/11, 153^a/10, 153^a/10, 153^a/12, 153^a/13, 154^a/07, 154^a/08, 154^b/06, 154^b/09, 155^a/03, 155^a/06, 155^b/10, 155^b/10, 156^b/06, 157^a/01, 157^a/02, 157^b/05, 157^b/08, 158^a/13, 158^a/13, 161^a/04, 161^a/06, 161^a/11, 162^b/03, 162^b/03, 164^a/02, 164^b/08, 164^b/08, 165^b/08, 165^b/13, 166^b/13
‘**anber**<Ar. amber, güzel koku (mec.) güzellerin hoş kokan saçı.
‘a. 150^b/11
‘a.+(mişl-i ‘a.-bār) 155^b/10
‘a.+(zülf-i ‘a.-bār) 160^b/11
→ ‘**amber**
anca o kadar, öyle.
a. 166^b/10
anda I.orada.
a. 150^b/13, 157^b/08, 157^b/09, 157^b/10, 157^b/11, 159^a/10, 159^a/11, 162^b/02, 162^b/10, 162^b/12, 167^a/08
a.+dır 162^b/10
II. o anda, o zaman.
a. 151^a/08, 162^b/07
anda onda, “ol” zamirinin bulunma durumu.
a. 154^b/08
andan ondan, “ol” zamirinin çıkma durumu.

a. 150^a/11, 150^b/07, 152^a/12,
152^b/07, 154^b/08

‘andelīb<Ar. bülbul.

***‘a.-veş** bülbul gibi. 153^a/01
‘a.+(be-mişl-i ‘a.) 155^b/11

anı onu, “ol” zamirinin belirtme durumu.
a. 147^b/02, 148^a/12, 149^a/01,
149^b/03, 150^b/07, 150^b/12, 152^a/05,
153^a/09, 154^b/07, 156^a/01, 156^a/05,
157^a/13, 157^b/02, 162^b/13, 167^a/13,
167^a/13

anıñ onun, “ol” zamirinin ilgi durumu.
a. 148^b/11, 148^b/11, 148^b/12,
149^a/05, 149^b/01, 149^b/02, 151^b/11,
151^b/12, 151^b/12, 151^b/13, 152^a/13,
152^b/07, 152^b/07, 152^b/08, 152^b/08,
152^b/12, 153^a/09, 154^a/05, 154^a/08,
154^b/02, 155^a/05, 155^a/06, 156^a/01,
156^a/01, 156^b/06, 156^b/12, 157^a/12,
157^b/11, 158^a/01, 158^a/02, 158^b/13,
159^a/01, 159^a/02, 159^a/02, 159^b/07,
159^b/07, 160^a/10, 160^b/07, 160^b/09,
161^a/04, 161^a/04, 161^a/07, 161^a/08,
161^b/04, 161^b/05, 161^b/06, 161^b/06,
162^b/11, 162^b/11, 163^a/01, 163^a/07,
165^b/04, 166^a/03, 166^b/13, 167^b/02
a.+çün 148^a/12, 151^a/03, 151^b/04,
151^b/07, 151^b/11
a.+la 149^a/07, 157^b/03, 167^a/02,
167^a/02

anlar onlar, çokluk III. kişi zamiri.
a. 149^a/08, 154^a/09, 154^a/10,
155^a/08, 160^b/06
a.+dan 151^a/02
a.+ı 154^a/05, 157^a/01, 167^a/06
a.+ıñ 157^b/02, 157^b/05, 166^b/02,
167^a/11

→ **olar, onlar**

ansız onsuz.

a. 151^a/07

añla- anlamak.

a.-(hālimi a. bil-) 157^a/06

a.-gil 150^b/06

apar- alıp gitmek, götürmek, ulaştırmak,
eriştirmek, yetiştirmek,
kavuşturmak.

a.-am 157^a/10

a.-dı 150^a/06, 150^b/08, 156^b/02

a.-dıñ 151^b/02

a.-uram 155^a/04, 163^b/08

ar<Ar. [<‘ār] utanma, ar.

a.+ıla 148^b/06

→ **‘ār**

‘ār<Ar. utanma, ar.

***‘ā. éden** utanan. 152^a/07

***‘ā. éyleme-** çekinmemek,
utanmamak. 151^b/05

‘ā.+(bī-‘ā. ét-) 159^a/05

‘ā.+(bī-‘ā. ol-) 152^a/05

→ **ar**

ara yer, ara.

a.+da(ol a.) 164^b/06

a.+dan 167^a/07

***a.+dan götür-** aradan kaldırmak,
ortadan kaldırmak. 155^b/03,
165^b/08

‘arā<Ar. bölge, yöre.

***‘a.-yı cūd u kerem** cömertlik ve
bağış yeri. 154^a/13

‘Arab<Ar. Arap, Araplar.

‘a.+(der-‘a.) 148^a/09

ārām<Far. rahat etme, dinlenme.

***‘ā.-ı cān** cana rahatlık veren (mec.)
sevgili. 161^b/05, 161^b/09

- *ā.-ı sükūn kıyma-** rahat yüzü göstermemek. 165^a/13
- *ā.+ı dut-** rahatlamak, sakinleşmek. 167^a/02
- a.+ı(şabr u ā.) 151^b/04, 156^a/01
- a.+ım(şabr u ā. al-) 160^b/11
- aran** düzlük, ova.
- a.+a 162^b/08
- ‘ar‘ar**<Ar. dağ servisi.
- ‘a. 162^a/06
- ‘arbede**<Ar. mücadele, kavga.
- *‘a. édebilmez** başa çıkamaz. 149^a/07
- ‘ārız**<Ar. yanak.
- ‘a.150^b/11
- ‘a.+ı 161^b/07
- ‘ārif**<Ar. irfan sahibi, bilgili.
- ‘a. 155^a/01
- ‘arş**<Ar. gökyüzünün dokuzuncu katı.
- *‘a. u ferş** gökyüzü ve yeryüzü. 164^a/11
- ‘a.+a(āh u efğānım ‘a. çıh-) 160^b/05
- art-** artmak, çoğalmak.
- a.-ar 153^a/08, 163^a/08
- a.-dı 148^a/01
- a.-dı(ḥadden) 154^a/01, 156^b/04, 162^a/05
- a.-mış(ḥadden) 156^b/06
- artur-** artırmak, çoğaltmak.
- a.-an 166^a/04
- a.-diñ 165^a/12
- a.-ma 166^a/10
- a.-ur 166^a/04, 166^a/06
- ‘arz**<Ar. sunma, bildirme.
- *‘a. ét-** sunmak, bildirmek. 150^b/05, 154^b/03
- *‘a. kııl-** anlatmak, söylemek. 149^b/13, 158^b/01
- ‘a.+(kııl aḥvālīmī) 161^a/02
- ārzū**<Far. istek, heves.
- *ā.-mend** istekli, hevesli. 147^b/12
- āsā**<Far. gibi.
- ā.+durur(Mesīḥ-ā.) 149^b/09
- āsān**<Far. kolay.
- *ā. ét-** kolaylaştırmak. 155^a/12
- āsītān**<Far. [<āstān] eşik.
- a.+ıñ 149^b/10, 150^a/01
- aş** yemek, çorba, yiyecek.
- a. 151^a/10, 151^b/01, 151^b/08
- *a. pişer-** yemek yapmak. 150^b/12
- a.+dan 150^b/12, 151^a/04
- ‘āşık**<Ar. birine, bir şeye tutkun; emre.
- ‘a. 152^a/02, 152^a/03, 152^a/06, 152^a/07, 152^a/07, 152^a/09, 160^b/02, 167^a/03, 167^b/03
- ‘a.+a 149^b/10, 150^b/02, 151^b/06, 152^a/03, 161^b/08
- ‘a.+am 147^b/12, 148^a/02
- ‘a.+durur 155^a/01
- ‘a.+ı 160^a/02
- ‘a.+ıñ 149^b/12
- ‘a.+lara 160^b/01
- ‘a.+ları 148^b/01, 148^a/13
- ‘āşıkān**<Ar.+Far. aşıklar.
- ‘a. 161^b/05
- āşikār**<Far. belli, açık, meydanda.
- *ā. ét-** açıklamak. 153^a/05, 163^a/02
- *ā. ol-** belli olmak, duyulmak. 155^a/09
- āşikāre**<Far. apaçık, ortada, meydanda.
- a. 167^a/06
- āşüfte**<Far. perişan

- *ā.-ḥāl** hali perişan. 150^a/07,
150^a/13, 165^a/05
- *ā. ol-** sevgisi yüzünden perişan
olmak. 155^b/12
- *ā. şeydā ol-** çılginca seven, baştan
çıkmiş deli gibi olan. 160^a/05
- at at.**
- *a.+dan düş-** attan inmek. 153^a/12
- *a.+ın tep-** atını hızla ileri sürmek.
153^a/09
- *a.+lu vü yayağ** atlı ve yaya (asker).
155^a/09
- at-** atmak, fırlatmak.
a.-ar 166^a/09, 166^a/09
a.-dı 166^a/02, 166^a/02
a.-dılar 166^a/07
a.-dım 166^a/08
a.-ma 166^a/09
a.-sañ 166^a/12
- ata baba**
a. 150^a/04
a.+ñ 158^a/05
a.+sı 149^b/05
- atlan-** ata binmek.
a.-dı 155^b/04, 163^a/03
a.-dılar 154^a/09
a.-ub 155^b/05
a.-up 155^a/07
- av av.**
- *a.+a çıḥ-** avlanmaya gitmek,
avlanmak. 152^a/13
a.+dan 152^b/01
- āvāre**<Far. derbeder, başıboş.
ā. 152^b/10, 153^a/03
ā.+yi(mest-mend ü ḥaste vü ā.)
166^a/01
- ay** yaklaşık otuz günlük zaman dilimi.
a.+(altı a.) 163^a/07
- ayağ** ayak.
*a.+ına düş- diz çökmek, ayağına
kapanmak. 163^a/06
- ‘ayān**<Ar. açık, seçik, aşikâr, ortada, ayan.
‘a. 150^a/03, 151^a/10, 151^a/13,
151^b/08, 164^b/03
- *‘a. bil-** iyi bilmek. 147^b/03, 155^a/06
- *‘a. ol-** ayan olmak, açıkça
görünmek. 167^a/07
- aylığ** aylık.
a.+(altı a. yol) 157^b/10
- ‘ayn**<Ar. I.göz, bakış.
i. 158^b/12
II.göze, pınar.
‘a.+(selsebîl-i ‘a.-ı ḥayvān) 149^b/11
- ayru I.**ayrı, uzakta.
a. 147^b/08, 148^b/13, 150^b/02,
152^b/07, 152^b/10, 160^a/10, 160^b/10,
162^b/01, 163^b/06, 163^b/07, 164^a/07,
165^b/12
- *a. şal-** ayrı düşürmek, ayırmak.
159^b/13
a.+yam 152^b/08
II.başka, özge.
a. 150^a/03
- *a. kimse bilme-** başka kimseyi
gözü görmemek. 161^a/10
- *a. ḥayāl kıılma-** başka bir şey
düşünmemek, aklına başka bir şey
getirmemek, yanlış anlamamak.
157^a/09
- ayruluğ** ayrılık
a. 160^b/09
a.+dan 162^a/04
a.+ından 159^a/01
→ **ayruluğ**

ayruluğ ayrılık

a. 160^a/10

→ **ayruluğ**

‘ays<Ar. yaşama.

‘a. 158^b/09

***‘a. u ʔarab** içki meclisi kurup
eğlenmek. 148^a/10

‘ayyār<Ar. düzenbaz, hileci, oyuncu.

‘a.+ıma(püt ü ‘a.) 165^b/09

‘a.+ımıñ(püt ü ‘a.) 151^b/11

‘a.+nı 154^a/04

‘a.+umız(dil-ber-i ‘a.) 149^a/04

az az, yetersiz.

a. 151^b/06

a.+(devletin pâyende ömründür a.)
161^b/10

‘azāb<Ar. işkence, keder.

‘a.+ı(yüz ‘a.) 165^a/01

‘a.+ıñ 165^a/12

āzād<Far. I.kurtulmuş, serbest, özgür.

a. 161^a/08

***ā. ét-** kurtarmak. 155^b/02

***ā. éyle-** serbest bırakmak,
kurtarmak. 150^a/10, 153^a/11,
157^b/02, 162^a/12

***ā. kıl-** kurtarmak. 153^b/03, 158^b/05

II.uzak.

***ā. bol-** uzak olmak. 154^b/10,
158^b/06

***ā. ol-** uzak olmak. 155^a/03,
158^a/06, 167^b/02

‘Azīm<Ar. Allah’ın isimlerinden, “büyük,
ulu” anlamında .

***‘A. ü Ğanī** yüce ve varlıklı (Tanrı).
158^a/11

‘A.+(‘Azīz ü ‘A. ü Ğadīr) 155^a/11

‘A.+(Ĥakīm ü ‘A. ü Bī-bedel)

155^a/13

‘azīz<Ar. I.sevgili

‘a. 164^a/01

‘a.+im 150^a/06

II.Tanrı

***‘A. ü ‘Azīm ü Ğadīr** değerli, yüce
ve güçlü (Tanrı). 155^a/11

‘azm<Ar. kasıt, niyet, karar.

***‘a. kıl-** niyet etmek. 152^b/01

***‘a.-i ceng ét-** savaş kararı almak.
155^a/09

‘Azrā<Ar. “Vāmık ile Azrā” hikayesindeki
kadın kahramanın “işlenmemiş inci,
bakire, Medine” anlamlarına gelen
adı.

***‘A.-şifat** Azrā özelliklerinde.
148^a/03

‘A.+(zi-hecr ü şüret-i ‘A.) 160^a/02

B

bā<Far.

I. bā: ile, /+II/

***b.-emr-i šāh** şah emriyle. 154^a/09

***b.-‘izz ü baht** güçlü ve talihli.
154^b/01

***b.-nāle vü āh u figān** iniltiyle ve
çığlıkla bağırma. 160^b/06

***b.-nāle vü efgān** inilti ve çığıklı.
154^b/01

***b.-şecā’at** yürekli, cesaretli.
152^a/11

II. be: ile, -e kadar, /+II/, /+A/,
/+dA/

- *b.-‘ışk-ı Kirdgār** Allah aşkına.
151^a/06
- *b.-lafz** sözle. 153^b/02
- *b.-mişl-i ‘andelib** bülbül ayarında.
155^b/11
- *b.-mişl-i küh-ı Kāf** Kaf dağı
ayarında. 162^a/07
- *b.-mişl-i zülf-i yār** yarin saç
benzerliğinde. 155^b/12
- *b.-rāh** yolda. 154^a/09
- b.+(gün-b.-gün) 163^a/08, 165^a/12
- b.+(ser-b.-ser) 149^a/10, 150^b/07,
164^a/07
- b.+(tā-b.-pā) 157^a/03
- bāb**<Ar. konu
b.+(der-b.-ı firāk) 159^b/10
b.+(ez-b.-ı melāl) 165^a/06
b.+ında 162^b/06
- bād**<Far. yel, rüzgār.
*b.-ı şubḥ sabah rüzgārı. 153^b/08
*b.-ı şubḥ-dem meltem, seher yeli.
166^b/07
- ba‘de**<Ar. sonra
b. 162^a/04
- ba‘dehu**<Ar. daha sonra, ondan sonra.
b. 154^a/06
- bāğ**<Far. I.bağ, bahçe.
*b.-ı Cennet Cennet bahçesi.
158^a/13, 164^b/09
*b.-ı gül-istān gül bahçesi. 149^a/04
*b.-ı İrem İrem bağları (mec.)
Cennet. 164^b/01
*b.+da gonçeler bit- ilkbahar
gelmek. 161^b/01
b.+ına(hüsn-i b.) 163^a/07
b.+ından(hüsn-i b.) 152^b/08
II.Cennet.
- b.+(mişl-i b.) 162^a/06
- bağır** yürek, gönül, ciğer.
*b. yāresi gönül yarası. 148^a/01
*b.+ı başlu ciğeri, yüreği yaralı.
156^b/03, 156^b/04
*b.+ı biryān ol- ciğeri kebab olmak;
ciğeri yanmak, içi yanmak. 147^b/11
*b.+ı kebāb ciğeri kebab, yüreği
yanık. 158^a/06
*b.+ına bat- yüreğine batmak, içine
batmak. 155^b/01
*b.+ını pūryān éyle- ciğerini
yakmak, içini yakmak. 164^b/11
*b.+ını yandır- yüreğini yandırmak.
147^b/07
b.+uma 160^a/09
b.+umı 165^a/11
- bağlan-** bağlanmak, kuşanmak, dolanmak.
b.-dı(ney kimi yüz yerde kemer b.)
159^a/04
- baḥ-** bakmak.
b.+ırdı 157^b/01
→ **baḥ-, baḳ-**
- baḥ-** bakmak.
b.-ar-idi 151^a/12
b.-dı 151^a/01
→ **baḥ-, baḳ-**
- bahā**<Far. değer, kıymet, paha.
*b. bér- ödemek, karşılığını
vermek. 157^a/11
*b.+sın kimse bilme- paha biçilmez.
157^a/13
b.+sını(doğru b. vér-) 157^a/11
- bahāne**<Far. vesile, sebep.
b.+y-ile 151^a/08
- bahār**<Far. [<behār] bahar, ilkbahar.
b.+(faşl-ı b.) 148^b/08

→ **behār**
baḥr<Ar. deniz.
*b. u berr kara ve deniz. 164^b/05
baḥṣ< Ar. bahse girmek.
*b. éyle- iddialaşmak. 149^a/09
baḥt<Far. talih, kısmet, kader.
b.+(bā-'izz ü b.) 154^b/01
b.+ıñ 154^a/13
baḳ- bakmak.
b.-dı 153^a/04, 153^a/05, 159^b/01
→ **baḥ-, baḥ-**
bāḳī<Ar. daimi, kalıcı.
b.+(ömrü b. kılsın Kirdgār)
154^a/02
baña “ben” zamirinin yönelme durumu.
b. 150^a/05
→ **maña**
-bār<Far. “yağdıran, saçan” anlamında
birleşik biçimler yapar.
b.+(la‘l-i şekker-b.) 162^b/08
b.+ı(zülf-i ‘anber-b.) 160^b/11
b.+ını(mişl-i ‘anber-b.) 155^b/10
Bār<Far. Tanrı.
*B.-ı Hūdā Tanrı, Tanrım. 154^a/06,
165^b/02
B.+(der-penāh-ı rahmet-i B.-ı
Hūdāy) 150^a/08
bār<Far. güç, yük.
b.+(kār ü b. étme-) 151^b/13
bārī<Far. bari, hiç olmazsa.
b. 157^b/13, 165^b/07
bas- basmak, koymak.
b.-gil(ḳadem) 164^a/03
→ **baş-**
baş- basmak, koymak.
b.-dı(ḳadem) 155^b/04
b.-dılar(ḳadem) 167^a/07

b.-gil(ḳadem) 166^b/07
b.-madı(ḳadem) 162^b/02
→ **bas-**
baş baş
*b. u cān hayat. 150^a/05
*b. u cān vér- hayatını ortaya
koymak. 155^a/06
b.+(yolına b. ile cān it-) 154^b/13
b.+a(Mecnūn b. var) 153^a/07
b.+ı 163^a/05
b.+ıla(cān b.) 162^b/01
*b.+ına ḳalem çek- alın yazısı
yazmak. 158^b/11
*b.+ıñdan ṭaşra sal- aklından
çıkarmak. 163^b/13
*b.+ını götür- başını kaldırmak.
152^b/02
bāsed<Far. olur, ola, olan.
b. 154^a/06
b.+(merd-b.) 152^a/12
başlu yaralı.
b.+(bağrı b.) 156^b/03, 156^b/04
bat- batmak, saplanmak.
b.-dı 160^a/09, 160^a/10
b.-dı(bağrıma b.) 155^b/01
bāṭın<Ar. hakikat, gerçek.
b.+ında 151^a/09, 166^b/03, 167^a/05
bāy<Far. şehir
b.+(ḥasne-i b.) 150^a/08
bebr<Far. kaplan.
b.+ilen 157^b/07
bed<Far. kötü, yaramaz.
*b.-nām ol- adı kötüye çıkmak.
150^a/04
b.-tār kapkaranlık. 160^a/12
b.+(ez-nīk ü b.) 152^a/08

bedel<Ar. karşılık, bir şeyin yerine verilen veya yerini tutan şey.

b.+(Ḥakīm ü ‘Aẓīm ü Bī-b.)

155^a/13

bedr<Ar. dolunay.

b.+(meh-i b.-i maḥbūb’ül-ḵulūb)

165^a/07

bed-ter<Far. daha kötü, çok kötü, beter.

b. 148^a/07

→ **beter**

behār<Far. bahar, ilkbahar.

*b. muşanna ol- bahar bezenmek.

162^b/08

b.+(nisbet-i ebr-i b.) 165^b/02

→ **bahār**

behr<Far. için

*b. -i Ḥudā Allah için, Allah’ını

seversen. 157^a/05

beḵā<Ar. kalıcılık, devamlılık.

*b. ol- kalıcı olmak,

ölümsüzleşmek. 164^b/05

b.+sı 158^b/08

belā<Ar. gam, keder, musibet, bela.

b. 149^a/07

b.+(endūh u b.) 162^a/03

b.+(yüz b. vü derd ü ğam) 160^b/01

b.+lı(né b.) 165^a/02

belde<Ar. memleket, diyar, belde.

b.+den 155^a/03

belendīde<Far. rütbesi, makamı yüksek,

yüce.

b. 159^b/07

ben ben, teklik I. kişi zamiri.

b. 154^b/06, 156^a/02

b.+den 149^b/13

b.+im 154^a/07

→ **men**

bend<Far. bağ, bağlı.

b. 162^a/12

*b. kıl- bağlamak. 157^a/04

*b.-vān bağlanmış, bağlı. 161^a/08

b.+(pāy-b.) 166^b/05

b.+den 157^a/13

*b.+e şal- kement atmak. 157^a/01

b.+inde 149^a/08

b.+inden 167^b/02

bende<Far. kul, köle.

b.+(ber-b.-dān) 155^a/03

b.+den 147^b/11, 150^a/03

b.+lere 164^b/09

b.+ni 153^b/02, 159^a/07, 164^b/12

*b.+nin tedbīrine kec dērler kulun

tedbiri yeterli değildir. 158^b/04

b.+ñi 148^b/02

beḡize- benzemek.

b.-r 152^a/12

ber<Far. üzerine.

*b.-bende-dān köle bilinme üzerine.

155^a/03

bér- vermek.

b.-señ(bahā) 157^a/11

→ **vér-**

berāber<Far. birlikte.

*b. ol- bir araya gelmek. 155^b/05

berāy<Far. için. “Bu kelime daima

tamlama halinde ve ‘berāy-i’

şeklinde kullanılır.”¹

b.+(ez-b.-i diden-i Gülşā) 160^a/01

berbād<Far. yele verilmiş (mec.) harap

olmuş, bozulmuş, mahvolmuş.

¹ Mehmet Kanar. *Farsça-Türkçe Sözlük*, İstanbul 1998, s.129

*b. kıl- yele vermek (mec. mahvetmek, berbat etmek). 153^b/08
berī<Ar. kurtulmuş, arınmış, temiz.
*b. ol- sıyrılmak. 167^a/12
berk sağlam, sıkı, muhkem, kuvvetli.
*b. kıl- sıkı tutmak, sağlamlaştırmak. 151^b/04
 b.+(cānıma b. éyle-) 149^b/03
berr<Ar. kıta, kara.
 b.+i(baħr u b.) 164^b/05
bes<Far. yeter, kâfi.
 b. 150^a/13
*b. degil-miydi yetmez miydi 165^b/01
best<Far. bağlama, düğüm.
 b.+(pāy-b.) 159^a/11
beste<Far. bağlı, bağlanmış.
 b.+dir(pā-b.) 161^a/09
 b.+niñ(pā-b.) 151^a/11
beter<Far. [<bed-ter] daha kötü.
 b. 165^a/13
 b.+(ter-b.-i firāk) 165^a/03
 b.+sen 160^a/02
 → **bed-ter**
beyān<Ar. anlatma, bildirme.
*b. ét- açıklamak, dile getirmek. 167^b/03
*b.+ın éyle- anlatmak, söylemek. 163^a/12
beylesince böyle, buna benzer, bunun gibi.
 b. 163^a/05
beyt<Ar. beyit, iki dizelik nazım birimi.
 b. 167^b/03
bezm<Far. meclis.
*b.-i ins ü melek insan topluluğu ve melekler alemi. 148^a/04

bī<Far. Farsça kelimelerin önüne getirilen olumsuzluk eki, /sIz/.
*b.-‘aded sayısız. 147^b/04
*b.-‘aded ol- sayılamayacak kadar artmak. 166^b/09
*b.-‘ār arsız, utanmaz. 152^a/05
*b.-‘ār ét- arsız hale getirmek. 159^a/05
*b.-çāre çaresiz 148^b/08, 151^a/04, 152^b/10, 156^b/10, 158^b/07, 160^b/02, 166^a/01
*b.-çāre éyle- çaresiz bırakmak. 160^a/01
*b.-dād kıl- adaletsizce davranmak. 153^b/04
*b.-günāh suçsuz, günahsız. 157^a/04
*b.-ḥadd sınırsız. 157^b/07, 159^b/12, 167^b/07
*b.-ḥadd ü pāyān ol- sonsuz sınırsız olmak. 164^b/13
*b.-ḳarār kararsız, tutarsız, dengesiz. 152^b/09, 154^b/13, 163^b/10, 166^b/12
*b.-ḳarār ol- tutarsızlaşmak, dengesizleşmek, ölçülü davranmamak. 163^b/07
*b.-ḳūt yiyeceksiz, aç. 157^a/08
*b.-medār ol- yönünü şaşırarak. 165^b/06
*b.-nevā suskun. 148^a/09, 157^a/13, 161^a/09, 162^a/03, 162^b/13, 166^b/06
*b.-nevā ḳal- sesi soluğu çıkmamak. 160^a/03
*b.-nevā ol- suskun olmak. 150^b/03
*b.-nevā vū zār ol- sessiz sessiz ağlamak. 158^a/01

*b.-pervā çekinmez, sakınmaz.
160^a/02
*b.-rūḥ ruhsuz. 165^b/01
*b.-şümār sayısız, çok,
sayılamayacak kadar. 150^b/13,
155^b/05
*b.-vefā vefasız. 151^b/02
*b.-zih̄n düşüncesiz, akılsız, deli.
148^b/12
b.+(dād ile b.-dād ét-) 165^a/05
b.+(dād u b.-dād éyle-) 149^b/04,
156^b/07, 166^a/03 166^a/06
b.+(faḳīr ü b.-ḳarār) 167^a/04
b.+(Ḥakīm ü ‘Aẓīm ü B.-bedel)
155^a/13
b.+(kār-ı b.-diyānet ét-) 164^a/12
b.+(sefīh ü b.-‘uḳūl ü dūn) 148^b/11
b.+(ẓa’īf ü b.-nevā) 156^b/13
bīdār<Far. uyanık, uykusuz.
*bīdār ét- uyandırmak. 159^a/06
b.+(yuḥūdan b. ol-) 167^a/01
bīgāne<Far. yabancı.
b. 150^a/05
bigi gibi, benzer.
b. 158^b/08
→ **gibi, kimi**
bil- bilmek.
b. 150^a/06, 158^b/08
b.-(‘ayān b.) 147^b/03
b.-(yaḳīn) 157^a/13
b.-(ḥālīmī añla b.) 157^a/06
b.-(yaḳīn b.) 160^a/06, 167^a/13,
167^b/02
b.-diler(encāmı) 159^a/01
b.-dir 161^a/08
b.-em 162^a/11
b.-en 155^a/11

b.-erem 151^b/11
b.-esiz 151^b/10
b.-gil 157^b/09, 158^b/07
b.-ir 150^b/01
b.-irsen 158^a/11, 166^a/09
b.-medi 167^a/09
b.-men 165^b/05
b.-men(meded) 166^b/09
b.-men(terk éde b.) 149^a/08
b.-mez 149^a/09, 166^a/09, 166^b/02
b.-mez(ayrı kimse b.) 161^a/10
b.-mez(géce ile gündüz) 162^b/06
b.-mez(meded b.) 147^b/13
b.-mezdi(bahāsın kimse b.) 157^a/13
b.-mezem 149^a/13, 153^b/04, 159^a/08
*b.-mezem-ki n’ola bilmiyorum
nedir. 165^a/03
b.-sün(‘ayān) 155^a/06
b.-ür 149^a/13
bīmār<Far. hasta.
b. 158^a/03, 158^b/05, 161^a/09,
161^b/05
*b. ét- hasta etmek, hastalandırmak.
148^b/06, 159^a/08
*b. ol- hasta olmak, hastalanmak.
163^b/06
b.+(dil-i b.) 158^a/05
b.+(ḥaste b. éyle-) 148^a/13
b.+(ḥaste b. ol-) 159^b/05
b.+(ḥaste vü b.) 159^a/01
b.+(maḥzūn-ı b. éyle-) 156^a/01
b.+(nā-tüvān u ḥaste b. ét-) 159^a/05
b.+(teni b.) 156^b/03
b.+(ten-i b. ol-) 165^b/05
b.+am(ten b.) 152^b/09
b.+dır 163^a/01
b.+san 151^b/02

biñ sayı adı, bin.

b.+(yüz b. derd ü hasret) 153^a/07

→ **miñg**

bīn<Far. gören, görücü.

b.+(rāst-b.) 156^a/12

bindir- bindirmek.

b.-di 163^b/09

bir sayı adı, bir.

b. 148^a/08, 149^b/10, 150^a/02,
150^b/02, 150^b/10, 150^b/13, 151^a/01,
151^a/05, 151^a/12, 151^a/13, 152^a/01,
152^a/02, 152^a/11, 152^b/01, 152^b/04,
156^a/08, 156^b/13, 157^a/02, 157^a/07,
157^a/12, 157^b/08, 158^a/06, 159^a/09,
159^a/10, 159^a/10, 159^a/12, 160^b/01,
160^b/13, 161^a/01, 161^b/08, 162^a/06,
162^a/13, 164^b/13, 165^a/06, 165^a/12,
166^a/02, 166^a/05, 166^b/05, 166^b/09,
166^b/13, 167^a/06, 167^a/08, 167^a/09

*b. gün günün birinde. 152^a/13,
156^b/13

*b. nazarda bir bakışta, ilk görüşte.
155^b/10

*b. nefes gerçektir bu söz
doğrudur. 156^a/12

*b. néçe birkaç. 154^a/04, 154^a/09,
156^a/11, 157^a/07, 157^a/08, 165^b/11

*b. zemān biraz, bir zaman.
148^a/08, 151^a/08, 151^a/12, 152^b/13,
153^a/09, 154^a/01, 154^a/04, 156^a/09,
156^b/05, 157^b/05, 158^a/03, 158^a/06,
161^b/10, 164^b/06

*b. zemānda birden, bir anda.
148^b/09

*b. zemāndan soñra bunca zaman
sonra. 162^a/09

*b.-dem bir an. 150^a/11, 151^b/03,
151^b/09, 160^a/04, 164^a/02

b.+(daşdan b. dīvār) 152^a/05

b.+(néçe b.) 163^b/13

b.+i(her b.) 160^b/06

b.+in(her b.) 152^a/02

birbiri birbirini.

b.+ne 167^a/07

b.+niñ 155^b/06

birik- bir olmak, birleşmek, bir araya
gelmek.

b.-ib 167^a/07

birle ile.

b. 164^a/07

→ **ile**

birlik bir olma hali, vahdaniyet, ahadiyet.

b. 167^a/08, 167^a/10, 167^a/11,
167^a/11, 167^a/11

b.+(cehd-i b.) 167^a/09

b.+üñ 158^a/12

biryān<Far. kebab.

b.+(bağrı b. ol-) 147^b/11

b.+(yüregim b.) 150^b/01

b.+(yüregini b. ét-) 148^b/04,
152^b/11

b.+durur(yüregi b.-durur) 163^a/01

b.+ıma(dil-i b.) 152^b/11

bit- meydana gelmek, yetişmek, büyümek.

b.-di(bağda gönçeler) 161^b/01

bit- sona ermek.

b.-e 154^b/04

b.-er 163^b/13

biz biz, çokluk I. kişi zamiri.

b. 164^a/13, 164^b/01

b.+e 154^a/12, 157^a/10

b.+i 148^a/04, 148^a/05, 154^a/06,
154^a/11, 154^b/04, 161^b/08

b.+im 164^b/02, 164^b/03, 166^b/07
 b.+imlen 154^a/12
bîzâr<Far. bezmiş, usanmış, bıkmış.
 b. 163^a/07
*b. ol- bıkmak, usanmak, bezmek.
 148^b/13, 153^b/10
bol- olmak.
 b.-(âzād b.) 154^b/10, 158^b/06
 b.-(dermān b.) 159^b/06
 b.-(kūhken b.) 153^b/09
 b.-(şād b.) 154^b/09, 158^b/06
 b.-dı(ğarḳ b.) 160^a/07
 b.-dı(per b.) 157^b/11
 b.-dı(şād b.) 155^b/03
 b.-dım(ğarḳ b.) 147^b/12
 b.-madı(dermān b.) 158^a/02
 b.-mıṣ(figār) 159^b/10
 b.-ur(ḳan b.) 166^b/08
boy boy.
 b.+ı 153^a/04
boyan- erişmek, ulaşmak.
 b.-dı(cān) 163^b/05
böyle böyle, bu şekilde.
 b. 148^a/09, 148^b/03, 151^b/05,
 151^b/05, 152^a/01, 152^b/05, 158^b/03,
 158^b/08, 161^b/13, 164^a/02, 164^b/01,
 165^b/07, 166^b/04, 167^a/04, 167^a/04
bu bu, işaret sıfatı.
 b. 147^b/13, 147^b/13, 148^a/01,
 148^a/05, 148^b/05, 148^b/08, 148^b/10,
 149^a/06, 149^a/08, 149^b/01, 149^b/04,
 149^b/06, 149^b/12, 150^a/10, 150^a/13,
 150^b/02, 150^b/03, 150^b/04, 150^b/06,
 150^b/10, 151^a/02, 151^a/04, 151^a/08,
 151^b/10, 152^b/13, 153^a/11, 153^b/01,
 153^b/02, 153^b/03, 154^a/07, 154^b/02,
 154^b/06, 155^a/04, 155^a/07, 155^a/10,

155^b/02, 155^b/03, 156^a/02, 156^b/02,
 156^b/10, 157^a/09, 157^b/08, 158^a/10,
 158^b/12, 159^a/13, 159^b/03, 159^b/04,
 159^b/08, 159^b/10, 160^a/06, 160^a/11,
 160^a/12, 160^a/13, 160^b/01, 160^b/05,
 160^b/10, 160^b/11, 161^a/13, 162^a/01,
 162^b/01, 162^b/09, 163^b/03, 163^b/09,
 164^a/10, 164^a/13, 164^b/04, 164^b/05,
 164^b/10, 165^a/03, 165^a/05, 165^a/09,
 165^a/09, 165^a/10, 165^b/05, 165^b/08,
 165^b/12, 165^b/13, 166^a/06, 166^a/10,
 166^b/04, 166^b/08, 166^b/09, 167^a/13,
 167^b/13, 167^b/13

*b. dünyādan sefer éyle- bu
 dünyadan göçmek, ölmek. 158^a/05

bu bu, işaret zamiri.

b. 161^a/12, 165^b/06, 166^a/05
 b.+dur 150^a/09, 153^b/06
 b.+ları 157^a/04, 157^a/10
 b.+nı 158^a/09, 166^a/02

→ **mu**

bū<Far. koku.

b. 161^b/07

bugün bugün.

b. 148^a/04, 150^b/03, 150^b/04,
 153^a/06, 153^b/01, 153^b/04, 154^b/06,
 157^a/04, 159^a/12, 159^b/12, 161^b/03,
 161^b/04, 163^a/08

bul- bulmak.

b.-asan 167^b/02
 b.-diñ 158^b/09
 b.-madımsa(kām) 164^a/13
 b.-mazam(dest-res) 157^a/09

buncılayın bunun gibi, böyle.

b. 153^b/04

būrc<Ar. yıldız kümesi, burç.

- b.+ından(çarh b. ğurüb éyle-)
165^a/07
- bülbül**<Ar. güzel öten bir kuş, bülbül.
b. 148^a/02, 150^a/03, 150^a/13,
164^a/04
b.+em 149^a/05, 162^a/01
- Bü'l-Hasan**<Ar. Leylâ ile Mecnûn
hikayesinde Leylâ'nın babasının
adı.
b. 148^b/13, 154^a/05, 154^a/09,
154^a/11, 154^b/06, 155^a/05, 155^b/04,
155^b/05
b.+a 154^a/10
b.+ıñ 154^a/05, 155^b/07
- bünyâd**<Far. [<bonyâd] temel, bina, yapı.
*b. kıl- kurmak, yapmak. 153^b/05
b.+ıñ 155^a/05
- bürhân**<Ar. kanıt, delil.
b.+ım 164^a/07

C

- ca'ferî**<Ar. eskiden tezhip, hat, minyatürde
kullanılan bir çeşit kağıt (mec.)
Şîîlikte Ca'fer-i Sâdık'a inanan.
c.+(zerr-i c.) 167^a/12
- câm**<Far. şarap kadehi.
*c.-ı hecr ayrılık şarabının kadehi.
160^b/01
- cân**<Far. can.
c. 147^b/12, 148^b/02, 149^b/07,
149^b/09, 154^a/09, 160^a/13, 164^b/11,
167^b/01
c.+(âram-ı c.) 161^b/05, 161^b/09

- *c. boyan-** (aşk) ile dolu olmak.
163^b/05
- *c. baş-ıla** seve seve. 162^b/01
- *c. dapşur-** can teslim etmek.
156^a/11
- *c. kırbân kıl-** canını feda etmek.
151^b/11, 155^b/10
- *c. terk éyle-** canından vaz geçmek.
149^b/02
- *c. u dil** can ve gönül. 155^b/13
- *c. u dilden** içten, yürekten. 154^a/08
- *c. u dilim kırbân** her şeyim feda.
162^a/09
- *c. u vücûd kırbân** ruhum ve
bedenim feda. 163^a/06
- *c. vér-** can vermek. 153^a/03
- *c.-dâr** canlı. 150^a/03
- *c.-ı cihân** dünyanın canı. 147^b/05,
160^a/11
- *c.-ı lâţîf** tatlı can. 163^b/01
- *c.-ı ser-gerdân** şaşkın, perişan can.
153^a/01
- c.+(baş u c. vér-) 155^a/06
- c.+(cânıma c.) 148^a/11
- c.+(cism ile c.) 159^b/02
- c.+(cism ü c.) 152^a/08
- c.+(haste-c.) 162^a/13
- c.+(Mecnûn-c.) 161^b/03
- c.+(mûnis-i c. olma-) 158^a/02
- c.+(ta'dîd-i c. éyle-) 167^a/02
- c.+(yolına baş ile c. it-) 154^b/13
- c.+a 160^a/10, 162^b/04
- c.+da 148^b/11, 149^b/07, 152^a/09,
153^a/07
- *c.+dan düşür-** içinden çıkarmak,
unutmak. 161^a/05
- c.+dedir 162^b/01

*c.+e kıy- kendine acımamak,
kendine yazık etmek. 149^a/13
c.+ı 156^b/05, 165^b/12
c.+ı(cānım c.) 160^a/06, 163^b/09
c.+ıla 149^b/01
*c.+ıla iş ét- yürekten çalışmak,
çabalamak. 154^a/08
c.+ım 148^a/08, 157^a/06, 163^a/08,
164^b/04
c.+ım(baş u c.) 150^a/05
*c.+ım al- canını almak. 165^a/02
*c.+ım cānı canımın içi. 160^a/06,
163^b/09
*c.+ım fedā ol- canını kurban
etmek. 163^a/09
c.+ım(gözüm c.) 164^a/02
*c.+ım yan- çok üzölmek. 160^b/02
c.+ım(yoliña c. fedā) 163^b/01
c.+ım(yoluña fedā c.) 160^a/08
c.+ım-durur 149^a/05
c.+ıma 148^a/01, 150^b/06
*c.+ıma berk éyle- içine sindirmek,
özümsemek. 149^b/03
*c.+ıma cān yaşama sevincim.
148^a/11
*c.+ıma dağ ur- yüreğini dağlamak.
162^a/02
*c.+ıma düğün ur- canına düğüm
atmak; içini sıkmak, bunaltmak.
153^a/06
*c.+ıma kār éyle- canına işlemek,
canını etkilemek. 165^a/03
*c.+ıma nüş ol- kendinden
geçirmek, sarhoş etmek. 162^a/06
*c.+ıma od šal- içine ateş salmak.
152^b/12
c.+ıma(yanmış c. su serp-) 159^b/03

*c.+ıma yüz derd ü ğam šal- içine
çok dert ve gam salmak. 153^b/11
c.+ımda 166^b/09
c.+ımdır 159^b/08
c.+ımı 148^b/04, 150^b/04, 160^b/12
*c.+ımı al- canını almak. 153^b/13,
155^a/12, 165^a/04
*c.+ımı kurbān ét- canını feda
etmek. 163^b/01, 163^b/02
*c.+ımı vér- ölmek. 162^a/07
*c.+ımı yağ- canı yanmak. 150^b/09
*c.+ımı yağ- canı yanmak. 162^a/05
*c.+ımı yandır- çok üzömek. 164^b/10
*c.+ımı yandur- çok üzömek.
150^a/12
*c.+ımıñ cānanesi cancağızım.
148^a/10, 161^b/13
*c.+ımıñ cānānı canımın içi, can
yoldaşım. 149^a/01, 163^b/04
*c.+ımız yan- canı yanmak. 160^b/03
c.+ına 154^a/05, 159^b/08
*c.+ına āh u zār u ğam šal- içine her
türlü kötölüğü salmak. 147^b/07
*c.+ına derd ü firāk yüz dut- canına
dert ve ayrılık acısı uğramak.
149^b/05
*c.+ına derd ü ğam yüz dut- canına
dert ve üzüntü uğramak. 156^b/06
c.+ına(derde yanmış c.) 166^b/12
c.+ında 152^a/04
*c.+ına érsin mirğ gağab “Allah bin
türlü bela versin”, “Tüm belalar
onu bulsun.” anlamında bir beddua.
154^b/03
*c.+ına yüz dut- canına uğramak,
kast etmek. 166^a/03

- *c.+ında töre-** canında türemek.
147^b/04
- *c.+ını yah-** canını yakmak. 147^b/07
c.+ıña(yanmış c.) 161^b/02
- *c.+ile ten** ruh ve beden. 156^a/02
- cānān**<Far. sevgili.
c.+ı 156^b/05
c.+ıdır(cānımıñ c.) 149^a/01
c.+ımız 160^b/04
c.+ısan(cānımın c.) 163^b/04
- cānāne**<Far. sevgili.
c. 147^b/08
c.+si 158^a/04
c.+si(cānımıñ c.) 148^a/10, 161^b/13
- cānever**<Far. [<cān-āver] zararlı hayvan, canavar.
c.+ler 162^b/03
- cebīn**<Ar. alın.
c.+(meh-c.) 159^b/01
c.+(zühre-c.) 151^a/05
- cedel**<Ar. kavga, boğuşma.
c.+(étdiler ceng ü c.) 155^b/06
- cefā**<Ar. eziyet.
c. 152^a/03, 164^b/11
c.+dır 166^b/02
c.+ñı 150^b/10
c.+sı 152^a/03
- cehd**<Ar. çalışma, çabalama.
*c.-i birlik birlik için çabalama,
“Vahdet-i Vücûd”a erişme çabası.
167^a/09
c.+iñ 156^a/13
- cem**<Ar. toplanma, bir araya gelme.
*c. ol- toplanmak, bir araya gelmek.
151^a/03
- cemā**’at<Ar. topluluk.
c. 150^b/13
- cemāl**<Ar. yüz güzelliği.
c.+(hūrī-c.) 150^b/02
c.+(Leylī-i şāhib-c.) 150^b/10
c.+(şāhib-c.) 152^a/01
c.+i 162^a/06
c.+i(ism-i c.) 149^a/04
c.+in 151^a/11, 151^b/09, 163^a/11
c.+ini 151^a/10, 151^b/08
c.+iñ 150^b/03, 164^b/01
- cenāb**<Ar. “şeref, onur ve büyüklük”
terimi olarak kullanılır, hazret.
c.+(‘ālī-c.) 150^a/11, 164^a/02
- ceng**<Far. savaş, vuruşma.
c.+(‘azm-i c. ét-) 155^a/09
*c. ét- savaşmak, vuruşmak.
155^a/04, 155^a/05
*c. ü cedel ét- şiddetli savaş
yapmak. 155^b/06
- Cennet**<Ar. Cennet.
c. 163^b/04
c.+(bāğ-ı c.) 158^a/13
c.+den(bāğ-ı c.) 164^b/09
- cerāhat**<Ar. yara.
c.+(yüz c.) 153^a/07
- cesed**<Ar. ceset.
c. 149^a/01
c.+den 160^a/13
- cevāb**<Ar. yanıt, cevap.
*c. vér- yanıtlamak, cevaplamak.
164^a/02
c.+(ender-c.) 150^a/10
- cevān**<Far. genç, delikanlı.
c. 156^a/05, 157^a/03, 157^a/06
- cevher**<Ar. öz, asıl.
*c.-i selīm sağlam öz, kusursuz
yapı. 148^b/11
- cevr**<Ar. eziyet.

- c. 164^b/11, 166^b/02
 c.+(mecrūḥ u hem-c. éyle-) 164^b/13
 c.+ile 150^b/05
 c.+in 148^b/05
ceyhūn<Ar. büyük ırmak, nehir.
 c.+(āb-ı çeşmi recle vü c.) 155^b/09
 c.+(recle vü c.) 161^b/02
ciger<Far. ciğer, yürek.
 ***c.+im yāre ol-** yüreği yaralanmak.
 166^a/12
ciḥān<Far. dünya.
 c. 152^a/12, 152^b/13
 c.+(cān-ı c.) 160^a/11
 c.+(der-c.) 153^b/07
 c.+(fāḥr-ı c.) 154^b/05
 c.+(ḳudret-i Rabb-ı c.) 156^a/09
 c.+(sultān-ı ‘uṣṣāk-ı c.) 149^a/02
 c.+(ṣāh-ı c.) 153^a/12, 161^b/03,
 162^b/10
 c.+da 154^a/13, 154^b/01, 154^b/10
 c.+imsan(cān-ı c.) 147^b/05
cin<Ar. [<cinn] gözle görülemeyen, latif
 cisimlerden ibaret yaratık.
 c.+(ins ü c.) 156^b/10
cinān<Ar. Cennetler.
 c.+(ḥūr-i c.) 161^b/09
 c.+imsan(ṣūret-i ḥūr-i c.) 147^b/05
cism<Ar. beden.
 c. 149^a/01, 149^a/05
 ***c. ile cān** can ve beden. 159^b/02
 ***c. ü cān** ten ve can. 152^a/08
 ***c.-i ḥāk ü zīr-i-ḥāk** toprak bedeni
 ve toprağın altı. 167^b/09
 c.+imi 148^b/05, 157^b/13, 165^a/13
 c.+in(ḳorḳu c. ḳapla-) 162^b/05
cūd<Ar.cömertlik.
 c.+(‘arā-yı c. u kerem) 154^a/13

- c.+iñ(luṭf u c.) 158^a/13
cūṣ<Far. coşma, çağlama.
 ***c. éyle-** coşmak. 162^b/04
 c.+(göz yaşım deryā olub c éyle-)
 150^b/10
 ***c. ḳıl-** taşkınlık göstermek. 163^a/05
cūdā<Far. ayrı, ayrı düşmüş.
 ***c. ḳıl-** ayırmak. 165^a/11, 165^b/03
cümle<Ar. bütün, hep.
 c. 149^a/05, 151^a/01, 152^a/12,
 155^a/12, 158^b/13, 162^a/12, 164^a/11,
 164^b/09
 ***c. ‘ālem** herkes. 156^a/11
 ***c. ‘ālemler** tüm dünya. 154^b/10
 ***c.-i ‘ālem** insanların tümü..
 153^b/13
 ***c.-i āfāk** her taraf. 155^a/09
 ***c.-i teşvīṣ** karıştırmanın hepsi.
 158^b/06
 c.+(der-c.) 161^b/06
 c.+den 158^a/09
 c.+nin 155^a/11
 c.+sin 148^b/07
cūr’a<Ar. yudum
 c. 158^a/04
cūrm<Ar. suç, günah.
 c.+imi 158^b/02

Ç

- çağır-** çağırarak.
 ç.-uban 156^a/04
çāk<Far. yırtık.
 ***ç. ét-** yırtmak. 148^a/05, 161^a/12
çāker<Far. kul, köle.

ç.+iñ 161^b/09
çanak çanak, yemek kabı.
 ç. 151^a/05
 ç.+ı 151^a/09, 151^a/11
 ç.+ım 151^b/07
 ç.+ını 151^b/01
 ç.+iñ 151^b/02
çap- (atı) hızlı sürmek, koşturmak.
 ç.-a 155^b/04
çār<Far. çözüm yolu, çare.
 ç.+(nā-ç. ol-) 149^b/04
 ç.+am(nā-ç.) 147^b/13
 → **çāre**
çāre<Far. çözüm yolu, çare.
 ç.+(bī-ç.) 148^b/08, 151^a/04,
 152^b/10, 156^b/10, 158^b/07
*ç. né çare nerede. 160^b/07
 ç.+(bī-ç. éyle-) 160^a/01
 ç.+si 158^b/12
 ç.+siz 158^b/11
 ç.+ye(bī-ç.) 160^b/02
 ç.+yi(bī-ç.) 166^a/01
 → **çār**
çarḥ<Far. dönen, felek, çark.
*ç. būrcından gurūb éyle- felek
 burcunda batmak. (mec.) ölmek.
 165^a/07
çek- I. çekmek.
 ç.-di(ğam) 158^a/10
 ç.-di(renc ü zarar) 158^b/02
 ç.-megil(ğam) 155^b/03
 ç.-mez(ğam) 165^b/04
 ç.-mezem(ğam ç.) 166^a/13
 II. çizmek, yazmak.
 ç.-di(başıma ç. kalem) 158^b/11
çemen<Far. yeşillik, çimen.

*ç.-pāk ét- bahçeyi temizlemek.
 152^a/06
çenār<Far. çınar.
 ç. 159^a/10
çeşm<Far. göz.
*ç.-i şūḥ sevgilinin şuh bakışı.
 153^b/07
 ç.+e 164^b/04
 ç.+i 152^a/09, 159^a/06
 ç.+i(āb-ı ç.) 161^b/02, 164^b/07
 ç.+i(āb-ı ç. recle vü ceyhūn)
 155^b/09
 ç.+imi 148^b/05
 ç.+ine 157^b/01
*ç.+ine ḥōr ol- gözünden düşmek,
 gözünde kötü olmak. 150^a/04
*ç.+ine teng ü tār ol- gözüne dünya
 dar gelmek, dünyası kararmak.
 165^a/09
 ç.+iñ 150^b/04, 162^a/02
*ç.+üm ḥāk ol- kör olmak; gözüne
 toprak dolmak, ölmek. 148^b/13
çeşme<Far. pınar, çeşme.
*ç.-i ḥayvān âbıhayat kaynağı,
 ölümsüzlük pınarı. 150^a/11
çih- çıkmak.
 ç.-dı(ava ç.) 152^a/13
 → **çih-, çık-**
çih- çıkmak.
 ç.-dı(‘arşa āḥ u efğānım) 160^b/05
 → **çih-, çık-**
çık- çıkmak.
 ç.-dı 161^b/01
 ç.-mağa 160^a/13
 → **çih-, çih-**
çirk<far. kir.
 ç.+(yūziñe ç. getür-) 156^b/01

çoğ çok.

ç. 158^a/05

→ **çoh, çok**

çoh çok.

ç. 148^b/01, 149^a/07, 150^a/08,

152^a/07, 154^a/05, 155^a/02, 157^b/02,

158^a/10, 159^a/10, 160^b/07, 161^b/13,

166^b/11, 167^b/13

ç.+dur 150^b/05

ç.+durur 154^b/08

→ **çoğ, çok**

çok çok.

ç. 148^b/03, 149^b/05, 150^b/10,

153^a/04, 153^a/13, 154^b/12, 158^b/02

→ **çoğ, çoh**

çök- çökmek.

ç.-di 153^b/02

çü<Far. [<çu] gibi, için, çünkü.

ç. 147^b/03, 158^a/08, 163^a/05,

164^a/04, 167^a/05, 167^a/12, 167^b/04

çün<Far. [<çun] gibi, için, çünkü.

ç. 147^b/02, 147^b/04, 148^a/07,

150^a/07, 150^a/13, 151^a/11, 151^b/13,

152^b/03, 153^a/01, 153^a/02, 155^b/05,

156^a/10, 157^b/04, 159^a/02, 160^a/09,

161^a/05, 162^b/08, 162^b/09, 163^a/04,

164^a/04, 164^a/05, 164^a/06, 164^b/13,

165^a/09, 165^b/05, 165^b/06, 166^a/13

ç.+kim 162^b/01

çünki<Far. [<çun+ki] çünkü, zira.

ç. 149^b/12, 150^a/10, 151^a/04,

151^a/05, 151^a/13, 151^b/04, 151^b/07,

154^a/08, 155^a/06, 157^b/12, 158^b/10,

158^b/13, 160^a/06, 161^a/02, 161^a/06,

166^a/02, 166^a/13, 167^a/09

D

dād<Far. I.sızlanma, feryâd.

d. 150^a/01

d.+(eliñden) 165^a/10

*d. ét- yakınmak, şikayet etmek.

147^b/06, 156^b/10, 159^a/08

*d. éyle- haykırmak, çığlık atmak.

161^a/11

*d. ile bī-dād ét- sızlanarak

adaletsizliği haykırmak. 165^a/05

*d. kıl- sızlanmak, şikayetçi olmak.

163^a/04

*d. u bī-dād éyle- adaletsizliğin

feryâdını éylemek. 149^b/04,

156^b/07, 166^a/03, 166^a/06

d.+(eliñden d. d.) 160^b/13, 160^b/13

d.+(eliñden d. ét-) 160^a/03

d.+am 152^b/05

II.adalet.

d.+(‘adl u d. kıl-) 153^b/07

d.+(bī-d. kıl-) 153^b/04

d.+(dād ile bī-d. ét-) 165^a/05

d.+(dād u bī-d. éyle-) 149^b/04,

156^b/07, 166^a/03, 166^a/06

d.+(pād-şāh-ı d.-h^vāh) 155^a/10

dağ dağ, tepeden büyük yükselti.

*d. taş dağ taş, her yer. 159^a/02

d.+(daş u d.) 157^b/10

dāğ<Far. yara.

d.+(cānıma d. ur-) 162^a/02

dahı bile, artık, dA, dahi.

d. 148^a/07, 148^a/12, 148^b/12,

149^a/03, 149^a/08, 151^a/04, 151^b/03,

152^a/01, 154^b/12, 155^b/05, 156^b/10,

- 157^a/10, 158^b/09, 158^b/12, 160^b/01,
161^a/01, 161^b/08, 162^a/10, 162^a/13,
163^b/08, 164^a/02, 165^b/12, 166^b/09
→ **daḳı**
- dāim**<Ar. devamlı, sürekli.
d. 150^a/09, 152^a/13, 153^a/10,
154^b/09, 156^a/06, 158^b/09, 159^a/04
- dāimā**<Ar. her zaman.
d. 147^b/06, 148^a/06, 152^b/12,
158^b/11, 159^a/06, 159^a/10, 167^a/03,
167^a/11, 167^a/11
- daḳı** dahi, dA
d. 151^a/06
→ **daḥı**
- dām**<Far. tuzak.
***d.-ı hecr** ayrılık tuzağı. 160^a/12
d.+(könlüme yüz d.-ı hecr şal-)
160^b/03
- damar** damar.
***d.+da ḳanı ḳurı-** “canı çekilmek”
anlamında kullanılan bir deyim.
160^b/02
→ **tamar**
- dāmu**<Soğd [<ṡmw] Cehennem.
d.+dan 158^b/05
- dān**<Far. Arapça, Farsça, bazen de Türkçe
kelimelere eklenerek “yer,
mahafaza, kap” anlamında
kelimeler oluşturur.
d.+(ber-bende-d.) 155^a/03
- dāniş**<Far. biliş, ilim.
d. 155^a/02
- dapşur-** teslim etmek.
d.-dı(cān) 156^a/11
→ **tapşır-**
- dār**<Far. I.tutan, alan.
d.+e(dil-d.) 148^a/03, 167^a/10
- d.+ı(dil-d.) 160^b/10
d.+ıma(dil-d.) 149^b/13, 161^a/02,
165^b/09
d.+ımı(dil-d.) 165^b/01, 166^a/04
d.+ını(dil-rübā vü dil-ber ü dil-d.)
166^a/02
II.sahip, /+II/
d.+(cān-d.) 150^a/03
d.+ım(vefā-d.) 161^a/07
- dāstān**<Far. destan, hikaye.
d. 161^a/13
- daş** taş.
d. 151^b/02, 166^a/07, 166^a/09
***d. u dağ** dağ taş, her yer. 157^b/10
d.+a 151^a/07, 151^b/01, 151^b/07
***d.+dan bir dīvār** taştan bir duvar.
(mec.) duygusuz, algısız. 152^a/05
d.+ı 166^a/09, 166^a/11
→ **taş**
- da‘vet**<Ar. çağırma, ziyafet.
d. 151^a/02
- dé-** demek, söylemek.
d. 150^a/01, 161^a/03
d.-di 147^b/03, 147^b/05, 147^b/08,
150^a/08, 150^b/08, 151^a/05, 152^b/05,
153^a/04, 153^a/06, 153^a/10, 153^b/02,
154^a/05, 154^b/12, 155^a/08, 155^a/10,
156^a/04, 156^b/09, 157^a/01, 157^a/03,
157^a/04, 157^b/08, 157^b/09, 157^b/12,
158^a/04, 158^a/09, 158^b/01, 158^b/13,
159^a/12, 159^b/02, 159^b/08, 160^a/06,
160^a/08, 160^b/08, 160^b/08, 163^a/08,
165^b/09, 165^b/11, 166^b/06
d.-di(medḥ ü sipās) 153^b/09
d.-di(ṣi‘ri) 165^a/10
d.-di-kim 159^b/01, 163^a/06, 164^b/09

d.-diler 151^a/02, 151^a/13, 154^a/12,
154^b/04, 158^b/07, 162^b/10, 162^b/12,
162^b/12, 165^a/08, 167^a/07
d.-dim 164^b/03
d.-dim(ves-selām) 161^a/12
d.-gil(sevgü hesābını) 162^a/08
d.-mek 148^a/03
d.-meye 149^a/12
*d.-meyip söylemeyip sessiz
sedasız, hiç ses çıkarmadan.
156^a/07
d.-mez 151^b/04, 155^a/03
d.-neñiz 154^a/06
d.-r 148^b/10, 149^a/06, 149^a/11,
149^a/13, 152^b/02, 152^b/02, 154^b/06,
155^a/05, 158^b/10, 159^a/13, 162^b/04,
163^b/06, 164^b/03
d.-r-idi 153^b/11
d.-rlr 150^a/05
d.-rlr(kec d. bendenin tedbīrine)
158^b/04
d.-yüb 165^b/13
d.-yübdür 153^a/02
d.-yüben 153^b/10

defn<Ar. gömme

*d. ét- gömmek. 156^a/12

degil değil.

d. 154^b/07
d.+(ğam d.) 166^a/13
d.+di(hoş d.) 158^a/03
d.+dir(vācib d.) 161^b/08
d.+miydi(bes d.) 165^b/01

dehr<Ar. dünya.

*d.-i dūn aşağılık, alçak dünya.
165^a/10

del- delmek, parçalamak, yırtmak.

d.-di(hümānānī gibi hırkasın d.)
162^b/05

dem<Far. an, zaman.

d. 147^b/06, 147^b/10, 149^a/06,
150^b/13, 151^a/07, 153^b/02, 154^a/02,
154^a/03, 154^a/04, 155^b/03, 157^a/02,
159^b/02, 160^b/13, 163^a/04, 166^a/02,
167^b/06
d.+(bād-ı şubḥ-d.) 166^b/07
d.+(bir-d.) 150^a/11, 151^b/03,
151^b/09, 160^a/04, 164^a/02
d.+(der-d.) 158^a/04, 163^a/02
d.+(luṭf-ı d.) 153^b/07
d.+ki 157^b/04

der<Far. içinde, /+dA/.

*d.-‘Arab Arapların içinde,
Arabistan’da. 148^a/09

*d.-bāb-ı firāk ayrılık hakkında,
ayrılık konusunda. 159^b/10

d.-ciḥān cihanda. 153^b/07

*d.-cümle hepsinin içinde. 161^b/06

*d.-dem o anda, bir kerede, tek
nefeste. 158^a/04, 163^a/02

*d.-firāk-ı ān-ḥabīb-i nāzenīn nazlı
yarinden ayrı düştüğünde. 156^b/08

*d.-firāk-ı ez-ḥabīb ü dōstān
dostlarından ve sevdiğinden ayrı
düştüğünde. 152^b/09

*d.-hevā-yi ‘ind-ḥabīb-i dil-firīb
gönül çalan sevgilinin katındaki
havasında. 155^b/12

*d.-hüner beceride. 152^a/12

*d.-ḥikāyet öyküde. 166^b/04

*d.-ka‘r-ı nār Cehennemin dibinde.
157^b/13

*d.-murād-ı şadıkān sadıkların
isteğinde. 161^b/05

*d.-penāh-ı rahmet-i Bār-ı Hūdāy
Allah'ın rahmetinin sığınağında.
150^a/08

*d.-şubḥ u şām sabahta akşamda,
sabah akşam. 148^a/06

*d.-taşavvuf tasavvuf içinde,
tasavvufta. 152^a/07

*d.-zemān anında, hemen. 152^b/04

derbeder<Far. kapı kapı dolaşan, avare.
d. 157^b/08, 158^a/04, 165^a/08
d.+(faķīr ü d.) 159^a/03
d.+(ḥānmāndan d éyle-) 149^a/10

derd<Far. dert, gam, acı.
d. 147^b/13, 150^a/12, 150^b/05,
151^a/11, 151^b/05, 152^b/07, 159^a/11,
160^b/05, 160^b/07, 165^b/05, 166^a/10
d.+(āh u d.) 166^a/03
d.+(cānıma yüz d. ü ğam şal-)
153^b/11
d.+(cānına d. ü firāk yüz dut-)
149^b/05
d.+(cānına d. ü ğam yüz dut-)
156^b/06

*d. ü aḥvālīm şor- hâlini hatırlını
sormak. 151^b/09

*d. ü ğam dert tasa. 162^a/02,
166^b/09

*d. ü ğam u hecr dert tasa ve
ayrılık. 162^a/07

*d. ü hecr elinde dert ve ayrılık
yüzünden. 158^a/10

*d.-mend dertli. 148^a/07, 166^b/05

*d.-mend ol- dertlenmek. 164^a/04

*d.-mend ü 'âciz ü zār u esîr dertli,
güçsüz, ağlayan ve eli kolu bağlı.
159^b/09

*d.-mend ü müptelâ vü zār dertli,
tutkun ve ağlayan. 163^a/01

*d. ü endūh-ı ğam dert ve tasanın
üzüntüsü. 154^a/01
d.+(mecrūḥ u zār u d.-nāk ḳal-)
155^b/07
d.+(yüz belâ vü d. ü ğam) 160^b/01
d.+(yüz biñ d. ü ḥasret) 153^a/07
d.+e 159^a/07, 160^b/05, 162^b/04,
163^a/09

*d.+e sal- derde düşürmek,
dertlendirmek. 148^a/13

*d.+e yanmış cān dertle yanmış can.
166^b/12
d.+i 166^a/11
d.+i 156^b/04
d.+ile 153^a/07
d.+ilen 157^b/06
d.+im 153^b/12
d.+ime 159^b/06
d.+imi 161^a/02, 166^a/04, 166^a/09,
166^a/09
d.+imiñ 157^b/09, 164^a/06
d.+ine 158^a/02, 167^a/03

dergāh<Far. kapı.

d.+ına 167^b/06

dermān<Far. ilaç, çare, güç.

*d. bol- çare olmak, derman olmak.
159^b/06

*d. bolma- çare olmamak, derman
olmamak. 158^a/02

*d. éyle- çaresini vermek. 148^a/01

*d. ét- çare etmek. 161^a/11, 161^b/02
d.+dır 163^a/09

d.+ı 156^b/04, 157^b/09

d.+ıdır 163^b/03, 164^a/06

d.+ıdır(ḥasteler d.) 161^b/06

- d.+ım 160^b/05
- deryā**<Far. deniz.
d.+(göz yaşı d. olub cüş éyle-)
150^b/10
*d. kıl- denize çevirmek. 159^b/11
d.+da 148^a/03
d.+sına 147^b/12, 158^a/09
- dest**<Far. el.
*d.-res bulma- el vermemek, güç kuvvet bulmamak. 157^a/09
*d.-gîr elden tutan, yardımcı. 149^a/07, 164^b/09
*d.-gîr ol- elinden tutmak, yardımcı olmak. 149^a/08
d.+(efgân-ı ez-d.-i ‘ışık éyle-)
159^b/06
d.+(ez-d.) 147^b/10
d.+(ez-d.-i hâzân) 147^b/06
d.+(hükûmet-i d.-gâh) 152^a/11
d.+inde 157^a/12, 167^a/01
d.+ine 147^b/02, 147^b/03, 166^b/13
*d.+ini dut- elinden tutmak, yardım etmek. 163^a/01
- deste**<Far. tutam, demet, deste.
d. 166^b/13, 167^a/01
d.+yi 167^a/02
- deşt**<Far. çöl.
d. 152^b/01, 156^b/13, 163^b/12, 164^b/10
- devir-** devirmek, kırmak.
d.-ipsen 166^a/10
- devlet**<Ar. I.kut, talih, şans.
d. 154^a/13, 154^b/11
II.yüksek mevkîi.
*d.+iñ pâyende ömründür az
devletin kalıcı ömrün azdır; “yiğit
- ölür nam kalır” anlamında bir kullanım. 161^b/10
- deyr**<Ar. Meyhane (mec.) Dünya.
*d.-i harâb sarhoşun meyhanesi (mec.) sarhoş dünya, bozuk dünya. 165^b/06
- dîdâr**<Far. yüz, çehre.
d.+iña 164^a/04
d.+ını 164^a/11
- dîde**<Far. göz.
*d.-i giryân gözü yaşlı. 156^b/04
d.+ler 148^b/01, 150^a/12
d.+n(ez-berây-ı d.-i Gülşâ) 160^a/01
- dîl**<Far. gönül, yürek.
d. 158^b/07, 161^a/09, 164^a/10, 166^b/06
d.+(‘âciz ü hem-d.-figâr ét-) 149^a/11
d.+(cân u d.) 155^b/13
d.+(der-hevâ-yi ‘ind-ḥabîb-i d.-firîb) 155^b/12
*d.-â ey gönül. 160^b/13
*d.-dâr gönlü elinde tutan, gönül alan; sevgili. 148^a/03, 149^b/13, 159^b/03, 160^b/10, 161^a/02, 165^b/01, 165^b/09, 166^a/04, 167^a/10
*d.-efgâr éyle- gönlünü yaralamak, âşık etmek. 157^b/12
*d.-figâr gönlü yaralı, âşık. 148^a/09, 158^b/06
*d.-firîb gönül çelen, gönül çalan; sevgili. 147^b/06
*d.-gamîn yüreği yaşlı. 148^a/07, 158^a/08
*d.-ḥaste gönlü yaralı. 165^a/13, 166^a/09
*d.-ḥ’âh gönlün istediği. 163^b/05

*d.-melûl gönlü üzgün, bezmiş
gönül. 149^b/03
*d.-nûvâz gönül okşayan. 159^a/12,
161^b/10
*d.-rûbâ vü dil-ber ü dil-dâr gönül
çelen, gönül alan, kalp hırsızı
sevgili. 166^a/02, 166^a/02, 166^a/02
*d.-sitân gönlü alan; sevgili.
154^a/04
*d.-i biryân gönlü kebab, yüreği
yanık. 152^b/11
*d.-i bîmâr hasta gönül. 158^a/05
*d.-i hûn kan ağlayan gönül.
163^a/05
*d.-i vîrân harap gönül, kırık
kalp. 148^a/01, 150^b/06
d.+(haste-d.) 166^b/05
d.+(hüsn-i mâh-ı d.-firîb) 152^b/06
d.+(zâr u d.-figâr olma-) 165^b/07
d.+(nâ-tüvân u d.-ğamîn ol-)
156^b/08
d.+deki 166^b/03
d.+den(cân u d.) 154^a/08
d.+i 148^b/02
d.+im(cân u d. kurbân) 162^a/09
dil-ber<Far. gönül çalan, kalp hırsızı;
sevgili.
d. 154^a/04
d.+(dil-rûbâ vü d. ü dil-dâr)
166^a/02, 166^a/02, 166^a/0
*d.-â ey sevgili. 150^b/05
*d.-i ‘ayyâr hilekâr güzel. 149^a/04
d.+im 150^a/13, 164^a/08
d.+ in 157^b/01, 160^a/07
d.+ in den 161^b/03
d.+(pîş-i d.) 151^a/05
dîn<Ar. Allah’a inanma ve bağlanma, din.

*d. ü îmân din iman. 164^a/03
*d.-i meh-i envâr dinin nurlar saçan
ay. 149^a/04
diñle- dinlemek.
d. 150^b/07, 157^a/02, 159^b/08,
164^a/02, 166^a/08
d.-gil 150^a/11, 150^b/05, 152^a/10,
152^b/01
d.-ñiz 161^a/13
dirîgâ<Far. yazık, eyvahlar olsun.
d. 160^a/03
diril- yaşamak, ömür sürmek.
d.-gil 158^b/09
dirlik yaşayış, hayat, geçim.
d. 167^a/08, 167^a/11
*d. éyle- yaşamak, geçinmek.
167^a/10
d.+den 153^b/10
ditre- titremek, sallanmak.
d.-r(nüh felek) 148^a/03
→ **titre-**
dîvâne<Far. deli.
d. 150^a/05
d.+sen 149^a/12
dîvâr<Far. duvar.
d.+(daşdan bir d.) 152^a/05
diyânet<Ar. din.
d.+(kâr-ı bî-d. ét-) 164^a/12
diyâr<Ar. memleket, ülke.
d. 157^b/10
d.+(özge d. éyleme-) 149^a/11
diz kalça ile ayak bileği arasında kalan
eklem yeri, diz.
d.+i 153^b/02
doğrı doğru, düzgün.
d. 149^a/06, 152^a/09
d.+(özümü d. yétür-) 149^b/02

→ **doğru**

doğru doğru, düzgün.

d. 150^a/01, 150^a/06, 152^a/05,
153^a/04, 158^b/08, 162^a/11, 162^a/11,
164^b/03, 167^a/08

d.+(‘ahdine d.) 161^a/07

*d. bahāsını vér- gerçek değerini
ödemek. 157^a/11

*d. yola varanlar gerçeği bulanlar,
ermişler. 165^a/06

→ **doğrı**

dol- dolmak.

d.-dı 147^b/04, 158^a/03
d.-dı(kanlu yaş-ıla iki gözi) 160^a/07

dolu dolu.

d.+(hün d. kıl-) 165^a/11

döst<Far. sevilen kimse, arkadaş, dost.

d. 152^a/08, 162^a/08, 162^b/05

*d.-kām arkadaş düşkünü,
dostlarına bağlı. 154^b/11

*d.-kām ol- arkadaş düşkünü
olmak, dostlarına çok bağlı olmak.
154^b/11

d.+ına 147^b/02

d.+larıñ 154^b/01

döstān<Far. sevenler, arkadaşlar, dostlar.

d. 161^a/13

d.+(der-firāk-ı ez-ḥabīb ü d.)
152^b/09

dön- vazgeçmek.

d.-esen(işden d. olma-) 154^b/06

d.-men 155^a/06

d.-mezem(senden) 163^b/02

dörd dört sayısı.

d. 154^a/09

→ **dört**

dört dört sayısı.

*d. yañadan dört yandan, her
tarafтан. 155^a/09

→ **dörd**

du‘ā<Allah’a yalvarma, niyaz.

d.+(ez-d.) 154^a/06

*d. kıl- dua etmek. 157^b/02

d.+dan 154^a/10

d.+lar 154^a/05

dün<Ar. aşağı, aşağılık, adi, soysuz.

d.+(dehr-i d.) 165^a/10

*d. kal- değersizleşmek,

soysuzlaşmak. 160^a/05

d.+(sefih ü bi-’uḳül ü d.) 148^b/11

dur- I.durmak.

d.-am 162^b/01

d.-dı 151^a/08, 162^b/02

d.-dılar(karşusına d.) 155^b/06

d.-gil(karşusına) 161^b/04

d.-maz 151^a/10, 151^b/08

d.-mışam(ikrārıma) 149^b/01

d.-mışdır 162^b/12

II.kalkmak.

d.-(örü) 152^b/02

*d.-dı gel- kalkıp gelmek. 158^a/08

*d.-dı gét- kalkıp gitmek. 163^a/03

d.-dı(örü) 156^a/07

dūr<Far. uzak.

d. 167^a/05, 167^a/13

*d. kıl- uzak bırakmak. 159^a/07

*d. kılma- uzak tutmamak. 164^b/09

*d. ol- uzak kalmak. 158^b/03

durur bildirme sözcüğü, /+dUr/

d. 149^b/10, 150^b/01, 150^b/02,

151^a/02, 151^a/02, 153^a/07, 155^a/02,

155^a/03, 160^b/01, 160^b/05, 161^a/08,

164^a/10

dut- tutmak.

d.-(elim d. kaldır-) 147^b/10
 d.-(pendimi d.) 148^a/10
 d.-ardı(ķarār) 157^b/11
 d.-dı(cānına yüz d.) 166^a/03
 d.-dı(cānına yüz d. derd ü firāk)
 149^b/05
 d.-dı(āfākı) 164^a/07
 d.-dı(ārāmı) 167^a/02
 d.-dı(yüzin) 162^b/05
 d.-dı(nūr u hüsünüñ d.) 164^b/05
 d.-dı(üns d.) 156^b/12
 d.-dı(yüz d. gét-) 157^b/07
 d.-dılar(hem-dem) 162^b/03
 d.-dılar(ķarār) 162^b/03
 d.-dılar(üns d.) 157^b/03
 d.-dıñ(nikāb) 166^b/06
 d.-gil(destini) 163^a/01
 d.-gil(himmet) 164^b/05
 d.-gil(ķulaķ) 150^b/07
 d.-magil(adımı d.) 148^b/12
 d.-mamağ 152^a/09
 d.-mış(cānına yüz d. derd ü ğam)
 156^b/06
 d.-mış(şayd) 156^b/13
 d.-ub(şaydı d.) 157^a/08
 d.-upsan(köñli mülkinde maķām)
 161^a/03

dü<Far. iki.

d.+(ķāmeti ğamdan d.-tā ol-)
 158^a/01

düğün düğüm, ilmik.

d.+(cānıma d. ur-) 153^a/06

dünyā<Ar. içinde yaşadığımız âlem.

d. 167^b/01

*d. vü 'uķbā dünya ve ahiret.
 150^a/10

d.+da 157^b/12, 164^a/13

d.+dan 162^b/09, 165^b/03

d.+dan(bu d. sefer éyle-) 158^a/05

→ **dünye**

dünye<Ar. [<dünyā] içinde yaşadığımız
 âlem.

d.+de 152^a/07, 152^a/09, 154^b/01,
 154^b/10, 158^a/10, 158^b/05, 161^a/10,
 164^b/05, 165^b/01, 165^b/05

*d.+den sefer ét- bu dünyadan
 göçmek, ölmek. 156^b/02

*d.+den sefer kıl- bu dünyadan
 göçmek, ölmek. 165^a/07

d.+niñ 158^b/08

→ **dünyā**

dürlü türlü, çeşitli.

d. 160^b/08

dürr<Ar. inci

d. 148^a/03

*d. -feşān inci saçan. 153^b/02

düş rüya

d.+de 166^b/12

düş- düşmek.

d.-di 158^b/13

d.-di(ayağına d.) 163^a/06

d.-di(atdan) 153^a/12

d.-di(ez-pā) 158^a/01

d.-di(şahrāya) 156^b/04, 164^b/07

d.-dim(sevdāsına) 147^b/13

d.-er(ķuyı ķazan kendi d. şaķın)
 156^a/13

d.-miş 148^b/07

d.-üben(yola d.) 163^b/10

düşmen<Far düşman.

*d. ol- düşman olmak. 153^b/13

d.+iñ 154^b/01, 154^b/03, 154^b/10

düşnām<kötü söz, küfür, sövgü.

*d. éyle- hakaret etmek, sövmek.

151^a/09

*d. vér- kötü söz etmek, sövmek.

151^b/12

düşür- düşürmek.

d.-e(cāndan d.) 161^a/05

düşvār<Far. güç, zor, müşkül.

d. 155^a/12

*d. éyle- zora sokmak, perişan

etmek. 160^b/09

d.+dır 166^a/13

d.+durur 157^a/07

E

ebed<Ar. sonu olmayan gelecek zaman,

sonsuz, sonrasız.

e.+(ezelden tā e.) 164^a/07

e.+(tā e.) 149^b/11, 160^b/01

ebr<Far. bulut.

e.+(nisbet-i e.-i behār) 165^b/02

ecel<Ar. yaşamın son anları, ölüm anı.

*e. kimseye amān vérmez “ölüm kimseyi bağışlamaz” anlamında bir atasözü. 158^b/07

ecr<Ar. iyi karşılık, sevap.

*e.+in helāl ol- karşılığını almak, hak etmek. 167^b/01

*e.+iñi helāl kıl- hakkını helāl et- 158^b/03

*e.+iñg helāl éyle- hakkını helāl et- 163^a/08

edā<Ar. ödeme

*e. kıl- ödemek. 157^a/12

efāl<Ar. işler, ameller.

e.+ini 166^b/03

efgān<Far. acıyla bağırma, inleme.

e. 156^b/04

e.+(āh u e. éyle-) 157^b/13

e.+(bā-nāle vü e.) 154^b/01

*e. ét- inlemek. 150^a/13, 165^a/10

*e. éyle- acıyla bağırarak. 159^b/06

e.+(nāle vü e. ü zār) 156^b/12

e.+(zār u e. éyle-) 156^a/02

e.+dır(āh u e.) 160^b/04

e.+ım(āh u e. ‘arşa çıḡ-) 160^b/05

e.+ıma 152^b/11, 159^b/04

e.+ına 153^a/09

e.+ilen 164^b/07

efgār<Far. yaralı.

e.+(dil-e. éyle-) 157^b/12

*e. ét- yaralamak. 148^b/02

e.+(müptelā vü ‘āciz ü e.) 158^b/05

eger<Far. eğer, şayet.

e. 166^b/03, 167^a/12

eglen- oyalanmak.

e.-di 151^a/12

ehl<Ar. I.bir yerde yerleşik.

*e. ü ‘iyāl ev halkı, çoluk çocuk. 157^a/07, 157^a/08

II.sahip.

*e.-i hāl dervişler, sofular. 155^a/01

*e.-i ‘ışk aşıklar. 152^a/08

ejdehā<Far. büyük yılan, ejderha.

e.+ya 152^a/12

ekābir<Ar. zenginler, varlıklılar.

e.+e(yoḡsula e.) 150^b/11

ekrem<Ar. en cömert, en eli açık.

*e.-i seyf-i Resūl Hz.

Muhammed’in kılıcının en eli açığı;

Hz. Ali. 153^a/02

el el.

- *e.+den gét-** kaybetmek. 155^b/13, 156^a/01
- *e.+im tutup kaldır-** yardım etmek, yardımcı olmak. 147^b/10
e.+inde(derd ü hecr e.) 158^a/10
e.+inde(ḥasret-i hicrān e.) 166^b/05
e.+inde(hecr e.) 161^a/07, 162^a/08
e.+inde(hecr e. kıymayam) 153^a/11
e.+inde(hicrān e.) 159^a/11,
e.+inde(‘ışk e.) 149^a/02
- *e.+iñden dād** “bıktım senden, yandım elinden” anlamında bir dert yanma deyiş. 165^a/10
- *e.+iñden dād dād** “senden yana yakıla” anlamında bir deyim. 160^b/13
- *e.+iñden dād ét-** birinden veya bir şeyden yakınma, dert yanma. 160^a/03
e.+inden(hecr e.) 160^a/11, 160^b/02
e.+inden(‘ışk e.) 148^b/03, 156^b/07, 159^a/04, 159^b/07
e.+inden(yār e.) 166^a/03
e.+iylen 150^b/12
- él** il, oba.
é.+ler 162^b/07, 162^b/08
- el-vedā’**<Ar. [<el-vidā’] vedalaşma; Allah’a ısmarladık, hoşçakal.
*e. ét- vedalaşmak. 160^b/06
- elçi** elçi, haberci.
e.+ler 154^a/09, 155^a/07
- elem**<Ar. acı, ızdırıp.
e.+(endūh u e. ḥadden art-) 156^b/06
- elli** elli sayısı.
e.+(iki minḡ yüz e.) 167^b/03
- emīn**<Ar. emniyet sahibi, güvenilen.
e. 153^a/09
- emr**<Ar. buyruk, emir.
e.+(bā-emr-i šāh) 154^a/09
- en’ām**<Ar. içinde bazı ayet ve dualar bulunan kitapçık.
*e.-ı hecr ayrılığın kitabı. 160^b/02
- encām**<Far. I.son.
*e.+ı bil- sonunu anlamak. 159^a/01
II.yapma, yerine getirme.
*e. éyle- ulaştırmak, eriştirmek. 151^a/09
- ender**<Far. içinde, /+dA/
*e.-cevāb cevapta. 150^a/10
- endişe**<Far. düşünce, kaygı.
e.+si 167^a/11
- endişī**<Far. düşünme.
*e. ét- tasarlamak. 152^a/01
- endūh**<Far. üzüntü, keder, gam, kaygı.
e. 158^a/04
*e. u belā dert tasa. 162^a/03
*e. u elemlī ḥadden art- acısı ve üzüntüsü aşırı dercede fazlaşmak. 156^b/06
*e. ile hem-zār kederle ağlayan. 166^a/06
*e. ile zār ol- kederle ağlamak. 158^a/02
*e.-ı melāl gét- sıkıntısı geçmek, yüreği ferahlamak. 150^a/08
e.+(derd ü e.-ı ḡam) 154^a/01
e.+(köñlüme e.-ı ḡam şal-) 153^b/13
e.+dan 154^b/10
e.+e 160^b/12
*e.+ı füzūn éyle- üzüntüyü artırmak, derde dert katmak. 165^a/11
- envā’**<Ar. türler, çeşitler.
e. 152^a/01

envār<Ar. nurlar, ışıklar, aydınlıklar.

e.+e(meh-i e.) 148^a/02

e.+umız(dīn-i meh-i e.) 149^a/04

ér erkenden, hemen.

é. 155^b/05, 157^a/05

ér- ermek, ulaşmak.

é.-di 147^b/03, 165^b/13

é.-di(zemherīr) 162^b/09

é.-em 147^b/06

é.-em(viṣāliṇe é.) 164^b/01

é.-medim 153^a/02

é.-sin(cānına é. miṅḡ gaḡab)

154^b/03

érden erkenden, erken erken, baştan, geç olmadan.

é. 165^a/02

érgür- eriştirmek, ulaştırmak

é.-eyem 154^a/03

eri- erimek, akmak.

e.-di 162^a/03

éřiş- erişmek, ulaşmak, yetişmek.

é.-(gel é.) 166^b/07

é.-di 147^b/02, 161^a/06

é.-di(geldi é.) 159^a/13

é.-gil(gel é.) 153^b/13, 162^b/04

é.-men 153^a/01

é.-üb 167^a/10

é.-üriz(kāma) 164^a/13

érişdir- eriştirmek, ulaştırmak, kavuşturmak.

é.-(vaşla é.) 148^a/04, 149^b/13

é.-dir(selām) 149^b/13

es- esmek.

e.-di 153^b/08

esb<Ar. at

e. 153^a/12

esīr<Ar. köle, düşkün.

e. 148^a/09, 162^a/10

e.+(derd-mend ü ‘āciz ü zār u e.)

159^b/09

*e. ol- köle olmak. 148^a/12, 149^a/08

*e. ét- köle etmek. 150^b/08

e.+(zār u esīr ol-) 148^a/09, 152^b/05

eşik kapı boşluğunun alt kısmında bulunan alçak basamak.

e.+inde 164^b/06

éşit- işitmek, duymak.

é. 148^a/08

é.-di 155^a/10, 158^a/08, 161^a/05,

165^a/09

é.-diler 154^a/08, 155^a/07

é.-em 160^b/01

é.-icek 163^a/02

é.-miş 153^a/08

é.-üb 150^a/03, 165^a/08

é.-üben 156^a/07

é.-üp 161^a/11

ét- etmek.

é.-(farḡ é.) 158^a/09

é.-(ġarḡ é.) 158^a/09

é.-(ḡalāş é.) 148^b/10

é.-(ḡāzır é.) 156^a/05

é.-(tamām é.) 164^a/07

é.-(terkini é.) 151^b/05

é.-di 151^b/10, 152^a/02

é.-di(āh é.) 166^b/10

é.-di(āşikār) 153^a/05, 163^a/02

é.-di(‘azm-i ceng é.) 155^a/09

é.-di(çāk é.) 148^a/05, 161^a/12

é.-di(dünyeden sefer) 156^b/02

é.-di(esīr) 150^b/08

é.-di(nūş é.) 160^b/12

é.-di(secde é.) 159^a/11

é.-di(sücūd é.) 164^b/06

- é.-di(şerh é.) 165^a/06
 é.-di(tuş é.) 160^b/12
 é.-diler(cān-ıla iş é.) 154^a/08
 é.-diler(ceng ü cedel) 155^b/06
 é.-diler(defn é.) 156^a/12
 é.-diler(el-vedā' é.) 160^b/06
 é.-diler(ḥamīr é.) 148^a/12
 é.-diler(şerh é.) 155^a/08, 162^b/11
 é.-dim(beyān) 167^b/03
 é.-dim(cānımı kurbān é.) 163^b/01
 é.-dim(şerh é.) 150^b/07
 é.-diñ(kayd é.) 157^a/04
 é.-dir(tamām é.) 166^b/10
 é.-e(çemen-pāk é.) 152^a/06
 é.-e(dermān é.) 161^a/11, 161^b/02
 é.-e(luṭf u maḥabbet é.) 151^b/06
 é.-e(nāz é.) 151^b/06
 é.-e(özin ḥāk é.) 152^a/06
 é.-e(taraş é.) 150^b/12
 é.-e(terk é.) 149^a/08
 é.-ebilmez('arbede é.) 149^a/07
 é.-elim('arz é.) 154^b/03
 é.-elim(şabr é.) 164^b/01
 é.-em 154^b/13
 é.-em(ikrār é.) 154^b/12
 é.-en 148^b/03, 148^b/06, 148^b/09,
 148^b/09, 152^a/07
 é.-en('ār é.) 152^a/07
 é.-en(āsān é.) 155^a/12
 é.-en(bī-'ār é.) 159^a/05
 é.-en(bī-dār é.) 159^a/06
 é.-en(bīmār é.) 148^b/06, 159^a/08
 é.-en(efgār é.) 148^b/02
 é.-en(giriftār é.) 159^a/07
 é.-en(giryān é.) 148^b/05, 152^b/10
 é.-en(günün zār é.) 159^a/08
 é.-en(ḡam-ḡīn é.) 148^a/13
 é.-en(ḥāk-ile yeksān é.) 148^b/07
 é.-en(ḥilāf) 164^a/12
 é.-en(ḡabūl é.) 148^b/05
 é.-en(ḡan é.) 148^b/04
 é.-en(luṭf hem iḥsān é.) 155^a/12
 é.-en(mecrūḥ u zār é.) 148^b/04
 é.-en(nā-tüvān u ḡaste bīmār é.)
 159^a/05
 é.-en(nem-ḡīn é.) 148^b/01
 é.-en(teskīn é.) 148^b/02, 148^b/02
 é.-en('üryān é.) 148^b/05
 é.-en(vīrān é.) 148^b/07
 é.-en(yüregimi biryān é.) 148^b/04,
 152^b/11
 é.-en(zār é.) 159^a/04
 é.-en(zindān é.) 148^b/08
 é.-er 161^b/05, 166^a/05, 166^b/02,
 166^b/02
 é.-er(āh u zār) 164^b/10
 é.-er(dād-é.) 156^b/10
 é.-er(efḡān é.) 150^a/13
 é.-er(endīṣī é.) 152^a/01
 é.-er(feryād é.) 156^b/10, 161^a/08
 é.-er(ḡayr é.) 151^a/04
 é.-er(pervāz é.) 160^a/13
 é.-er(ser-nigūn) 167^b/02
 é.-er(ṭa'ne é.) 150^a/05
 é.-erdi(āh é.) 148^a/06
 é.-erdi(āh u zār) 165^b/13
 é.-erdi(dād ét-) 147^b/06
 é.-erdi(ḡeşṭ é.) 156^b/13
 é.-erdi(nāle é.) 160^b/06
 é.-erdi(niyāz) 159^a/11
 é.-erdi(raḡm é.) 153^b/10
 é.-erdi(zār é.) 165^a/04
 é.-erem('arz é.) 150^b/05
 é.-erem(ceng é.) 155^a/05

é.-erem(zār é.) 152^b/07, 159^b/04
 é.-ersen(āh u zār é.) 166^a/07
 é.-ersen(ḥayr é.) 151^a/05
 é.-esen(terk é.) 166^b/01
 é.-eyem 155^b/02, 155^b/02
 é.-eyem(āzād é.) 155^b/02
 é.-eyem(dād é.) 159^a/08
 é.-eyem(eliñden dād é.) 160^a/03
 é.-eyem(hem-dem) 153^a/10
 é.-eyem(ḥiyānet é.) 164^a/11
 é.-eyem(kār-ı bī-diyānet é.) 164^a/12
 é.-eyem(şād é.) 155^b/01
 é.-eyem(tedbīr é.) 158^b/10
 é.-eyem(terk é.) 148^a/11
 é.-iñ 154^a/05
 é.-me(helāk é.) 148^a/05
 é.-me(luṭfiñi kem é.) 147^b/11
 é.-me(zāyi é.) 164^a/01
 é.-medi(āh é.) 163^b/10
 é.-medi(terk) 158^a/07
 é.-medi(terk é.) 157^b/03
 é.-mediñ(hümān) 161^b/08
 é.-mediñ(tedbīr é.) 163^a/13
 é.-mediñ(terk é.) 163^a/13
 é.-mek(tedbīrin é.) 159^a/05
 é.-memişdi(kār ü bār) 151^b/13
 é.-men(terkin é.) 164^b/04
 é.-meseñ(zebūn) 167^b/01
 é.-mesün(maḥrūm é.) 148^a/04
 é.-meye(ṭa‘ne é.) 148^a/11
 é.-mezem(hem-rāh é.) 149^a/13
 é.-mezem(terk é.) 163^b/08
 é.-mezin 164^a/10
 é.-mezin(yérimi nār é.) 164^a/10
 é.-mişem(ḥurbān é. cānımı) 163^b/02
 é.-se(ḥayr é.) 150^b/11
 é.-sin(ḥalāş é.) 150^a/10

é.-sün(şādmān é.) 150^a/09
 é.-üb(āh é.) 162^b/04
 é.-üb(āh ilen feryād é.) 165^a/04
 é.-üb(āh u zār é.) 155^b/11
 é.-üb(āh u zār u vāy é.) 163^a/03
 é.-üb(dād ile bī-dād é.) 165^a/05
 é.-üb(efgān é.) 165^a/10
 é.-üb(feryād é.) 165^b/02
 é.-üb(giryān é.) 165^a/10
 é.-üb(luṭf é.) 151^b/06
 é.-üb(şabr é.) 163^b/10
 é.-üb(terk é.) 163^a/13
 é.-übdür 150^b/06
 é.-übdür(‘āciz ü hem-dil-figār é.)
 149^a/11
 é.-übdür(ser-mest ü ḥarāb é.)
 149^a/01
 é.-üben(iḥsān é.) 151^b/01
 é.-übsen 160^a/01
 é.-üp(ceng é.) 155^a/04
 é.-üp(feryād é.) 156^a/11, 162^b/04
 é.-üp(ḥayr é.) 151^a/03
 é.-üp(luṭf é.) 164^a/03
 é.-üp(secde é.) 152^b/03
 é.-üp(seyr é. geldi) 150^b/13
 é.-üp(terk é.) 152^a/05

ev ev.

e.+im 150^b/02
 e.+ime 157^a/10
 e.+in 153^b/05
 e.+ine 149^b/05, 150^b/13

evkāt<Ar. vakitler.

e. 160^b/03

éy hey, seslenme ünlemi.

é. 147^b/05, 147^b/06, 147^b/08,
 147^b/09, 147^b/12, 148^a/01, 148^a/05,
 148^a/08, 148^b/04, 149^b/07, 149^b/07,

149^b/09, 149^b/12, 149^b/13, 150^a/03,
 150^a/06, 150^a/08, 150^a/08, 150^a/11,
 150^b/01, 150^b/02, 150^b/08, 151^a/02,
 151^a/05, 151^a/13, 152^b/05, 152^b/05,
 153^b/02, 153^b/06, 153^b/08, 153^b/08,
 153^b/11, 154^a/02, 154^a/12, 154^a/13,
 154^b/03, 154^b/04, 154^b/05, 154^b/09,
 155^a/10, 155^a/13, 155^a/13, 155^a/13,
 156^a/05, 156^a/12, 156^a/13, 157^a/01,
 157^a/03, 157^a/04, 157^a/06, 157^a/10,
 157^b/05, 157^b/08, 158^a/04, 158^a/12,
 158^b/07, 158^b/07, 158^b/10, 159^a/05,
 159^a/08, 159^a/12, 159^b/01, 159^b/08,
 160^a/11, 160^b/13, 161^a/01, 161^a/04,
 161^b/03, 161^b/07, 161^b/09, 161^b/10,
 162^a/03, 162^a/03, 162^a/05, 162^a/05,
 162^a/06, 162^a/08, 162^a/09, 162^a/10,
 162^a/13, 162^b/04, 162^b/05, 162^b/08,
 162^b/10, 162^b/13, 163^a/07, 163^a/09,
 163^a/10, 163^b/01, 164^a/01, 164^a/02,
 164^a/03, 164^a/06, 164^a/08, 164^a/10,
 164^a/13, 164^b/01, 164^b/01, 164^b/04,
 164^b/05, 164^b/09, 164^b/11, 165^a/08,
 165^a/10, 165^b/06, 166^a/04, 166^a/12,
 166^b/06, 166^b/07, 166^b/08, 167^a/09,
 167^b/01

*é.-ā behey. 148^a/11, 149^b/08,
 152^a/01, 159^a/12, 159^b/03, 159^b/04,
 160^a/06, 163^a/08, 164^a/02, 165^b/02

eyit- söylemek, demek.

e.-er(eyder) 148^a/08, 148^a/11,
 148^b/13, 149^a/07, 151^b/05, 152^b/05,
 154^a/02, 154^a/11, 154^b/09, 155^b/01,
 157^a/11, 158^b/10, 159^b/03, 161^a/01,
 161^a/06, 161^a/09, 161^b/07, 161^b/13,
 161^b/13, 162^b/01, 163^a/07, 163^a/12,
 163^a/12, 163^b/01, 163^b/03, 163^b/04,

163^b/04, 163^b/04, 163^b/05, 163^b/05,
 163^b/06, 163^b/08, 163^b/08, 164^a/02,
 164^b/04, 166^a/06, 166^a/08
 e.-er 149^b/13, 157^a/06

éyle- eylemek, etmek.

é.-(dermān é.) 148^a/01
 é.-(ḥalāṣ é.) 158^a/12
 é.-(ḥāṣıl é.) 164^a/01
 é.-(ḥelāl é.) 163^a/08
 é.-(ḳabūl é.) 148^a/08
 é.-(luṭf é.) 153^b/04
 é.-(maḥrem é.) 165^b/09
 é.-(raḥm é.) 161^a/04
 é.-(vāṣıl é.) 165^b/09
 é.-di(āh u efgān é.) 157^b/13
 é.-di(āh u feryād é.) 149^b/04
 é.-di(āzād) 157^b/02
 é.-di(bağrımı püryān) 164^b/11
 é.-di(bu dünyādan sefer) 158^a/05
 é.-di(cānıma kār é.) 165^a/03
 é.-di(çarḫ būrcından gürüb) 165^a/07
 é.-di(cūş é.) 162^b/04
 é.-di(dād é.) 161^a/11
 é.-di(dād u bī-dād é.) 149^b/04,
 166^a/03
 é.-di(düşnām é.) 151^a/09
 é.-di(düşvār é.) 160^b/09
 é.-di(encām é.) 151^a/09
 é.-di(efgān) 159^b/06
 é.-di(ferāmūş é.) 156^a/09
 é.-di(feryād é.) 161^a/12, 166^a/03
 é.-di(göz yaşım deryā olub cūş é.)
 150^b/10
 é.-di(ḥikāyet é.) 148^b/03
 é.-di(ḥimāyet é.) 151^b/13
 é.-di('ināyet é.) 151^b/13

é.-di(ķanlu yaşın gözden revān)
 165^b/10
 é.-di(ķaşd é.) 164^b/12
 é.-di(maḥzūn-ı bīmār é.) 156^a/01
 é.-di(mecrūḥ u hem-cevr é.)
 164^b/13
 é.-di(medhūş é.) 155^b/13
 é.-di(medḥ é.) 149^b/06
 é.-di(nāle vü feryād u giryān é.)
 158^a/01
 é.-di(nevāhat é.) 153^a/13
 é.-di(nūş é.) 150^b/10, 155^b/13,
 156^a/10
 é.-di(özünü ḥāk-ile hem-vār é.)
 165^a/09
 é.-di(şikāyet é.) 148^b/03
 é.-di(ta‘dīd-i cān) 167^a/02
 é.-di(taḥrīr é.) 166^b/04
 é.-di(tefsīr é.) 166^b/04
 é.-di(tuş é.) 162^b/04
 é.-di(yaş) 166^b/11
 é.-di(yüz nāle vü zār-ı fiğān)
 158^b/06
 é.-di(zār é.) 160^b/09, 165^a/08
 é.-di(zār u efgān é.) 156^a/02
 é.-dim(cān terk é.) 149^b/02
 é.-dim(cānıma berk é.) 149^b/03
 é.-dim(itmām é.) 167^b/04
 é.-dim(nām é.) 167^b/05
 é.-diñ(‘ālemlere rüsvā) 159^b/13
 é.-diñ(āzād é.) 150^a/10
 é.-diñ(bī-çāre) 160^a/01
 é.-diñ(dād u bīdād é.) 166^a/06
 é.-diñ(dil-efgār é.) 157^b/12
 é.-diñ(endūhı füzūn) 165^a/11
 é.-diñ(feryād é.) 166^a/06
 é.-diñ(özün terk é.) 148^a/10

é.-diñ(peydā) 159^b/12
 é.-diñ(şād é.) 150^a/08
 é.-diñ(zār é.) 157^b/12
 é.-diñ(zārıncı) 165^a/13
 é.-gil 158^a/13
 é.-gil(‘afv é.) 158^b/02
 é.-gil(beyānın é.) 163^a/12
 é.-gil(cehd-i birlik) 167^a/09,
 167^a/09
 é.-gil(dirlik é.) 167^a/10
 é.-gil(ķadem é.) 149^a/06
 é.-gil(ma‘lūm é.) 153^a/05, 157^b/08,
 166^a/06
 é.-gil(minnet é.) 158^a/13
 é.-mağ(baḥş é.) 149^a/09
 é.-me(‘ār é.) 151^b/05
 é.-me(maḥrūm) 164^b/09
 é.-me(özge diyār) 149^a/11
 é.-me(zār é.) 149^a/11
 é.-mez(ferāmūş é.) 156^b/05
 é.-mez(ḥandān é.) 166^a/05
 é.-mez(ḥimāyet é.) 151^b/03,
 160^b/09
 é.-mez(‘ināyet é.) 160^b/08
 é.-mez(kār é.) 166^a/11
 é.-mez(luṭf u ‘ināyet é.) 151^b/03
 é.-mez(sözün gūş é.) 156^b/06
 é.-mez(tīmār é.) 166^a/04
 é.-mez(zār é.) 166^a/11
 é.-miş(ķayd) 157^a/01
 é.-ñiz(ma‘lūm é.) 154^a/12
 é.-r(seyr é.) 159^a/10
 é.-rem(āzād é.) 162^a/12
 é.-rem(şād é.) 162^a/12
 é.-sem(feryād é.) 148^a/03
 é.-yem(āzād é.) 153^a/11
 é.-yem(ḥikāyet é.) 165^a/06

é.-yem(ḳayd é.) 157^a/08
 é.-yem(şayd é.) 157^a/07
 é.-yem(şād é.) 153^a/11
 é.-yen(ḥaste bīmār é.) 148^a/13
 é.-yen(zār é.) 148^a/13
 é.-yüb(dād u bī-dād é.) 156^b/07
 é.-yüb(zār u giryān é.) 156^b/07
 é.-yübdür 165^a/01
 é.-yübdür(ḥānmāndan derbeder é.)
 149^a/10
eylece öylece.
 e. 147^b/03
eyyām<Ar. günler.
 e. 160^a/12
*e.-ı hecr ayrılık günleri. 160^a/12,
 160^b/03
*e. kār ol- günü kârlı geçmek.
 (***eyyām ola**<**heyamola**: gemicilerin
 denize açılırken söyledikleri ve
 güzel, bereketli günler geçmesi
 dileğini ifade eden bir söz.) 155^a/08
 e.+(şöhre-i āfāk-ı e.) 150^a/04
 e.+(şöhre-i e.) 155^a/02
 e.+a(zār-ı e.) 164^b/01
 e.+ı(vaḳt-i e. tārik ol-) 156^a/01
*e.+ını hoş keçür- günlerini hoş
 geçirmek, hayatını yaşamak.
 149^a/12
 e.+ıñı 164^a/01
ez<Far. /+dAn/ eki.
 e.+(der-firāk-ı e.-ḥabīb ü dōstān)
 152^b/09
*e.-pā düş-<Far. [**“ez-pā**
 efgen”den deyiminin yarı
 tercümesi] “elden ayaktan düşmek”
 anlamında bir deyim. 158^a/01

*e.-bāb-ı melāl üzüntü konusundan.
 165^a/06
*e.-berāy-ı diden-i Gülşā Gülşānın
 gözleri yüzünden. 160^a/01
*e.-dest elden. 147^b/10
*e.-dest-i ḥazān hazān elinden.
 147^b/06
*e.-dest-i ‘ışk aşk elinden, aşk
 yüzünden. 159^b/06
*e.-du‘ā duadan. 154^a/06
*e.-ezel ezelden. 152^b/12
*e.-firāk ayrılıktan. 163^a/04,
 163^a/04, 164^a/04
e.-ḡulām köleden. 157^a/06
*e.-ḥadd haddinden, sınırdan.
 152^b/04
*e.-kūy-ı şanem sevgilinin
 bulunduğu yerden. 153^b/08
*e.-kazā kazāra, tesadüfen. 156^b/13
*e.-mā’ül-memāt ölüm suyundan.
 158^a/04
*e.-men benden. 157^a/02
*e.-nīk ü bed iyi ve kötüden.
 152^a/08
*e.-siz sizden. 157^a/03
*e.-sūz-ı nār Cehennem ateşinden.
 158^a/12
*e.-taḳdīr-i Ḥayy u kār-sāz işleri
 ayarlayan ve diri olan Allah’ın
 işinden. 152^a/13
 → **zi**

Ez-Nesīm<Far.-Ar. Mecnûnun babasının
 adı.
 e. 157^b/11
ezel<Ar. başlangıcı olmayan geçmiş
 zaman, öncesiz.
 e. 148^b/08

e.+(ez-e.) 152^b/12

*e.+den tā ebed ezelden ebede.

164^a/07

F

fahr<Ar. övünme, kıvanç, ululuk, ün, erdem.

*f.-ı cihān dünyanın kıvancı.

154^b/05

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilāt<Ar. aruzda bir vezin; mesnevi vezni.

f. 167^b/12

fakīr<Ar. zavallı.

f. 152^b/05, 159^b/09, 162^a/10

*f. u ḥaste yaralı ve zavallı. 157^b/03

*f. ü bī-ḳarār şaşırmış ve zavallı.

167^a/04

*f. ü derbeder başıboş ve zavallı.

159^a/03

*f. ü nā-tüvān güçsüz ve zavallı.

165^b/09

f.+iñ 162^b/13

fām<Far. renk.

f.+(la'1-i f.) 148^a/06, 159^b/08,

164^a/13

fāriğ<Ar. vazgeçen.

f. 152^a/08, 153^a/10

fark<Ar. ayırma, ayırt etme.

*f. ét- ayırmak, seçmek, farklı

kılmak. 158^a/09

faşīh<Ar. açık, seçik, sarıh; akıcı.

f.+(hikāyet-i f.) 152^a/10

faşl<Ar. I.bölüm, bāb.

f. 167^b/13

II.mevsim.

*f.-ı bahār bahar mevsimi. 148^b/08

*f.-ı ḥarīr yaz mevsimi. 162^b/09

fazl<Ar. iyilik.

*f. kıl- iyilikte bulunmak,

lûtfetmek. 1167^b/04

fedā<Ar. uğruna verme, kurban.

f. 163^b/02

f.+(cānım f. ol-) 163^a/09

f.+(yolıña cānım f.) 163^b/01

f.+(yolıña f.) 159^b/02

f.+(yoluña f. cānım) 160^a/08

feh̄m<Ar. anlayış, sezgi.

*f. ü idrāk algı ve sezgi. 148^b/11

f.+i('aql u f.) 155^b/13

felek<Ar. I.gökyüzü.

f.+(ditrer nüh f.) 148^a/03

f.+(nüh f.) 156^b/09

f.+in(nüh f.) 161^b/07

II.kader.

f. 165^b/05, 165^b/06

ferāmūş<Far. unutma.

*f. éyle- unutmak. 156^a/09

*f. éyleme- unutmamak. 156^b/05

Ferhād<Far. Ferhat ile Şirin adlı hikâyenin

erkek kahramanının adı.

f.+(mişl-i F.) 155^b/11

f.+(nāle-i F. kııl-) 153^b/09

fermān<Far. buyruk, emir.

f.+ına 154^b/12

f.+ıña 163^b/01

ferş<Ar. döşeme, yaygı, yer.

f.+(arş u f.) 164^a/11

feryād<Far. yardım istemek veya şikayet

etmek için çıkarılan yüksek ses.

f.+(āh ilen f. ét-) 165^a/04

f.+(āh u f.) 156^a/12

- f.+(āh u f. éyle-) 149^b/04
 f.+(āh-ıla f. kıl-) 163^a/04
*f. éyle- isyân edip bağırarak.
 148^a/03, 161^a/12, 166^a/03, 166^a/06
*f. ét- çılgılık atmak, bağırarak.
 156^b/10, 156^a/11, 161^a/08, 162^b/04,
 165^b/02
 f.+(kıldı f. āh u nevhā-zār) 166^b/11
 f.+(nāle vü f. hem giryān ét-)
 165^a/10
 f.+(nāle vü f. u giryān éyle-)
 158^a/01
feşān<Far. saçan.
 f.+(dürr-f.) 153^b/02
fettān<Ar. fitne ve fesada teşvik eden,
 cazibeli, çekici, ayartan, baştan
 çıkarıcı.
 f. 164^a/09
fiğān<Far. acı ile bağırma, inleme.
 f.+(bā-nāle vü āh u f.) 160^b/06
 f.+(hem-f. kıl-) 159^a/04
*f. kılma- inlememek. 157^b/06
 f.+(yüz nāle vü zār-ı f. éyle-)
 158^b/06
 f.+(zār u f.) 159^b/04
figār<Far. yara.
 f. 159^a/02
 f.+(‘āciz ü hem-dil-f. ét-) 149^a/11
*f. bol- yaralanmak. 159^b/10
 f.+(dil-f.) 148^a/09, 158^b/06
 f.+(zār u dil-f. olma-) 165^b/07
fıkr<Ar. düşünce, fikir.
*f. içinde kal- düşünceye dalmak.
 156^a/09
*f. kıl- düşünmek. 150^b/11
fırāğ<Ar. [<firāk] ayrılık.
 f. 162^a/06

→ **firāk**

firāk<Ar. ayrılık.

- f. 153^b/13, 153^b/13, 155^b/01,
 159^b/11, 159^b/12, 159^b/12, 159^b/13,
 160^a/01, 160^a/02, 160^a/02, 160^a/03,
 160^a/03, 160^a/03, 161^b/11
 f.+(āb-ı f.) 159^b/11
 f.+(der-bāb-ı f.) 159^b/10
 f.+(dird ü f. cānına yüz dut-)
 149^b/05
 f.+(der-f.-ı ān-ḥabīb-i nāzenīn)
 156^b/08
 f.+(der-f.-ı ez-ḥabīb ü dōstān)
 152^b/09
 f.+(ez-f.) 163^a/04, 163^a/04, 164^a/04
 f.+(ḥār-ı f.) 155^b/01
 f.+(ḥasret-i sūz-ı f.) 165^a/02
 f.+(nām-ı f.) 165^a/02
 f.+(rūz-ı f.) 165^a/02
 f.+(şām-ı f.) 165^a/03
 f.+(ter-beter-i f.) 165^a/03
 f.+(tīr-i f.) 165^a/03
 f.+ı 161^a/09, 165^b/08
 f.+ıdır 152^b/10
 f.+ından 152^b/07
 f.+ıñ 162^a/05
 f.+ıñ(yār-ı f.) 150^b/06
 f.+ıñda 159^b/09
 f.+ıñdan 150^a/12, 159^b/10
 f.+uñ 163^a/09

→ **firāğ**

firāz<Far. yüksek, yüce, yukarı.

- f.+(ser-f.) 152^a/13

fırīb<Far. aldatan.

- f.+(der-hevā-yi ‘ind-ḥabīb-i dil-f.)
 155^b/12
 f.+(dil-f.) 147^b/06

f.+imden(ḥüsn-i mäh-ı dil-f.)

152^b/06

fūrkat<Ar. ayrılık, ayrılış.

f. 151^a/03, 152^b/12, 155^a/13,

156^a/02, 156^a/03, 156^b/11

f.+iñ 150^b/04, 162^a/08, 164^b/11,

164^b/11, 164^b/12, 164^b/13, 164^b/13,

165^a/01

f.+iñden 147^b/11, 148^a/01, 150^a/12,

150^b/03, 161^b/12, 163^a/02, 166^a/12

füzün<Far. [<fezün] fazla, çok.

f. 152^b/04

f.+(endühı f. éyle-) 165^a/11

G

gāfil<Ar. durumdan habersiz, ileri

görüşsüz, dikkatsiz, gaflet içinde.

*g. olma- habersiz olmamak,

haberdar olmak. 161^b/04, 162^a/10

g.+sen 161^b/03

g.+señ 161^b/03

gāh<Far. yer bildiren edat.

g.+(ḥükümet-i dest-g.) 152^a/11

g.+ı(kıble-g.) 150^a/01

gālib<Ar. üstün gelen, ağır basan.

g.+(gam g. ol-) 157^b/05

gam<Ar. dert, keder.

g. 158^a/04, 160^a/03, 163^a/11,

166^a/04, 166^b/01

g.+(cānıma yüz derd ü g. şal-)

153^b/11

g.+(cānına āh u zār u g. şal-)

147^b/07

g.+(cānına derd ü g. yüz dut-)

156^b/06

*g. çek- dert çekmek. 158^a/10

*g. çekme- dert etmemek. 155^b/03,

165^b/04, 166^a/13

*g. değil dert değil. 166^a/13

g.+(derd ü g.) 166^b/09

g.+(derd ü g. u hecre) 162^a/07

*g. gālib ol- keder basmak. 157^b/05

*g. yéme- üzülmemek. 150^a/12,

162^b/01

*g.-gīn üzgün, gamlı. 155^a/03

*g.-gīn ét- üzmek, kederlendirmek.

148^a/13

*g.-ḥāne dert evi, üzüntü evi, dertli

gönül. 148^a/10

*g.-ḥ^vār dert ortağı. 160^b/05,

161^a/02, 162^b/04, 166^a/04, 167^a/03

*g.-ḥ^vār nāme dert ortağı mektup.

150^a/07

*g.-ḥ^vār ol- dert ortağı olmak.

151^b/05

g.+(hem-refīk ü mūnis ü g.-ḥ^vār)

165^b/11

g.+(könlüme endüh-ı g. şal-)

153^b/13

g.+(nār-ı g.) 147^b/07

g.+da 148^b/04, 149^a/07, 151^a/11,

159^a/03, 161^a/07, 161^a/08, 162^a/10,

162^b/13

g.+da(şubḥ-ı g.) 165^a/03

g.+dan 150^a/10, 151^b/13, 153^a/11,

155^b/02, 156^b/10, 160^b/09, 166^a/13

g.+dan(kāmeti g. dü-tā ol-) 158^a/01

g.+dır(yüz belā vü derd ü g.)

160^b/01

g.+ım.(derd ü endüh-ı g.) 154^a/01

ğ.+ıñ 147^b/12
 ğ.+ıñdan(derd ü-ğ.) 162^a/02
*ğ.+ıñlan yüz il kal- derdiyle
 yıllarca yaşamak. 166^a/12
 ğ.+ıyla 156^b/02
 ğ.+lar 147^b/04
ğamīn<Far. üzgün, acı dolu.
 ğ.+(dil-ğ.) 148^a/07, 158^a/08
 ğ.+(nā-tüvān u dil-ğ. ol-) 156^b/08
Ġanī<Ar. Allah'ın isimlerinden “zengin,
 varlıklı” anlamlarına gelen biri.
 Ġ.+(‘Azīm ü Ġ.) 158^a/11
 Ġ.+(Rabb-ı Ġ.) 149^a/13, 164^a/10
-gār<Far. faillik anlamlı son ek.
 g.+(rūsivā vü perīṣān rūz-g.)
 163^b/11
 g.+(rūz-g.) 165^b/07
ğār<Ar. mağara.
 ğ.+(yār-ı ğ.) 165^b/13
ğark<Ar boğma.
 ğ. 158^a/07
*ğ. bol- boğulmak. 147^b/12,
 160^a/07
*ğ. ét- boğmak. 158^a/09
ğavğā<Far. kavga, dövüşme, çekişme.
 ğ.+dur 149^b/07
 ğ.+sına(köñül ğ.) 160^a/08
ğayğu kaygı, endişe.
 ğ.+dan 149^b/03, 153^b/03, 159^b/02
ğayr<Ar. “olmayan” anlamı verecek
 şekilde kelimeler veya tamlamalar
 oluşturan olumsuzluk edatı.
*ğ.-i vaḥṣī yabani olmayan.
 153^a/03
ğayret<Ar. savunma duygusu.
 ğ.+dir 155^a/06
gazab<Ar. gazap, kızgınlık.

g.+(cānına érsin miñg g.) 154^b/03
géce gece.
 g. 166^b/05, 166^b/08, 166^b/08,
 166^b/09
*g. gündüz gece gündüz, sürekli.
 153^a/10, 153^b/06, 154^a/01, 157^b/06,
 157^b/12, 157^b/13, 159^a/08, 159^b/04,
 161^a/12, 162^b/03, 164^b/08, 167^a/03
*g. ile gündüzün bilme- geceyle
 gündüzünü bilmemek, uyumamak.
 162^b/06
 g.+dir 147^b/08
 g.+ler 153^b/12, 159^a/06
gedā<Far. fakir, yoksul.
 g.+(zār u g.) 157^a/02
géder- çıkarmak, çözmek.
 g.-di(rāḥtını g.) 153^a/12
geh<Far. bazen, arasıra.
 g. 151^b/06, 151^b/06, 152^a/06
gel- I.gelmek.
 g. 147^b/09, 147^b/09, 148^a/11,
 150^b/08, 151^b/03, 153^b/12, 153^b/12,
 158^b/09, 163^b/09
 g.-di 148^a/08, 150^a/07, 152^b/02,
 153^a/09, 155^a/09, 157^a/02, 159^a/10,
 159^b/01, 160^b/07, 161^b/02, 161^b/03,
 163^a/06, 165^b/10, 166^b/12
 g.-di(durdı g.) 158^a/08
 g.-di(kış günü g.) 162^b/09
 g.-di(seyr édüp g.) 150^b/13
 g.-diler 162^b/08
 g.-dim 162^a/09
 g.-diñ 163^a/13
 g.-diñ(hoş g.) 163^a/08
 g.-diñiz 154^a/11
 g.-e 152^a/03, 152^b/01
 g.-esen 152^a/01

g.-gil 163^b/12, 165^a/04
 g.-memeñ 163^a/13
 g.-mez 153^a/03, 158^a/04
 g.-mişem 157^a/07
 g.-ür 150^b/13, 152^b/04
 g.-ürem 162^a/10
 II.“haydi, lütfen, ne olur”
 anlamlarına gelen bir ünlem.
 *g. **ériş** haydi yetiş, yardım et.
 153^b/13, 162^b/04, 166^b/07
 *g. **ecriñg helāl éyle** ne olur, lütfen
 hakkını helal et. 163^a/08
 *g. **kıl** haydi yap. 165^b/07
 *g. **şat** haydi sat. 157^a/11
 *g. **unutma** ne olur unutma. 164^a/08
 *g. **-di ériş-** yardım etmek, gelip
 yetişmek. 159^a/13
 III.payına düşmek.
 g.-übdür(şanıma) 152^b/12
ger<Far. eğer.
 g. 148^b/11, 149^b/06, 149^b/10,
 151^a/09, 151^b/07, 152^a/01, 154^a/07,
 155^a/03, 162^a/13, 162^b/13, 164^a/13,
 165^a/02, 166^a/08, 166^a/12, 167^b/01,
 167^b/02
gerçek doğru, dürüst, hakiki, kesin, gerçek.
 g. 158^b/08
 g.+dir(bir nefes g.) 156^a/12
gerçi<Far. her ne kadar.
 g. 162^a/11
gerdān<Far. dönen.
 g.+ıma(cān-ı ser-g.) 153^a/01
gerek I.olmalı.
 g. 151^b/05, 151^b/05, 152^a/08,
 167^a/11, 167^a/11
 II.lazım.
 g. 152^a/09

g.+dir 154^a/07
géri geri, yine, tekrar, bir daha.
 g. 156^b/02
 → **gérü**
gérü geri, yine, tekrar, bir daha.
 *g. **gét-** tekrar dönmek, geri
 dönmek. 156^a/12
 *g. **söyle-** tekrar söylemek,
 yanıtlamak. 157^a/11
 → **géri**
geşt<Far. gezme, dolaşma.
 *g. **ét-** gezmek, dolaşmak. 156^b/13
 g.+e 161^b/01
gét- gitmek.
 g.-di 149^b/05, 150^a/07, 154^a/09,
 156^b/03, 158^a/05, 160^b/11, 162^b/09,
 165^b/03, 166^b/12
 g.-di(elden) 155^b/13, 156^a/01
 g.-di(endüh-ı melāl) 150^a/08
 g.-di(neñg ü nāmım) 162^a/04
 g.-diler 154^a/09, 155^a/07
 g.-diler(gérü g.) 156^a/12
 g.-e 163^b/06
 g.-elden 163^a/07
 g.-eli 163^a/12
 g.-er(durdı g.) 163^a/03
 g.-er 162^b/07
 g.-er(yüz dutdı g.) 157^b/07
 g.-erem(karşusına g.) 155^a/06
 g.-erler 163^b/10
 g.-ersen 157^b/08
 g.-esen 166^b/01
 g.-eyem 148^a/12
 g.-medi(koyuban g.) 157^b/02
 g.-megil 163^b/07
 g.-mezem 163^b/08
 g.-sün(koy g.) 157^a/05

- g.-üp(revān g.) 151^b/08
getür- getirmek.
 g. 155^a/13, 156^a/04
 g.-di(varuban g.) 156^a/08
 g.-er(yüziñe çirk g.) 156^b/01
 g.-eyem 154^a/02
géy- giymek.
 g.-di 153^a/13
gez- gezmek, dolaşmak.
 g.-er 161^b/01
 g.-ersen(né g.) 161^b/02
ğılmān<Ar. bıyığı çıkmamış delikanlılar,
 yeni yetmeler.
 ğ. 161^b/09
gibi gibi, benzetme edatı.
 g. 148^b/06, 154^a/08
 g.+(hümānānī g. hırkasın del-) 162^b/05
 g.+dir 159^a/06
 → **bigi, kimi**
-ğīn<Far. /II/ anlamı veren bir yapım eki.
 g.+(ğam-g.) 155^a/03
 g.+(ğam-g. et-) 148^a/13
 g.+(nem-g. et-) 148^b/01
-ğīr<Far. “tutan” anlamıyla birleşik
 biçimler oluşturur.
 g.+(dest-g.) 164^b/09
 g.+(dest-g. ol-) 149^a/08
 g.+im-durur(dest-g.) 149^a/07
gir- girmek, dahil olmak.
 g.-men 160^b/01
girdār<Far. davranış, iş.
 g.+ını 162^a/11
giriṭār<Far. esir, tutkun.
 ***g. ét-** esir etmek. 159^a/07
giryān<Far. ağlayan.
 g. 156^b/11
 g.+(dīde-i g.) 156^b/04
 ***g. ét-** ağlatmak. 148^b/05, 152^b/10
 g.+(nāle vü feryād hem g. ét-) 165^a/10
 g.+(nāle vü feryād u g. éyle-) 158^a/01
 g.+(zār u g. éyle-) 156^b/07
 g.+(zār u g. ol-) 147^b/11
 g.+durur 150^a/12, 163^a/02
 g.+ım(zār u g.) 164^a/07
 g.+san 166^a/08
giryē<Far. ağlama, gözyaşı.
 ***g.-zār** ağlama yeri. 160^b/06
gizli gizli.
 ***g. rāz** giz, sır. 163^a/02
 → **gizlū**
gizlū gizli.
 ***g. rāz** giz, sır. 159^b/12
 → **gizli**
gonçe<Far. tomurcuk, açılmamış çiçek,
 gonca.
 g.+ler(bağda g. bit-) 161^b/01
gönder- göndermek.
 g.-di 154^a/05
 g.-ibdir 147^b/03, 154^b/04
 g.-üpdür 154^a/06
gör- görmek.
 g. 147^b/09, 152^a/05, 160^b/07,
 162^b/07
 g.-di 150^b/13, 151^a/01, 151^a/08,
 151^a/12, 151^a/13, 151^b/10, 152^b/01,
 152^b/04, 155^b/09, 156^b/13, 159^b/01,
 163^a/04, 163^a/11, 166^a/01, 166^a/02,
 166^b/12, 167^a/01
 g.-di-ki 149^b/03
 g.-di-kim 158^a/02, 159^a/13
 g.-dim 162^b/10, 164^a/11

g.-e 151^b/09
 g.-em 162^a/06
 g.-en 166^b/06
*g.-ey-kim dikkat et, iyi bak.
 155^b/03
 g.-eydi 153^b/01
 g.-eyem 162^a/11
*g.-geçin sâ'atde gördüğüm anda.
 162^a/07
 g.-gil 147^b/08, 154^a/10
 g.-inürdi 157^b/10
 g.-mege 161^b/03
 g.-memişdi 153^a/09
 g.-men 152^b/07
 g.-meseydim 165^b/07
 g.-mez 147^b/08, 151^a/10, 151^a/11,
 151^b/08, 151^b/09
 g.-mezem(lâyık g.) 154^b/07
 g.-mezem(vaşlın g.) 165^b/12,
 165^b/13
 g.-ünceñiz 155^a/07
 g.-üñ 156^a/09, 166^a/04
götür- Lortadan kaldırmak, bertaraf etmek.
 g.-(aradan g.) 165^b/08
 g.-(başını yérden g.) 152^b/02
 g.-eydi 160^a/12
 g.-eyem(aradan g.) 155^b/03
II.götürmek.
 g.-diler 155^b/08
göz göz.
*g. yaşı gözyaşı. 159^b/11
*g. yaşıım deryā olub cūş éyle-
 gözyaşı sular seller gibi akmak, çok
 ağlamak. 150^b/10
*g. yaşıım tōk- ağlamak. 166^a/03
 g.+den(kanlı yaşıım g. revān éyle-)
 165^b/10

g.+i 147^b/04
 g.+i(kanlı yaşı-ıla iki g. dol-)
 160^a/07
*g.+i kanlı yaşı gözleri kan çanağı,
 çok ağlayan. 161^b/12
*g.+i yaşı gözyaşı. 161^a/10
*g.+i yaşlu gözü yaşlı, üzgün.
 156^b/03
 g.+in 157^b/01
*g.+in yumma- gözünü
 yummamak, uyumamak. 162^b/06
 g.+ine 157^a/05, 157^a/06
 g.+leri 156^b/11, 157^a/05, 163^a/02,
 164^a/09
*g.+leri pūr-hūn gözleri ağlamaktan
 kan dolu. 159^b/07
 g.+lerim 163^a/11, 163^b/06
 g.+lerimiñ 163^b/03
 g.+lerinden 159^b/11, 164^b/06
*g.+lerinden kanlı yaşı aḡ-
 gözlerinden kanlı yaşı dökmek, çok
 ağlamaktan gözleri kan çanağına
 dönmek. 150^b/09, 159^a/02
*g.+lerinden kanlı yaşı revān ol-
 gözlerinden kanlı yaşı akıtmak, çok
 ağlamaktan gözleri kan çanağına
 dönmek. 160^a/04
*g.+lerinden yaşı tōk- gözyaşı
 dökmek. 166^b/10
 g.+leriñ 149^b/09, 162^a/02
*g.+üm cānım gözümün içi, göz
 bebeğim. 164^a/02
*g.+ümiñ yaşı gözyaşıım. 148^b/04
 g.+üñi 148^b/10
gözle- gözlemek.
 g.-r(yoluñı g.) 162^b/10
 g.-rem 153^b/05

g.-rem(yoluñı g.) 162^b/01
 g.-rim(yoluñı g.) 147^b/10
 g.-yen 164^b/02
ġulām<Ar. köle, tutsak, esir.
 ġ. 150^a/01, 159^b/08
 ġ.+(ez-ġ.) 157^a/06
ġün<Far. renk.
 g.+(gül-g.) 150^b/11
ġurūb<Ar. batış, batma.
 ġ.+(çarḥ būrcından ġ. éyle-)
 165^a/07
ġüş<Far. ışıtme, dinleme.
 g.+(sözin g. éyleme-) 156^b/06
ġüçlen- ġüçlenmek, canlanmak.
 g.-miş 159^b/03
ġüftār<Far. söz.
 g. 152^a/07
 g.+ıñ 162^a/12
 g.+ıña 147^b/12
ġül<Far. ġül çiçeġi.
 g. 160^a/10, 166^a/02, 166^a/08,
 166^a/12, 166^b/13, 167^a/02
 g.+(bāġ-ı g.-istān) 149^a/04
*g.-ġün ġül renkli, al. 150^b/11
*g.-i ġandān ġülen çiçek; sevgili.
 147^b/08, 148^a/02, 150^b/01, 153^a/01
*g.-istān ġül bahçesi, ġüllük.
 164^a/04
*g.-zār ġül bahçesi, ġüllük. 162^a/01
 g.+(ġüsn-i g.-istān) 149^a/05
 g.+(rū-yı g.-istān) 148^b/09
 g.+ümsen 164^a/04
ġül- ġülmek.
 g.-di 151^a/13
 g.-e 148^a/10
*g.-e oynıya ġülüp oynasın, vakit
 geçirsin. 156^a/06

ġülşā<Far. [<ġülşāh] “Varaka ile ġülşāh”
 adlı hikayenin kadın kahramanı.
 g.+(ez-berāy-ı diden-i G.) 160^a/01
ġümān<Far. zan, sanma.
 g.+(zann u g. kıılma-) 167^a/04
ġün ġün.
 g. 149^b/08, 150^b/10, 154^a/09,
 159^a/09, 160^b/13, 163^b/10, 165^b/11
 g.+(bir g.) 152^a/13, 156^b/13
*g.-be-ġün ġünden ġüne. 163^a/08,
 163^a/08, 165^a/12, 165^a/12
 g.+(oldı ola iki g.) 163^a/12
 g.+i(kış g. gel-) 162^b/09
*g.-in zār ét- 159^a/08
ġüneḥ<Far. [<ġuneh] suç, kabahat, ġünah.
*g.-kār suçlu, kabahatli, ġünahkār.
 164^a/10
 → **ġünāh**
ġünāh<Far. suç, kabahat, ġünah.
 g.+(bī-g.) 157^a/04
 → **ġüneḥ**
ġündüz ġündüz.
 g.+(gece g.) 153^a/10, 153^b/06,
 154^a/01, 157^b/06, 157^b/12, 157^b/13,
 159^a/08, 159^b/04, 161^a/12, 162^b/03,
 164^b/08, 167^a/03
 g.+im 153^b/12
 g.+in(gece ile g. bilme-) 162^b/06
 g.+üm 147^b/08
ġüzāf<Far. [<ġüzaf] anlamsız, boş, saçma.
 g. 162^a/07
*g. ol- saçma olmak, anlamsız
 olmak. 161^b/13
ġüzel I.ġüzel, hoş.
 g. 162^b/04
 II.ġüzel kadın, hoş kadın.
 g.+ler 164^b/04

H

hā “işte” anlamında bir edat; aha.

h. 162^a/09

ḥabāb<Ar. kabarcıklar.

ḥ.+(mişl-i ḥ.) 158^a/07

haber<Ar. son ve yeni havadis, bilgi.

ḥ. 150^b/07, 156^b/02

*ḥ. vér- haber vermek,

bilgilendirmek. 165^a/07

ḥabīb<Ar. sevgili, dost.

ḥ. 162^a/03

ḥ.+(der-firāk-ı ān-ḥ.-i nāzenīn)

156^b/08

ḥ.+(der-firāk-ı ez-ḥ. ü dōstān)

152^b/09

ḥ.+(der-hevā-yi ’ind-ḥ.-i dil-firīb)

155^b/12

ḥ.+im 150^b/02

ḥ.+imden 152^b/06

ḥācet<Ar. ihtiyaç, gerek.

ḥ.+(né ḥ.) 148^a/03

ḥ.+im 150^a/09

ḥācib<Ar. hacip, kapıcı.

ḥ. 152^b/02

ḥ.+e 152^b/02

ḥaçan ne zaman.

*ḥ. ola ne zaman olacak. 160^a/10

ḥadd<Ar. sınır, derece.

ḥ.+(bī-ḥ.) 157^b/07, 159^b/12, 167^b/07

ḥ.+(bī-ḥ. ü pāyān ol-) 164^b/13

ḥ.+(ez- ḥ.) 152^b/04

*ḥ.+en art- son derece çoğalmak.

154^a/01, 156^b/04, 156^b/06, 162^a/05

ḥadīs<Ar. laf, söz.

ḥ.+in(yār ḥ. söyle-) 154^a/03

ḥ^vāh<Far. I.istek.

ḥ.+(nīk-ḥ.) 156^a/13

ḥ.+(pād-ṣāh-ı dād-ḥ.) 155^a/10

ḥ.+ı 150^a/01

ḥ.+ısan(dil-ḥ.) 163^b/05

II.ister

*ḥ... ḥ^vāh... “ister... ister...” ;

“ha... ha...” anlamında kullanılan

bir bağlaç.

152^a/05, 152^a/05

ḥāk<Far. toprak.

ḥ.+(cism-i ḥ. ü zīr-i-ḥ.) 167^b/09,

167^b/09

ḥ.+(çeşmi ḥ. ol-) 148^b/13

*ḥ.-i pāy ayak tozu. 150^a/02

ḥ.+(özin ḥ. ét-) 152^a/06

ḥ.+den 167^a/06

ḥ.+ile(özünü ḥ.-ile hem-vār éyle-)

165^a/09

*ḥ.+ile yeksān ét- yerle yeksan

etmek, yıkıp dökmek. 148^b/07

ḥakīkat<Ar. gerçek, asıl.

ḥ.+dir 164^b/02

Ḥakīm<Ar. Allah’ın adlarından, “her şeye hükmeden” anlamında.

*Ḥ. ü ‘Azīm ü Bī-bedel güçlü, yüce ve benzersiz (Tanrı). 155^a/13

Ḥakīrī<Ar. asıl adı “Şehabeddin Ahmed”

olan, “Leylâ vü Mecnûn” adlı bu

eserin de sahibi Tebrizli şairin

mahlası.

ḥ. 150^b/03, 153^b/08

ḥ.+niñ 159^a/08

Ḥakk<Ar. I.Allah’ın adlarından.

- H. 149^b/01, 150^a/10, 150^b/01,
158^b/04, 158^b/05, 163^a/11, 167^a/09,
167^a/11, 167^b/02, 167^b/04
*H. te‘ālā Yüce Allah. 158^b/10
H.+a 164^a/11
H.+dan 150^a/09
H.+dır(mest-i H.) 149^a/03
*H.+ı seversen Allah’ını seversen,
Allah aşkına. 166^a/08
H.+ıla 164^a/12
H.+ıñ 164^a/11
*H.+ıñ taqđiri Allah’ın verdiği,
kader. 158^b/04
II.doğru, gerçek.
h. 164^a/08
*h.-şinās doğruyu bilen, hak veren,
haktanır. 153^b/10
III.birine ait olan bir şey, pay.
h.+ı-çün 158^a/11, 158^a/11, 158^a/12,
158^a/13, 158^a/13
h.+ına 157^b/02
Hakkānī<Ar. Hakka uygun, Allah’tan.
h.+dır 149^a/05
hāl<Ar. durum
h.+(āşüfte-h.) 150^a/07, 150^a/13,
165^a/05
h.+(ehl-i h.) 155^a/01
*h.-i merg ölmüş gibi, ölü hâlde,
sekerât hâli, can çekişme durumu.
158^a/07
h.+(şürīde-h.) 151^a/02, 158^b/07
*h.+e şal- hale düşürmek. 152^a/02,
158^a/10
h.+i 161^a/08, 166^a/06
*h.+i nedir durumu nasıl. 161^a/07
h.+ile 153^b/10
h.+im 147^b/09, 150^b/05, 151^b/10
h.+imden 150^b/07, 159^b/05
h.+ime 160^a/08
h.+imi 147^b/08, 160^b/09
*h.+imi aña bil hâlimden anla,
hâlimi bil. 157^a/06
*h.+imi şor- halini hatırını sormak.
164^a/05
h.+in 160^b/08, 162^b/11, 165^a/06
*h.+in şor- halini hatırını sormak.
162^b/13
h.+ine 156^b/09, 156^b/10
h.+iñ 159^b/01
h.+ī 151^b/07
h.+ni 167^b/03
hāl<Far. ben, benek.
h. 150^b/11
hālāş<Ar. kurtulma, kurtuluş.
*h. éyle- kurtarmak. 158^a/12
*h. ét- kurtarmak. 148^b/10, 150^a/10
*h. ol- kurtulmak. 157^a/13, 157^b/04
Hālīk<Ar. Allah’ın adlarından, “yaratan”
anlamında.
*H.-ā hey Yaratıcı. 148^a/04
*H. u Hayy u Kebīr yaratan, diri ve
büyük olan (Tanrı) 164^b/09
H.+ından 167^a/13
H.+ıñ 167^b/06
hālīk<Ar. insanlar, halk.
h. 150^b/12, 151^a/13
h.+a 149^b/12, 151^a/03, 155^a/12,
163^b/11
ham<Far. eğri, eğik, büküm, kıvrım.
h.+(kaddi h. ol-) 158^a/10
hamd<Ar. Tanrı’ya olan şükür duygularını
bildirme.
h. 167^b/07
hamīr<Ar. hamur.

- ***h. ét-** yoğurmak. 148^a/12
 ***h. kıl-** yaratmak. 167^a/06
han han, hakan, kağan, hükümdar.
 h.+ım 160^a/08
h^vān<Far. sofa.
 ***h. -ta'ām** yemek sofrası. 156^a/08
hançaru ne tarafa, ne yana, nereye.
 h. 148^a/12
handān<Far. gülen, sevinçli.
 h.+(gül-i h.) 148^a/02
 h.+durur(gül-i h.) 150^b/01
 ***h. éyleme-** güldürmemek. 166^a/05
 ***h. ol-** gülmek, sevinmek. 151^a/08
 h.+ıma(gül-i h.) 153^a/01
 h.+ımı(gül-i h.) 147^b/08
 h.+san 166^a/07
hāne<Far. ev.
 h.+si(ğam-h.) 148^a/10
hanı hani, nerede.
 h. 155^b/01, 161^a/06
 h.+san 159^a/12, 166^b/06
 → **hanı**
hanı hani, nerede.
 h. 149^a/12
 → **hanı**
hānmān<Far. ev bark.
 h. 152^a/07, 159^a/02
 ***h. terk kıl-** evi barkı terk etmek.
 149^a/02
 h.+dan 153^a/03, 158^b/03, 159^a/07,
 165^a/08
 ***h.+dan derbeder éyle-** evden
 barktan ayrı düşürmek. 149^a/10
 h.+ı 152^b/07
 h.+ımdan 165^a/11
 h.+ında 158^b/09
hār<Far. diken.
 h. 160^a/10
 ***h.-i hecr** ayrılık dikenini. 160^a/09
 ***h.-i firāk** ayrılık dikenini. 155^b/01
h^vār<Far. “yiyen, yiyici” anlamlarıyla
 birleşik biçimler oluşturur.
 h.+(ğam-h.) 167^a/03
 h.+(ğam-h. olan) 151^b/05
 h.+(ğam-h.-nāmesi) 150^a/07
 h.+ım(ğam-h.) 162^b/04
 h.+ıma(ğam-h.) 161^a/02
 h.+ımı(ğam-h.) 166^a/04
 h.+ınıñ(hem-refīk ü mūnis ü ğam-
 h.) 165^b/11
 h.+sız(ğam-h^vārsız) 160^b/05
harāb<Ar. I.yıkık, bozuk.
 h.+(deyr-i h.) 165^b/06
 II.sarhoş.
 h.+(ser-mest ü h. ét-) 149^a/01
harīr<Ar. ateşli, hararetili.
 h.+(faşl-ı h.) 162^b/09
hāş< Ar. [<hāşş] I.özel, has; seçkin.
 ***h. u 'āmm** ileri gelenler ve halk.
 151^a/01, 151^a/03
 II.hükümdara özgü.
 ***h. söyle-** hükümdara yakışan
 şekilde doğru söyle. 155^a/03
hased<Ar. kıskançlık.
 h. 152^a/09
hāşıl<Ar. elde edilen, kazanç.
 ***h. éyle-** elde etmek. 164^a/01
hasne<Ar. güzel, iyi.
 ***h. -i bāy** şehrin iyi insanı. 150^a/08
hasret<Ar. özleyiş, özlem.
 h. 147^b/07, 148^b/07, 156^b/11,
 158^a/03, 158^b/03, 159^a/01, 159^a/09
 h.+(āb-ı h.) 164^b/06
 h.+(yüz biñ derd ü h.) 153^a/07

- *h.-i hicrân elinde** ayrılık hasreti içerisinde. 166^b/05
- *h.-i sūz-ı firāk** ayrılığın yakıcı özlemi. 165^a/02
- h.+i 160^b/09
- h.+ile 150^a/06
- h.+iñ 161^a/10
- h.+iñden 147^b/11, 150^b/04, 152^b/08, 163^a/01
- haste**<Far. hasta, rahatsız.
- *h. bīmār éyle-** hastalandırmak, yaralamak. 148^a/13
- *h. bīmār ol-** hastalanmak, yaralanmak. 159^b/05
- *h. Mecnûn** yaralı Mecnûn. 152^b/03, 154^a/03, 159^b/09, 160^a/06, 160^a/11, 162^b/07
- *h. vü bīmār** hasta ve yaralı. 159^a/01
- *h. vü mahzûn** yaralı ve üzgün. 151^a/07
- *h.-cân** ruhu yaralı. 162^a/13
- *h.-dil** yaralı gönül. 166^b/05
- h.+(mest-mend ü h. vü âvâre) 166^a/01
- h.+(nā-tüvân u h. bīmār ét-) 159^a/05
- h.+den 166^b/06
- h.+dır 161^a/09
- *h.+ler dermānı** hastaların ilacı, dertlerin dermanı. 161^b/06
- h.+niñ(Mecnûn-ı h.) 151^a/11
- h.+ye(dil-h.) 166^a/09
- h.+yi(dil-h.) 165^a/13
- h.+yi(faķır u h.) 157^b/03
- haşem**<Ar. maiyet. h. 155^b/04
- hatt**<Ar. ayva tüyü h. 150^b/11
- havz**<Ar. havuz. h. 159^a/10
- havza**<Ar. açık ve düz deniz kenarı. h. 159^a/10
- hayâl**<Ar. insanın kafasında tasarlayıp canlandırdığı şey, hayâl, düşünce. h.+(ayru h. kıılma-) 157^a/09
- h.+i 165^b/04
- h.+iñ 150^a/13, 162^b/01, 163^b/03
- h.+iñden 161^b/10
- h.+iñe 161^b/11, 161^b/12
- Hayder**<Ar. [<Haydar] Hz. Ali'nin "arslan" anlamına gelen lakabı.
- *H.+i seversen** "Ali'yi seviyorsan" anlamında bir yalvarma deyişi. 162^b/13
- hayl**<Ar. topluluk, grup, süvari grubu. h.+ını 153^a/10, 155^b/05
- haylî**<Ar.+Far. çokça, oldukça, epeyce. h. 155^b/04
- hayr**<Ar. iyilik. ***h. ét-** iyilik yapmak. 150^b/11, 151^a/03, 151^a/04, 151^a/05
- h.+dır 155^a/03
- h.+ına 150^b/12
- hayrân**<Ar. şaşılacak derecede, çok tutkun; aşık. ***h. ol-** tutulmak, aşık olmak. 155^b/10
- h.+durur 150^b/03
- h.+ıdır 161^b/06, 163^b/03
- hayvân**<Ar. I.canlılık, dirilik. h.+dır(selsebîl-i 'ayn-ı h.) 149^b/11
- h.+durur(çeşme-i h.) 150^a/11
- h.+ım(âb-ı h.) 164^a/05
- II.hayvan.

ḥ.+da 154^b/08
 ḥ.+dır 154^b/07
 ḥ.+durur 150^a/11
Ḥayy<Ar. Allah'ın isimlerinden; "diri, canlı" anlamında.
 Ḥ.+(ez-takdīr-i Ḥ. u kār-sāz) 152^a/13
 Ḥ.+(Ḥālīk u Ḥ. u Kebīr) 164^b/09
*Ḥ. u Ḥüdāvend u Qadīm öncesiz, sahip ve diri olan (Tanrı). 157^b/12
*Ḥ. u Kebīr ulu ve diri olan (Tanrı). 155^a/11, 167^a/06
*Ḥ. u Kerīm ü Kirdgār yaratıcı, cömert ve diri olan (Tanrı). 158^a/09, 165^b/11
ḥazān<Far. güz, sonbahar.
 ḥ.+(ez-dest-i ḥ.) 147^b/06
ḥāzır<Ar. huzurda bulunan, gelmiş olan.
*ḥ. ét- hazırlamak. 156^a/05
ḥazīn<Ar. hüznünlü, üzgün.
 ḥ. 151^a/05
 ḥ.+(maḥzūn u ḥ. ol-) 148^a/07
 ḥ.+(Mecnūn-ı ḥ.) 151^a/08, 153^a/13, 158^a/08
 ḥ.+(zār u ḥ.) 159^b/01
 ḥ.+(zār u ḥ. ol-) 153^a/02, 162^a/04
ḥazret<Ar. huzur, kat.
 ḥ.+üñe 147^b/06
hecr<Ar. [<hicr] ayrılık.
 h. 147^b/08, 147^b/13, 148^a/05, 148^a/05, 152^b/12, 159^a/04, 160^a/05, 160^b/10, 163^b/06
 h.+(cām-ı h.) 160^b/01
 h.+(dām-ı h.) 160^a/12
 h.+(derd ü h. elinde) 158^a/10
 h.+(en'ām-ı h.) 160^b/02
 h.+(eyyām-ı h.) 160^a/12, 160^b/03

*h. elinde ayrılık içinde. 161^a/07, 162^a/08

*h. elinde koyma- ayrılık içinde bırakmamak. 153^a/11

*h. elinden ayrılık yüzünden.

160^a/11, 160^b/02

h.+(ḥār-ı h.) 160^a/09

h.+(köñlüme yüz dām-ı h. şal-)

160^b/03

h.+(nām-ı h.) 160^b/01

h.+(nār-ı h.) 160^a/09, 160^a/10

h.+(şām-ı h.) 160^a/13

h.+(zi-h. ü şüret-i 'Azrā) 160^a/02

h.+e(derd ü ğam u h.) 162^a/07

h.+i 153^a/06, 165^b/08

h.+ilen 152^a/09, 153^b/03

h.+inde 151^b/02, 165^b/12

h.+ine 148^b/07

h.+iñ(nār-ı h.) 150^a/12, 150^b/09,

162^a/02

h.+iñle 163^a/13

h.+üñle 163^a/13

helāk<Ar. mahvolma.

*h. étme- mahvetmemek, yok etmemek, öldürmemek. 148^a/05

*h. ol- mahvolmak, yok olmak, ölmek. 155^b/07

ḥelāl<Ar. dince haram olmayan.

ḥ.+(ecriñg ḥ. éyle-) 163^a/08

ḥ.+(ecriñi ḥ. kııl-) 158^b/03

ḥ.+(ecrin ḥ. ol-) 167^b/01

hem<Far. dA, dahi, üstelik ve /+dAş/

anlamlarıyla birleşik biçimler oluşturur.

h. 147^b/10, 148^a/09, 148^a/10,

148^b/06, 148^b/09, 148^b/10, 149^a/01,

149^b/08, 150^a/05, 150^b/03, 151^b/09,

151^b/10, 152^a/11, 152^b/10, 153^b/07,
 154^a/10, 154^b/07, 154^b/12, 155^a/02,
 156^a/10, 156^b/08, 156^b/10, 157^a/10,
 157^b/07, 157^b/12, 158^a/10, 158^b/12,
 159^a/12, 159^a/13, 160^a/02, 160^a/12,
 162^b/02, 163^a/09, 163^b/02, 164^a/04,
 164^a/13, 166^b/03, 167^b/07
 h.+(nāle vü feryād h. giryān ét-)
 165^a/10
 h.+(‘āciz ü h.-dil-figār ét-) 149^a/11
*h.-dem yakın arkadaş, dost.
 154^a/01, 155^b/02, 159^a/02, 161^b/12
*h.-dem dut- dostluk kurmak.
 162^b/03
*h.-dem ét- dost etmek. 153^a/10
*h.-dem ol- dost olmak. 157^b/06,
 164^b/08
*h.-dem olma- dost olmamak.
 148^a/06, 154^a/01
*h.-dem-i me’cūr ortak dost.
 153^b/06
 h.+(endūh ile h.-zār) 166^a/06
*h.-figān kıl- kendi kendine
 mırıldanmak; söylenmek. 159^a/04
 h.+(luṭf h. iḥsān ét-) 155^a/12
 h.+(mecrūḥ u h.-cevr éyle-) 164^b/13
 h.+(özünü ḥāk-ile h.-vār éyle-)
 165^a/09
*h.-pā ayak uyduran arkadaş, yol
 arkadaşı. 160^b/07
*h.-rāh yoldaş, dost. 167^a/04
*h.-rāh étme- dost edinmemek.
 149^a/13
*h.-rāzī ol- sırdaşı olmak; eşi
 olmak. 156^a/06, 163^b/07
*h.-refīk ü mūnis ü ḡam-ḥ^vār dert
 ortağı, can dostu ve yoldaş. 165^b/11

hemān<Far. hemen. çabucak.
 h. 153^a/12, 154^b/03, 157^a/06,
 157^b/10, 167^a/01, 167^b/03
hemīše<Far. her zaman, sürekli.
 h. 154^b/05
hep bütün, tüm, ne varsa.
 h. 164^a/11
her<Far. her.
 h. 147^b/06, 147^b/10, 152^a/04,
 152^a/07, 153^b/10, 158^b/12, 160^b/13,
 161^a/06, 166^b/02, 166^b/02, 167^b/06
*h. biri her biri. 152^a/02, 160^b/06
*h. né kim her ne gibiyse, neye
 benziyorsa; her nasılsa. 150^b/06
*h. zemān her an, sürekli. 153^a/08,
 154^a/03, 159^a/04, 160^b/01, 165^a/10
hergiz<Far. I.asla, hiç, hiç bir zaman,
 katiyen, ömrübillah.
 h. 149^a/09, 156^b/06, 158^a/07,
 162^b/02, 162^b/12
II. bir an.
 h. 149^b/10
ḥesāb<Ar. [<ḥisāb] hesap, plan, düşünce.
 ḥ.+ını(sevgü ḥ. dé-) 162^a/08
hevā<Ar. istek, heves.
 h.+sından 148^a/05
hevā<Ar. I.hava, gök.
 h.+(rū-yı h.) 166^b/05
II. herhangi bir adı olmayan ezgi;
 hava.
 h.+(der-h.-yi ’ind-ḥabīb-i dil-firīb)
 155^b/12
heyc<Ar. çarpışma, vuruşma; savaş.
 h. 155^a/05
hezār<Far. bin sayısı.
 h.+(şad h.) 163^a/05
hezārān<Far. binlerce.

- h.+(şad h.) 150^b/03
- hırāmān**<Far. salınarak yürüme, salına salına.
- h. +ım(serv-i h.) 164^a/03
- hırka**<Ar. hırka.
- h. +sın(hümānānī gibi h. del-) 162^b/05
- hışm**<Far. [<heşm, hışm] öfke, kızgınlık, hışım.
- *h. kıl-** öfkelenmek, sinirlenmek. 155^a/08
- hicā**<Ar. gülünç ve yerilecek (traji-komik) durum.
- h. +nı 155^b/03
- hicrān**<Ar. ayrılık, ayrılık acısı.
- h. 151^a/03, 160^a/02, 160^b/08
- *h. elinde** ayrılık acısı içinde. 159^a/11
- h. +(hasret-i h. elinde) 166^b/05
- h. +(nār-ı hicrān) 160^b/03
- h. +iñ 150^b/08
- h. +iñ-ilen 147^b/08
- hiç**<Far. asla, hiç.
- h. 154^b/08, 156^b/06, 162^b/06
- hikāyet**<Ar. öykü, hikāye.
- h. 161^a/13
- h. +(der-h.) 166^b/04
- *h. éyle-** öykü anlatmak. 148^b/03, 165^a/06
- *h. -i faşih** akıcı hikaye. 152^a/10
- hilāf**<Ar. zıt, karşıt, aykırı.
- h. +(‘ahdiñe h. kıl-) 161^b/08
- *h. ét-** ters düşmek, karşı gelmek. 164^a/12
- h. +(söziñ h. ol-) 162^a/13
- hilāl**<Ar. yeni ay, hilal.
- h. +(māh-ı h.) 165^a/04
- hil’at**<Ar. süslü elbise, kaftan.
- h. 151^b/12
- h. +i 153^a/12
- himāyet**<Ar. koruma, esirgeme, himaye.
- *h. éyle-** kanatları altına almak, kollamak. 151^b/13
- *h. éyleme-** kanatları altına almamak, kollamamak. 151^b/03, 160^b/09
- himmet**<Ar. çaba, gayret.
- *h. dut-** çaba göstermek, gayret etmek. 164^b/05
- hişār**<Ar. kuşatma, sarma.
- *h. kıl-** kuşatmak, sarmak. 155^b/05
- hiṭāb**<Ar. bir veya birden çok kimseye sözlü veya yazılı olarak seslenme.
- h. 167^b/13
- hiyānet**<Ar. hainlik.
- *h. ét-** hainlik etmek, ihanet etmek. 164^a/11
- hiżmet**<Ar. [<hidmet] iş, iş görme, görev.
- h. +e 154^b/04
- hōr**<Ar. aşağılanmış, adi, aşağılık, düşkün.
- h. +(çeşmine h. ol-) 150^a/04
- hoş**<Far. güzel, iyi.
- h. 152^a/10
- *h. degil** iyi değil, rahatsız. 158^a/03
- h. +(eyyāmını h. keçür-) 149^a/12
- *h. geldiñ** hoş geldin. 163^a/08
- h. +dur 164^b/01
- *h. -ter** daha hoş, daha güzel.
- h. +(lebiñ h. -i zi-ğand u nigīn) 162^a/03
- hūb**<Far. güzel, hoş, iyi.
- h. 166^b/02
- h. +(şüret-i h. u melih) 152^a/10
- h. +dır 166^b/02

- h. +lar 161^b/06
 h. +ları 159^a/06
 h. +larıñ 148^b/05
hulķ<Ar. yaratılış, yapı, mizaç.
 *h. u **hūy** huy ve mizaç. 158^a/11
humāl<Ar. yakın dost, arkadaş.
 h. +in 151^b/07
hūn<Ar. kan.
 h. +(dil-i h.) 163^a/05
 h. +(gözleri pūr-h.) 159^b/07
 *h. **dolu kıl**- kan doldurmak.
 165^a/11
 h. +ın(rū-yı h.) 150^a/02
hūr<Ar. hūri, Cennet kızı.
 h. 153^a/10
 *h. -**likā** peri yüzlü. 149^b/08
 *h. -**tek** huri gibi, peri gibi. 162^a/01
 *h. u **šanem** put ve peri kadar güzel.
 164^a/08
 *h. -i **cinān** Cennetlerin güzeli.
 161^b/09
 h. -i(şūret-i h. -i cinān) 147^b/05
 h. +ısan 163^b/04
 → **hūrī**
hūr<Far. güneş.
 *h. -**zād kıl**- doğan güneş etmek.
 153^b/06
hūrī<Ar. hūri, Cennet kızı.
 *h. -**cemāl** huri görünüşlü, cemali
 güzel. 150^b/02
 *h. -**peyker** peri yüzlü, güzel yüzlü.
 164^a/09
 → **hūr**
huşyār<Far. akli başında, ayık.
 *h. -**olma**- akli başında olmamak,
 ayık olmamak. 149^a/03
hūy<Far. tabiat, davranış, huy.
 h. +ı(hulķ u h.) 158^a/11
Hūdā<Far. [<Hodā] Tanrı.
 H. +(bār-ı H.) 154^a/06, 165^b/02
 H. +(behr-i H.) 157^a/05
 H. +(merd-i H.) 157^a/01, 157^b/02
Hūdāvend<Far. [<Hodāvend]
 H. +(Hāyy u H. u Qādīm) 157^b/12
 *H. ü **Kerīm ü Lem-yezel** kalıcı,
 cömert ve sahip olan (Tanrı).
 155^a/13
Hūdāy<Far. Tanrı.
 H. +(der-penāh-ı rahmet-i Bār-ı H.)
 150^a/08
hūkm<Ar. hüküm, emir.
 h. +ine 154^b/12
hūkūmet<Ar. hüküm sürme.
 *h. -i **dest-gāh** varlıklı hüküm
 sürme. 152^a/11
hūmām<Ar. “gayretli, azimli, büyük kral”
 anlamlarına gelen bir seslenme
 kelimesi.
 h. 157^b/05, 162^b/05
hūmān<Far. rakip, sevgilinin aşıklarından
 her biri, talipli.
 *h. **alma**- karşısına almamak,
 değerlendirmemek, ciddiye
 almamak. 162^a/13
 *h. **étme**- aday saymamak, layık
 görmemek, değerlendirmeye
 katmamak. 161^b/08
hūmānānī<Far. tavuskuşları? ankalar?
 balık kartalları?
 *h. **gibi hırkasın del**- Bir kuş
 kastedilerek, o kuşun tüylerini
 yolmasına veya tüy değiştirmesine
 benzetiliyor. Günümüzdeki “anka
 gibi küllerinden doğmak” anlamına

geliyor olmalı. Bununla birlikte burada kastedilen, Tavuskuşu'yla ilgili bir fabl da olabilir. Ayrıca Hz. Yusuf'un yırtılan gömleği dolayısıyla ilahî aşkı temsil etmesi bakımından "hırka"nın tarikatlerde özel bir anlamı olduğu ve bu eserin şairinin de "sûfî yaratılışlı" olduğu düşünülmürse tasavvufî anlamı ön plana çıkacaktır. Bu durumda "hümânânî" bir tarikatin veya bir topluluğunun adı olabilir. 162^b/05 (*Bütün bunlara ek olarak metinde bu kelime, "hemân ânın" yazılmak istenirken sondaki "nun" unutulmuş da yanlışlıkla bu şekilde yazılmış da olabilir. Veya yanlışlıkla yazılan "hemân / hümân" kelimesi, üzeri karalanmadan unutulmuş da olabilir. Çünkü "hemân / hümân" çıkarılınca bu dizedeki vezin de anlam da düzeliyor.)

hüner<Far. marifet, beceri, yetenek.

h.+(der-h.) 152^a/12

hüsn<Ar. güzel, iyi.

***h.-i bağ** Cennet güzelliği. 152^b/08, 163^a/07

***h.-i gül-istân** gülbahçesinin güzeli. 149^a/05

***h.-i kâmer** ay güzelliği. 149^b/12, 161^b/01

***h.-i mäh-i dil-firîb** gönül çelen ay güzelliği. 152^b/06

h.+üñ(nür u h. dut-) 164^b/05

h.+üñdür(vaşf-ı h.) 163^a/11

I

ırağ uzak.

1. 147^b/06, 152^b/06, 152^b/06, 157^b/10, 161^b/10

1.+a 163^b/07

1.+am 152^b/12

1.+dan 163^a/04

→ **yırağ**

'ışk<Ar. aşk.

'1. 148^b/04, 148^b/04, 148^b/05, 148^b/05, 148^b/06, 148^b/07, 148^b/07, 148^b/08, 148^b/09, 148^b/09, 149^a/01, 149^a/07, 149^a/08, 149^a/09, 149^a/09, 149^a/10, 149^a/11, 152^a/06, 152^b/12, 155^a/02, 155^b/13, 156^a/01, 159^a/04, 159^a/05, 159^a/05, 159^a/06, 159^a/07, 159^a/08, 159^a/08, 160^a/05, 160^a/08, 160^b/12, 162^b/04, 163^b/05

'1.+(ehl-i '1.) 152^a/08

***'1. elinde** aşk içinde. 149^a/02

***'1. elinden** aşk yüzünden. 148^b/03, 156^b/07, 159^a/04, 159^b/07

'1.+(ez-dest-i '1.) 159^b/06

'1.+(mest-i '1.) 159^b/07

***'1. yolu** aşk yolu. 164^b/02

***'1. yolında** aşk uğrunda. 159^a/03, 162^b/06

'1.-i(be-'1.-i Kirdgār) 151^a/06

***'1.-i Rabb** Allah aşkına. 163^b/07

'1. ıla 148^a/12

'1.+a 148^a/12

'1.+a(köñli '1. şāf) 164^a/12

‘1.+dır 148^a/13, 148^a/13, 148^b/01,
148^b/01, 148^b/01, 148^b/02, 148^b/02,
148^b/02
‘1.+ı 147^b/10, 149^a/06, 149^a/08
‘1.+ıla 165^a/06
‘1.+ım 163^b/11
‘1.+ımız 164^b/02
‘1.+ın 148^a/11, 150^a/05
‘1.+ın 150^b/06, 163^a/08, 164^a/07
‘1.+ın(mihr-i ‘1.) 149^b/03
‘1.+ında 149^b/02, 149^b/06
‘1.+ından 150^b/06
‘1.+ını 148^a/11

İ

i- “imek” ek eylemi.

i.-di 147^b/06, 147^b/07, 147^b/08,
148^a/06, 148^b/12, 150^b/12, 150^b/13,
151^a/10, 151^a/10, 151^a/11, 151^b/12,
151^b/12, 152^a/01, 152^a/09, 152^a/09,
152^a/11, 152^a/12, 152^a/12, 152^a/12,
152^a/12, 152^a/13, 153^a/08, 153^b/10,
154^a/03, 154^a/04, 155^b/10, 156^b/06,
156^b/07, 156^b/08, 156^b/11, 156^b/11,
157^a/12, 157^b/04, 157^b/05, 157^b/06,
158^a/03, 158^a/03, 158^a/06, 158^a/07,
159^a/01, 159^a/01, 159^a/02, 159^a/02,
159^a/03, 159^a/04, 159^a/04, 159^a/09,
159^a/10, 159^a/10, 159^b/07, 159^b/07,
159^b/07, 161^a/12, 161^a/12, 161^a/12,
161^b/01, 162^b/06, 164^b/10, 164^b/10,
165^a/05, 165^b/04, 165^b/04, 165^b/05,
165^b/06, 166^b/03, 166^b/03, 166^b/05,

167^a/02, 167^a/03, 167^a/04, 167^a/05,
167^a/05, 167^a/07, 167^a/10, 167^a/11
i.-diler 159^b/03
i.-dim 151^b/08, 151^b/08, 151^b/09,
161^b/10, 161^b/11, 161^b/12, 161^b/12,
161^b/12, 165^b/02, 165^b/04
i.-diñ 158^b/05, 158^b/05
i.-ken 159^a/13, 159^b/09
i.-miş 160^a/12, 160^a/13, 160^b/03,
164^b/11, 164^b/12, 165^a/02
i.-se 149^b/10, 154^a/12, 155^a/04,
156^a/13
i.-sen 167^b/12

ıç bir şeyin ıç kısmı.

i.+inde 149^a/01, 149^a/05, 151^a/03,
152^b/01, 155^a/01, 155^a/02, 156^b/13,
158^a/07, 160^b/05, 162^a/12, 163^b/12,
164^b/10, 165^b/05
i.+inde(fıkr i. ıal-) 156^a/09
i.+inde(yüz yıl ıoprag i. ıal-)
161^a/04

ıç- ıçmek.

i.-di 158^a/04
i.-erdi 157^b/05
i.-medi 150^a/11
i.-mişdir 149^a/02
i.-se 149^b/11

ıçre ıçine, ıçinde.

i. 152^a/06, 162^a/03, 163^a/08,
163^b/10
i. (‘âlem i.) 152^a/12, 154^b/11,
156^b/02

ıçün ıçin.

i. 148^a/02, 148^a/02, 148^b/10,
148^b/11, 149^b/01, 150^a/06, 150^a/06,
150^b/01, 150^b/08, 151^b/05, 151^b/13,
152^a/03, 153^b/08, 154^a/02, 155^b/08,

155^b/09, 156^a/11, 157^b/11, 158^a/02,
 159^b/07, 159^b/07, 160^a/01, 161^b/01,
 161^b/02, 162^b/07, 162^b/08, 164^a/09,
 164^a/10, 166^a/08

idrāk<Ar. anlayış, akıl erdirmе.
 i.+i 155^a/02
 i.+i(fehm ü i.) 148^b/11

iḥan<Ar. “öfkeler” anlamında kızgınlık
 belirten bir ünlem.
 i. 163^b/01

iḥsān<Ar. bağış, iyilik.
 i. 153^b/07
 *i. **ét-** bağışlamak, vermek. 151^b/01
 i.+(luṭf hem i. ét-) 155^a/12
 i.+(luṭf u i. kılma-) 164^b/12
 i.+durur 150^b/03
 i.+iña 163^b/01

iḥtilāf<Ar. uyuşmazlık, görüş ayrılığı.
 i. 161^b/08

iḥtiyār<Ar. kendi arzusuyla hareket etme.
 i. 163^b/13, 164^b/04
 i.+ım 158^b/04

‘ihyā<Ar. diriltme, canlandırma.
 ‘i.+durur 149^b/11

iki iki sayısı.
 i. 147^b/04, 148^b/05, 148^b/10,
 155^a/03, 155^a/10, 155^b/05, 156^b/13,
 162^a/02, 167^b/03
 *i. **gözi kanlu yaş-ıla dol-** iki gözü
 iki çeşme ağlamak, çok ağlamaktan
 gözleri kan çanağına dönmek.
 160^a/07
 *i. **ming yüz elli** iki bin yüz elli
 sayısı. 167^b/03
 *i. **gün oldu ola** iki gün kadar
 oluyor, iki gün oldu olacak. 163^a/12

ikilik ikilik, ayrı-gayrılık, kesret.

i. 167^a/07

ikrār<Ar. kabul.
 *i. **ét-** kabullenmek, boyun eğmek.
 154^b/12
 *i.+**ıma dur-** sözünde durmak.
 149^b/01
 i.+ım 162^a/11
 i.+iñ 162^a/11

il sene, yıl.
 i.+(yüz i. kılsam gamıñ-ılan)
 166^a/12
 i.+ de(rāzıyam i. seni bir kez
 görem) 162^a/06
 i.+ler(néce i.) 158^a/03
 → **yıl**

ilah<Ar. Tanrı, Allah.
 i. 147^b/10, 150^a/09

ile ile edatı.
 i. 147^b/13, 148^a/01, 148^a/05,
 148^b/07, 150^a/05, 153^a/12, 154^b/09,
 154^b/11, 154^b/13, 155^a/02, 155^b/08,
 156^a/06, 156^a/12, 158^a/02, 158^a/02,
 158^a/03, 158^a/04, 158^a/09, 158^b/11,
 159^a/02, 159^b/02, 160^a/05, 160^a/12,
 161^a/06, 161^b/09, 162^b/04, 163^b/05,
 163^b/06, 163^b/11, 164^b/11, 166^b/11
 i.+(bilmez géce i. gündüzin)
 162^b/06
 i.+(dād i. bī-dād ét-) 165^a/05
 i.+(endūh i. hem-zār) 166^a/06
 i.+(oldı yeksān şubḥ i. şāmım)
 160^b/12
 → **birle**

ilen ile edatı.
 i. 147^b/08, 147^b/13, 147^b/13,
 149^a/09, 149^a/09, 149^a/12, 152^b/11,
 156^b/04, 156^b/04, 156^b/11, 156^b/12,

- 158^a/05, 158^a/05, 158^b/03, 158^b/06,
158^b/09, 159^a/01, 159^a/04, 159^a/09,
159^a/11, 160^a/02, 160^a/05, 160^a/08,
160^b/03, 160^b/08, 160^b/08, 164^b/07,
165^a/01, 166^a/02, 166^b/01, 166^b/03,
167^a/11, 167^a/13
i.+(āh i. feryād ét-) 165^a/04
- īmān**<Ar. inanma, inanç, İslam dinini
kabul etme.
i.+ım 163^b/02
i.+ım(dīn ü ĩ.) 164^a/03
- imdi** şimdi.
i. 152^b/03, 154^a/10, 159^b/06,
161^b/04, 163^b/12, 163^b/12, 164^a/01,
164^b/04
- ‘ināyet**<Ar. iyilik, himmet, lutuf.
*‘i. **éyle-** iyilik göstermek. 151^b/13
*‘i. **éyleme-** iyilik göstermemek.
160^b/08
‘i.+(luṭf u ‘i. éyleme-) 151^b/03
- ‘ind**<Ar. kat, yan.
‘i.+(der-hevā-yi ‘i.-ḥabīb-i dil-firīb)
155^b/12
- İnnā Fetahnā**<Ar. Kur’ān-ı Kerīm’deki
(48) Fetih suresinin 01. ayeti: “İnna
fetahna leke fetham mübina”
Anlamı: “Şüphesiz biz sana apaçık
bir fetih verdik.”
i.+dır 149^b/07
- ins**<Ar. insan, insanlar.
i.+(bezm-i i. ü melek) 148^a/04
*i. **ü cin** insanlar ve cinler. 156^b/10
- insān**<Ar. insan, adam.
i.+ları 148^a/13
- intizār**<Ar. bekleme, bekleyiş.
*i. **kal-** bekler olmak. 162^b/07
- irem**<Ar. Cennet.
i.+(bāğ-ı i.) 164^b/01
- ‘irfān**<Ar. bilme, bilgi, sezgi.
‘i. 155^a/01
- ism**<Ar. ad, isim.
i. 148^b/06
*i.-i **cemāl** güzel isim. 149^a/04
i.+in 153^a/05
- istān**<Far. [<-sitān] Yer ismi yapan ek.
i.+(rū-yı gül-i.) 148^b/09
i.+ım(gül-i.) 164^a/04
i.+ım-durur(bāğ-ı gül-i.) 149^a/04
i.+ım-durur(ḥüsn-i gül-i.) 149^a/05
- iste-** istemek.
i.-di 151^b/09
i.-mez 150^a/02, 150^a/03
i.-r 155^b/10, 167^a/13
i.-rdi(ṭa’ām) 157^b/04
i.-yen 164^b/02
- iş iş, uğraş.**
i. 154^a/12
i.+(cān-ıla i. ét-) 154^a/08
i.+de 155^a/04
*i.+den **dönesen olma-** işi başka
türlü yapmamak, işi çevirmemek.
154^b/06
i.+i 149^a/05, 152^a/01, 155^a/12,
164^b/11, 166^b/02, 166^b/03
i.+ım 152^b/06, 161^b/11, 166^a/13
i.+ımız 154^b/04
i.+iñ 158^b/12, 165^b/06
i.+leri 157^a/07
- iştīyāk**<Ar. özleme, özlem duyma.
*i.-i **şāh-ı Ken’ān** Kenan şahının
özlemesi. 148^b/06
i.+ı 150^b/01
i.+ım 162^a/05
- it-** itmek, ileri sürmek.

- i.-er(yolına baş ile cān it-) 154^b/13
i‘tā<Ar. verme, bağış.
 i.+(luṭf u i‘. kıлма-) 165^a/12
itmām<Ar. tamamlama, bitirme.
 *i. **éyle-** tamamlamak, bitirmek.
 167^b/04
‘iyāl<Ar. bir kimsenin geçindirmek
 zorunda olduğu kişiler.
 ‘i.+(ehl ü ‘i.) 157^a/08
 ‘i.+im(ehl ü ‘i.) 157^a/07
i‘zāz<Ar. saygı gösterme.
 *i.+u **tam kııl-** saygıda kusur
 etmemek. 157^a/02
‘izz<Ar. değer, kıymet.
 ‘i.+(bā-‘i. ü baḥt) 154^b/01
‘izzet<Ar. kuvvet.
 ‘i.+ine 167^b/07

K

- kābil**<Ar. kabul eden.
 *k. **olma-** kabul etmemek. 167^a/09
kabr<Ar. mezar.
 k.+iniñ 165^b/10
kabūl<Ar. alma, kabul etme, razı gelme.
 *k. **ét-** kabul etmek, razı olmak.
 148^b/05
 *k. **éyle-** kabul etmek, rıza
 göstermek. 148^a/08
 *k. **kıl-** kabullenmek, rıza
 göstermek. 155^a/04
 *k. **ol-** kabul edilmek, rıza
 gösterilmek 154^a/07
 k.+(söz k. kıлма-) 149^b/03
 k.+(va‘z ile pend k. kıлма-) 158^a/02

- kadd**<Ar. boy.
 k.+(serv-k.) 147^b/04, 155^b/02
 k.+ın 149^b/07
 k.+i 162^a/06, 164^a/03
 *k.+i **ham ol-** “beli bükülmek”
 anlamında bir deyim. 158^a/10
kadem<Ar. ayak, adım.
 k. 159^b/03
 *k. **bas-** ayak basmak, adım atmak.
 155^b/04, 162^b/02, 164^a/03, 166^b/07,
 167^a/07
 *k. **éyle-** ayak basmak, adım atmak.
 149^a/06
Kadīm<Ar. öncesi bilinemeyecek kadar
 eskiden beri mevcut olan, öncesiz
 (Tanrı).
 K.+(Ḥayy u Ḥüdāvend u K.)
 157^b/12
Kadīr<Ar. tükenmez kudret sahibi olan
 (Tanrı), Allah’ın isimlerindendir.
 K.+(‘Azīz ü ‘Azīm ü K.) 155^a/11
kadr<Ar. değer, kıymet.
 k.+i 152^a/12
kāf<Ar. kâf harfî.
 k.+dır(kāmetim k.) 162^a/08
Kāf<Ar. Kaf dağı.
 K.+(be-mişl-i kūh-ı K.) 162^a/07
 K.+dır(kūh-ı K.) 162^a/08
kāfir<Ar. Allah’a inanmayan.
 *k. **ol-** dinden çıkmak, kafir olmak.
 164^a/12
kahr<Ar. yok etme, helak etme, öldürme.
 k. 152^a/04, 166^b/03
 *k. **ol-** yok olmak, helak olmak.
 150^a/08
 k.+ıñ 150^b/05
kal- kalmak.

ı.-a(yüz yıl toprağ içinde ı.)
 161^a/04
 ı.-dı 156^b/03
 ı.-dı(fıkr içinde ı.) 156^a/09
 ı.-dı(intizār) 162^b/07
 ı.-dı(zār u müptelā) 158^a/08
 ı.-dı(zār ı.) 158^b/02
 ı.-dılar(mecrūh u zār u derd-nāk)
 155^b/07
 ı.-dım(bī-nevā ı.) 160^a/03
 ı.-madı(şabr u karar) 165^b/04
 ı.-mışam 160^b/05
 ı.-mışam(dün) 160^a/05
 ı.-sam(ğamıñ-lan yüz il ı.) 166^a/12
 ı.-mışam(za'ıf ü nā-tüvān k.)
 147^b/09
 ı.-mışam(zecrinde) 165^b/13
ıaldır- kaldırmak.
 ı.-(elini tutup ı.) 147^b/10
ıalem<Ar. kalem.
 ı.+(başıma çekdi ı.) 158^b/11
*ı. yazıl- alinyazısı yazılmak,
 kaderi yazılmak. 158^b/03
ıallaş<Ar. kalles
 ı. 166^a/09
ıām<Far. arzu, istek, murat, dilek.
*ı. al- muradını almak, şenlenmek.
 164^a/05
*ı. bulma- arzusuna ulaşmamak,
 rahata ermemek. 164^a/13
 k.+(döst-k.) 154^b/11
 k.+(döst-k. ol-) 154^b/11
*ı.-rān isteğine ulaşmış, mutlu.
 152^a/11, 153^b/07, 155^a/04, 156^a/10
 k.+(k.-rān ol-) 154^b/01
 k.+(pād-şāh-ı k.-rān) 154^b/04
 k.+(şād u k. ol-) 154^b/05, 154^b/05

k.+(şād-k.) 156^a/08
 k.+(şād-k. ol-) 160^a/11
*ı.+a ériş- istediğine erişmek,
 huzura kavuşmak. 164^a/13
 k.+ım 164^b/01
 k.+ımı 153^b/04
 k.+ın 164^b/02
 k.+ıñı 164^a/01
 k.+ıñıza 154^a/03

ıamer<Ar. ay.

ı. 149^b/05, 150^a/02
 ı.+(hüsn-i ı.) 149^b/12, 161^b/01
 ı.+(ruhu şems ü ı.) 165^a/08
 ı.+(şems ü ı.) 163^a/10

ıāmet<Ar. boy.

*ı.-i şimşād şimşir boylu, boyu
 bosu düzgün. 153^b/07
*ı.+i ğamdan dü-tā ol- acıdan iki
 büküm olmak. 158^a/01
*ı.+im kāf “beli bükülmek”
 anlamında kullanılan bir deyim.
 162^a/08

ıamu bütün, hep, herkes.

ı. 148^a/04, 152^b/13, 162^b/08
 ı.+dan 160^a/02
 ı.+mızı 148^a/04
 ı.+ya 151^b/01

ıan kan.

*ı. bol- kan olmak, kanamak.
 166^b/08
*ı. ét- kana bulamak,
 kanlandırmak. 148^b/04
 ı.+ıdır 149^a/01
 ı.+ım(kurıdı damarda ı.) 160^b/02
*ı.+ıma şuşa- kanına susamak,
 öldürmek istemek. 152^b/13, 162^a/02
 ı.+ımı 150^b/04

*k.+ımı tōk- öldürmek. 163^b/02
kanā'at<Ar. yetinme.
 k.+le 167^a/13
kand<Ar. şeker.
*k. u şeker şeker şerbet, bal şeker.
 163^a/10
 k.+(lebiñ hoşter-i zi-k. u nigīn)
 162^a/03
kande nerede, her nerede.
 k. 167^a/08
kanlu kanlı.
 k. 147^b/04
 k.+(gözlerinden k. yaş aḥ-) 159^a/02
 k.+(iki gözi k. yaş-ıla dol-) 160^a/07
*k. yaşın gözden revān éyle-
 gözünden kanlı yaş akıtmak, çok
 ağlamak, çok üzölmek. 165^b/10
 k.+(gözi k. yaş) 161^b/12
 k.+(gözlerimden k. yaş aḥ-) 150^b/09
 k.+(gözlerinden k. yaş revān ol-)
 160^a/04
kapla- kaplamak, sarmak.
 k.-mışdı (korku cismin k.) 162^b/05
kār<Far. I.iş, çalışma.
*k. ü bār et- iş güç edinmek,
 uğraşmak. 151^b/13
 k.-sāz (ez-takdīr-i Hayy u k.)
 152^a/13
II.kazanç, kār.
 k.+(eyyām k. ol-) 155^a/08
III.etki etme, işleme.
*k. éyleme- etkilememek,
 işlememek. 166^a/11
 k.+(cānıma k. éyle-) 165^a/03
IV.savaş.
*k.-zār kıl- savaşmak. 155^a/10
V.yapan, eden.

k.+(güneh-k.) 164^a/10
*k.-ı bī-diyānet ét- dinsizlik yapan
 olmak, kafır olmak. 164^a/12
ka'r<Ar. derinlik, dip.
 k.+(der-k.-ı nār) 157^b/13
karār<Ar. I.durma.
*k. dut- durmak, yerleşmek.
 157^b/11, 162^b/03
II.sonuca bağlama.
*k. kıl- düşünüp çıkarım yapmak.
 151^b/13
III.rahat, huzur.
 k.+(‘aql-ile şabr u k.) 149^a/10,
 155^b/13
 k.+ım(şabr u k. kalma-) 165^b/04
IV.ölçölü olma, denge.
 k.+(bī-k.) 154^b/13, 163^b/10, 166^b/12
 k.+(bī-k. ol-) 163^b/07
 k.+(faḥīr ü bī-k.) 167^a/04
 k.+am(bī-k.) 152^b/09
karşu karşı.
*k.+sına dur- karşısına geçmek.
 155^b/06, 161^b/04
*k.+sına gét- karşısına çıkmak.
 155^a/06
 k.+sında 163^a/06
kaşd<Ar. niyet, kurma.
*k. éyle- niyet etmek, plan kurmak.
 164^b/12
kāse<Far. çanak, kap.
 k.+mi 151^b/07
 k.+sin 151^a/07
kaş kaş.
 k.+iñ 149^b/09
 k.+ları 165^a/04
kat ön, yan, huzur, nezd.
 k.+ına 147^b/02, 154^a/05

- k. +ında 151^a/08
katı çok, fazla, iyice.
 k. 161^a/09
kavl<Ar. söz, ahd.
 k. +e 151^b/13
kayd<Ar. bağlama.
 *k. **éyle**- bağlamak; yakalamak.
 157^a/01, 157^a/08
 *k. **ét**- bağlamak, yakalamak.
 157^a/04
kaygu üzüntü, endişe, kaygı.
 k. +dan 158^a/06
kayıt- geri dönmek, geri gelmek.
 k. -up 150^b/13
kaz- kazmak.
 k. -an(kuyı k. kendi düşer şağın)
 156^a/13
kazā<Ar. ilahi takdir, Allah'ın ezelden
 takdir ettiği şeylerin meydana
 gelmesi.
 k. +(ez-k.) 156^b/13
kebāb<Ar. ateşte kavrularak pişirilen her
 türlü nesne. (mec.) üzüntüyle
 yanan.
 k. +(bağrı k.) 158^a/06
Kebīr<Ar. büyük, ulu. (mec.) Tanrı.
 k. +(Hālīk u Hayy u Kebīr) 164^b/09
 k. +(Hayy u Kebīr) 155^a/11, 167^a/06
kec<Far. eğri, çarpık.
 *k. **dérler bendenin tedbīrine** kulun
 aldığı önlem sağlam olmaz. 158^b/04
 *k. **-rev** yanlış yolda giden, yoldan
 çıkmış. 152^a/02
keç- geçmek.
 k. -di 156^a/09
 k. -ür(hoş k. eyyāmını) 149^a/12
kelām<Ar. söz.
- *k. **aç**- söze girmek, söze başlamak.
 154^a/10, 161^a/06
kem<Far. az, eksik.
 k. +(luṭfīn k. étme-) 147^b/11
kemer<Far. I.bel kayışı.
 k. +(zerrīn-k.) 154^b/12
 II.boğum, düğüm.
 k. +(ney kimi yüz yerde bağlandı k.)
 159^a/04
Ken'an<Ar. Hz. Yakub'un memleketi,
 Filistin.
 K. +(iştīyāk-ı şāh-ı K.) 148^b/06
 K. +(şāh-ı K.) 164^b/13
 K. +(Yūsuf-ı K.) 148^a/02
 K. +durur(Yūsuf-ı K.) 150^a/13
 K. +ım(şāh-ı K.) 164^a/05
 K. +ıma(Yūsuf-ı K.) 153^a/02
kendi kendi.
 k. 158^b/13, 162^b/06
 k. +(kuyı kızan k. düşer şağın)
 156^a/13
kere<Ar. [<kerre] kez, defa.
 k. 151^a/13, 159^a/12
kerem<Ar. el açıklığı, cömertlik, bağış.
 k. +(‘arā-yı cūd u k.) 154^a/13
Kerīm<Ar. cömert, eli açık, bağışlayan
 (Tanrı).
 K. +(Hüdāvend ü K. ü Lem-yazel)
 155^a/13
 K. +(Hayy u K. ü Kirdgār) 158^a/09,
 165^b/11
kes<Far. kimse, kişi.
 k. +(néce k.) 157^a/10
kevkeb<Ar. yıldız.
 k. 159^a/06
key<Far. çok.
 k. 161^b/04

kez defa, kere.

k. 161^b/08, 162^a/06, 162^a/13,
165^a/12

kible<Ar. namaz kılınırken yönelinen
Mekke tarafı.

*k.-gāh kible tarafı, Kâbe tarafı.
150^a/01

kıl- etmek, kılmak.

k.-(ābād k.) 153^b/04
k.-(‘adl u dād k.) 153^b/07
k.-(‘arż k.) 149^b/13
k.-(‘arż k. aḥvālīmī) 161^a/02
k.-(āzād k.) 153^b/03
k.-(berbād k.) 153^b/08
k.-(berk k.) 151^b/04
k.-(bī-dād k.) 153^b/05
k.-(bünyād k.) 153^b/06
k.-(hür-zād k.) 153^b/08
k.-(luṭf k.) 165^b/08
k.-(merḥamet k.) 147^b/10, 148^a/01
k.-(mūnis ü miḥrem k.) 153^b/07
k.-(nāle-i Ferhād k.) 153^b/09
k.-(nazar k.) 164^b/13
k.-(pāy-māl) 167^a/13
k.-(pīşe k.) 167^b/12
k.-(raḥm k.) 147^b/09
k.-(şād k.) 153^b/02
k.-(terk k.) 148^a/11, 148^b/10,
148^b/12, 149^a/06, 151^b/03, 158^b/07,
163^b/12
k.-a(cān k. kurbān) 155^b/10
k.-a(terkin k.) 152^a/07, 152^a/08
k.-an(rüsvā k.) 148^b/01
k.-an(şeydā k.) 148^b/01
k.-asan(nevhā vü zār) 163^b/13
k.-dī(āh) 155^a/10
k.-dī(āh-ıla feryād k.) 163^a/04

k.-dī(‘arż k. sözin) 158^b/01
k.-dī(‘azm k.) 152^b/01
k.-dī(cūş) 163^a/05
k.-dī(dād k.) 163^a/04
k.-dī(du’ā) 157^b/02
k.-dī(faẓl k.) 167^b/04
k.-dī(feryād āh u nevhā-zār)
166^b/11
k.-dī(fikr k.) 150^b/11
k.-dī(ḥamīr) 167^a/06
k.-dī(ḥānmān terk k.) 149^a/02
k.-dī(ḥişm k.) 155^a/08
k.-dī(ḥişār) 155^b/05
k.-dī(i‘zāzu tam) 157^a/02
k.-dī(luṭf k.) 151^b/10
k.-dī(merhem) 166^b/12
k.-dī(meyl) 149^b/10
k.-dī(rūzī k.) 158^b/11
k.-dī(secde k.) 152^b/04
k.-dī(dünyeden k. sefer) 165^a/07
k.-dī(sücūd) 163^a/06
k.-dī(ta’accüb k.) 153^a/04
k.-dī(vefāt) 158^a/04
k.-dī(yarağ) 155^a/09
k.-dī(zār) 156^a/11, 158^a/08, 163^a/02,
165^b/11
k.-dī(zār k.) 158^a/04, 158^b/13
k.-dī(zīr ü zeber) 163^a/11
k.-dīğī(peygām) 151^b/12
k.-dılar(taraş) 155^b/08
k.-dım(yolıña k. sebīl) 150^a/05
k.-dīñ(‘ahdiñe k. ḥilāf) 161^b/08
k.-dīñ(cüdā) 165^b/03
k.-dīñ(cüdā k.) 165^a/11
k.-dım(deryā) 159^b/11
k.-dīñ(dolu ḥūn) 165^a/11
k.-dīñ(dūr k.) 159^a/07

ք.-dīn(zebūn) 165^a/13
 ք.-dīniz(müşerref ք.) 154^a/11
 ք.-ġıl(gel ք.) 165^b/07
 ք.-ġıl(helāl) 158^b/03
 ք.-gil(edā) 157^a/12
 ք.-gil(nazar) 160^a/08
 ք.-gil(pīše ք.) 156^b/01
 ք.-gil(şabr ք.) 163^b/13
 ք.-ma(dūr ք.) 164^b/09
 ք.-ma(şermsār) 157^b/13
 ք.-ma(ta‘ne ք.) 150^a/06
 ք.-madı(kılmadı qarār) 151^b/13
 ք.-madīn(luṭf u i‘tā) 165^a/12
 ք.-madīn(şād) 160^b/13
 ք.-maġıl(ayru ḥayāl) 157^a/09
 ք.-mañız(naṣīḥat) 158^b/12
 ք.-maya(zann u gümān) 167^a/04
 ք.-maz(fiġān) 157^b/06
 ք.-maz(kabūl va‘z ile pend) 158^a/02
 ք.-maz(luṭf u iḥsān) 164^b/12
 ք.-maz(merḥamet ք.) 152^b/11
 ք.-maz(nazar) 160^b/04
 ք.-maz(rahm ք.) 153^a/01
 ք.-maz(söz ք. kabūl) 149^b/03
 ք.-maz(veṭen ք.) 148^b/12
 ք.-miş(terk ք.) 162^b/06
 ք.-sam(rehā) 157^a/10
 ք.-sañ(şād ք.) 159^a/12
 ք.-sañ(yād ք.) 159^a/12
 ք.-sun(āzād ք.) 158^b/05
 ք.-sun(kabūl) 155^a/04
 ք.-sun(şād ք.) 158^b/04
 ք.-ur(hem-fiġān) 159^a/04
 ք.-ur(ta‘ne ք.) 156^a/03
 ք.-uram(cān qurbān ք.) 151^b/11
 ք.-urlar(kār-zār) 155^a/10

ք.-ursa(ömrimi bākī ք. Kirdgār)

154^a/02

ք.-ursan(āh ք.) 148^b/10

kılmak “kılmak” fiilinin mastarı.

ք.-maḵ(bend ք.) 157^a/04

kış kış.

*ք. günü gel- kış mevsimi gelmek.

162^b/09

kıy- kıymak, acımamak.

ք.-ıpsan(cāne ք.) 149^a/13

kıyāmet<Ar. I.bütün ölenlerin dirilerek

maḥşerde toplanacağı zaman,

kıyamet.

ք.+(tā ք.) 149^b/01, 160^a/06,

161^b/11, 162^b/01, 164^b/05

II.büyük felaket, yıkım.

ք.+dir 166^b/09

kız kız.

ք. 154^b/06

ք.+ı 154^a/07

ki ki bağlacı.

k. 148^a/08, 149^a/06, 149^b/11,

150^a/01, 150^a/11, 150^a/13, 150^b/08,

150^b/11, 150^b/12, 151^a/07, 152^a/03,

152^a/05, 152^a/06, 152^a/09, 152^b/01,

152^b/01, 154^a/11, 155^b/01, 157^a/04,

157^a/10, 157^b/08, 160^a/04, 161^a/03,

161^a/04, 161^a/12, 161^b/01, 161^b/04,

162^b/10, 164^b/01, 166^a/05, 166^a/08,

166^b/01

k.+(tā k.) 147^b/13, 148^a/11, 150^a/05,

153^b/01, 156^a/13, 160^b/07, 160^b/10,

160^b/12, 161^b/02, 166^a/01, 166^b/12

→ **kim**

kibr<Ar. büyüklük taslama, şişinme.

k. 152^a/09, 167^a/13

kim “çünkü” anlamına da gelebilen ki
bağlacı.

k. 150^b/01, 151^b/03, 154^b/09,
155^a/10, 155^a/10, 156^b/01, 157^a/06,
157^b/05, 158^a/04, 161^b/05, 163^a/01,
166^b/02, 166^b/02, 166^b/10, 167^a/04,
167^a/08

k.+(her né k.) 150^b/06

k.+(tā k.) 158^a/03

→ **ki**

kim kim zamiri.

k. 149^b/11, 150^a/11, 150^b/11,
150^b/12, 151^a/02, 161^a/11

k.+e 159^a/08

k.+in 152^a/02, 152^a/02

k.+iñ 152^a/04

k.+ini 152^a/02

k.+ni 152^a/02

kimi gibi.

k. 150^a/13, 161^a/10, 164^a/04

k.+(ney kimi yüz yerde bağlandı
kemer) 159^a/04

→ **bigi, gibi**

kimse kişi, insan.

k. 149^a/08, 149^a/12, 149^b/10,
153^a/03, 166^b/02

k.+(ayru k. bilme-) 161^a/10

k.+(bahāsın bilme-) 157^a/13

k.+ye 149^a/03, 166^b/06

k.+ye(ecel amān verme-) 158^b/07

k.+yi 149^a/13

Kirdgār<Far. Allah.

K. 155^b/03, 158^b/02, 160^b/07,
162^b/08

K.+(be-‘ışķ-ı K.) 151^a/06

K.+(Ḥayy u Kerīm ü K.) 158^a/09,
165^b/11

K.+(ömrimi bākī kılsa K.)

154^a/02

kişi kişi.

k. 157^b/08

ko- koymak, bırakmak.

ķ.-dı 156^a/08

→ **koy-**

kop- ortaya çıkmak, zuhur etmek.

ķ.-dı 163^a/05

kopar- ayırmak, gidermek, söküp
çıkarmak.

ķ.-uram 155^a/05

korķ- korkmak, çekinmek.

ķ.-ur 152^a/12

korķu korku.

*ķ. cismın kapla- korku bedenini
sarmak. 162^b/05

koş- koşmak.

ķ.-ar 152^b/04

koy- koymak, bırakmak.

*ķ. gétśun bırak gitsin, bağışla,
affet. 157^a/05

ķ.-dı(ţopraġa ķ. yüzın) 158^b/01

ķ.-madı 160^a/04

ķ.-madıñ(ārām-ı śukūn) 165^a/13

ķ.-madın(ķuvvet tenimde) 165^a/12

ķ.-man 162^a/12

ķ.-mayam(hecr elinde ķ.) 153^a/11

ķ.-maz 147^b/05

ķ.-mazam 162^a/10

ķ.-mışam(yolında ķ.) 149^b/01

*ķ.-uban gétme- bırakıp gitmemek,
yalnız bırakmamak. 157^b/02

ķ.-up 148^a/12

→ **ko-**

köç- göçmek.

k.-di 162^b/07

köñül gönül, yürek.

k. 148^b/05, 150^a/13, 150^b/10,
153^b/08, 160^b/10, 160^b/11, 160^b/12,
160^b/12, 162^a/01, 162^b/01, 163^b/03,
167^a/09

*k. ğavgāsı gönül kavgası, iç
çekilmesi. 160^a/08

*k.+i mülkinde maḳām dut- gönül
ülkesinde makam edinmek,
kalbinde yer etmek. 161^a/03

*k.+i ‘ışķa ṣāf gönlünü arındırıp
aşka açmış. 164^a/12

k.+iniñ 165^a/01

k.+üm 162^a/03, 163^a/08, 166^a/10

*k.+üm alan yürek okşayan, hoş
giden. 148^a/01, 149^b/12, 150^b/08,
152^b/13, 153^b/11

k.+ümde 153^b/05, 162^a/07, 165^a/11,
165^a/13

k.+üme 150^a/13, 165^b/04, 166^a/10

*k.+üme endüh-ı ḡam ṣal- içine
kaygı ve üzüntü salmak. 153^b/13

*k.+üme yüz dām-ı hecr ṣal- içine
çok fazla aşk tuzağı kurmak.
160^b/03

k.+ümi 153^b/04

k.+ümiñ 163^b/03, 163^b/05

k.+ümüz 148^b/07, 160^a/11

k.+ümüzün 148^a/10

*k.+üñ ṣāf ol- içi temizlenmek,
arınmak. 167^a/12

ḳudret<Ar. güç, kudret.

ḳ. 158^b/11

*ḳ.-i Rabb-ı cihān alemin Rabb’inin
gücü. 156^a/09

ḳ.+(yedd-i ḳ. ṣal-) 167^a/06

ḳüh<Far. dağ.

k. 148^b/12

k.+(be-miṣl-i k.-ı Ḳāf) 162^a/07

*ḳ.-ı Ḳāf Kaf dağı. 162^a/08

*ḳ.-ı ṣaḥrā çöl dağları. 152^b/09,
152^b/10

*ḳ.-sār dağlık yer. 157^b/09

*ḳ.-vār dağa benzer. 162^b/12

ḳühken<Far. dağ kazan, dağ delen. (mec.)
Ferhâd.

*ḳ. bol- dağları kazmak, dağları
delmek; Ferhâd olmak. 153^b/09

ḳuḥl<Ar. sürme, göz sürmesi.

k. 150^a/02

ḳul<Ar. kul, köle.

*ḳ. ol- kul köle olmak; her
istediğini yapmak. 154^a/08
ḳ.+larına 154^b/12

ḳulağ kulak.

*ḳ. ol- duymak, dinlemek, işitmek.
153^a/09, 159^b/04, 164^a/08

*ḳ. olma- duymamak, dinlememek,
işitmemek. 152^b/11

→ **ḳulaḳ**

ḳulaḳ kulak.

*ḳ. dut- duymak. 150^b/07

→ **ḳulağ**

ḳulzüm<Ar. deniz.

*ḳ. ü ‘ummān derya deniz. 164^b/07

ḳurbān<Ar. bir amaç uğruna feda olma.

ḳ.+(cānımı ḳ. ét-) 163^b/01

ḳ.+(cān ḳıla ḳ.) 155^b/10

ḳ.+(cān ḳ. ḳıl-) 151^b/11

ḳ.+(cān u dilim ḳ.) 162^a/09

ḳ.+(cān u vücūd) 163^a/06

ḳ.+(cānımı ḳ. ét-) 163^b/02

ḳurı- kurumak, çekilmek.

ḳ.-dı(damarda ḳanım) 160^b/02

ķurtar- kurtarmak.

ķ.-ıp 151^b/13, 160^b/09

ķurtul- kurtulmak.

ķ.-dılar 159^b/02

ķuru kuru, ıslak olmayan.

ķ. 166^b/11

ķuřan- çevrenmek, sarılmak.

ķ.-mışdı 149^b/06

ķuře<Far. köşe.

*ķ.-i vīrān yıkık yer; harabe, ören.

163^b/12

ķūt<Ar. azık, yiyecek.

ķ.+a 157^a/09

ķ.+dur(bī-ķ.) 157^a/08

ķuvvet<Ar. güç, takat.

ķ.+(ķoymadın ķ. tenimde) 165^a/12

ķuyı kuyu.

*ķ. ķazan kendi düşer şakın

“kötülük yapmak isteyen, kendisi o
kötülüğe uğrar; ava giden avlanır”
anlamına gelen bir atasözü. 156^a/13

ķüy<Far. köy, sokak.

ķ.+(ez-k.-ı şanem) 153^b/08

*ķ.-ı yār sevgilinin bulunduğu yer.

151^a/12

ķ.+ı 157^b/07, 161^a/05

ķ.+ıdır 157^b/09

ķūfr<Ar. karalık, karanlık.

*ķ.-i zūlf saç siyahlığı. 163^b/02,

164^a/03

ķūhlū’l-bařer<Ar. göz sürmesi

ķ. 163^a/10

ķūllī<Ar. bütün, çok.

ķ. 155^b/13

L

lāf<Far. söz, konuşma.

*l. urma- söz söylememek,

hakkında konuşmamak. 161^b/13

lafz<Ar. söz.

l.+(be-l.) 153^b/02

lahza<Ar. çok kısa an.

l. 158^a/06, 166^a/05

la’l<Ar. l. kırmızı renkte değerli bir taş; lâl
taşı.

*l.-i fām lâl renkli (dudak). 148^a/06,
159^b/08, 164^a/13

*l.-i leb kırmızı dudak. 166^b/13

II.dudak.

*l.-i mercān mercan dudak. 164^a/06

*l.-i şekker-bār şekerli, bal
damlayan dudak. 162^b/08

l.+i 161^b/06

lāle<Far. lāle.

*l.-zār lāle bahçesi. 151^b/04

lāţif<Ar. yumuşak, hoş, nazik.

l.+(cān-ı l.) 163^b/01

Lā-yezāl<Ar. sonu olmayan; sonsuz.

(Tanrı)

l. 158^a/13

lāyık<Ar. yaraşır.

*l. görme- layık görmemek,
yakıştıramamak. 154^b/07

leb<Far. dudak.

l.+i 164^a/06

l.+iñ 149^b/11

*l.+iñ hoşter-i zi-ķand u nigīn

dudağı yüzük kaşından ve şekerden
daha güzel. 162^a/03

- l.+iñden 164^a/05
 l.+leri 164^a/05
 l.+lerinden(la‘l-i l.) 166^b/13
 l.+leriñ 149^b/09, 150^a/11
 l.+leriñden 163^a/10
- Lem-yezel**<Ar. yok olmaz, kalıcı (Tanrı).
 l. 155^b/06
 l.+(Hüdāvend ü Kerīm ü L.)
 155^a/13
- leşker**<Far. asker, ordu.
 l. 152^b/04, 155^a/10, 155^b/05
 l.+i 155^b/07
 l.+iñ 155^b/08, 159^b/12
- leyl**<Ar. gece.
 *1. **ü nehār** gece gündüz. 153^b/05,
 162^b/12, 164^b/10, 165^b/02, 167^a/04
- Leyl**<Ar. Leylâ ile Mecnûn hikayesindeki
 kadın kahramanın “kapkaranlık
 gece” anlamına gelen adı.
 L.+den 167^a/05
 → **Leylî**
- Leylî**<Ar. Leylâ ile Mecnûn hikayesindeki
 kadın kahramanın “kapkaranlık
 gece” anlamına gelen adı.
 L. 147^b/02, 148^a/06, 148^a/06,
 148^a/07, 148^a/11, 148^b/13, 149^a/07,
 149^a/13, 149^b/12, 150^a/01, 150^a/02,
 150^a/03, 150^b/08, 151^a/03, 151^a/06,
 151^a/09, 153^a/06, 156^a/06, 156^b/03,
 157^b/10, 161^a/06, 161^a/11, 161^b/01,
 161^b/02, 161^b/06, 161^b/07, 161^b/13,
 162^b/02, 163^a/02, 163^a/07, 163^a/12,
 163^b/03, 163^b/04, 163^b/05, 163^b/06,
 163^b/06, 163^b/08, 163^b/08, 164^b/03,
 165^a/07, 165^a/08, 165^a/08, 166^a/01,
 166^a/06, 166^b/03, 166^b/12, 167^a/10,
 167^b/05

- ***L.-i şāhib-cemāl** güzel yüzlü
 Leylâ. 150^b/10
 L.+(zevc-i L.) 149^b/04
 L.+den 165^b/03, 165^b/12
 L.+ni 154^b/06, 154^b/13, 155^a/06,
 159^b/01
 L.+ñi 153^a/10, 153^a/13, 154^a/02
 L.+niñ 150^a/01, 150^a/01, 151^a/11,
 151^b/09, 155^b/09, 158^b/13, 159^a/01,
 161^a/05, 163^a/04, 163^a/06, 163^a/06
 L.+ye 148^a/08, 149^b/04, 150^a/02,
 150^a/02, 150^b/03, 154^b/07, 155^b/03,
 162^b/10, 162^b/11, 167^a/04
 L.+yi 148^b/08, 155^b/08, 156^a/02,
 156^b/02, 162^b/07, 166^a/02
 → **Leyl**

- libās**<Ar. giysi, esvap.
 l.+ı 153^a/13
- lîk**<Far. lâkin, ancak, fakat.
 l. 150^b/02, 150^b/05
- likā**<Ar. yüz, çehre.
 l.+(hür-l.) 149^b/08
 l.+(meh-l.) 164^b/05
- lîkin**<Far. lâkin, ancak, fakat.
 l. 153^a/09, 157^b/10, 159^a/03,
 165^a/12
- luṭf**<Ar. iyilik, bağış.
 l. 150^b/03, 152^a/04
 *1. **ét-** iyilik yapmak, bağış yapmak.
 151^b/06, 164^a/03
 *1. **éyle-** iyilikte bulunmak, bağışta
 bulunmak. 153^b/04
 *1. **hem iḥsān ét-** iyilik edip vermek.
 155^a/12
 *1. **kıl-** iyilikte bulunmak, bağışta
 bulunmak. 151^b/10, 165^b/08

*1. u cūd iyilik ve cömertlik.

158^a/13

*1. u iḥsān kılma- iyilikte ve bağışta bulunmamak. 164^b/12

*1. u i'ṭā kılma- iyilik ve bağış yapmamak. 165^a/12

*1. u 'ināyet éyleme- iyilik ve bağış yapmamak. 151^b/03

*1. u maḥabbet ét- iyilik ve yakınlık göstermemek. 151^b/06
l.+(mekān-ı l.) 154^a/13

*1.-ı dem iyilik yapma zamanı. 153^b/07

l.+ıñ 158^a/09

*1.+ıñ kem étme- iyiliğini esirgememek. 147^b/11

M

mā<Ar. su

m.+(ez-m.'ül-memāt) 158^a/04

mā<Far. biz.

*m. vū menlik bencilik. 167^a/12

ma'den<Ar. değerli maddelerin çıkarıldığı yer, ocak, maden.

m.+i 154^b/05

mağbūn<Ar. şaşkın, şaşırmış.

m.+a(zār u maḥzūn-ı za'if-i m.)

156^a/06

māh<Far. I.Dünya'nın uydusu, Ay. (mec.) sevgili.

m.+(ḥüsn-i m.-ı dil-firīb) 152^b/06

*m.-ı hilāl yeni ay, hilâl. 165^a/04

*m.-ı münir nurlu ay, parlak ay. 150^b/08

*m.-rū ay yüzlü. 163^a/03

*m.-tāb ayışığı, dolunay. 166^b/06

*m.-ı ruḥsār ay yüzlü. 155^b/02

m.+(rū-yı māh) 150^a/08

m.+ıdır 161^b/07

→ **meh**

II.senenin onikide biri, ay.

*m. ü sāl aylar yıllar boyu. 158^b/02

maḥabbet<Ar. sevgi.

m. 167^a/05

m.+(luṭf u m. ét-) 151^b/06

maḥbūb<Ar. sevilen, sevgili.

m. 166^b/02

maḥbūb'ül-kulūb<Ar. kalplerin sevgilisi, gönüllerin sultanı.

m.+(meh-i bedr-i m.) 165^a/07

maḥrem<Ar. çok samimi, içli dışlı olan.

*m. éyle- samimileştirmek,

yakınlaştırmak. 165^b/09

*m. u yār u refiḳ yoldaş, sevgili ve samimi. 162^a/09

m.+(mūnis ü m.) 153^a/10, 162^b/03, 164^b/08

m.+(mūnis ü m. kıl-) 153^b/06

m.+i 157^b/07

maḥrūm<Ar. yoksun.

*m. éyleme- yoksun bırakmamak. 164^b/09

*m. étme- yoksun burakmamak. 148^a/04

maḥzūn<Ar. hüznü, üzgün.

m. 150^a/06, 156^b/10

*m. u ḥazīn ol- üzgün ve kederli olmak. 148^a/07

*m.-ı bīmār éyle- hastalığın üzüntüsüne düşürmek. 156^a/01

- *m.-ı yār** sevgilinin üzüntüsünde olan. 161^a/02
 m.+(zār u m.-ı za'îf-i mağbûn) 156^a/06
 m.+durur(haste vü m.) 151^a/07
- maḳām**<Ar. yer, makam.
 m.+(‘ālī-m.) 163^a/07
 m.+(köñli mülkinde m. dut-) 161^a/03
 m.+(server-i ‘ālī-m.) 154^b/05
 m.+(şeh-i ‘ālī-m.) 155^a/08
- maḳdem**<Ar. gelme, geliş.
 m.+in(türāb-ı m.) 163^a/10
- maḳşūd**<Ar. istenilen şey, istek.
 m.+um 164^a/05
- māl**<Far. sürülen, sürünen, sarılan.
 m.+(pāy-m.) 151^a/03
 m.+(pāy-m. kıl-) 167^a/13
- māl**<Ar. mal, varlık, servet.
 m. 155^b/08
- ma‘lûm**<Ar. bilinen, belli.
*m. éyle- açıklamak, bildirmek, ortaya koymak. 153^a/05, 154^a/12, 157^b/08, 166^a/06
- maña** bana, ben zamirinin yönelme durumu.
 m. 147^b/10, 148^b/08, 150^a/05, 150^b/05, 150^b/05, 151^a/06, 151^b/13, 153^a/05, 153^b/13, 154^a/01, 156^a/04, 157^a/11, 157^b/08, 158^b/03, 160^b/08, 161^a/08, 161^a/09, 162^a/08, 163^a/08, 163^b/06, 164^b/05, 165^a/12, 165^b/01, 165^b/05, 166^a/04, 166^a/05, 166^a/06, 166^a/06, 166^b/09, 166^b/10
 → **baña**
- mār**<Far. yılan.
 m.+(mūr u m.) 156^b/12, 163^a/05
- m.+(murğ u m. yuva yap-) 162^b/02
- ma‘şūk**<Ar. sevilen, erkek sevgili.
 m. 152^a/02
 m.+dan 152^a/03
- meclis**<Ar. toplantı, görüşme veya eğlence amacıyla bir araya gelmiş insan topluluğu.
 m.+e 156^a/05
- Mecnûn**<Ar. Leylâ ile Mecnûn hikâyesinin erkek kahramanı.
 m. 148^b/10, 149^b/06, 150^a/06, 151^b/05, 152^a/09, 152^b/05, 153^a/06, 153^a/08, 153^a/12, 153^b/01, 154^b/07, 154^b/13, 155^a/10, 155^b/08, 156^b/02, 156^b/09, 157^a/01, 157^a/04, 157^a/11, 158^b/10, 159^a/10, 159^b/01, 159^b/03, 159^b/07, 161^b/01, 161^b/13, 162^b/01, 162^b/02, 163^a/03, 163^a/04, 163^a/12, 163^b/01, 163^b/04, 163^b/04, 163^b/05, 164^a/02, 164^b/04, 166^a/02, 166^a/08, 166^b/03, 167^a/10, 167^b/05
 M.+(haste M.) 152^b/03, 154^a/03, 159^b/09, 160^a/06, 160^a/11
- *M. başa varam** Mecnûn başıma buradayım. 153^a/07
- *M.-cân** sevgili Mecnûn. 161^b/03
- *M.-ı haste** hasta Mecnûn. 151^a/11
- *M.-ı hazîn** üzgün Mecnûn. 151^a/08, 153^a/13, 158^a/08
- *M.-ı nâ-tüvân** güçsüz, zavallı Mecnûn. 162^b/10
- *M.-ı zār** ağlayan Mecnûn. 150^b/13, 151^a/13, 152^b/04, 153^a/05, 154^a/02, 155^a/07, 155^b/03, 156^b/03, 159^a/13, 161^a/01, 163^b/10, 165^a/09, 166^b/05

M.+a 150^a/07, 152^b/02, 154^a/07,
 154^b/06, 156^a/02, 156^a/05, 156^b/10,
 157^a/06, 161^b/13, 165^a/07
 M.+a(haste M.) 162^b/07
 M.+dan 148^b/13, 149^a/13
 M.+durur 151^a/06
 M.+ı 163^b/09
 M.+ıñ 147^b/03, 148^a/11, 155^a/01,
 158^a/02, 161^a/03, 161^a/13
 M.+ki 161^b/09
 M.+san(mişl-i M.) 150^b/03
mecrûh<Ar. yaralanmış, yaralı.
 m. 158^a/05, 158^a/06, 161^a/09
 *m. u **zâr u derd-nâk qal-** dertli,
 gözü yaşlı ve yaralı durumda
 olmak. 155^b/07
 *m. u **hem-cevr éyle-** yaralayıp acı
 çektiirmek. 164^b/13
 *m. u **zâr ét-** yaralamak ve
 ağlatmak. 148^b/04
me'cûr<Ar. ecri verilmiş, kiraya verilmiş.
 m. (hem-dem-i m.) 153^b/06
medâr<Ar. yörünge, dayanak.
 m.+(bî-m. ol-) 165^b/06
meded<Ar. yardım, imdat, aman.
 *m. **bilme-** aman bilmemek, iflah
 olmamak. 147^b/13, 166^b/09
medh<Ar. övgü, övme.
 *m. **û sipâs dé-** övgü ve şükürde
 bulunmak. 153^b/09
 *m. **éyle-** övmek, yüceltmek.
 149^b/06
medhûş<Ar. şaşırmış, dehşete kapılmış,
 ürkmüş.
 *m. **éyle-** dehşete düşürmek,
 ürkütme. 155^b/13

meh<Far. Dünya'nın uydusu, Ay. (mec.)
 sevgili.
 m.+(dîn-i m.-i envâr) 149^a/04
 *m.-i **envâr** nurlu ay. 148^a/02
 m.+(meh-cebîn) 159^b/01
 *m.-i **bedr-i maḥbûb'ül-ḳulûb**
 kalplerin sevgilisinin dolunayı.
 165^a/07
 *m.-**likâ** ay yüzlü. 164^b/05
 *m.-**pâre** ay parçası. 148^a/01
 → **mâh I.**
mehcûr<Ar. unutulmuş.
 m. 152^a/09
mekân<Ar. yer. mahal.
 *m.-ı **luṭf** iyilik yapılan yer. 154^a/13
mekkâr<Ar. düzenbaz, hilekâr, aldatıcı.
 m.+ına 162^a/02
mekr<Ar. tuzak, hile.
 *m.-i **rakîb** diğer aşıkların tuzakları,
 hileleri. 147^b/05
melâik<Ar. melekler.
 m. 164^a/13
melâl<Ar. bunaltı, sıkıntı.
 m. 165^a/04
 m.+(endûh-ı m. gét-) 150^a/08
 m.+(ez-bâb-ı m.) 165^a/06
 m.+inden 150^a/10
melek<Ar. melek.
 m.+(bezm-i ins ü m.) 148^a/04
melîh<Ar. güzel, şirin.
 m.+(şüret-i ḥûb u m.) 152^a/10
melûl<Ar. hüznü, üzüntülü.
 m.+(dil-m.) 149^b/03
memât<Ar. ölüm.
 m.+(ez-mâ'ül-m.) 158^a/04
men ben, teklik I. kişi zamiri.

m. 147^b/11, 147^b/12, 148^a/02,
148^a/03, 148^a/12, 148^b/02, 149^a/01,
149^a/08, 149^a/08, 149^b/02, 150^a/05,
150^a/13, 150^b/07, 151^b/11, 152^b/10,
152^b/10, 152^b/12, 153^a/03, 153^a/11,
153^b/02, 153^b/03, 154^a/03, 154^a/08,
154^b/07, 155^b/01, 155^b/02, 157^a/09,
157^a/10, 158^b/10, 159^b/03, 159^b/04,
159^b/12, 160^a/06, 161^a/01, 161^a/02,
161^b/10, 161^b/11, 161^b/12, 162^b/01,
163^a/07, 163^a/12, 163^b/02, 163^b/07,
163^b/08, 164^a/08, 164^a/09, 164^a/11,
164^b/03, 165^a/13, 166^a/08, 166^a/09,
166^a/13, 166^b/06

m.+(ez-m.) 157^a/02

m.+dağı 155^a/05

m.+de 149^a/10, 149^b/07

m.+den 149^a/03, 158^a/10, 158^b/02,
158^b/02, 158^b/05, 162^a/12, 163^b/07,
163^b/12, 164^a/01

m.+den(meni m. alubdur) 149^a/10

m.+i 147^b/05, 147^b/10, 148^b/06,
149^a/12, 149^b/01, 150^a/08, 150^a/10,
150^b/08, 151^b/09, 151^b/10, 152^b/10,
155^a/12, 157^b/12, 158^a/10, 159^a/04,
159^a/05, 159^a/07, 159^a/08, 159^a/12,
159^a/12, 159^b/13, 160^a/03, 160^a/04,
160^a/10, 160^b/09, 163^a/11, 163^a/13,
164^a/08, 164^b/09, 164^b/09, 165^a/11,
165^b/03, 165^b/07, 165^b/08, 165^b/09,
166^a/11, 166^b/01, 167^a/13

*m.+i menden al- kendinden

geçirmek. 149^a/10

m.+im 147^b/05, 147^b/05, 148^a/01,
148^a/08, 148^b/06, 149^a/03, 149^a/05,
149^a/07, 149^b/12, 150^b/02, 150^b/09,
150^b/09, 152^b/11, 153^b/11, 153^b/11,

153^b/12, 156^a/06, 157^a/06, 159^b/05,
159^b/11, 160^a/08, 160^a/08, 160^a/09,
160^b/03, 160^b/05, 160^b/05, 160^b/11,
160^b/12, 161^a/02, 161^a/06, 161^a/07,
162^a/09, 162^b/04, 162^b/04, 163^a/08,
163^a/09, 163^b/07, 164^a/02, 164^a/03,
164^a/03, 164^a/04, 164^a/05, 164^a/05,
164^a/06, 164^a/07, 164^a/07, 165^a/11,
165^b/06

→ **ben**

mend<Far. “sahip” anlamı veren bir yapım eki, /+II/.

m.+(derd-m.) 148^a/07, 166^b/05

m.+(derd-m. ol-) 164^a/04

m.+(derd-m. ü ‘âciz ü zâr u esîr)
159^b/09

m.+(derd-m. ü müptelâ vü zâr)

163^a/01

m.+(mest-m.) 148^a/07

m.+(mest-m. ü hâste vü âvâre)

166^a/01

m.+em(arzu-m.) 147^b/12

menlik benlik, bencillik.

m.+den(mâ vü m.) 167^a/12

menzil<Ar. konak yeri.

m.+i 152^a/06

mercân<Ar. mercan.

m.+ım(la‘l-i m.) 164^a/06

merd<Far. I.adam, insan.

*m.-i Hüdâ Allah’ın adamı, ermiş.

157^a/01, 157^b/02

II.yiğit, mert.

*m.-bâşed yiğit olan. 152^a/12

merg<Far. ölüm.

m.+(hâl-i m.) 158^a/07

m.+in 165^a/08

merhem<Ar. ilaç.

- *m. kıl-** yarasını sarmak. 166^b/12
merḥamet<Ar. acıma, esirgeme.
*m. kıl- acımak, esirgemek.
 147^b/10, 148^a/01
*m. kılma- acımamak,
 esirgememek. 152^b/11
Mesīh<Ar. İsa Peygamber.
*M.-āsā Hz. İsa gibi (ölüleri diriltten
 nefesli). 149^b/09
mesken<Ar. oturulacak yer.
 m. 158^a/13
 m.+i 154^b/07
 m.+imdir 152^b/09
mesrūr<Ar. sevinmiş.
 m. 167^a/05
mest<Far. sarhoş.
 m. 159^a/10
*m.-i Hakk Allah aşkıyla sarhoş.
 149^a/03
*m.-i 'ışk aşk sarhoşu. 159^b/07
*m.-mend sarhoş olmuş. 148^a/07
*m.-mend ü haste vü āvāre
 derbeder, hasta ve sarhoş olmuş.
 166^a/01
 m.+(ser-m. ü ḥarāb ét-) 149^a/01
mestān<Far. sarhoşlar.
 m.+iñ(nergis-i m.) 150^b/01
me'vā<Ar. sığınak, sığınacak yer, barınak.
 m. 149^b/10
meyl<Ar. sevme, gönül akışı.
*m. kıl- gönlünü kaptırmak.
 149^b/10
mı soru edatı.
*m.'olur mı olur. 152^a/07
 m.+dır 162^a/11, 166^a/05
mihmān<Far. konuk.
 m.+durur 150^a/13
 m.+ıma 153^a/03
miḥnet<Ar. sıkıntı
 m.+i 162^b/04
mihr<Far. I.güneş.
*m.-i 'ışk aşk güneşi. 149^b/03
 II.sevgi.
 m. 152^a/03, 152^a/03, 166^b/03
*m.-i yār sevgilinin sevgisi. 152^a/04
 m.+iñ 150^b/05
*m.+iñ şal- sevmeyi bırakmak,
 sevgisinden vazgeçmek. 161^a/05
mihribān<Far. sevgili, şefkatli.
 m. 150^a/03
 m.+(nā-m.) 147^b/09
minḡ bin.
 m. 163^b/02
 m.+(cānına érsin m. gaḏab) 154^b/03
 m.+(iki m. yüz elli) 167^b/03
 → **biñ**
minnet<Ar. iyiliğe karşılık verme.
*m. éyle- iyilikle karşılık vermek.
 158^a/13
miskīn<Ar. zavallı.
 m. 160^a/01, 160^a/08
*m. ét- zavallılaştırmak, kötü
 duruma düşürmek. 148^b/02
mişl<Ar. gibi, benzeri, eşi.
 m.+(be-m.-i 'andelib) 155^b/11
 m.+(be-m.-i kūh-ı Kāf) 162^a/07
 m.+(be-m.-i zūlf-i yār) 155^b/12
*m.-i 'anber-bār güzel koku saçır
 gibi. 155^b/10
*m.-i bāḡ Cennet gibi. 162^a/06
*m.-i Ferhād Ferhat benzeri,
 Ferhat'a eş. 155^b/11
*m.-i ḥabāb kabarcıklar gibi,
 kabarcıklara benzer. 158^a/07

- *m.-i Mecnûn** Mecnûn'a benzer,
Mecnûn gibi. 150^b/03
m.+i 155^a/01
- mu** bu, işaret zamiri.
m.+ları 157^a/11
m.+nı 151^a/02, 151^b/03, 154^a/06,
158^a/08, 158^a/09, 158^a/12, 158^b/01,
161^a/05, 161^a/11, 163^a/02, 165^b/09
m.+nın 151^b/02, 166^a/08
m.+nın 165^b/07
m.+ña 167^b/05
m.+nlar 154^b/09
m.+nları 155^a/07, 157^a/05, 157^a/12
m.+nların 157^a/06
→ **bu**
- muhterem**<Ar. saygı değer.
m.+(pād-şāh-ı m.) 154^a/12
- munca** bu kadar, bunca.
m. 153^a/07, 160^b/08, 162^b/04,
165^b/01
- mūnis**<Ar. can dostu, cana yakın, sevimli.
m.+(hem-refīk ü m. ü ğam-h^vār)
165^b/11
m.+(mūnis ü mahrem) 153^a/10,
162^b/03, 164^b/08
*m. ü mahrem kıl- cana yakın ve
içli dışlı yapmak. 153^b/06
*m.-i cān olma- canına hoş
gelmemek, hoşnut olmamak.
158^a/02
*m.-i nahçîr yabani hayvanların
alışık olduğu. 159^a/03
- mūr**<Far. karınca.
*m. u mār börtü böcek, yılan çıyan.
156^b/12, 163^a/05
m.+dan 165^a/13
- murād**<Ar. arzu, istek, dilek.
m.+(der-m.-ı şādıkān) 161^b/05
m.+ım 153^b/06
*m.+ıñ al- isteğini almak, birlikte
olmak, beraber olmak. 163^b/12
- murğ**<Far. [<morg] kuş.
*m. u mār yuva yap- kuşlar yılanlar
yuva yapmak, "börtü böcek, yılan
çıyan" yuva yapmak. 162^b/02
- Murtaẓā**<Ar. Hz. Ali'nin "beğenilmiş"
anlamına gelen lakabı.
m.+nın 158^a/11
- muşanna'**<ar. süslü, gösterişli, bezenmiş.
m.+(beḥār m. ol-) 162^b/08
- Muṣṭafā**<Ar. İslam peygamberi Hz.
Muhammed'in "seçilmiş, seçkin"
anlamına gelen adı.
m.+nın 158^a/11
- muştulıĝ** müjde armağanı.
m. 159^b/01
- muṭī**<Ar. itaatli, boyun eğen, bağlı.
*m. ol- itaat etmek, boyun eğmek.
154^b/10
- muṭlak**<Ar. I.kesin, mutlaka.
m. 157^b/10, 166^b/09
II.salt, yalnız (Tanrı).
m.+(Vāḥid-i M.) 154^a/10
m.+dan(sāķī-i M.) 149^a/02
- mūdām**<Ar. sürekli, devamlı.
m. 148^a/05, 152^b/08, 152^b/09,
158^b/09, 161^a/03, 161^a/10, 161^a/10,
161^a/12, 161^a/12, 164^b/11
- müddet**<Ar. süre, zaman.
m.+dir 163^a/12
- mül**<Far. şarap, kırmızı şarap.
*m. şun- şarap sunmak. 166^b/13
- mülk**<Ar. İtaşınmaz mal varlığı.
m. 155^b/08

II.ülke, yurt.
 m.+i 155^b/04
 m.+inde(köñli m. maḳām dut-)
 161^a/03
 m.+inden 157^b/10
 m.+ine 154^a/09
mültefit<Ar. güler yüz gösteren, iyi davranan.
 *m. olma- güler yüz göstermemek, iyi davranmamak; yüz vermemek.
 148^a/07
mü'min<Ar. inanan, iman eden, Müslüman.
 m. 167^b/12
 *m. ol- inanmak, iman etmek.
 164^a/12
 m.+leri 148^b/01
münfa'il<Ar. gücenen, alınmış.
 m. 163^a/10
münîr<Ar. ışıık veren, aydınlatan, parlak, nurlu.
 m.+(māh-ı m.) 150^b/08
münḳatî<Ar. [<münḳatî'] soyu kesik, soyu tükenen.
 *m. ol- soyu tükenmek, kökü kurumak. 154^b/10
müptelā<Ar. [<mübtelā] tutkun, bağımlı, düşkün.
 m. 156^a/02
 m.+(derd-mend ü m. vü zār.)
 163^a/01
 *m. ol- düşkün olmak, tutulmak.
 150^b/04, 162^a/02
 *m. vü 'āciz ü efgār tutkun, güçsüz ve yaralı. 158^b/05
 m.+(zār u m.) 156^b/08
 m.+(zār u m. ḳal-) 158^a/08

m.+yam 162^a/02
Müselmān<Far. [<Ar. Müslimān] İslām dinine inanan; Müslüman.
 M.+(nā-M.) 148^b/09
 M.+lar 166^a/04
müsel<Ar. zincirleme, ardı ardına, peş peşe.
 m. 155^b/10
müstemi<Ar. dinleyici, dinleyen
 *m. ol- dinleyici olmak, dinlemek.
 149^b/06, 154^b/03
müstmend<Far. zavallı, üzgün, kederli.
 m. 158^a/02
müşerref<Ar. şerefli, şereflendirilmiş.
 *m. ḳıl- gelişle yükseltmek.
 154^a/11
müşgîn<Far. misk kokulu, miskli.
 m. 150^b/11
müşkil<Ar. engel, zorluk.
 *m. ol- dert olmak, sıkıntı olmak.
 153^a/05
 m.+dir 161^a/09

N

nā<Far. olumsuzluk bildiren ön ek.
 n.+(faḳīr ü n.-tüvān) 165^b/09
 n.+(Mecnūn-ı n.-tüvān) 162^b/10
 *n.-ḳār çaresiz. 147^b/13
 *n.-ḳār ol- çaresiz kalmak. 149^b/04
 *n.-mihribān acımasız. 147^b/09
 *n.-müselmān Müslüman olmayan, inançsız. 148^b/09
 *n.-şād mutsuz, huzursuz. 161^a/08

- *n.-tüvān** güçsüz, kuvvetsiz.
152^b/06, 152^b/09, 158^a/07, 161^b/05,
164^b/07
- *n.-tüvān u dil-ğamīn ol-** güçsüz ve
gönlü acı dolu olmak. 156^b/08
- *n.-tüvān u ḥaste bīmār ét-**
yaralayıp güçsüz ve hasta
bırakmak. 159^a/05
n.+(ḡa'īf-i n.-tüvān) 153^b/03,
153^a/04, 161^b/07
n.+(ḡa'īf ü n.-tüvān kal-) 147^b/09
- nāgehān**<Far. ansızın, apansız, birdenbire;
beklenmeyen bir anda.
n. 148^a/08, 152^a/13, 165^b/13
- naḥīr**<Far. av hayvanı, yabani hayvan.
n. 152^a/13
n.+(mūnis-i n.) 159^a/03
- Naḥnū-ḡasem**<Ar. Kur'ān-ı Kerīm'deki
(43) Zuhurf suresinin 32. ayeti: "E
hüm yaksimune rahmete rabbik
nahnū kasemna beynahüm
meiṣetehüm fil hayatid dünya ve
rafa'na ba'dahüm fevka ba'din
deracatil li yettehize ba'duhüm
ba'dan suhriyya ve rahmetü rabbike
hayrum mimma yecmeun." **Anlamı:**
"Rabbinin rahmetini onlar mı
bölüşüyorlar? Dünya hayatında
onların geçimliklerini aralarında biz
paylaştırdık. Birbirlerine iş
gördürmeleri için, (çeşitli alanlarda)
kimini kimine, derece derece üstün
kıldık. Rabbinin rahmeti, onların
biriktirdikleri (dünyalık) şeylerden
daha hayırlıdır."
n. 158^b/10
- nāk**Far. /+II/ anlamı kazandıran bir son ek.
n.+(ḡaldılar mecrūḥ u zār u derd-n.)
155^b/07
n.+(naẓm-ı sūz-n.) 167^b/11
- nākı**<Ar. dişi deve.
n.+ya 163^b/09
- nālān**<Far. inleyen.
n.+(Vāmık-ı n.) 160^a/01
- nāle**<Far. inleme, inilti.
n.+(bā-n. vü āh u figān) 160^b/06
n.+(bā-n. vü efgān) 154^b/01
n.+(yüz n. vü zār-ı figān éyle-)
158^b/06
- *n. ét-** inlemek, inildemek. 160^b/06
- *n. vü efgān ü zār** bağıra çağıra
ağlayan. 156^b/12
- *n. vü feryād hem giryān ét-** bağıra
çağıra, çığlık bağlık ağlamak.
165^a/10
- *n. vü feryād u giryān éyle-** bağıra
çağıra, çığlık bağlık ağlamak.
158^a/01
- *n.-i Ferhād kıl-** Ferhat gibi
inlemek. 153^b/09
- *n.-i sūzān** yakıcı inilti, yürek
yakan inilti. 160^b/08
- nāliš**<Far. inilti, inleme.
n.+im 153^a/01
n.+imden 148^a/03
- nām**<Far. ad, ün.
n.+(bed-n. ol-) 150^a/04
- *n. éyle-** ad vermek, isim koymak.
167^b/05
- *n. u nerḡ** ad san, şan şöret.
152^a/05
- *n.-i firāk** ayrılığın adı. 165^a/02
- *n.-i hecr** ayrılığın adı. 160^b/01
n.+(nīk-n.) 149^b/13, 154^b/11

- n.+(nīk-n. ol-) 154^b/11
 n.+ım(nenḡ ü n. gét-) 162^a/04
 n.+ıñı 149^a/12
nāme<Far. mektup.
 n.+si 150^a/07
 n.+si(ḡam-h^vār-n.) 150^a/07
 n.+yi 147^b/02, 147^b/03, 147^b/04,
 149^b/13, 150^a/06, 150^b/08
nāmūs<Ar. iffet, ırz, hayâ, namus.
 n.+ım 148^b/06
 n.+ımızı 148^a/09
 n.+ıñ 149^a/12
nār<Ar. ateş (mec.) Cehennem.
 n.+(der-qa‘r-ı n.) 157^b/13
 n.+(ez-süz-ı n.) 158^a/12
 n.+(şubḥ u şāmım n. ol-) 162^a/05
*n.-ı ḡam gam ateşi. 147^b/07
*n.-ı hecr ayrılık ateşi. 150^a/12,
 150^b/09, 160^a/09, 160^a/10, 162^a/02
*n.-ı hicrân ayrılık acısının ateşi.
 160^b/03
 n.+(yérimi n. étme-) 164^a/10
na‘ra<Ar. haykırma, bağırma, nara.
*n. ur- nara atmak. 156^b/08,
 163^a/05, 167^a/01
naşīb<Ar. pay, kısmet, nasip.
*n. al- pay almak. 150^b/12, 151^a/04
*n. ol- kısmet olmak. 160^b/01
 n.+ım 160^b/04
naşihat<Ar. öğüt.
*n. kıлма- öğüt vermemek. 158^b/12
nāz<Far. naz, cilve.
*n. ét- nazlanmak, cilvelenmek.
 151^b/06
naẓar<Ar. bakış, bakma, göz atma.
*n. kıl- bakmak. 160^a/08, 164^b/13
*n. kıлма- bakmamak. 160^b/04
 n.+da(bir n.) 155^b/10
nāzenīn<Far. nazlı, cilveli.
 n.+(der-firāk-ı ān-ḡabīb-i n.)
 156^b/08
naẓm<Ar. ölçülü ve uyaklı söz, mesnevi.
*n.-ı sūz-nāk içli, dokunaklı şiir.
 167^b/11
né ne, soru edatı.
 n. 148^b/10, 151^a/02, 151^a/02,
 154^a/12, 157^a/10, 157^b/08, 158^b/09,
 160^a/12, 160^a/13, 160^b/03
 n.+(çäre n.) 160^b/07
 n.+(her n. kim) 150^b/06
*n. belālī çok belalı. 165^a/02
*n. gezersen ne duruyorsun,
 oyalanma. 161^b/02
*n. ḡacet gereksiz, gerek yok.
 148^a/03
*n. pāk ne temiz; “çok mu, az bile”
 anlamında. 148^b/13
*n. revā reva mı, yakışır mı.
 157^a/04
*n. sebebden hangi sebeple. 166^a/06
*n. yérden nereden, ne taraftan.
 154^a/11
*n. yérdir nasıl bir yerdir. 157^b/08
 n.+dir 152^b/05, 154^a/12
 n.+dir(aḡvālī n.) 161^a/07
 n.+dir(hālī n.) 161^a/07
 n.+durur 153^a/04
néce nasıl.
 n. 148^a/11, 151^b/02, 158^b/10,
 161^a/08, 164^a/12, 164^b/04, 167^a/02
 n.+dir 147^b/09, 160^b/08, 162^b/10,
 162^b/11
néçe kaç, ne kadar.

- n. 152^a/03, 156^a/13, 163^a/12, 163^b/10
 n.+(bir n.) 154^a/04, 154^a/09, 156^a/11, 157^a/07, 157^a/08, 165^b/11
*n. bir ne kadar da. 163^b/13
*n. iller nice yıllar, uzun yıllar. 158^a/03
*n. kes hiç kimse. 157^a/10
n'écûn ne için, niçin.
 n. 151^b/02, 151^b/10, 161^b/08, 164^a/11, 166^a/08
 n.+dür 151^b/09, 166^b/03
neden neden, ne sebeple.
 n. 161^b/03
nefes<Ar. soluk.
 n. 150^b/02
 n.+(bir n. gerçek) 156^a/12
nefs<Ar. öz, kendi.
 n.+i 164^b/02
 n.+im 164^a/09, 164^a/10
 n.+iñi 167^b/01
nefsānī<Ar. nefis ile ilgili, kendi için.
 n.+dir 149^a/06
nehār<Ar. gündüz.
 n.+(lejl ü n.) 153^b/05, 162^b/12, 164^b/10, 165^b/02, 167^a/04
nem<Far. ıslak, yağ.
*n.-gīn ét- gözünü nemlendirmek, yaşartmak. 148^b/01
nerġ<Far. ün.
*n. ü nāmī gēt- adı sanı anılmamak, şanı şöreti bitmek. 162^a/04
 n.+i(nām u n.) 152^a/05
nergis<Far. suda gördüğü aksi üzerine kendi güzelliğine hayran olduğu efsanevi olarak anlatılan bir tür çiçek, nergis (mec.) sevgilinin baygın bakışlı gözü.
*n.-i mestān baygın bakışlı göz. 150^b/01
nesne nesne, şey.
*n. vérme- hiçbir şey vermemek. 157^a/10
n'ét- ne etmek, ne yapmak.
 n.-di 156^a/09
 n.-er 154^a/10, 155^b/03, 162^b/07
 n.-erem 152^b/07, 165^b/12
 n.-eyem 147^b/05, 152^b/13, 157^a/08, 158^b/10, 159^b/12, 160^b/04, 165^b/05
 n.-miş 165^b/02
n'éyit- ne demek, ne söylemek.
 n.-erem 152^b/01
nevā<Far. ses.
 n.+(bī-n.) 148^a/09, 157^a/13, 161^a/09, 166^b/06
 n.+(bī-n. kal-) 160^a/03
 n.+(bī-n. ol-) 150^b/03
 n.+(bī-n. vü zār ol-) 158^a/01
 n.+(za'īf ü bī-n.) 156^b/13
 n.+dır(bī-n.) 162^b/13
 n.+yam(bī-n.) 162^a/03
nevāhat<Far. okşama.
*n. éyle- gönlünü okşama, güzel sözler söyleme. 153^a/13
nevḥā<Ar. ağlama, yas tutma.
*n. vü zār kıl- yas tutmak ve ağlamak. 163^b/13
 n.+(feryād āh u n.-zār kıl-) 166^b/11
ney<Far. kamıştan yapılan üflemleri bir müzik aleti, ney (mec.) tasavvufi anlamda Allah'tan ayrı kalan insan ruhunu temsil eder.

- *n. kimi yüz yerde kemer bağlan-**
ney gibi boğum boğum, düğüm
düğüm olmak (mec.) boğazı düğüm
düğüm içli içli nağmeler söylemek.
159^a/04
- n'ëyle-** ne eylemek, ne yapmak.
n.-r 163^a/05
n.-rem 165^b/12
n.-yem 147^b/13, 160^b/02, 160^b/02,
165^b/03, 165^b/04
n.-yem-ki 152^b/13
- nigār**<Far. put.
n. 151^a/05
n.+ım 165^b/03, 165^b/04
- nigîn**<Far. yüzük, yüzük kaşı, mühür.
n. 157^a/12
n.+(lebiñ hoşter-i zi-ķand u n.)
162^a/03
- nigûn**<Far. ters, baş aşağı.
n.+(ser-n. ét-) 167^b/02
- nihân**<Far. gizli, saklı, sır.
n. 167^a/06
- nîk**<Far. iyi, güzel, hoş.
n.+(ez-n. ü bed) 152^a/08
*n.-h'āh iyilik sever. 156^a/13
*n.-nām iyi adlı, iyi ün kazanmış,
adı iyilikle anılan. 149^b/13, 154^b/11
*n.-nām ol- adı iyilikle anılmak,
şanı yücelmek. 154^b/11
- nîķāb**<Ar. örtü, peçe, yüz örtüsü.
*n. dut- örterek yüzünü gizlemek.
166^b/06
- ni'met**<Ar. ihsan, iyilik.
n. 151^a/02
- nisbet**<Ar. nispet, kıyaslama, ölçü.
*n.-i ebr-i behār bahar bulutlarına
benzer. 165^b/02
- nişān**<Far. iz, belirti.
n.+ı 154^b/08
- nişe** niçin.
n. 166^b/06
- nite** nasıl.
n. 148^a/09, 149^a/12, 149^a/13,
151^b/01, 152^b/05, 157^a/04, 161^b/03,
166^a/06, 166^a/07
- nitekim** nitekim.
n. 155^a/01, 155^a/04
- niyāz**<Far. yalvarma, dua.
*n. ét- dua etmek, yalvarmak.
159^a/11
- Nöfel**<Ar. [<Nevfel] Leylâ ile Mecnûn
hikayesinde Mecnûn'a önce yardım
edip sonra ihanet eden padişahın
“deniz” anlamına gelen adı.
n. 152^a/11, 152^b/05, 153^a/04,
153^a/05, 153^a/08, 153^a/12, 153^a/13,
154^a/02, 154^a/04, 154^a/06, 154^b/04,
154^b/12, 155^a/07, 155^b/01, 155^b/04,
155^b/09, 156^a/09, 156^a/11, 156^b/02
n.+e 155^b/06
n.+i 156^a/12
n.+iñ 156^a/08
- n'ol-** ne olmak.
n.-a 159^a/12
n.-a(bilmezem-ki n.) 165^a/03
n.-dı 166^b/07
n.-ur 166^b/08
n.-ursa 159^a/01
- nūr**<Ar. aydınlık, parlaklık, ışıık.
*n. u hüsñü dut- ışığı ve güzelliği
her yanı kaplamak, gözleri
kamaştırmak. 164^b/05
*n.-ı şanem sevgilinin ışığı,
aydınlığı. 164^a/08

- n.+ı 163^b/06
 n.+ısan 163^b/03
nuşret<Ar. zafer, başarı.
 *n. **vér-** Allah tarafından zafer ihsan edilmek. 155^b/06
nüş<Far. içki, içme.
 n.+(cânıma n. ol-) 162^a/06
 *n. **éyle-** içmek, yudumlamak.
 150^b/10, 155^b/13, 156^a/10
 *n. **ét-** içmek. 160^b/12
nüh<Far. [<noh] dokuz.
 *n. **felek** dokuz gök. 156^b/09, 161^b/07
 *n. **felek ditre-** dokuz gök sallanmak, gökler titremek; sesi arşa çıkmak. 148^a/03
nümün<Far. gösteren.
 n.+(reh-n.) 157^a/04
nüvâz<Far. okşayan.
 n.+(dil-n.) 159^a/12, 161^b/10

O

- o o**, işaret sıfatı.
 o. 148^b/12, 150^b/13, 155^b/03, 156^b/08, 157^a/02, 159^b/02, 160^b/10, 162^b/10, 166^a/13
 → **ol**
o o, teklik III. kişi zamiri.
 o.+dur 151^b/06, 152^a/05, 166^b/01
 → **ol**
od ateş.
 o.+(cânıma o. şal-) 152^b/12
 *o.+a **yağ-** ateşe vermek. 150^b/04
 o.+ı 147^b/07, 156^a/03, 161^a/10

- o.+ına 156^a/02
 o.+ında 160^b/10
 o.+ıyla 156^b/11
oğul çocuk.
 o. 148^a/08
ohı- okumak.
 o.-dı 147^b/04, 150^a/07
 o.-dı(şi'ri) 165^a/05
ohşa- benzemek.
 o.-r 157^a/05
ol o, işaret sıfatı.
 o. 147^b/02, 147^b/03, 147^b/04, 147^b/08, 148^b/03, 148^b/11, 149^a/04, 149^b/05, 149^b/06, 150^a/07, 150^b/12, 150^b/12, 151^a/05, 151^a/07, 151^a/09, 151^b/04, 151^b/07, 151^b/11, 152^a/13, 152^b/04, 152^b/08, 152^b/13, 152^b/13, 153^a/01, 153^a/04, 153^a/05, 153^a/09, 153^a/12, 153^a/13, 153^b/02, 154^a/02, 154^a/03, 154^a/04, 155^a/04, 155^a/08, 155^b/03, 155^b/06, 155^b/11, 156^a/05, 156^a/05, 156^a/09, 156^a/10, 156^a/10, 156^a/10, 156^b/13, 157^a/13, 157^a/13, 157^b/02, 157^b/03, 157^b/04, 157^b/09, 157^b/10, 157^b/10, 157^b/11, 158^a/04, 158^a/07, 158^b/06, 159^a/03, 159^a/09, 159^a/10, 159^b/01, 159^b/08, 159^b/09, 159^b/13, 160^a/11, 160^b/06, 161^a/01, 161^a/06, 161^b/01, 161^b/01, 162^b/07, 162^b/13, 163^a/03, 163^a/04, 163^a/05, 163^b/10, 163^b/10, 164^b/07, 165^a/05, 165^a/07, 165^a/08, 165^b/09, 165^b/09, 165^b/13, 166^a/01, 166^a/02, 166^b/02, 166^b/06, 166^b/12, 167^a/01, 167^a/02, 167^a/02, 167^a/02, 167^a/02, 167^a/04
 *o. **arada** orada, o sırada. 164^b/06
 *o. **sā'at** o zaman. 157^b/01

→ o

ol o, teklik III. kişi zamiri.

o. 148^b/04, 148^b/13, 149^a/01,
 149^a/03, 149^a/03, 149^a/03, 149^a/06,
 151^a/06, 151^a/07, 151^a/08, 151^a/08,
 152^a/02, 152^a/02, 152^a/03, 152^a/09,
 154^b/04, 156^a/06, 156^a/08, 157^b/04,
 158^b/01, 161^a/04, 161^a/05, 161^a/12,
 161^a/12, 162^b/12, 167^a/06, 167^b/02
 o.+dur 152^a/06, 152^a/07, 164^a/05,
 164^b/01, 167^a/03
 o.+durur 149^a/02
 o.+ki 166^b/04
 o.+néce 167^a/02

→ o

ol- olmak.

o.-(agāh o.) 159^b/05
 o.-(‘aqlın yār o.) 148^a/11
 o.-(dōst-kām o.) 154^b/11
 o.-(kulağ o.) 164^a/08
 o.-(müstemi o.) 149^b/06, 154^b/03
 o.-(nīk-nām o.) 154^b/11
 o.-(pāyidār o.) 150^a/08
 o.-(sākin o.) 149^a/11
 o.-(şād u kām o.) 154^b/05, 154^b/05
 o.-(ten-i bīmār o.) 165^b/05
 o.-a 152^a/05, 154^b/04, 164^a/12
 o.-a(āzād o.) 155^a/03
 o.-a(bī-’ār o.) 152^a/05
 o.-a(dest-gīr o.) 149^a/08
 o.-a(hem-rāzım o.) 156^a/06
 o.-a(haçan o.) 160^a/10
 o.-a(helāl) 167^b/01
 o.-a(oldı o. iki gün) 163^a/12
 o.-a(rāzı o. pād-şāh) 156^a/13
 o.-a(şadık o.) 167^a/04
 o.-a(şād-kām) 160^a/11

o.-a(şād o.) 155^a/03
 o.-a(tamām) 160^a/10
 o.-am 150^a/13
 o.-am(dūr o.) 158^b/03
 o.-am(şād o.) 160^a/04
 o.-am(zār u hazīn) 153^a/02
 o.-an 151^b/05
 o.-an(ğam-h^vār o.) 151^b/05
 o.-asan(āzād o.) 167^b/02
 o.-aydı 148^b/11, 152^a/01, 165^a/03
 o.-dı 153^a/06, 155^b/11, 162^a/07,
 167^b/03, 167^b/11, 167^b/13
 o.-dı(‘ālem o. tārümār) 156^a/12
 o.-dı(āşikār) 155^a/09
 o.-dı(āşüfte) 155^b/12
 o.-dı(behār o. muşanna) 162^b/08
 o.-dı(bī-‘aded) 166^b/09
 o.-dı(bī-hadd ü pāyān) 164^b/13
 o.-dı(cānıma nūş o.) 162^a/06
 o.-dı(çeşmi hāk o.) 148^b/13
 o.-dı(çeşmine o. teng ü tār) 165^a/09
 o.-dı(düşmen o.) 153^b/13
 o.-dı(endūh ile zār) 158^a/02
 o.-dı(gözlerinden kanlu yaş o.
 revān) 160^a/04
 o.-dı(halāş) 157^a/13
 o.-dı(handān) 151^a/08
 o.-dı(hayrān) 155^b/10
 o.-dı(helāk) 155^b/07
 o.-dı(hem-demi) 157^b/06
 o.-dı(kaddi ham) 158^a/10
 o.-dı(kahr o.) 150^a/08
 o.-dı(kāmeti o. gamdan dü-tā)
 158^a/01
 o.-dı(kulağ) 153^a/09
 o.-dı(mahzūn u hazīn o.) 148^a/07
 o.-dı(müşkil o.) 153^a/05

- o.-dı(naşıb) 160^b/01
o.-dı(nā-çar) 149^b/04
o.-dı(ola iki gün) 163^a/12
o.-dı(perişān) 149^b/03
o.-dı(rencūr o.) 156^b/05
o.-dı(revān) 161^a/05
o.-dı(şādmān) 154^a/03
o.-dı(tār o.) 153^b/12
o.-dı(tārik o. vaqt-i eyyāmı) 156^a/01
o.-dı(tamām) 163^a/07
o.-dı(ümmīd-vār) 153^b/01
o.-dı(vālih o.) 155^b/11, 163^a/07
o.-dı(virdi o.) 156^b/12
o.-dı(yeksān şubḥ ile şām) 160^b/12
o.-dı(yuḥudan o. bī-dār) 167^a/01
o.-dı(zāhir o.) 148^a/03, 156^b/02
o.-dı(zār o.) 153^b/12
o.-dılar(berāber o.) 155^b/05
o.-dım 148^a/02, 152^b/06, 159^b/09, 162^a/09
o.-dım(bīmār) 163^b/06
o.-dım(bī-nevā o.) 150^b/03
o.-dım(derd-mend o.) 164^a/04
o.-dım(müptelā o.) 150^b/04
o.-dım(şādmān-o.) 148^b/08
o.-dın(zār) 163^b/11
o.-gil(bī-medār o.) 165^b/06
o.-gil(şād o.) 154^b/01
o.-ğıl(beḳā) 164^b/05
o.-ğıl(hem-rāzım o.) 163^b/07
o.-ğıl(kulağ) 159^b/04
o.-ğıl(şādmān) 150^a/10
o.-ma(ğāfil o.) 161^b/04, 162^a/10
o.-madı 159^a/05, 166^b/06
o.-madı(āzād o.) 158^a/06
o.-madı(kābil o.) 167^a/09
o.-madı(mültefit o.) 148^a/07
o.-madı(mūnis-i cān o.) 158^a/02
o.-madı(şād o.) 158^a/06
o.-mağa(ḥalāş o.) 157^b/04
o.-mamış-ken 167^b/09
o.-masaydım(zār u dil-figār) 165^b/07
o.-masın(işden dönesen) 154^b/06
o.-masun 154^b/02
o.-maya 167^a/08, 167^a/08
o.-maya(bīzār o.) 148^b/13
o.-mayı(şād o.) 161^a/01
o.-maz 149^a/09
o.-maz(hem-dem o.) 154^a/01
o.-maz(ḥuşyār-o.) 149^a/03
o.-maz(kulağ o.) 152^b/11
o.-maz(yār-o.) 149^a/03
o.-mazdı(hem-dem o.) 148^a/06
o.-miş 159^b/07
o.-miş(‘adem) 167^a/07
o.-miş(‘ıyān) 167^a/07
o.-miş(nā-tüvān u dil-ğamīn) 156^b/08
o.-miş-ıdı(bīzār) 153^b/10
o.-mışam 150^a/04, 150^a/05, 152^b/10, 153^a/03
o.-mışam(‘āciz ü zār-o.) 159^b/05
o.-mışam(āfāka rüsvā o.) 160^a/05
o.-mışam(āşüfte şeydā o.) 160^a/05
o.-mışam(bağrı biryān o.) 147^b/11
o.-mışam(bed-nām o.) 150^a/04
o.-mışam(bī-ḳarār) 163^b/07
o.-mışam(çeşmine ḥör o.) 150^a/04
o.-mışam(esīr o.) 148^a/12, 149^a/08
o.-mışam(ḥaste bīmār o.) 159^b/05
o.-mışam(müptelā) 162^a/02
o.-mışam(pür o.) 149^a/04
o.-mışam(zār u ḥazīn) 162^a/04

o.-mışam(zār u giryān o.) 147^b/11
 o.-mışdı(hem-dem) 164^b/08
 o.-mışdır 152^b/06, 164^a/07
 o.-mışsan(zār u esīr o.) 148^a/09,
 152^b/05
 o.-sa 162^a/11
 o.-sa(bīzār o.) 148^b/13
 o.-sa(hilāf o. söziñ) 162^a/13
 o.-sa(ḳabūl) 154^a/07
 o.-sam 161^b/10
 o.-sañ 166^b/08
 o.-sañ(berī) 167^a/12
 o.-saydı(ḡam ḡālib o.) 157^b/05
 o.-sun(āferīn o.) 160^b/07
 o.-sun(fedā o. cānım) 163^a/09
 o.-sun(kām-rān) 154^b/01
 o.-sun(münḳati‘) 154^b/10
 o.-sun(muṭī‘) 154^b/10
 o.-sun(pāyidār o.) 154^b/02
 o.-sun(yarıcıñ o. Perverdigār)
 154^b/09
 o.-ub 166^b/01
 o.-ub(ac o.) 157^b/04
 o.-ub(göz yaşıım deryā o. cūş éyle-)
 150^b/10
 o.-uban 153^b/08
 o.-uban(şād-o.) 151^a/13
 o.-ubdur(nār o. şubḥ u şām) 162^a/05
 o.-up(bī-nevā vū zār o.) 158^a/01
 o.-updur(cem o.) 151^a/03
 o.-ur 152^a/03, 152^a/03, 152^a/04,
 161^b/11, 166^a/12
 o.-ur(cigerim yāre o.) 166^a/12
 o.-ur(eyyām kār) 155^a/08
 o.-ur(güzāf) 161^b/13
 o.-ur(kāfir o.) 164^a/12
 o.-ur(m’o.) 152^a/07

o.-ur(mü’mīn o.) 164^a/12
 o.-ur(şāf o. köñlūñ) 167^a/12
 o.-uram(ḳul) 154^a/08
 o.-urđı(şubḥ o.) 166^b/09
 o.-urdım(zebūn) 163^a/13

olar onlar, çokluk III. kişi zamiri.

o.+ıñ 155^b/08

→ **anlar, onlar**

onlar onlar, çokluk III. kişi zamiri.

o. 159^b/02

→ **anlar, olar**

oñar- rast getirmek, onamak.

o.-a 154^a/06

otur- oturmak.

o.-gil 158^b/09

o.-up 151^a/01

oyan- uyanmak.

o.-dı 152^b/03

oyna- oynamak.

o.-r 157^b/05

o.-ya(güle) 156^a/06

Ö

öl- ölmek.

ö.-di 165^a/08

ö.-icek 156^a/06

öldür- öldürmek.

ö.-mege 164^b/12

ö.-ürsen 160^a/02

‘**ömr**’<Ar. ömür, yaşayış.

*‘**ö. ü zinde-gānī**’ yaşayış ve geçim.
 165^b/12

*‘**ö.+imi bākī**’ ḳılursa Kirdgār Allah
 ömür verirse. 154^a/02

- ‘ö.+iniñ 158^a/03
‘ö.+üm 166^b/10
‘ö.+ündür(devletin pâyende ö. az)
161^b/10
‘ö.+üñü 153^b/08
- ön** ön.
ö.+ünde 156^a/08
- öp-** öpmek.
ö.-di 157^b/01
- örü** dik, kalkık.
*ö. dur- ayağa kalkmak, ayakta durmak. 152^b/02, 156^a/07
- ötrü** ötürü, dolayı.
ö. 149^b/07, 150^a/04, 151^b/02,
152^b/13, 158^a/05, 158^a/06, 158^a/10,
158^b/02, 158^b/02, 158^b/05, 159^a/06,
159^b/04, 159^b/05, 159^b/05, 162^a/03,
162^a/12, 162^b/13
- öyle** öyle.
ö. 149^a/06
- öz** öz, kendi.
ö. 149^b/06, 150^b/12, 150^b/13,
153^a/05, 158^b/13
ö.+i 156^a/10
ö.+in 162^b/06
*ö.+in hāk ét- özünü toprak etmek
(mec.) alçak gönüllü olmak.
152^a/06
*ö.+in terk éyle- kendini
kaybetmek, kendini salmak, kendini
bırakmak, boş vermek. 148^a/10
ö.+iñe 156^b/01
ö.+ni 156^b/10
ö.+ümi 164^a/10
*ö.+ümi doğrı yétür- özünü
doğruluktan ayırmamak. 149^b/02

- *ö.+üni hāk-ile hem-vār éyle-**
kendini yerlere atmak, bağrını
yerlere sürmek (mec.) çok üzölmek.
165^a/09

özge başka, yabancı.

- ö. 149^a/03, 149^a/13, 150^a/02,
152^a/01, 157^a/09, 161^a/04, 161^a/11,
162^b/02, 166^a/11, 166^b/01
*ö. diyār éyleme- başka yere gitme,
başka yola başvurma. 149^a/11
ö.+ler 151^a/10, 166^a/07, 166^a/09
ö.+niñ 152^a/04, 166^a/11

P

pā<Far. ayak.

- p.+(düşdi ez-p.) 158^a/01
*p.-beste ayağı bağlı, hareketsiz
(mec.) eli kolu bağlı; çaresiz.
151^a/11, 161^a/09
p.+(tā-be-p.) 157^a/03
p.+nına.(hem-p.) 160^b/07
→ **pāy**

pād-şāh<Far. I.padişah, hükümdar.

- p. 152^a/11, 152^b/05
*p.-ı dād-h^vāh adaletli padişah.
155^a/10
*p.-ı kām-rān refah padişahı.
154^b/04
*p.-ı muhterem saygıdeğer padişah.
154^a/12
*p.-ı şeh-süvār u şehriyār
yöneticilikte ve binicilikte usta
padişah. 154^a/13
*p.-ā ey padişah. 153^b/07

- II. Tanrı.
*P. rāzı ola Allah razı olsun.
 156^a/13
pāk<Far. temiz, saf.
 p.+(çemen-p. ét-) 152^a/06
 p.+(né p.) 148^b/13
 p.+iñ(zāt-ı p.) 158^a/13
pāre<Far. parça.
 p.+(şad-p.) 166^a/12
 p.+si(meh-p.) 148^a/01
pārelen- parçalanmak.
 p.-di 160^b/10
pārsā<Far. “sofu, dindar, zahit”
 anlamlarına gelen bir hitap biçimi.
 p. 157^a/03, 157^a/10
pāy<Far. ayak.
*p.-bend ayak bağı. 166^b/05
*p.-best ayağı bağlı, hareketsiz
 (mec.) eli kolu bağlı; çaresiz.
 159^a/11
*p.-māl çiğnenmiş, ezilmiş, ayaklar
 altında kalmış. 151^a/03
*p.-māl kıl- çiğnemek, ezmek,
 ayaklar altına almak. 167^a/13
 p.+iñ(hāk-i p.) 150^a/02
 → **pā**
pāyān<Far. son.
 p.+(bī-ḥadd ü p. ol-) 164^b/13
pāyende<Far. kalıcı, sürekli.
 p.+(devletiñ p. ömründür az)
 161^b/10
pāyidār<Far. [<pāy-dār] kalıcı, sağlam,
 devamlı, sürekli.
 p. 154^a/13
*p. ol- kalıcı olmak, sağlam olmak
 sürekliliği olmak. 150^a/08, 154^b/02
pehlevān<Far. yiğit, pehlivan.
 p.+(Zeyd-i p.) 161^a/05
peleng<Far. pars, panter, kaplan.
*p. ū şīr yırtıcı hayvanlar. 159^a/02
 → **pelenġ**
pelenġ<Far. pars, panter, kaplan.
 p. 157^b/07
 → **peleng**
penāh<Far. sığınma, sığınılacak yer.
 p.+(der-p.-ı rahmet-i Bār-ı Hüdāy)
 150^a/08
pend<Far. öğüt, nasihat
 p.+(kılmaz kabül va‘z ile p.)
 158^a/02
*p.+imi dut- öğütlerini tutmak,
 sözünü dinlemek. 148^a/10
per bol-<Far. [<“per enduhten” veya “per
 rıhten” deyimlerinin Türkçeye yarı
 çevirisidir.] takatsiz kalmak, güçsüz
 düşmek. 157^b/11
perī<Far. peri, dişi cin (mec.) güzel kadın.
 p. 148^a/05, 150^b/01, 162^b/13
 p.+ler 153^a/10
 p.+niñ 155^b/11
perīşān<Far. perişan, dağınık, kederli.
*p. ol- çok üzölmek, darmadağın
 olmak. 149^b/03
 p.+(rüs vü p. rüzgār) 163^b/11
pervā<Far. korku, çekinme.
 p.+(bī-p.) 160^a/02
 p.+sına 158^b/13
pervāne<Far. ışık etrafında dönen
 kınkanatlı böcek, pervane böceğı,
 kelebek.
*p.-tek ışığın etrafında dönen böcek
 gibi. 152^b/12
 p.+si 162^a/01
pervāz<Far. uçma, uçuş.

p. ét- kanat çıpmak, kanatlanmak.
160^a/13

Perverdigār<Far. besleyen, rızık veren
(Tanrı)
P. 158^a/12

*P. yarıcıñ olsun Allah yardımcın
olsun. 154^b/09

pes<Far. öyleyse, şu halde.
p. 153^a/01, 153^a/02
p.+dir 163^b/12

peşīmān<Far. pişman, pişmanlık.
p. 155^a/04

peydā<Far. açık, ortada, belli.
*p. éyle- belli etmek, açıklamak,
ortaya sermek. 159^b/12

peygām<Far. haber, mesaj.
*p. kıl- mesaj vermek, ima etmek.
151^b/12
p.+ımı 149^b/13

peyk<Far. ulak.
*p.-i yār sevgilinin ulağı. 159^a/13

peyker<Far. yüz.
p.+im(hūrī-p.) 164^a/09

peymāne<Far. büyük kadeh, şarap bardağı.
p.+si 158^a/03

pīr<Far. bilge, önder.
p. 152^a/12
p.+im-durur 149^a/07

pīrāhen<Far. gömlek, mintan.
p.+in 148^a/05
→ **pīrehen**

pīrehen<Far. gömlek, mintan.
p. 161^a/12
→ **pīrāhen**

pīş<Far. ön, huzur, kat.
*p.-i dil-ber sevgilinin önü, huzuru.
151^a/05

pīşe<Far. iş.
*p. kıl- iş edinmek, alışkanlık
haline getirmek, huy yapmak.
156^b/01, 167^b/12
p.+si 152^a/13, 167^a/10

pişer- pişirmek.
p.-di(pişerdi aş) 150^b/12

pūr<Far. [<por] dolu, çok.
p. 157^a/04
p.+(gözleri p.-hūn) 159^b/07
*p. ol- dolmak taşmak. 149^a/04

pūryān<Far. [<buryān] kebab olmuş.
p. 156^b/11
p.+(éyledi bağrımı p.) 164^b/11

pūt<Far. [<but] put kadar güzel sevgili.
p. 147^b/09
*p. ü ‘ayyār put kadar güzel ve
aldatıcı sevgili. 151^b/11, 165^b/09

R

Rabb<Ar. Allah'ın “efendi, sahip”
anlamlarına gelen bir adı.
R. 155^a/08,
R.+(‘ışk-ı R.) 163^b/07
R.+(zıll-ı R.) 154^b/02
*R.-i Ğanī zengin efendi (Tanrı).
149^a/13, 164^a/10
R.+(kudret-i R.-ı cihān) 156^a/09

rāh<Far. yol.
r.+(be-r.) 154^a/09
r.+(hem-r.) 167^a/04
r.+(hem-r. étme-) 149^a/13
*r.-ı ‘aql aklın yolu, doğru yol.
149^a/06

→ reh

rahm<Ar. acıma, koruma, esirgeme.

*r. **éyle-** acımak. 161^a/04

*r. **ét-** acımak. 153^b/10

*r. **kıl-** acımak. 147^b/09

*r. **kılma-** acımamak. 153^a/01

Rahmān<Ar. Allah'ın "herkesi esirgeyen, herkese acıyan" anlamında bir adı.

r.+a(rahmet-i R.) 167^a/09

Rahmānī<Ar. Tanrısal.

r.+dir 164^b/02

rahmet<Ar. acıma, koruma, yarlıgama, bağış.

r. 158^b/06

r.+(der-penāh-ı r.-i Bār-ı Hüdāy) 150^a/08

*r.-i **Rahmān** Allah'ın rahmeti. 167^a/09

r.+den 164^b/09

r.+ilen 158^b/04

r.+iñ 158^a/09

r.+iñden 158^a/13

raht<Ar. Lev eşyası, yolculuk eşyası.

r. 155^b/08

II.at koşum takımı.

*r.+ını **géder-** at koşum takımını çözmek, çıkarmak. 153^a/12

rakīb<Ar. rakip (mec.) sevgilinin aşıklarından her biri.

r. (mekr-i r.) 147^b/05

-rān<Far. "süren, sürücü" anlamlarında birleşik biçimler oluşturur.

r.+(kām-r.) 152^a/11, 155^a/04, 156^a/10

r.+(kām-r. ol-) 154^b/01

r.+(pād-şāh-ı kām-r.) 154^b/04

r.+san(kām-r.) 153^b/07

rāst<Far. doğru, düz.

*r.-**bīn** doğruyu gören, gerçeği gören, gerçekçi. 156^a/12

*r.-**rū** düz yüzlü. 159^a/06

rāz<Far. sır, giz.

r.+ım(gizlü r.) 159^b/12

r.+ın(gizli r.) 163^a/02

rāzı<Ar. [<rāzī] rıza gösteren, kabul eden.

r.+(ola pād-şāh) 156^a/13

r.+m(hem-r. ol-) 156^a/06, 163^b/07

r.+yam 162^a/06

recle<Ar. akıp giden.

r.+(āb-ı çeşmi r. vü ceyhūn) 155^b/09

*r. **vü ceyhūn** sular seller gibi. 161^b/02

refik<Ar. arkadaş, yoldaş, ortak.

r.+(hem-r. ü mūnis ü ğam-ḥ^vār) 165^b/11

r.+(maḥrem u yār u r.) 162^a/09

reh<Far. yol.

*r.-**nümūn** yol gösteren, rehber, kılavuz. 157^a/04

→ **rāh**

rehā<Far. kurtuluş kurtulma.

*r. **kıl-** serbest bırakmak. 157^a/10

reh-nümālīg<Far.+T. yol göstericilik, rehberlik, kılavuzluk.

r. 164^a/07

remz<Ar. gizli veya üstü kapalı söyleme.

r.+i 151^b/10

r.+ilen 151^a/12, 151^b/07

r.+ini 151^a/13, 151^b/10

r.+len 151^b/13

renc<Far. çaba, zahmet, sıkıntı.

- *r. ü zarar çek-** çaba göstermek ve zarara uğramak, emekleri boşa gitmek. 158^b/02
- rencūr**<Far. incinme.
*r. ol- incinmek. 156^b/05
- res**<Far. erişen, yetişen.
 r.+(bulmazam dest-r.) 157^a/09
- Resūl**<Ar. elçi, yalavaç (mec.) Hz. Muhammed.
 R.+(ekrem-i seyf-i R.) 153^a/02
- rev**<Far. giden.
 r.+(kec-r.) 152^a/02
- revā**<Far. yakışır, uygun, layık.
 r.+(né r.) 157^a/04
 r.+dır 153^a/01, 162^b/12
- revān**<Far. yürüyen, akan.
 r. 151^a/13, 153^b/02, 156^a/05, 159^b/01, 163^b/09, 164^b/06, 165^a/10
 r.+(éyledi kanlu yaşın gözden r.) 165^b/10
 r.+(gözlerinden kanlu yaş r. ol-) 160^a/04
*r. ol- yürümek. 161^a/05
*r. gét- yürüyüp gitmek. 151^b/08
 r.+(rūh-ı r.) 159^b/04
- rū**<Far. yüz, çehre.
 r. 152^b/03
 r.+(māh-r.) 163^a/03
 r.+(rāst-r.) 159^a/06
 r.+(turş-r.) 156^b/02
 r.+yı(āb-ı r.) 158^a/11
*r.-yı al yüzünün görüntüsü, hayali. 161^b/12
*r.-yı gül-istān gül bahçesi yüz, pembe yüz. 148^b/09
*r. -yı hevā gökyüzü. 166^b/05
- *r.-yı hūn** kanlı yüz, pembe yüz. 150^a/02
*r.-yı māh ay yüzlü. 150^a/08
 r.+yı(vaşl-ı r.) 161^b/05
 r.+yın(vaşl-ı r.) 160^a/12
 r.+yıñ(vaşl-ı r.) 164^a/06
- rūh**<Ar. canlılık veren öz, ruh.
 r.+(bī-r.) 165^b/01
*r.-ı revān akıp giden ruh. 159^b/04
- ruh**<Far. yüz, yanak.
*r.+u šems ü kamer yanakları ay ve güneş. 165^a/08
 r.+uñ(šem-i r.) 162^a/01
- ruhsār**<Far. yanak, yüz.
 r.+(māh-ı r.) 155^b/02
 r.+ını 155^b/09
 r.+ıña 147^b/12
- rūšen**<Far. aydın, parlak.
 r. 165^a/09
- rūz**<Far. I.gün.
 r. 165^a/02
*r.-ı firāk ayrılık günü. 165^a/02
 II.gündüz.
*r. u šeb gece gündüz. 157^b/03, 160^b/06, 160^b/13, 161^a/08, 163^b/07
*r. u šebān gündüz ve gecelerce. 150^a/09
- rūzān**<Far. günler, gündüzler.
*r. šebān günler ve gecelerce 167^a/03
- rūzgār**<Far. zaman, çağ, devir.
 r. 165^b/07
 r.+(za'īf-i r.) 152^b/04, 159^a/09, 159^b/09
 r.+(rūsvā vü perīšān-ı r.) 163^b/11
- rūzī**<Ar. nasip, kısmet, rızık, azık.

- ***r. kı1-** azık etmek, nasip etmek.
158^b/11
- rübā**<Far. “çalan, çelen, kapan, çeken”
anlamlarında birleşik biçimler
oluşturur.
r.+(dil-r. vü dil-ber ü dil-dār)
166^a/02
- rüsvā**<Far. rezil.
r.+(āfāka r. ol-) 160^a/05
r.+(‘ālemlere r. éyle-) 159^b/13
***r. kı1-** rezil etmek. 148^b/01
***r. vü perīşān-ı rūzgār** zamanın en
perişan ve rezili. 163^b/11
r.+durur 149^b/12
- rüsvālīg**<Far.+T. rezillik.
r.+ı 158^b/11
- rü’yā**<Ar. rüya, düş.
r. 148^a/05

S

- sā‘at**<Ar. saat, vakit.
s.+(ol s.) 157^b/01
s.+de(görgeçin s.) 162^a/07
- şabāḥ**<Ar. sabah.
ş. 166^b/08
- şabr**<Ar. sabır, dayanma, bekleme.
ş.+(‘aql-ile ş. u qarār) 149^a/10,
155^b/13
***ş. ét-** sabretmek. 163^b/10, 164^b/01
***ş. kı1-** dayanmak. 163^b/13
***ş. u ārām** sabır ve sakinlik.
151^b/04, 156^a/01
***ş. u ārāmı al-** sabır ve sakinlik
bırakmamak. 160^b/11

- ***ş. u qarārı kalma-** dayanacak ve
bekleyecek gücü kalmamak,
yerinde duramamak. 165^b/04
ş.+umız 148^a/05
- şaç-** saçmak.
ş.-dılar 164^b/06
- şad**<Far. yüz sayısı (mec.) çok fazla.
***ş. hezār** yüz bin. 163^a/05
***ş. hezārān** yüz binlerce. 150^b/03
***ş.-pāre** yüz parça. 166^a/12
- şādık**<Ar. dürüst, doğru, sadakatli.
ş. 152^a/02
***ş. ol-** sadakatli olmak, bağlı
olmak. 167^a/04
ş.+durur 155^a/01
- şādıkān**<Ar. dürüst ve içten bağlı kişiler.
ş.+(der-murād-ı şādıkān) 161^b/05
- şāf**<Ar. halis, temiz, açık.
ş.+(köñli ‘ışka ş.) 164^a/12
ş.+(köñlüñ ş. ol-) 167^a/12
- şāhib**<Ar. sahip.
***ş.-cemāl** güzel yüzlü. 152^a/01
ş.+(Leylī-i ş.-cemāl) 150^b/10
- şahrā**<Ar. çöl.
ş. 154^b/07
ş.+da 148^b/05, 157^a/07, 160^a/05
ş.+lar 148^b/12
ş.+lar(kūh-ı ş.) 152^b/09
ş.+larda 158^b/08
ş.+larda(kūh-ı ş.) 152^b/10
ş.+nı 163^b/12
***ş.+ya düş-** çöllere düşmek.
156^b/04, 164^b/07
ş.+yı 158^b/07
- şakın** sakın.
s.+(kuyı kızan kendi düşer ş.)
156^a/13

sākī<Ar. içki dağıtan, içki sunan.

*s.-i Muṭṭlak mutlak saki, Tanrı.

149^a/02

sākin<Ar. duran, uslu, yavaş.

*s. ol- durduğu yerde durmak,

heyecanlanmamak. 149^a/11

sāl<Far. yıl, sene.

ş.+(māh ü s.) 158^b/02

sal- salmak, bırakmak.

ş.-(başıñdan taşra s.) 163^b/13

ş.-dñ 165^b/01

→ **şal-**

şal- salmak, bırakmak.

ş.-a(mihrñ ş.) 161^a/05

ş.-an(cānıma yüz derd ü ğam ş.)

153^b/11

ş.-dı(hāle ş.) 152^a/02

ş.-dı(köñlüme endūh-ı ğam ş.)

153^b/13

ş.-dı(köñlüme ş. yüz dām-ı hecr)

160^b/03

ş.-dñ(ayru ş.) 159^b/13

ş.-dñ(hāle ş.) 158^a/10

ş.-masun(yére ş. sözüni) 154^b/13

ş.-mışdı(cānına āh u zār u ğam ş.)

147^b/07

ş.-ub(bende ş.) 157^a/01

ş.-uban(yedd-i kudret ş.) 167^a/06

ş.-ubdur(od ş. cānıma) 152^b/12

ş.-up(derde s.) 148^a/13

→ **sal-**

şalāt<Ar. namaz.

ş.+(şavm ü ş.) 167^b/12

şan- sanmak, zannetmek.

ş.-asan-kim 156^a/12

ş.-ma 161^a/05

ş.-ursız 149^a/06

saña sana, teklik II. kişi zamirinin yönelme durumu.

s. 150^a/01, 151^b/03, 151^b/04,

152^b/01, 154^b/02, 154^b/03, 154^b/10,

157^a/11, 157^a/12, 161^b/10, 162^a/09,

162^a/09, 162^a/09, 163^a/06, 163^a/09,

163^b/02

şanem<Ar. put (mec.) heykel gibi güzel

sevgili.

ş. 162^a/05, 162^a/05, 166^a/12,

167^b/11

ş.+(ez-kūy-ı ş.) 153^b/08

ş.+(hūr u ş.) 164^a/08

ş.+(nūr-ı ş.) 164^a/08

ş.+den 152^b/13, 159^b/13

sāru –e doğru, -e taraf.

s. 155^b/04, 162^b/05

s.+ya 153^a/05

→ **şaru**

şaru –e doğru, -e taraf.

ş. 157^b/07, 161^a/05, 163^a/03

ş.+ya 155^a/07, 166^b/07

→ **saru**

şat- satmak.

ş.-(gel ş.) 157^a/11

şavm<Ar. oruç.

*ş. ü şalāt oruç ve namaz. 167^b/12

şayd<Ar. av.

*ş. dut- av yakalamak, avlamak.

156^b/13

*ş. éyle- av yapmak, avlanmak.

157^a/07

ş.+ı(dutub) 157^a/08

şayyād<Ar. avcı.

ş. 156^b/13, 157^a/02, 157^a/03,

157^a/06, 157^a/11

ş.+a 157^a/13

-sāz<Far. “yapan, eden” anlamlarında
birleşik biçimler oluşturur.
s.+(ez-takdīr-i Hayy u kār-s.)
152^a/13

sebeb<Ar. sebep, neden.

s. 157^b/04
s.+den 149^b/04, 157^a/09
s.+den(né s.) 166^a/06

sebīl<Ar. hayrat olarak, parasız dağıtılan
su.

s.+(yolūña s. kııl-) 150^a/05

secde<Ar. namazda alnını yere değirme,
yere kapanma.

*s. ét- yere kapanmak. 152^b/03,
159^a/11

*s. kııl- secde etmek. 152^b/04

sefer<Ar. yolculuk.

s.+(bu dünyādan s. éyle-) 158^a/05
s.+(dünyeden s. ét-) 156^b/02
s.+(dünyeden s. kııl-) 165^a/07

sefīh<Ar. zevke düşkün, iradesine hakim
olamayan.

*s. ü bī-'uḳūl ü dūn iradesiz, akılsız
ve aşağılık. 148^b/11

sehāvet<Ar. cömertlik, el açıklığı.

s. 154^b/05

selām<Ar. selam.

*s. érişdir- selam ulaştırmak, selam
götürmek, selam söylemek. 149^b/13

*s. vér- selamlamak. 154^a/10,
157^a/02, 161^a/06

selīm<Ar. sağlam, eksiksiz, kusursuz.

s.+i(cevher-i s.) 148^b/11

selsebīl<Ar. içimi rahat, kademeli yerden
akan lezzetli su.

*s.-i ‘ayn-ı hayvān ölümsüzlük
çeşmesi. 149^b/11

semā<Ar. gökyüzü.

*s. titre- gökler sallanmak. 156^b/09

semek<Ar. balık.

s. 148^a/03

sen sen, teklik II. kişi zamiri.

s. 148^a/02, 148^a/02, 148^a/02,
148^a/05, 148^a/11, 148^b/10, 148^b/12,
148^b/12, 149^a/13, 149^b/13, 149^b/13,
150^a/01, 150^b/01, 151^a/04, 151^b/03,
153^b/02, 153^b/05, 153^b/08, 154^b/06,
154^b/06, 156^a/05, 157^a/04, 157^a/06,
158^a/10, 158^a/11, 158^a/12, 158^b/09,
159^a/07, 159^a/12, 159^a/12, 159^b/03,
159^b/05, 159^b/06, 159^b/13, 160^a/01,
160^a/06, 161^a/03, 161^b/03, 162^a/08,
163^b/07, 163^b/12, 163^b/12, 163^b/12,
164^a/02, 164^a/08, 164^a/08, 164^b/05,
164^b/09, 165^a/11, 165^b/09, 166^a/06,
166^a/08, 166^a/08, 166^a/10, 166^a/12,
166^b/01, 166^b/07, 167^a/08, 167^a/13,
167^a/13

*s. teki senin gibi, sana benzer.

153^a/03

s.+de 163^a/11, 164^a/11

s.+den 147^b/08, 148^b/13, 149^b/07,
150^a/02, 150^a/03, 150^a/04, 150^b/02,
150^b/02, 153^b/06, 156^a/13, 158^a/05,
158^a/06, 159^a/08, 159^b/04, 159^b/05,
159^b/05, 161^a/04, 161^a/10, 161^a/11,
162^a/03, 162^b/01, 162^b/13, 163^b/06,
163^b/07, 164^a/07, 165^a/04

*s.+den dönme- vazgeçmemek,
bırakmamak. 163^b/02

s.+i 150^a/09, 150^a/10, 153^a/10,
153^a/11, 155^b/01, 158^b/04, 158^b/05,
160^a/06, 161^b/03, 162^a/06, 162^a/10,

162^a/12, 162^a/13, 163^b/08, 164^a/08,
164^a/09, 167^b/02
s.+iñ 147^b/12, 149^b/07, 150^a/12,
151^b/02, 153^b/05, 155^b/02, 158^a/07,
159^b/10, 159^b/12, 161^b/11, 161^b/12,
161^b/12, 162^a/11, 162^a/12, 163^a/09,
163^a/09
s.+iñ-çün 153^a/10, 153^a/13
s.+iñ-len 159^b/12
s.+iñdir 164^b/04
s.+sen 150^a/01, 155^a/12, 161^a/02
s.+sen(sözi s.) 161^a/03
s.+siz 147^b/09, 147^b/09, 149^b/12,
163^a/11, 164^b/04
s.+sizin 162^a/05, 162^a/06, 162^a/07
s.+üñ 154^a/02, 154^b/09
→ **senġ**
senġ sen, teklik II. kişi zamiri.
s.+e 166^a/09
→ **sen**
ser<Far. baş, uç.
s.+(cân-ı s.-gerdân) 153^a/01
*s.-nigün ét- baş aşağı çevirmek,
tersine döndürmek, tepe taklak
etmek. 167^b/02
*s.-be-ser baştan başa, tüm, bütün.
149^a/10, 149^a/10, 150^b/07, 150^b/07,
164^a/07, 164^a/07
*s.-firâz başı yüce, başı yukarıda,
onurlu, şerefli. 152^a/13
*s.-mest ü harâb ét- sarhoş etmek ve
yıkmaq. 149^a/01
serp- serpmek, saçmak.
s.-gil(yanmış cânıma su s.) 159^b/03
sert sert, sıkı, sağlam, canlı.
s. 159^b/03

serv<Far. servi, selvi (mec.) sevgilinin
uzun boyu.
*s.-i hırāmān salınan servi
(salınarak yürüyen sevgili). 164^a/03
*s.-kadd servi boylu (uzun boylu
sevgili). 147^b/04, 155^b/02
server<Far. baş, başkan, önder, lider.
s.-i ‘ālī-makām) 154^b/05
s.+i 164^b/04
sev- sevmek.
s.-di 160^b/10, 160^b/11
s.-ersen(Hayderi) 162^b/13
s.-ersen(Hakkı) 166^a/08
s.-mekden 159^a/06
s.-memişem 164^a/09
s.-mişem 164^a/08
sevdā<Far. aşk, sevgi.
s.+sına 158^b/13, 160^a/07
*s.+sına düş- aşkına düşmek,
sevdasına kapılmak. 147^b/13
s.+yı 163^b/13
sevgü sevgi, aşk.
s. 161^b/13
*s. hesābını dé- sevginin karşılığını,
bedelini söylemek. 162^a/08
seyf<Ar. kılıç.
s.+(ekrem-i s.-i Resül) 153^a/02
seyr<Ar. I.yürüme, seyir, gezinti, gezme.
*s. édüp gel- yürüyüp gelmek,
gezinerek gelmek. 150^b/13
II.izleme
*s. éyle- izlemek, seyretmek.
159^a/10
şıdk<Ar. doğruluk, kalp temizliği.
ş.+ıla 162^b/05
şıfat<Ar. vasıf, nitelik, özellik, sıfat.
ş.+(‘Azrā-ş.) 148^a/03

şihhat<Ar. sağlık.

ş. 154^b/09

sın- kırmak.

s.-masaydı 151^b/07

→ **şın-**

şın- kırmak.

ş.-dı 151^a/11

ş.-masaydı 151^a/09

→ **sın-**

sırr<Ar. gizli tutulan, giz.

*s.-ı Sübhānellezī Esrā

“Sübhānellezī Esrā”nın sırrı,

Kur’ân-ı Kerīm’deki (17) İsrā

suresinin 01. ayeti: “Sübhanellezi

esra bi abdihi leylem minel

mescidil harami ilel mescidil

aksallezi barakna havlehu li

nüriyehu min ayatına innehu hüves

semiul besiyır” **Anlamı:** “Kendisine

âyetlerimizden bir kısmını

gösterelim diye kulunu

(Muhammed’i) bir gece Mescid-i

Haram’dan çevresini

bereketlendirdiğimiz Mescid-i

Aksa’ya götüren Allah’ın şanı

yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla

işitendir, hakkıyla görendir.”

149^b/08

s.+ın 151^b/11, 155^a/11

s.+ını 151^b/11

sidre<Ar. Arabistan kirazı

*s.-i a’lā Tanrı’ya ulaşmak için

çıkılacak son makamda, kainatın

sonunda olduğuna inanılan kiraz

ağacı. 149^b/07

sīm<Far. gümüş.

*s. ü zer altın ve gümüş. 152^a/12,

154^b/12, 155^b/08

sīne<Far. yürek, kalp.

s. 158^a/05

s.+si 158^a/06

sipāhī<Far. tımarlı süvari askeri, atlı asker.

*s. yığ- asker yığmak, ordu

toplamak. 155^b/05

sipās<Far. şükretme, teşekkür etme.

s.+(dédi medh ü s.) 153^b/09

-sitān<Far. “alan, alıcı” anlamında birleşik

şekiller yapar.

s.+(dil-s.) 154^a/04

siz siz, çokluk II. kişi zamiri.

s.+(ez-s.) 157^a/03

s.+i 154^a/03

s.+iñ-len 151^b/13

s.+iñle 152^a/01

şofracı<Ar.+T. [<süfre] sarayda yemek

işlerine bakan kişi, sofracıbaşı.

ş. 156^a/07

→ **şufrecī**

şoñra sonra.

ş. 153^b/09, 154^a/10

s. (bir zemāndan ş.) 162^a/09

şor- sormak.

ş.-(hālîmi ş.) 164^a/05

ş.-a(derd ü ahvālim ş.) 151^b/09

ş.-asan(hālîni ş.) 162^b/13

ş.-dı 151^a/02, 151^b/10

ş.-gil 162^b/13

şormağ “sormak” fiilinin mastarı.

ş.+a 159^b/01

soy soy.

s.+ununğ 161^b/06

söyle- söylemek.

s. 153^a/04, 155^a/03, 161^a/02,
161^b/08
s.-(hāş s.)
s.-di 150^a/03, 153^a/13, 156^a/04,
161^b/09
s.-di(gérü) 157^a/11
s.-di(şî‘ri) 159^b/10, 160^a/11
s.-di(şî‘ri s.) 149^b/06
s.-dim 167^b/13
s.-gil 157^b/08, 158^b/09, 161^a/07,
163^a/12, 166^a/07
s.-gil(sözüñi) 157^a/03
s.-meyip(démeyip s.) 156^a/07
s.-ñiz 154^a/12
s.-r 164^b/10
s.-r(şî‘ri s.) 159^a/04
s.-r(yār ḥadīsin) 154^a/03
söylemağ “söylemek” fiilinin mastarı.
s.+(söz s.) 149^a/09
söz söz, laf.
s. 157^a/02
*s. kabûl kıılma- söz dinlememek,
laf anlamamak. 149^b/03
*s. söylemağ konuşma yapmak.
149^a/09
s.+e 153^b/01, 164^a/10
s.+i 147^b/03, 153^b/02, 155^a/07,
155^a/10, 159^a/13, 160^a/06, 163^b/09,
164^b/10, 165^a/09, 165^b/13
*s.+i sensen her lafı sensin, dilinden
düşmüyorsun. 161^a/03
s.+in 158^b/01
*s.+in gūş éyleme- sözüne kulak
vermemek, sözünü dinlememek,
öğütlerini duymazdan gelmek.
156^b/06
s.+ine 155^b/11

s.+ini 154^a/08
s.+iñ 159^b/08
*s.+iñ hilāf ol- sözünün tersine
davranmak, ters düşmek. 162^a/13
s.+iñi 148^b/10
s.+lerim 163^a/11
s.+lerin 155^a/08
s.+üm 148^a/08, 154^a/07, 166^a/08
s.+ümi 150^b/06, 155^a/04, 164^b/03
s.+ümüz 154^b/03
*s.+üni yére şalma- sözünü yabana
atmamak, boş veya boşuna
konuşmamak. 154^b/13
*s.+üñi söyle- diyeceğini demek.
157^a/03
s.+üñiz 154^a/12
s.+üñüzi 154^a/06

su su.

s. 161^a/10
s.+(yanmış cânıma s. serp-) 159^b/03

şubḥ<Ar. sabah.

ş. 159^a/06
ş.+(bād-ı ş.) 153^b/08
ş.+(bād-ı ş.-dem) 166^b/07
ş.+(der-ş. u şām) 148^a/06
*ş. u şāmı nār ol- sabahı akşamı
yanmak, sabah akşam ateşler içinde
kıvrانmak. 162^a/05
*ş. ile şāmı yeksān ol- akşamı
sabahı bir olmak, gecesi gündüzüne
karışmak. 160^b/12
*ş. ol- sabah olmak, güneş doğmak.
166^b/09
*ş. tā şām sabahtan akşama kadar.
155^b/06
*ş. u şām sabah akşam. 147^b/10,
148^a/06, 158^b/09

- *ş.-ı ğam** gam sabahı, gam bitimi.
165^a/03
- şūfī**<Ar. sofı, mutasavvıf, tasavvufla ilgilenen.
ş. 148^b/09
- şufrecī**<Ar.+T. [<süfre] sarayda yemek işlerine bakan kişi, sofracıbaşı.
ş.+ni 156^a/04
→ **şofracı**
- suhen**<Far. söz.
s.+dir 152^a/10
- sultān**<Ar. padişah, hükmeden, sultan.
*s.-ı ‘uṣṣāk-ı cihān cihandaki aşıkların sultanı; Allah. 149^a/02
s.+ısan 163^b/04
s.+ları 148^b/02
- şun-** sunmak.
ş.-dı(mül) 166^b/13
- şūret**<Ar. biçim, şekil, kılık.
ş. 164^a/13
*ş.-i hūb u melīh iyi ve şirin biçimde. 152^a/10
ş.-i hūr-i cinān Cennet hurisi görünüşlü. 147^b/05
ş.+(zi-hecr ü ş.-i ‘Azrā) 160^a/02
- sūret-i Ṭāhā**<Ar. Kur’ân-ı Kerīm’deki (20) Ṭāhā suresi.
“135 (yüzotuzbeş) âyet olup Mekke’de nâzil olmuştur. Sûre, ismini, başındaki Tâ-Hâ harflerinden almıştır. Hz. Ömer’in bu sûre vesilesiyle müslüman oluşu, İslâm tarihinin önemli bir hatıra sayfasıdır. Olay, kısaca şöyledir: İslâm’ın yaman bir düşmanı olan Hattâb oğlu Ömer, Resûlullah’ı öldürme vazifesini üstlenmiş ve bu

iş için yola çıkmıştı. Ancak, yolda kız kardeşi Fatıma ile eniştesi Saîd’in müslüman olduğunu öğrenince, önce onların işini bitirmeye karar verdi. Tâ-Hâ sûresini okumakta olan karı-koca, Ömer’in geldiğini görünce Kur’an sayfalarını sakladılarsa da, Ömer onları duymuştu. Okuduklarını görmek istediğini söyledi. İnkâr etmeleri üzerine Saîd’e saldırdı. Kendisine mâni olmak isteyen Fatıma’yı tokatladı. Yüzlerinden kanlar akan Fatıma, cesarete gelerek müslüman olduklarını açıkça söyledi. Kardeşinin haline acıyan Ömer, bu sefer yumuşak bir sesle okuduklarını tekrar istedi. Tâ-Hâ sûresinin yazılı bulunduğu sayfaları okuyunca, Kur’an’ın mucizeli tesirinden nasibini alarak Resûlullah’ın huzuruna gitti ve müslüman oldu.”
“Kur’ân’ın indiriliş gayesini ifade ederek başlayan sûre der ki: Ey Muhammed! Bu Kur’ân senin güçlük çekmen için indirilmedi. Biz senden inatçı kâfirlerin kalbine imanı zorla yerleştirmen gibi imkansız bir şeyi de istemiyoruz. Bu sûre ve Kur’ân Allah’tan korkan ve O’nun azabından korunup sevgisini kazanmak isteyip doğru yolu bularak O’nun mesajını öğrenip uygulamak isteyenler için bir öğüttür. Sûrede Musa’nın yaşanmış olayı anlatılarak bu

kıssayla beraber bir çok mesaj verilir. Sonra da Adem kıssası anlatılarak kusuruna karşılık af dilemesiyle affedilişi örnek gösterilerek insanlar da aynı bu yola çağrılır. Ayrıca uyarılara kulak vermeyip Rabbinin ikazlarına, emirlerine karşı kör davrananların kıyametteki kör olarak haşredilen sahneleri canlandırılır. Bu sûreye Musa sûresi de denir.”
s.+durur 149^b/08

şuşa- susamak

ş.-dılar(kanıma) 152^b/13

ş.-yıpdır(kanıma) 162^a/02

sūy<Far. taraf, yön.

***s.-ı yār** yarin olduğu taraf, sevgilinin bulunduğu yön. 151^a/12

sūz<Far. yakan, yakıcı.

s.+(ez-s.-ı nār) 158^a/12

s.+(hasret-i s.-ı firāk) 165^a/02

s.+(nazm-ı s.-nāk) 167^b/11

sūzān<Far. yakıcı.

s.+(nāle-i s.) 160^b/08

Sūbhānellezī Esrā<Ar. Kur’ān-ı

Kerīm’deki (17) İsrā suresinin 01. ayeti: “Sūbhanellezi esra bi abdihi leylem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi barakna havlehu li nūriyehu min ayatına innehu hüves semiul besiy” **Anlamı:** “Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed’i) bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa’ya götüren Allah’ın şanı

yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.”

S.+durur(sırr-ı S.) 149^b/08

sücūd<Ar. secde etme, yere kapanma.

***s. kıl-** secde etmek, yere

kapanmak. 163^a/06

***s. ét-** secde etmek, yere kapanmak. 164^b/06

sükūn<Ar. sakinlik, dinginlik.

s.+(koymadıñ ārām-ı s.) 165^a/13

sūr- sürmek.

s.-di(toprağa yüzün) 164^b/07

s.-di(toprağa s. yüzün) 158^b/06

sürül- def edilmek, uzaklaştırılmak.

s.-eydi 165^a/02

süvār<Far. ata binmiş, binici.

s.+(pād-şāh-ı şeh-s. u şehriyār) 154^a/13

s.+(şeh-s.) 152^a/11

S

şād<Far. sevinçli, mutlu.

***ş. bol-** mutlu olmak, sevinmek.

154^b/09, 155^b/03, 158^b/06

***ş. ét-** sevindirmek, mutlu etmek.

155^b/01

***ş. éyle-** sevindirmek, mutlu etmek.

150^a/08, 153^a/11, 162^a/12

***ş. kıl-** sevindirmek, mutlu olmak.

153^b/02, 158^b/04, 159^a/12

***ş. kıлма-** sevindirmemek, mutlu etmemek; üzmemek. 160^b/13

***ş. ol-** mutlu olmak, sevinmek.

151^a/13, 154^b/01, 155^a/03, 160^a/04

- *ş. olma-** mutlu olmamak,
sevinmemek; üzölmek. 158^a/06,
161^a/01
- *ş. u kām ol-** mutlu ve huzurlu
olmak, muradına ermiş olmak.
154^b/05, 154^b/05
- *ş.-kām** mutlu huzurlu, muradına
ermiş. 156^a/08
- *ş.-kām ol-** mutlu huzurlu olmak,
muradına ermek. 160^a/11
- *ş.-mān** mutlu, sevinçli, neşeli.
163^b/10
- *ş.-mān ét-** mutlu etmek,
sevindirmek, neşelendirmek.
150^a/09
- *ş.-mān ol-** mutlu olmak, sevinmek,
neşelenmek. 148^b/08, 150^a/10,
154^a/03
ş.+dır(nā-ş.) 161^a/08
- şādih**<Far.+T. mutluluk, sevinç.
ş.+ım 160^b/13
- şāh**<Far. padişah.
ş. 159^b/09
ş.+(bā-emr-i ş.) 154^a/09
- *ş.-ā** ey şah. 153^b/06
- *ş.-ı cihān** dünya padişahı. 153^a/12,
161^b/03, 162^b/10
ş.+(iştıyāk-ı ş.-ı Ken'ān) 148^b/06
- *ş.-ı Ken'ān** Kenan şahı. 164^a/05,
164^b/13
ş.+a 152^b/03, 152^b/04
ş.+ı 153^b/04
ş.+ıdır 161^b/06
ş.+ıñ 154^a/08
ş.+san 150^a/01
→ **şeh**
- şām**<Far. akşam.
- ş. 160^a/13
ş.+(der-şubḥ u ş.) 148^a/06
- *ş.-ı firāk** ayrılık akşamı. 165^a/03
- *ş.-ı hecr** ayrılık akşamı. 160^a/13
ş.+(şubḥ tā ş.) 155^b/06
ş.+(şubḥ u ş.) 147^b/10, 148^a/06,
158^b/09
ş.+ım(nār olubdur şubḥ u ş.)
162^a/05
ş.+ım(oldı yeksān şubḥ ile ş.)
160^b/12
- şān**<Ar. ün, şan.
*ş.+ıma gel- şanına düşmek.
152^b/12
- şarāb**<Ar. şarap.
ş. 149^a/02
ş.+ın 155^b/13, 160^b/12
- şāyed**<Far. eğer.
ş. 154^b/04
- şeb**<Far. gece.
ş.+(rūz u ş.) 157^b/03, 160^b/06,
160^b/13, 161^a/08, 163^b/07
- şebān**<Far. geceler.
ş.+(rūz u ş.) 150^a/09
ş.+(rūzān ş.) 167^a/03
- şecā'at**<Ar. yüreklilik, cesaret.
ş.+(bā-ş.) 152^a/11
- şeh**<Far. padişah.
ş.+(pād-şāh-ı ş.-süvār u şehriyār)
154^a/13
- *ş.-i 'ālī-makām** yüce makamın
şahı. 155^a/08
- *ş.-süvār** usta binici. 152^a/11
- *ş.-ā** ey şah. 153^b/02, 159^b/05,
159^b/06, 162^b/12
→ **şāh**
- şehinşāh**<Far. şahlar şahı, büyük padişah.

- *ş.-ı zemān** dönemin büyük padişahı. 154^b/03
- şehr**<Far. kent, şehir.
ş. 163^b/10
ş.+e 163^b/06, 163^b/08
ş.+in 165^a/01
ş.+ini 148^b/07
- şehriyār**<Far. hakan, hükümdar.
ş. 152^a/11, 154^b/09, 163^b/06
ş.+(pād-şāh-ı şeh-süvār u ş.)
154^a/13
- şeker**<Far. şeker.
ş.+(kand u ş.) 163^a/10
- şekker**<Far. [<şeker] şeker.
ş. 147^b/12
ş.+(la‘l-i ş.-bār) 162^b/08
- şem**<Ar. mum.
*ş.-i ruh yüzünün ışığı, yanağının aydınlığı. 162^a/01
- şems**<Ar. güneş.
ş. 150^a/02
ş.+(ruhu ş. ü kamer) 165^a/08
*ş. ü kamer ay ve güneş. 163^a/10
- şerh**<Ar. açıklama.
*ş. et- açıklayarak anlatma, açıkça anlatma. 150^b/07, 155^a/08, 162^b/11, 165^a/06
- şerm-sār**<Far. utangaç.
*ş. kılma- utandırmamak. 157^b/13
- şeydā**<Far. delicesine seven, aşktan aklını kaybetmiş, şaşkın.
ş.+(āşüfte ş. ol-) 160^a/05
*ş. kıl- aştan delirtmek, şaşkınlılaştırmak. 148^b/01
- şeydālīg**<Far.+T. mecnunluk, delicesine sevmek.
ş.+ı 158^b/11
- şeyh**<Ar. tekke lideri.
ş. 149^b/10
- şeytān**<Ar. şeytan.
ş. 167^a/09
- şeytānī**<Ar. şeytanla ilgili, şeytanca.
ş.+dir 164^b/02
- şikāyet**<Ar. sızlanma.
*ş. éyle- sızlanmak, şikayet etmek. 148^b/03
- şikeste**<Far. kırık, kırılmış.
ş. 158^a/07, 166^a/10
- şimdi** şimdi.
ş. 148^b/12, 150^a/03, 150^a/04, 150^a/05, 151^b/03, 152^a/10, 152^b/01, 156^b/02, 158^b/03, 158^b/09, 161^a/07, 161^a/13, 162^a/12, 165^b/03, 165^b/05, 165^b/08
- şimşād**<Far. şimşir ağacı.
ş.+(kāmet-i ş.) 153^b/07
- şinās**<Far. tanıyan, bilen.
ş.+(hakk-ş.) 153^b/10
- şir**<Ar. şiir.
ş.+den 153^b/09
ş.+i 149^b/12, 150^a/10
*ş.+i dé- şiir okumak. 165^a/10
*ş.+i ohı- şiir okumak. 165^a/05
*ş.+i söyle- şiir okumak. 149^b/06, 159^a/04, 159^b/10, 160^a/11
ş.+in 150^a/07
- şir**<Far. arslan.
ş. 157^b/07
ş.+(peleng ü ş.) 159^a/02
- şir**<Far. süt.
ş.+in 157^b/05
- Şirīn**<Far. Ferhat ile Şirin adlı hikâyedeki kadın kahramanın “tatlı, sevimli, cana yakın” anlamlarına gelen adı.

ş. 153^b/08, 155^b/11
şîşe<Far. şîşe.
 ş.+sin 166^a/10
 ş.+ye 166^a/11, 166^a/12
şol şu, o, işaret sıfatı.
 ş. 155^b/10
şöhre<Ar. ünlü, meşhur.
 *ş.-i **âfāk-ı eyyām** ünü her tarafa ve
 her gün yayılmak. 150^a/04
 *ş.-i **eyyām** dönemin ünlüsü.
 155^a/02
şūh<Far. oynak, neşeli.
 ş.+(çeşm-i ş.) 153^b/07
şūrīde<Far. karışık, dağınık, perişan.
 *ş.-**hāl** perişan halli, karasevdalı.
 151^a/02, 158^b/07
şükr<Ar. şükür.
 ş. 167^b/06
şümār<Far. hesap, sayı.
 ş.+(bī-ş.) 150^b/13, 155^b/05

T

tā<Far. büküm, kat.
 t.+(kāmēti oldı ğamdan dü-tā)
 158^a/01
tā tıpkı, aynı, benzer, eş.
 t. 158^b/08
tā<Far. -e kadar, değin.
 t. 147^b/02, 147^b/06, 148^a/02,
 148^a/10, 149^a/12, 150^b/12, 157^a/13,
 159^a/06, 162^a/11, 165^b/07
 t.+(ezelden t. ebed) 164^a/07
 t.+(şubh t. şām) 155^b/06

*t. **ebed** sonsuza kadar, ebediyyen.
 149^b/11, 160^b/01
 *t. **ki** -e dek, -mesi için, -sin diye.
 147^b/13, 148^a/11, 150^a/05, 153^b/01,
 156^a/13, 160^b/07, 160^b/10, 160^b/12,
 161^b/02, 166^a/01, 166^b/12
 *t. **kim** sonunda, nihayet. 158^a/03
 *t. **kıyāmet** kıyamete kadar.
 149^b/01, 160^a/06, 161^b/11, 162^b/01,
 164^b/05
 *t. **-be-pā** ayağa kadar, sonuna
 kadar. 157^a/03

ta‘accüb<Ar. şaşma, hayret.
 *t. **ķıl-** şaşmak, hayret etmek.
 153^a/04

ta‘ām<Ar. yemek.
 t. 151^a/01, 151^a/03
 t.+(h^vān-t.) 156^a/08
 *t. **iste-** yemek yemek istemek.
 157^b/04
 t.+a 156^a/05
 t.+ı 156^a/05, 156^a/10, 156^a/10

tāb<Far. parlayan, ılık veren
 t.+(māh-t.) 166^b/06

tāc<Ar. hükümdarların başlarına taktıkları
 değerli taşlarla süslü başlık, taç.
 *t. **u taht** taç ve taht; hükümdarlık.
 154^b/02

ta‘dīd<Ar. sayma.
 *t. **-i cān éyle-** cana saymak. 167^a/02

taht<Far. taht.
 t.+(tāc u t.) 154^b/02

taḳdīr<Ar. Allah’ın ezelde karar verdikleri.
 t.+(ez-t.-i Ḥayy u kār-sāz) 152^a/13
 t.+e 158^b/10
 t.+ine(Ḥaḳḳıñ t.) 158^b/04

taḳrīr<Ar. anlatma, dile getirme, bildirme.

- *t. éyle-** anlatmak, dile getirmek.
166^b/04
- ṭalāk**<Ar. boşama, boşanma.
*ṭ. vér- boşamak, boşanmak.
149^b/04
- ṭal‘at**<Ar. güzel yüz.
ṭ.+iñdan 163^a/10
- tam**<Ar. [<tamm] tam, eksiksiz, kusursuz.
t.+(izāzu t. kıl-) 157^a/02
- tamām**<Ar. tam, bütün.
t. 149^b/12, 155^a/08, 157^a/05,
162^b/05, 167^b/13
*t. ol- tamamlanmak, bitmek, sona
ermek. 160^a/10, 163^a/07
*t. ét- tamamlamak, bitirmek, sona
erdirmek. 164^a/07, 166^b/10
t.+iñ 163^a/11
- tamar** damar.
t.+ım 149^a/01
→ **damar**
- ṭa‘ne**<Ar. kınamak, ayıplamak, yermek.
*ṭ. ét- kınamak, ayıplamak. 150^a/05
*ṭ. étme- kınamamak,
ayıplamamak. 148^a/11
*ṭ. kıl- kınamak, ayıplamak. 156^a/03
*ṭ. kılma- kınamamak,
ayıplamamak. 150^a/06
- tanı-** tanımak.
t.-dı 151^a/06
- ṭap-** takdim etmek, sunmak.
ṭ.-ıp 151^a/04
- tapşır-** teslim etmek, ulaştırmak, götürmek.
t.-dı 149^b/13
→ **dapşur-**
- tār**<Far. karanlık.
t.+(bed-t.) 160^a/12
t.+(çeşmine oldu teng ü t.) 165^a/09
- *t. ol-** karanlık olmak, kararmak.
153^b/12
t.+dır 164^b/04
- ṭarab**<Ar. eğlence, şenlik.
ṭ.+(‘ıyş u ṭ.) 148^a/10
- taraş** yağma, talan.
*t. ét- yağmalamak. 150^b/12
*t. kıl- yağmalamak, talan etmek.
155^b/08
- tārik**<Far. karanlık.
t. 166^b/05
t.+(vaḳt-i eyyāmı t. ol-) 156^a/01
- ṭarīkat**<Ar. tarikat.
ṭ.+dir 164^b/03
- tārūmār**<Far. dağınık, karmakarışık,
perişan.
t.+(‘ālem oldu t.) 156^a/12
- taşavvuf**<Ar. sufilik, gönlü Tanrı
sevgisiyle doldurma.
t.+(der-t.) 152^a/07
- taş taş.**
t.+(dāğ taş) 159^a/02
→ **daş**
- taşra** dışa, dışarıya.
ṭ.+(başıñdan ṭ. sal-) 163^b/13
- te‘ālā**<Ar. yüce olsun.
t.+(Ḥaḳḳ t.) 158^b/10
- tedbīr**<Ar. önlem, çare.
*t. ét- önlem almak. 158^b/10
*t. étme- çözüm bulmamak. 163^a/13
*t.+in ét- önlemini almak. 159^a/05
t.+ine(keç dërler bendenin t.)
158^b/04
t.+siz 158^b/11
- tefsīr**<Ar. yorum, açıklama.
*t. éyle- yorumlamak, açıklamak.
166^b/04

tek gibi, benzer.

- t. 160^a/05, 160^b/01, 165^b/06,
165^b/07
t.+(hūr-t.) 162^a/01
t.+(pervāne-t.) 152^b/12
t.+(Ya‘kūb-t.) 153^a/02
t.+i(sen t.) 153^a/03
t.+i(zülfīn t.) 153^b/12

ten<Far.vücut, gövde, beden.

- t. 161^a/09
t.+(cān-ile ten) 156^a/02
*t. bīmār hasta vücut. 152^b/09
*t.-i bīmār ol- bedeni hastalanmak,
vücudunda yaralar çıkmak. 165^b/05
*t.-i za‘īf cılız beden, zayıf vücut..
161^b/05
t.+de 150^a/03
t.+i 149^b/01, 156^b/11
*t.+i bīmār vücudu hasta. 156^b/03
*t.+imde kuvvet koyma- vücudunda
kuvvet bırakmamak, bedenini
güçsüz düşürmek. 165^a/12

teng<Far. dar.

- t.+(çeşmine oldu t. ü tār) 165^a/09

tenhā<Far. yalnız, ıssız.

- t. 159^b/12

tep- tepmek, vurmak.

- t.-di(atın) 153^a/09

ter<Far. eklendiği kelimeye “daha” anlamı
katan birinci derece üstünlük sıfatı.

- *t.-beter-i firāk** ayrılıktan daha
beteri. 165^a/03

terbiyet<Ar. eğitim, görgü.

- t. 154^b/08

terk<Ar. bırakma, vazgeçme.

- t.+(cān terk éyle-) 149^b/02

*t. édebilme- bırakmamak,

vazgeçmemek. 149^a/08

*t. ét- bırakmak, vazgeçmek.

148^a/11, 152^a/05, 163^a/13, 166^b/01

*t. étme- bırakmamak,

vazgeçmemek. 157^b/03, 158^a/07,
163^b/08, 163^a/13

t.+(hānmān t. kıl-) 149^a/02

*t. kıl- terk etmek, bırakmak.

148^a/11, 148^b/10, 148^b/12, 149^a/06,
151^b/03, 158^b/07, 162^b/06, 163^b/12

t.+(özin t. éyle-) 148^a/10

*t.+in étme- bırakmamak,

vazgeçmemek. 164^b/04

*t.+in kıl- terk etmek, bırakmak.

152^a/07, 152^a/08

*t.+ini ét- bırakmak, vazgeçmek.

151^b/05

tersā<Far. Hristiyan.

t.+durur 149^b/10

tesbih<Ar. tespih.

t.+ini 148^b/03

teskīn<Ar. yatıştırma, sakinleştirme.

*t. ét- yatıştırmak, sakinleştirmek.
148^b/02

teşvīş<Ar. karıştırma, karışıklık.

t.+den(cümle-i t.) 158^b/06

tīmār<Far. yara bakımı.

t. 165^b/05

*t. éyleme- yaralarını sarmamak.

166^a/04

tīr<Far. ok.

*t.-i firāk ayrılık oku. 165^a/03

titre- titremek, sallanmak.

t.-di(semā) 156^b/09

→ **ditre-**

tīz<Far. çabuk, tez.

- t. 149^b/13, 162^a/10, 163^a/13
- toprağ** toprak.
t.+a(yüzün t. sür-) 158^b/06
→ **toprağ**
- toprağ** toprak.
t.+(yüz yıl t. içinde kal-) 161^a/04
t.+(yüzün t. sür-) 164^b/07
t.+(yüzün t. koy-) 158^b/01
t.+ım 148^a/12
→ **toprağ**
- tök-** dökmek.
t.-di 150^b/04
t.-di(göz yaşını t.) 166^a/03
t.-di(gözlerinden t. yaş) 166^b/10
t.-di(yaşın) 165^b/02
t.-er(kanımı) 163^b/02
t.-gil 156^a/05
- tökil-** dökülmek.
t.-di 163^a/05
- töre-** türemek, ortaya çıkmak.
t.-di(cânında t.) 147^b/04
- turş**<Far. [<torş] ekşi.
*t.-rū ekşi surat, memnuniyetsiz.
156^b/02
- tuş** taraf, yön, yol.
*t. ét- uğratmak, rast getirmek.
160^b/12
*t. éyle- uğratmak, rast getirmek.
162^b/04
- tuyūr**<Ar. kuşlar.
t.+(vahş u t.) 164^b/08
- tüken-** tükenmek, bitmek.
t.-mez 160^a/13
- türāb**<Ar. toprak.
*t.-ı maḳdem ayak tozu. 163^a/10
t.+(zīr-i t.) 165^b/07

türbe<Ar. mezar, mezar üstüne inşa edilmiş yapı.

t. 165^b/11

türbet<Ar. türbe.

t. 158^a/08, 158^b/01

tüvān<Far. güç, kuvvet.

t.+(faḳīr ü nā-t.) 165^b/09

t.+(Mecnūn-ı nā-t.) 162^b/10

t.+(nā-t.) 152^b/06, 152^b/09, 161^b/05, 164^b/07

t.+(nā-t. u dil-ḡamīn ol-) 156^b/08

t.+(nā-t. u ḥaste bīmār ét-) 159^a/05

t.+(ḡa'īf-i nā-t.) 153^a/04, 161^b/07

t.+(ḡa'īf ü nā-t. kal-) 147^b/09

t.+am(ḡa'īf-i nā-t.) 153^b/03

t.+dır(nā-t.) 158^a/07

U

u ve bağlacı.

u. 147^b/07, 147^b/07, 147^b/10, 147^b/11, 148^a/06, 148^a/06, 148^a/07, 148^a/09, 148^a/09, 148^a/10, 148^b/02, 148^b/12, 149^a/10, 149^b/04, 149^b/04, 150^a/01, 150^a/05, 150^a/09, 150^b/03, 150^b/11, 150^b/11, 151^a/01, 151^a/03, 151^b/03, 151^b/04, 151^b/06, 152^a/04, 152^a/05, 152^a/10, 152^a/11, 152^a/11, 152^a/13, 152^b/05, 153^a/02, 153^a/10, 153^b/07, 153^b/07, 154^a/08, 154^a/13, 154^a/13, 154^b/02, 154^b/05, 154^b/05, 155^a/06, 155^a/11, 155^b/02, 155^b/07, 155^b/08, 155^b/11, 155^b/13, 155^b/13, 155^b/13, 156^a/01, 156^a/02, 156^a/06, 156^a/12, 156^b/07, 156^b/07, 156^b/08,

156^b/08, 156^b/12, 157^a/02, 157^a/02,
 157^b/03, 157^b/03, 157^b/10, 157^b/12,
 157^b/12, 157^b/13, 158^a/01, 158^a/02,
 158^a/05, 158^a/05, 158^a/08, 158^a/09,
 158^a/11, 158^a/13, 158^b/09, 159^a/03,
 159^a/05, 159^b/01, 159^b/04, 159^b/09,
 160^a/03, 160^a/03, 160^b/02, 160^b/04,
 160^b/05, 160^b/06, 160^b/06, 160^b/11,
 160^b/13, 161^a/08, 161^a/09, 161^b/05,
 162^a/03, 162^a/03, 162^a/04, 162^a/05,
 162^a/07, 162^a/09, 162^a/09, 162^a/09,
 162^b/02, 163^a/03, 163^a/03, 163^a/05,
 163^a/06, 163^a/10, 163^b/07, 164^a/07,
 164^a/09, 164^a/10, 164^a/11, 164^b/05,
 164^b/05, 164^b/08, 164^b/09, 164^b/09,
 164^b/10, 164^b/12, 165^a/08, 165^a/12,
 165^b/04, 165^b/07, 165^b/11, 165^b/11,
 165^b/13, 166^a/03, 166^a/03, 166^a/06,
 166^a/07, 166^b/11, 167^a/04, 167^a/06,
 167^b/13

‘uḳbā<Ar. ahiret, öteki dünya.

‘u.+da(dünyā vü ‘u.) 150^a/10

‘uḳül<Ar. akıllar.

‘u.+(sefīh ü bī-‘u. ü dūn) 148^b/11

‘ummān<Ar. büyük deniz, okyanus.

‘u.+(ḳulzüm ü ‘u.) 164^b/07

unut- unutmak.

u.-ma(gel u.) 164^a/08

u.-maz 154^a/04

u.-mazam 160^a/06

ur- vurmak.

u.-dı 151^b/01, 151^b/02, 151^b/07

u.-dı(cānıma u. düğün) 153^a/06

u.-dı(na‘ra u.) 156^b/08, 163^a/05,
 167^a/01

u.-ma(lāf) 161^b/13

u.-ubdur(dağ u. cānıma) 162^a/02

→ **vur-**

uş bu, şu, işbu.

u. 148^b/06, 148^b/08, 149^a/05,

149^a/06, 149^b/06, 152^a/12, 152^b/12,

153^a/06, 153^b/06, 154^b/07, 155^a/08,

155^a/12, 155^b/10, 159^b/10, 161^a/02,

162^a/01, 163^a/09, 163^b/03, 163^b/11,

165^b/06, 166^a/04

uşbu işbu, işte bu.

u. 159^a/04, 163^b/13, 166^a/10,

167^b/11

‘uşşāk<Ar. aşıklar.

‘u.+(sulṭān-ı ‘u.-ı cihān) 149^a/02

utan- utanmak.

u.-ır 163^a/10

uyḥu uyku.

u. 162^b/06

u.+dan 152^b/03

→ **yuhū**

uzun uzun.

u. 166^b/08

Ü

ü ve bağlacı.

ü. 147^b/09, 147^b/09, 148^a/04,

148^a/07, 148^a/07, 148^b/06, 148^b/07,

149^a/01, 149^a/11, 149^b/05, 150^a/02,

150^a/06, 150^a/12, 150^b/03, 150^b/05,

151^a/02, 151^a/03, 151^a/11, 151^a/11,

151^b/09, 151^b/11, 151^b/13, 152^a/03,

152^a/08, 152^a/08, 152^a/09, 152^a/12,

152^b/07, 152^b/12, 153^a/07, 153^a/10,

153^b/05, 153^b/06, 153^b/09, 153^b/11,

154^a/01, 154^a/04, 154^a/04, 154^a/13,

154^b/01, 154^b/12, 155^a/01, 155^a/01,
 155^a/11, 155^a/11, 155^a/13, 155^a/13,
 155^a/13, 155^a/13, 155^b/06, 155^b/08,
 155^b/08, 156^b/06, 156^b/10, 156^b/10,
 156^b/12, 156^b/13, 157^a/02, 157^a/08,
 157^b/07, 158^a/09, 158^a/10, 158^a/11,
 158^b/02, 158^b/02, 158^b/05, 159^a/02,
 159^a/03, 159^b/05, 159^b/09, 159^b/09,
 160^a/02, 160^a/02, 160^b/01, 162^a/02,
 162^a/04, 162^a/07, 162^b/03, 162^b/12,
 163^a/01, 163^a/09, 163^a/10, 163^a/11,
 164^a/03, 164^a/11, 164^a/13, 164^b/07,
 164^b/08, 164^b/10, 164^b/13, 165^a/08,
 165^a/09, 165^b/02, 165^b/09, 165^b/09,
 165^b/11, 165^b/11, 165^b/12, 166^a/01,
 166^a/02, 166^b/09, 167^a/04, 167^a/04,
 167^b/07, 167^b/09, 167^b/12

ümîd<Far. ümit, umut.

ü.+im 166^a/13

→ **ümmîd**

ümmîd<Far. ümit, umut.

*ü.-vâr ol- umutlu olmak. 153^b/01

ü.+i 161^a/04, 161^a/04

→ **ümîd**

üns<Ar. alışma.

*ü. dut- alışmak, arkadaş olmak.

156^b/12, 157^b/03

‘üryân<Ar. çıplak.

‘ü. 152^b/01

*‘ü. ét- çıplak bırakmak, soyamak.

148^b/05

üst üst.

ü.+e 155^a/13, 162^b/11, 163^a/05

ü.+inde 154^b/02

ü.+ine 153^b/02, 159^a/10, 165^b/10

üzre üzere.

ü. 158^a/08, 158^b/01, 159^a/10,

162^a/11, 164^a/03, 165^b/11

V

vâ<Ar. vah, yazık.

v. 160^a/03, 160^a/03, 160^a/03,

161^b/11

vâcib<Ar. yapılması gerekli, zorunlu.

*v. degil gerekmez, gereksiz.

161^b/08

vâhid<Ar. tek, bir.

*V.-i Mutlak Allah’ın adlarından

“mutlak tek, tek mutlak”

anlamlarına gelen biri. 154^a/10

vahş<Ar. vahşi, yabani.

*v. u tûyûr yaban hayvanları ve

kuşlar. 164^b/08

vahşî<Ar. yabani, insandan kaçan, ürkek.

v. 157^b/06, 160^a/05

v.+(ğayr-i v.) 153^a/03

v.+ler 157^b/02, 162^b/03

v.+lerdir 154^a/01

v.+leri 163^b/08

vâkıf<Ar. haberli, bilgili.

v. 164^a/10

vakt<Ar vakit.

*v.-i eyyâmı târik ol- gündüz vakti

karanlık olmak; gündüzü gece

olmak. 156^a/01

vâlih<Ar. şaşkın, hayret içinde.

v. 150^b/03, 161^b/12

*v. ol- şaşkınlasmak, hayretler

içinde kalmak. 155^b/11, 163^a/07

v.+em 149^a/04, 164^a/04

- v.+i 148^b/09
- vallāh'u-a'lem bis-sevab**<Ar. “Allah doğruyu en iyi bilendir” anlamında kalıp söz.
v. 167^b/13
- vāmānde**<Far. geride kalmış, bitkin.
v.+dir 162^b/01
- Vāmık**<Ar. “Vāmık ile Azrā” hikayesindeki erkek kahramanın “sevdalı, aşık” anlamına gelen adı.
*V.-ı nālān inleyen Vamık. 160^a/01
v.+am 148^a/03
- vān**<Far. “koruyucu, sahip” anlamında kelime türeten son ek.
v.+dır(bend-v.) 161^a/08
- vār**<Far. “gibi, sahip, yaraşır, kez, kere” anlamlarında kelimeler türeten son ek.
v. 165^b/04
v.+(özünü hāk-ile hem-v. éyle-) 165^a/09
v.+(kūh-v.) 162^b/12
v.+(ümmīd-v. ol-) 153^b/01
v.+ını 164^a/11
- var** var, “yok”un karşıtı.
v. 151^a/04, 151^b/07, 152^a/11, 153^a/07, 154^b/04, 156^a/13, 157^a/12, 157^b/08, 157^b/09, 159^a/10, 167^a/01
v.+am(Mecnūn başa v.) 153^a/07
v.+dır 159^b/12, 164^b/04, 166^a/13
v.+durur 153^a/07, 157^a/07
- var-** varmak, gitmek, yürümek.
v. 161^b/04
v.-(yeri v.) 156^a/04
v.-anlarım(doğru yola v.) 165^a/06
v.-asan 162^b/10, 162^b/12
v.-dı 151^a/05, 158^a/04
- v.-dılar 165^a/07
v.-gil 152^b/03
v.-ıñ 154^a/05
v.-uban 153^b/01
*v.-uban getir- gidip getirmek.
156^a/08
- Varka**<Ar. [<Varaka] “Varaka ile Gülşah” hikayesinin erkek kahramanı.
v.+nı 160^a/01
- vaşf**<Ar. nitelik, özellik.
*v.-ı hūsn güzelliğin nitelikleri.
163^a/11
v.+ı 149^b/08
- vāşıl**<Ar. kavuşan.
*v. éyle- kavuşturmak 165^b/09
- vaşl**<Ar. kavuşma.
v. 153^b/05, 160^a/12
*v.-ı rû sevgilinin yüzüne kavuşma.
160^a/12, 161^b/05, 164^a/06
v.+a 151^a/09
*v.+a érişdir- vuslata ulaştırmak, kavuşmayı sağlamak. 148^a/04
*v.+a yétür- vuslata ulaştırmak, kavuşmayı sağlamak. 155^a/12
v.+ıla 154^a/11
v.+ılan 151^b/03, 153^b/03, 162^a/12
*v.+ın görme- kavuşmaya erişmemek. 165^b/12, 165^b/13
v.+ıñ 148^a/01
v.+ilen 155^b/02, 160^a/11, 167^a/05
- vāy** vay, yazık.
v.+(āh u zār u v. ét-) 163^a/03
- va'z**<Ar. vaaz, dini öğüt.
*v. ile pend kabūl kıлма- laf söz dinlememek. 158^a/02
- vefā**<Ar. sözünde durma.
v. 152^a/03

*v.-dār vefalı, szünde duran.

161^a/07

v.+dan(bī-v.) 151^b/02

v.+sı 152^a/04

vefāt<Ar. ölüm.

*v. kı́l- vefat etmek, ölmek. 158^a/04

Ven-Necm<Ar. I.Kur’ân-ı Kerîm’deki (53)

Necm suresinin 01. ayeti: “Ven

necmi iza heva” **Anlamı:** “Battığı

zaman yıldıza andolsun ki.”

II.Kur’ân-ı Kerîm’deki (55)

Rahmân suresinin 06. ayeti: “Ven

necmu veş şeceru yescudan”

Anlamı: “Yıldızlar ve ağaçlar

(O’nun önünde) yere kapanırlar.”

V. 149^b/09

vér- vermek.

v. 151^a/06, 153^b/04

v.-di 147^b/02, 147^b/03, 151^b/01,

153^a/12, 157^a/13, 160^b/07, 166^b/13

v.-di(cevāb) 164^a/02

v.-di(nuşret) 155^b/06

v.-di(selām) 157^a/02, 161^a/06

v.-di(ṭalāk) 149^b/04

v.-digi(düşnām) 151^b/12

v.-diler(haber) 165^a/07

v.-diler(selām) 154^a/10

v.-dim(cān v.) 153^a/03

v.-e 150^b/11

v.-em 157^a/12

v.-em(cānımı v.) 162^a/07

v.-eyem 154^b/12

v.-eyem(doğru bahāsını) 157^a/11

v.-gil 154^b/06

v.-ir 151^a/03

v.-mek 154^a/07

v.-men 155^a/06

v.-mesem 156^a/03

v.-mez 155^a/04

v.-mez(amān) 156^a/03

v.-mez(kimseye v. ecel amān)

158^b/07

v.-mezem 154^b/06

v.-mezler(nesne v.) 157^a/10

v.-sem 156^a/02

v.-sün 154^b/13

v.-üpdür 151^a/02

v.-ürem(baş u cān) 155^a/06

→ **bér-**

verd<Ar. gül, çiçek.

v. 166^a/02, 166^a/09

ve’s-selām<Ar. “işte o kadar, son söz

budur” anlamlarında kalıplaşmış bir söz.

v. 164^b/04

*v. dé- son sözü söylemek, sözlerini sonlandırmak. 161^a/12

-veş<Far. “gibi” anlamına gelen son ek.

v.+(‘andelīb-v.) 153^a/01

veṭen<Ar. [<vaṭan] yurt.

*v. kı́l- yurt tutmak, mesken

edinmek. 148^b/12

vird<Ar. dua, sık sık okunan Kur’an cüz’ü.

*v.+i ol- ezber haline getirmek,

dilinden düşürmemek. 156^b/12

vīrān<Far. yıkılmış.

v. 150^b/02, 165^a/01

*v. ét- yıkmak. 148^b/07

v.+dır 154^b/07

v.+ı(kūşe-i v.) 163^b/12

v.+ıma(dil-i v.) 148^a/01

v.+ıma(dil-i v.) 150^b/06

vişāl<Ar. kavuşma.

v.+ile 148^b/08

v.+in 167^b/02
v.+inden 152^b/12
v.+iñ 163^a/09
v.+iñe 166^a/13
*v.+iñe ér- kavuşmaya ulaşmak,
kavuşmak. 164^b/01
vur- vurmak.
v.-dı 151^a/07
→ **ur-**
vuşlat<Ar. kavuşma.
v. 151^b/12, 155^b/01
v.+ı 155^a/13
vü<Far. ve.
v. 148^a/09, 148^b/09, 149^a/07,
150^a/10, 151^a/07, 154^b/01, 154^b/07,
155^a/09, 155^a/09, 155^b/09, 156^a/02,
156^b/04, 156^b/12, 158^a/01, 158^a/01,
158^a/08, 158^b/05, 158^b/06, 159^a/01,
160^b/01, 160^b/06, 161^b/02, 162^b/09,
163^a/01, 163^b/11, 163^b/13, 165^a/10,
166^a/01, 166^a/02, 167^a/06, 167^a/12,
167^b/01, 167^b/05
vücüd<Ar. beden.
v.+(kurbân cān u v.) 163^a/06
v.+um 166^b/08
v.+umda 153^a/08

Y

yā<Ar. ey, hey.
y. 147^b/10, 155^a/08, 155^a/11,
155^a/11, 155^a/11, 157^b/12, 158^a/09,
158^a/11, 158^a/11, 158^a/13, 158^a/13,
158^b/02, 163^b/06, 165^b/11
yā<Far. veya, ya da, yahut.

y. 155^a/12, 161^a/08
yād<Far. anma.
*y. kıl- hatırlamak, anımsamak.
159^a/12
yağ- yakmak.
y.-ar 161^a/10
y.-dı(cānımı y.) 150^b/09
y.-dı(oda y.) 150^b/04
y.-mış(cānımı y.) 147^b/07
→ **yak-**
yaha yaka.
y.+mı 160^a/03
yağşı iyi.
*y. yaman iyi kötü, el alem.
148^a/11, 156^a/03
yağşılık iyilik.
y.+i 156^b/01
yak- yakmak.
y.-dı(cānımı y.) 162^a/05
→ **yağ-**
yakın<Ar. kesin bilgi, sağlam bilgi.
y. 158^b/12, 167^a/08
*y. bil- açıkça bilmek, kesin
bilmek, şüphe duymamak. 157^a/13,
160^a/06, 167^a/13, 167^b/02
y.+dir 167^a/06
Ya'kūb<Ar. Hz. Yusuf'un babası, Yakup
peygamber.
Y. 148^b/06, 150^a/13, 164^a/04
*Y.-tek Yakup gibi. 153^a/02
Y.+am 148^a/02
Y.+ı 164^b/13
yaman kötü, fena.
y. 149^a/12, 155^b/01, 160^a/12,
160^b/03
y.+(yağşı y.) 148^a/11, 156^a/03
yamanlık kötülük, fenalık.

y. 156^b/01
yan taraf, etraf, yan.
 y.+ıma 153^a/03
 y.+ına 153^a/09, 154^a/05, 160^b/07,
 166^b/12
 y.+ında 152^a/12, 162^b/03
 y.+ıña 161^b/02
yan- yanmak.
 y.-a 156^a/02
 y.-ar 147^b/06
 y.-aram 165^b/12
 y.-dı 148^a/03
 y.-dı(cānım) 160^b/02
 y.-dı(cānımız) 160^b/03
 y.-dım 150^b/06
 y.-mağ 152^b/12
 y.-mış(derde y. cānına) 166^b/12
*y.-mış cānına su serp- yanmış
 yüreğine su serpmek, içini
 rahatlatmak. 159^b/03
 y.-mış(cānıña) 161^b/02
yan- sözünden dönmek.
 y.-mayıpdır 162^b/12
yaña yan, yön, taraf, yer.
 y.+dan 161^a/06
 y.+dan(dört y.) 155^a/09
yañak yanak.
 y.+ıñ 149^b/08
yandır- yakmak.
 y.-dı 160^a/10
 y.-dı(cānımı y.) 164^b/10
 y.-mağıl 157^b/13
 y.-mışıdı(bağrımı y.) 147^b/07
→ yandur-
yandur- yakmak.
 y.-ur 156^a/03
 y.-ubdur 160^a/09

y.-ubdur(cānımı) 150^a/12
→ yandır-
yañg yan, yön, taraf, yer.
 y.+a 152^b/01
ya'ñī<Ar. demek, kısacası.
 y. 165^a/07
yap- yapmak.
 y.-dı(yuva y. murğ u mār) 162^b/02
yār<Far. sevgili, dost.
 y. 150^a/02, 150^a/05, 150^a/07,
 150^a/11, 151^a/10, 151^b/01, 151^b/04,
 151^b/05, 151^b/06, 151^b/07, 151^b/08,
 151^b/10, 151^b/10, 152^a/05, 152^a/05,
 152^b/10, 152^b/11, 153^b/01, 153^b/10,
 153^b/11, 155^b/02, 157^a/05, 157^b/06,
 159^a/10, 160^a/10, 160^b/08, 161^a/09,
 162^b/07, 162^b/08, 164^b/06, 165^b/04,
 166^a/02, 166^a/05, 166^b/06, 167^a/02
 y.+(‘aqlın y. ol-) 148^a/11
 y.+(be-miğl-i zülf-i y.) 155^b/12
*y. elinden sevgilinin yüzünden.
 166^a/03
*y. hadisin söyle- sevgiliden söz
 etmek. 154^a/03
 y.+(küy-y y.) 151^a/12
 y.+(maḥrem u y. u refīk) 162^a/09
 y.+(maḥzūn-y y.) 161^a/02
 y.+(mihir-i y.) 152^a/04
*y. olma- yar olmamak, yakınlık
 göstermemek. 149^a/03
 y.+(peyk-i y.) 159^a/13
 y.+(sūy-y y.) 151^a/12
*y.-ı firāk sevgilinin ayrılığı.
 150^b/06
*y.-ı ġār mağara dostu (mec.) Hz.
 Ebubekir. Bilindiği üzere Hz.
 Muhammed Mekke'den Medine'ye

hicret ederken yanında Hz.
Ebubekir vardı ve müşriklerden
saklandıkları mağaranın girişine
örümcek ağ kurmuş, güvercin de
yuva yapmıştı. İşte bu mağarada
Hz. Muhammed'in yanında olması
dolayısıyla Hz. Ebubekir'e "mağara
dostu" anlamına gelen "yār-ı gār"
lakabı verilmiştir. 165^b/13
y.+dan 147^b/06, 152^b/10, 160^b/10
y.+e 152^a/05
y.+ı 153^b/06, 164^a/02
y.+ım 151^b/09, 161^a/06, 162^b/04
y.+ım-durur 149^a/03, 149^a/03
y.+ıma 149^b/02, 149^b/13
y.+ımın 151^b/10
y.+ın 151^a/08, 151^a/08, 151^a/13,
156^b/05
y.+ını 149^b/06
y.+ınıñ 165^b/10
y.+ıñ 147^b/03, 152^a/03, 157^b/09,
159^b/08
y.+nı 154^a/04
y.+sız 152^b/06, 153^b/10, 160^b/04

yara yara.

y.+m 153^a/08

→ **yäre**

yarağ silah, levazım, teçhizat.

*y. kıl- hazırlık yapmak, levazım
düzmek. 155^a/09

yārān<Far. dostlar.

y.+lar 158^b/10

y.+larım 165^a/06

yarat- yaratmak.

y.-ubdur 149^b/01

yäre [<yara] yara.

y.+(cigerim y. ol-) 166^a/12

y.+si(bağrım y.) 148^a/01

→ **yara**

yärelen- yaralanmak.

y.-di 160^b/10

yarıcı yardımcı, şefaathçi.

y.+ñ(olsun Perverdigār) 154^b/09

yārliğ yarenlik, âşıklık.

y. 166^a/05

Yâsîn<Ar. Kur'ân-ı Kerîm'deki (36) Yâsîn
suresi.

"Sûre, ismini iki harften ibaret olan

ilk âyetten almıştır. Mekke'de

inmiştir. 83 (seksenüç) âyettir.

Sûreye isim olarak verilen

'Yâsîn'in, genellikle 'Ey insan!'

manasına geldiği kabul edilir.

Bununla kastedilen, Hz.

Peygamber'dir. Yâsîn sûresi

Kur'an'ın kalbi kabul edilmiş ve

müslümanlar arasında ayrı bir önem

kazanmıştır. Fazileti hakkında

hadisler vardır."

y.+dir 149^b/09

yaş I.yaş, ıslak, nemli.

*y. éyle- ıslatmak. 166^b/11

II.gözyaşı.

y. 158^a/07, 166^b/11

y.+(gözi kanlı y.) 161^b/12

y.+(gözlerimden kanlı y. aḡ-)

150^b/09

y.+(gözlerinden kanlı y. aḡ-)

159^a/02

y.+(gözlerinden y. tök-) 166^b/10

y.+(gözlerinden kanlı y. revān ol-)

160^a/04

y.+dan 148^b/10

y.+ı(gözi y.) 161^a/10

- y.+ıla 147^b/04
y.+ıla(kanlu y. iki gözi dol-)
160^a/07
y.+ım(göz y.) 159^b/11
y.+ım(göz y. deryā olub cūş éyle-)
150^b/10
y.+ın(éyledi kanlu y. gözden revān)
165^b/10
y.+ın(tökdi y.) 165^b/02
y.+ını(göz y. tökdi) 166^a/03
y.+ını(gözümüñ y.) 148^b/04
- yaşlu** nemli, yaş olan.
y.+(gözi y.) 156^b/03
- yat-** yatmak.
y.-ar 152^b/01
y.-dı(yére) 156^b/09
- yayağ** yürüyerek giden, yaya, piyade,
binitsiz.
y.+(atlu vü y.) 155^a/09
- yaylak** yazı geçirmek için çıkılan yüksek
yer, yayla.
y.+a 162^b/07
- yaz-** yazı yazmak.
y.-dı 147^b/02, 149^b/12, 150^a/10
- yazı** ova, sahra, ıssız kır.
y.+da 161^b/01
- yazıl-** yazılmak, kaderi olmak.
y.-mışdı(kâlem) 158^b/03
- yé-** yemek.
y.-di 156^a/10
y.-men(ğam y.) 150^a/12, 162^b/01
y.-rlerdi 151^a/01
- yéd-** arkasında götürmek.
y.-er 150^b/11
- yedd**<Ar. el.
- *y.-i kudret şal-** Allah'ın kudret
elini uzatması, yüce gücünü
kullanması. 167^a/06
- yédür-** yedirmek.
y.-eyem 156^a/05
- yeksân**<Far. bir, beraber.
y.+(hāk-ile y. ét-) 148^b/07
y.+(şubh ile şāmım y. ol-) 160^b/12
- yémek** yemek, aş.
y. 156^a/04
- yéne** yine.
y. 150^a/07, 150^a/10, 150^b/10,
151^b/10, 151^b/11, 155^b/01, 156^b/04,
156^b/13, 158^a/10, 158^b/13, 159^a/09,
163^a/13, 164^b/07
- yér** yer, zemin.
y.+de 151^a/01
y.+de(ne y kimi yüz y. kemer
bağlan-) 159^a/04
y.+den(başını y. götür-) 152^b/02
y.+den(né y.) 154^a/11
y.+dir(né y.) 157^b/08
y.+e 150^b/04, 162^b/02
- *y.+e yat-** kendini yere atmak.
156^b/09
y.+e(şalmasun sözünü) 154^b/13
y.+i 166^b/11
- *y.+imi nār étme-** yerini Cehennem
etmemek. 164^a/10
- yeri-** yürümek, gitmek.
*y. var var git, çabuk, tez. 156^a/04
→ **yöri-**
- yét-** yetmek, erişmek, ulaşmak.
y.-di 150^a/07, 155^b/01
- yétür-** yetiştirmek, eriştirmek, ulaştırmak.
y. 165^b/08
y.-(vaşla y.) 155^a/12

- y.-dim(özümü doğru y.) 149^b/02
y.-e 147^b/02
y.-eyem 155^b/03
yığ- toplamak, bir araya getirmek.
y.-dı(sipāhī) 155^b/05
yıl yıl, sene.
y.+(yüz yıl toprağ içinde kıla)
161^a/04
→ **il**
yırağ ırak, uzak.
y.+ına 156^a/12
→ **ırağ**
yırt- yırtmak, parçalamak.
y.-ıb 160^a/03
yigit yiğit, genç, delikanlı.
y.+leri 154^a/04
yitir- yitirmek, kaybetmek.
y.-diñ 148^a/09
yoh yok, değil, olmaz.
y. 155^a/01, 156^b/04, 156^b/05,
158^b/04, 160^b/05
y.+dur 149^a/08, 149^a/10, 150^b/05,
152^a/04, 155^a/04, 158^b/12, 161^a/04
y.+durur 154^b/08
→ **yok**
yohsa yoksa
y. 148^b/11, 151^b/11, 152^a/07,
157^b/05, 166^b/08, 166^b/10
yohsul fakir, yoksul.
*y.+a ekābire zengin fakir herkese.
150^b/11
yok yok, değil, olmaz.
y. 152^a/12
y.+dur 158^b/08
→ **yoh**
yol yol.
y.+a 167^a/07
y.+a(doğru y. varan) 165^a/06
*y.+a düş- yola çıkmak, yola
koyulmak. 163^b/10
y.+ı 155^a/13, 167^a/09
y.+ıdı(altı aylığ y.) 157^b/10
*y.+ına baş ile cān it- uğruna canını
başını vermek. 154^b/13
y.+ında 152^a/08, 152^b/12, 160^a/12,
167^a/11
y.+ında(‘ışık y.) 159^a/03, 162^b/06
*y.+ında koy- yolunda vazgeçmek,
yoluna feda etmek. 149^b/01
y.+ını(‘ışık y.) 164^b/02
*y.+ıña cānım fedā uğruna canım
feda. 163^b/01
*y.+ıña sebīl kıl- uğruna karşılıksız
sunmak. 150^a/05
y.+umuz 164^b/03
y.+uñ 153^b/05
*y.+uña fedā uğruna feda. 159^b/02
*y.+uña fedā cānım uğruna canım
feda. 160^a/08
*y.+uñı gözle- gelmesini beklemek.
147^b/10, 162^b/01, 162^b/10
yoldaş yol arkadaşı.
y. 161^b/10, 161^b/11, 166^b/01
y.+ım 163^b/08
yöri- yürümek, gitmek.
y.-di 151^a/05
→ **yeri-**
yuhu uyku.
*y.+dan oldu bī-dār ol- uykudan
uyanmak. 167^a/01
y.+ya 166^b/12
→ **uyhu**
yum- yummak, kapamak.
y.-madı(gözin) 162^b/06

yurt yurt.

y.+(um(yurdum) 150^b/02

Yūsuf<Ar. Hz. Yakub'un oğlu Hz. Yusuf
peygamber.

*Y.-ı Ken'ān Kenanlı Yusuf, Hz.

Yusuf. 148^a/02, 150^a/13, 153^a/02

yuva yuva.

y.+(murğ u mār y. yap-) 162^b/02

yürek yürek, ciğer.

*y.+i biryān yüreği yanık, ciğeri

kebab. 163^a/01

y.+im 160^b/10, 160^b/10

*y.+im biryān yüreği yanık, ciğeri

kebab. 150^b/01

y.+imde 153^a/07

y.+imi 160^a/09

*y.+imi biryān ét- yüreğini yakmak,
ciğerini kebab etmek, dağlamak.

148^b/04, 152^b/11

y.+imiñ 165^b/05

yüz yüz sayısı (mec.) çok, aşırı.

y.+(cānıma y. derd ü ğam şalan)

153^b/11

*y. nāle vü zār-ı figān éyle- aşırı
inlemek ve bağırarak ağlamak.

158^b/06

y.+(iki miñg y. elli) 167^b/03

y.+(köñlüme şaldı y. dām-ı hecr)

160^b/03

y.+(ney kimi y. yérde kemer

bağlan-) 159^a/04

*y. 'azāb çok fazla azap, aşırı acı
çekme. 165^a/01

*y. belā vü derd ü ğam çok fazla
acı, sıkıntı ve bela. 160^b/01

*y. biñ derd ü ḥasret aşırı derecede
özlem ve sıkıntı. 153^a/07

*y. cerāḥat çok yaralı. 153^a/07

y.+(il kılsam ğamıñ-ılan) 166^a/12

*y. yıl toprağ içinde kal- yüz yıl
zindanda kalmak; çok eziyet
çekmek, çok zor durumda kalmak.

161^a/04

yüz yüz, çehre.

y.+(cānına y. dut-) 166^a/03

y.+(derd ü firāk cānına y. dut-)

149^b/05

y.+(derd ü ğam cānına y. dut-)

156^b/06

*y. duttı gét- yönelip gitmek.

157^b/07

y.+üm 164^a/03

y.+in 163^a/04

*y.+in dut- yüzünü o tarafa
çevirmek, o yöne dönmek,

yönelmek. 162^b/05

*y.+in toprağa koy- yüzünü toprağa
sürmek, alnını secdeye götürmek.

158^b/01

*y.+in toprağa sür- yüzünü toprağa
sürmek, alnını secdeye götürmek.

158^b/06, 164^b/07

y.+ine 155^b/11

y.+ini 152^b/07

y.+iniñ 163^b/03

y.+iñ 149^b/07, 149^b/08

y.+iñden 160^a/10

*y.+iñe çirk getür- alnına leke
sürmek, yüzünü karartmak.

156^b/01

Z

zād<Far. doğan, doğmuş.

z.+(hūr-zād kı1-) 153^b/06

zāhid<Ar. koyu dindar, aşırı sofu.

z. 149^b/10

z.+iñ 148^b/03

z.+leri 148^b/09

zāhir<Ar. açık, görünen.

z. 151^a/09, 166^b/03, 167^a/05

*z. ol- ortaya çıkmak, görünmek.

148^a/03, 156^b/02

za'îf<Ar. zayıf, güçsüz.

z.+(ten-i z.) 161^b/05

z.+(zār u maḥzūn-ı z.-i maḡbūn)

156^a/06

*z. ü bî-nevā zayıf ve suskun.

156^b/13

*z. ü nā-tüvān kal- güçsüz düşmek.

147^b/09

*z.-i nā-tüvān güçsüzlerin zayıfı,

güçsüzlerin güçsüzü. 153^a/04,

153^b/03, 161^b/07

*z.-i rüzgār zamanın zavallısı.

152^b/04, 159^a/09, 159^b/09

zann<Ar. şüphe.

*z. u gümān kı1ma- şüphelenmek ve

kuşkulu düşünmek. 167^a/04

-zār<Far. yer bildiren kelimeler türetmeye

yarayan son ek.

z.+ına(gül-z.) 162^a/01

z.+(lāle-z.) 151^b/04

zār<Far. ağlayan, inleyen, perişan halli.

z. 158^a/03, 159^a/01, 161^a/06

z.+(‘āciz ü z. ol-) 159^b/05

z.+(āh u z.) 158^a/05

z.+(āh u z. ét-) 155^b/11, 166^a/07

z.+(āh u z. u vāy ét-) 163^a/03

z.+(bî-nevā vü z. ol-) 158^a/01

z.+(cānına āh u z. u ḡam şal-)

147^b/07

z.+(derd-mend ü ‘āciz ü z. u esīr)

159^b/09

z.+(āh u z. ét-) 164^b/10, 165^b/13

z.+(endūh ile hem-z.) 166^a/06

z.+(endūh ile z. ol-) 158^a/02

*z. ét- ağlamak, inlemek. 152^b/07,

159^a/04, 159^b/04, 165^a/04

*z. éyle- ağlamak, inlemek.

148^a/13, 157^b/12, 160^b/09, 165^a/08

*z. éyleme- ağlamamak. 149^a/11,

166^a/11

z.+(girye-z.) 160^b/06

z.+(günün z. ét-) 159^a/08

*z. kal- perişan halde, inleyerek

kalmak. 158^b/02

z.+(kaldılar mecrūḥ u z. u derd-nāk)

155^b/07

*z. kı1- ağlatmak, inletmek, perişan

etmek. 156^a/11, 158^a/04, 158^a/08,

158^b/13, 163^a/02, 165^b/11

z.+(kı1asan nevhā vü z.) 163^b/13

z.+(kı1dı feryād āh u nevhā-z.)

166^b/11

z.+(kı1urlar kār-z.) 155^a/10

z.+(Mecnūn-ı z.) 150^b/13, 151^a/13,

152^b/04, 153^a/05, 154^a/02, 155^a/07,

155^b/03, 156^b/03, 159^a/13, 161^a/01,

163^b/10, 165^a/09, 166^b/05

z.+(mecrūḥ u z. ét-) 148^b/04

z.+(nāle vü efḡān ü z.) 156^b/12

*z. ol- ağlamak, inlemek, perişan

olmak. 153^b/12, 163^b/11

z.+(yüz nāle vü z.-ı fiḡān éyle-)

158^b/06

- *z. u dil-fiğār olma-** gözü yaşlı ve gönlü kırık olmak. 165^b/07
- *z. u efgān éyle-** ağlamak ve bağırmak. 156^a/02
- *z. u esīr ol-** perişan ve esir olmak. 148^a/09, 152^b/05
- *z. u fiğān** ağlama ve inleme. 159^b/04
- *z. u gedā** düşkün ve perişan olmak. 157^a/02
- *z. u giryān éyle-** inlemek ve gözyaşı dökmek. 156^b/07
- *z. u giryān ol-** inlemek ve gözyaşı dökmek. 147^b/11
- *z. u giryān** perişan ve gözü yaşlı. 164^a/07
- *z. u ḥazīn** üzgün ve gözü yaşlı. 159^b/01
- *z. u ḥazīn ol-** üzgün ve gözü yaşlı olmak. 153^a/02, 162^a/04
- *z. u maḥzūn-ı ẓa'īf-i maḡbūn** şaşkın, güçsüz, üzgün ve gözü yaşlı. 156^a/06
- *z. u müptelā** zayıf ve tutkun. 156^b/08
- *z. u müptelā ḳal-** zayıf ve tutkun olmak. 158^a/08
- *z. zār ağla-** hüngür hüngür ağlamak. 153^b/10, 159^a/09
- *z.-ı eyyām** zor, kötü günler. 164^b/01
- z.+dır(derd-mend ü müptelā vü z.) 163^a/01
- z.+ile 152^b/06
- z.+san 151^b/02
- ẓarar**<Ar. zarar, zıyan. ẓ.+(renc ü ẓ. çek-) 158^b/02
- zārıncı**<Far.+T. feryâd edip inleyen.
- *z. éyle-** yas tutan yapmak. 165^a/13
- zāt**<Ar. öz, kendi.
- *z.-ı pāk** temiz özlü, özü temiz. 158^a/13
- ẓāyi'**<Ar. kayıp, zarar.
- *z. étme-** kaybetmemek, zarar etmemek, boşa geçirmemek. 164^a/01
- zeber**<Far. üst. z.+(zīr ü z. kıldı) 163^a/11
- zebūn**<Far. düşkün, perişan, sefil, aciz, zavallı.
- *z. étme-** sefil etmek, alçaltmak. 167^b/01
- *z. ḳıl-** aciz etmek. 165^a/13
- *z. ol-** perişan olmak. 163^a/13
- zecr**<Ar. eziyet, angarya. z. 147^b/13, 148^b/07, 152^b/11, 165^a/01, 165^b/01
- *z. ü zindān** işkence ve hapis. 163^a/09
- *z.+inde ḳal-** eziyetine maruz kalmak. 165^b/13
- zehr**<Far. zehir, ağu. z. 156^a/05
- zemān**<Ar. zaman. z. 147^b/03, 148^b/03, 149^b/06, 150^b/12, 151^a/09, 151^b/07, 153^a/04, 153^a/05, 156^a/09, 159^b/04, 160^a/11, 160^b/06, 161^a/01, 161^b/01, 167^a/02
- z.+(bir z.) 148^a/08, 151^a/08, 151^a/12, 152^b/13, 153^a/09, 154^a/01, 154^a/04, 156^a/09, 156^b/05, 157^b/05, 158^a/03, 158^a/06, 161^b/10, 164^b/06
- z.+(der-z.) 152^b/04

- z.+(her z.) 153^a/08, 154^a/03,
159^a/04, 160^b/01, 165^a/10
z.+(şehinşāh-ı z.) 154^b/03
z.+da(bir z.) 148^b/09
z.+dan(bir z. şöñra) 162^a/09
z.+kim 157^b/11
zemherîr<Ar. 22 Aralık – 31 Ocak arasında
hüküm süren şiddetli soğuklar,
karakış.
*z. ér- 162^b/09
zer<Far. altın.
z.+(sīm ü z.) 152^a/12, 154^b/12
*z. -i Ca‘ferî eskiden tezhip, hat,
minyatür yapılan Ca‘ferî kağıdında
kullanılan saf altın (mec.) Şiîlikte
Ca‘fer-i Sâdık’a inananların tuttuğu
oruç, girdiği çile. 167^a/12
z.+in(sīm ü z.) 155^b/08
zerre<Ar. çok küçük parça, parçacık.
z. 150^b/05
zerrece<Ar.+T. birazcık, zerre kadar.
z. 165^a/12, 166^a/13
zerrîn<Far. altından yapılmış.
*z.-kemer altın kemer. 154^b/12
zevc<Ar. eş, koca.
*z.-i Leylî Leyla’nın kocası.
149^b/04
z.+iñ 149^a/12
zevce<Ar. eş, hanım.
z. 148^a/06
Zeyd<Ar. “Leyla ile Mecnun” hikayesinde
aşıklar arasında haber ve mektup
getirip götüren erkek kahraman.
Z. 147^b/02, 150^a/06, 150^b/08,
158^a/04, 160^b/07, 161^a/09
*Z-i pehlevân yiğit Zeyd. 161^a/05
Z.+e 149^b/13, 150^b/07, 161^a/01
Z.+iñ 147^b/02
zıll<Ar. gölge.
*z.-i Rabb Allah’ın himayesi.
154^b/02
zi<Far. [<ez] /+dAn/ eki.
z.+(lebiñ hoşter-i z.-kand u nigīn)
162^a/03
*z.-hecr ü şüret-i ‘Azrā Azra’nın
yüzünden ve ayrılıktan. 160^a/02
→ **ez**
zibā<Ar. güzel.
z. 151^a/11, 151^b/09, 163^b/03
zihn<Ar. zihin.
z.+i(bī-z.) 148^b/12
zīn<Far. eyer
z. 153^a/12
zindān<Far. hapisane, yer altı
hapisanesi.
*z. ét- zindan etmek,
cezalandırmak. 148^b/08
z.+dır(zecr ü z.) 163^a/09
zinde-gānī<Far. hayat, geçim.
z.+(ömr ü z.) 165^b/12
zinhār<Far. asla, sakın, aman.
z. 151^b/05, 154^b/13
zīr<Far. alt, aşağı.
z.+(cism-i hāk ü z.-i-hāk) 167^b/09
*z. ü zeber kııl- alt üst etmek.
163^a/11
*z.-i türāb toprak altı, yerin altı.
165^b/07
Zühre<Ar. “Çoban yıldızı, Çulpan yıldızı,
Kervankıran, Sabah yıldızı, Akşam
yıldızı” gibi adları da olan ve
Ay’dan sonra gökteki en parlak gök
cismi olan Venüs gezegeni.

*z. -cebīn parlak alınlı, parlak yüzlü

151^a/05

Ẓü'l-Celāl<Ar. yüce Allah.

z. 152^a/02, 158^a/13

zūlf<Far. yüzün iki yanına sarkan saç lülesi

(mec.) sevgilinin saçı.

z.+(be-mişl-i z.-i yār) 155^b/12

*z.-i ‘amber sevgilinin güzel kokulu

saçı. 162^b/08

*z.-i ‘anber-bār sevgilinin güzel

kokulu saçan saçı. 160^b/11

*z.+iñ tek sevgilinin saçına benzer,

sevgilinin saçı gibi. 153^b/12

z.+iñe 149^b/10

z.+üniñ 147^b/13

z.+üñ(küfr-i z.) 164^a/03

z.+üñe(küfr-i z.) 163^b/02

zūnnār<Ar. papaz kuşağı, papazların

taktığı dini anlamlı kuşak.

z. 148^b/03

SONUÇ

H.931–932 - M.1525–1526 yıllarında Tebrizli Hâkîrî (?-1585) tarafından yazılmış olan bu eser, Azerbaycan Türkçesiyle yazılmış ilk *Leylâ vü Mecnûn* olması bakımından hem edebiyat tarihimiz hem de dil tarihimiz açısından önem taşımaktadır.

16. yüzyılda manzum olarak kaleme alınan bu eser, edebi yönüyle de dikkat çekmektedir. Eserde, şairin Arap ve Fars edebiyatlarını çok yakından tanıdığı, mazmunları ve söz sanatlarını ustalıkla kullandığı görülmektedir. Buna rağmen şairin eserini bilinçli olarak Türkçe yazdığını dizelerinde bizzat belirtmesi, Türkçe yazma çabası içerisinde olduğunun en güzel kanıtıdır.

Eser; Türkçe kelime, deyim ve atasözleri bakımından ayrıca bir inceleme gerektirecek kadar zengindir. Fakat eseri Türk dili açısından ele aldığımız için bu söyleyiş zenginliğine çalışmamızda yer vermedik.

Bununla birlikte eser, 16.yüzyıl Azerbaycan Türkçesinin kendine özgü ses, yapı özelliklerini yansıtmaması; dönemine ait söz varlığını taşıması gibi özellikleriyle hem Türk edebiyatı tarihi hem de Türk dili araştırmaları için önemli bir kaynaktır.

KAYNAKÇA

- 13.-14. *Esrler Azerbaycan Şi'ri*, Azerbaycan Sovyet Elmler Akademiyası, Bakü 1984, s.495–510
- ALİŞİK, Gülşen Seyhan. “Azerbaycan Türkçesi”, *Türkler Ansiklopedisi*, Yeni Türkiye Yay., Ankara 2002, c.19, s.227–243
- ALİŞİK, Gülşen Seyhan. “Bütöv Azerbaycan Kavramı Üzerine Bir Değerlendirme”, *Değişen Dünya Düzeninde Kafkasya*, Editör: Okan Yeşilot, Kitabevi Yay., İstanbul 2005, s.148, 177
- ALTAYLI, Seyfeddin. *Azerbaycan Türkçesi Sözlüğü*, İstanbul 1994, c.1–2
- ARASLI, Hamit. "Leyli ve Mecnun Hakkında", *TDY Belleten* 1958, s.17–39
- ARAT, Reşit Rahmeti. *Kutadgu Bilig –İndeks-*, İstanbul 1979
- ARAT, Reşit Rahmeti. *Kutadgu Bilig –Metin-*, Ankara 1999
- AYAN, Hüseyin. *Leyla ve Mecnun*, Dergâh Yay., İstanbul 1981
- Azerbaycan Edebiyyatı Tarihi*, Azerbaycan Sovyet Elmler Akademiyası, Bakü 1960, s.315–316
- Azerbaycan Sovyet Ansiklopedisi*, “Hegiri maddesi”, Azerbaycan SSR İlimler Akademisi Neşriyatı, Bakü 1987, c.10, s.187a
- CAVANŞİR, B. ; NECEF E. N. *Hata ’î Külliyyatı*, Kaknüs Yay., İstanbul 2006, Giriş Bölümü
- ÇELİK, Ülkü. *Alî Şîr Nevayî Leyli vü Mecnûn*, TDK, Ankara 1996
- ÇETİNKAYA. Nihat. *Kızılbaş Türkler*, Kum Saati Yay., İstanbul 2005 (3. baskı)
- DEVELLİOĞLU, Ferit. *Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat*, Ankara 1986
- Divanü Lûgat-it Türk Dizini*, TDK, Ankara 1972
- DOĞAN, Muhammet Nur. *Leylâ ve Mecnûn - Fuzûlî*, Yapı Kredi Yayınları, Kazım Taşkent Klasik Yapıtlar Dizisi, İstanbul 2002 (2. Baskı)

- DUMAN, Musa. "Eski Anadolu Türkçesi Dönemine Ait Bazı Metinlerdeki Dil Uyumuna Aykırı Örnekler Üzerine", *İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi* (2004), İstanbul 2005, c.XXXII, s.53–64
- ERASLAN, Kemal. *Alî Şîr Nevayî-Mecâlîsü'n-Nefâ'îs*, Ankara 2001, c. 1 (Giriş ve Metin)
- ERASLAN, Kemal. "Doğu Türkçesinde Ek Uyumsuzluğuna Dair", *Türk Dili Dergisi*, İstanbul 1970, c.17, s.113–124
- ERCİLASUN, Ahmet Bican. *Türk Dünyası Üzerine İncelemeler*, Akçağ Yay., Ankara (2. Baskı)
- ERGİN, Muharrem. *Azeri Türkçesi*, İstanbul 1981
- ERGİN, Muharrem. *Dede Korkut Kitabı II*, Ankara 1997, İndeks- Gramer Bölümü
- ERGİN, Muharrem. *Kadı Burhaneddin Divanı / Ahmet Kadı Burhaneddin*, 801/1398, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay., İstanbul 1980
- EYUBOĞLU, İsmet Zeki. *Şeyh Bedreddin – Vâridât*, Derin Yayınları, İstanbul 2004, s.274 – 276
- Feridüddin Attar. *Mantık'ut-Tayr*, Kırkambar Kitaplığı Yay., İstanbul 2006, s.204
- GÖKDAĞ, Bilgehan A. *Salmas Ağzı-Güney Azerbaycan Türkçesi Üzerine Bir İnceleme*, Karadeniz Araştırmaları Merkezi, Çorum 2006
- İLGÜREL, Mücteba. *III. Murad*, DGBİT, c.X, s.393
- KAFKASYALI, Ali. *İran-Türk Edebiyatı Antolojisi*, Atatürk Üniversitesi Basımevi, Erzurum 2002, c.II, s.224–231, 245–257, 268–272, 280–289
- KANAR, Mehmet. *Farsça-Türkçe Sözlük*, İstanbul 1998
- KARAAĞAÇ, Günay. *Lütfi Divanı: Giriş-Metin-Dizin-Tıpkıbasım / Mevlana Lütfi (897/1492)*, Türk Dil Kurumu, Ankara 1997
- KARAMANLIOĞLU, Ali Fehmi. *Gülistan Tercümesi*, Ankara 1989

- KILIÇ, Remzi. *XVI-XVII. Yüzyıllarda Osmanlı-İran Siyasi Antlaşmaları*, Tez Yayınları, İstanbul 2001, s.85
- KORKMAZ, Zeynep. “Fuzûlî'nin Dili”, *Türk Dili Üzerine Araştırmalar*, Ankara 1995, c.I, s.527-534
- KORKMAZ, Zeynep. “Kâbus-nâme ve Marzûban-nâme Çevirileri Kimindir?”, *TDY Belleten* 1966, s.267-275
- KORKMAZ, Zeynep. *Marzûban-nâme Tercümesi*, Ankara 1973
- KÖPRÜLÜ, Fuat. *Edebiyat Araştırmaları 2*, Akçağ Yayınları, Ankara 2004 (2. baskı), s.25-43
- KÜTÜKOĞLU, Bekir. *Osmanlı-İran Siyasi Münasebetleri (1579-1612)*, Tez Yayınları, İstanbul 1993, s.4
- LEVEND, Ağâh Sırrı. “Türk Edebiyatında Leylâ ve Mecnûn Yazan Şairler”, *TDY Belleten* 1957, s.105 - 113
- MELIKOFF, İrene. *Hacı Bektaş: Efsaneden Gerçeğe*, Cumhuriyet Kitap Kulübü, İstanbul 1998
- MELIKOFF, İrene. *Uyur İdik Uyardılar: Alevilik Bektaşilik Araştırmaları*, trc. Turan Alptekin, Cem Yayınevi, İstanbul 1993
- Mirza Ali Ekber Han Dihhuda. “Ḥaḳīrī Maddesi”, *Lugatname*, 1375/1955, Zir-i Nazar Muhammed Muin, Seyyid Cafer Şehidî, Danişgâh-ı Tahran, Tahran 1338, c.11(2.kısım), s.747
- Mirza Ali Ekber Han Dihhuda. “Leyla bintü Sa'd bin Rebia Maddesi Eki”, *Lugatname*, 1375/1955, Zir-i Nazar Muhammed Muin, Seyyid Cafer Şehidî, Danişgâh-ı Tahran, Tahran 1338
- MUTTAKÎ, Hüseyin. MARAŞÎ, S. M. “174. madde: Leylî ve Mecnûn”, *Fihrist-i Nûshahâ-yı Hatt-ı Türkî*, Kitabhane-i Büzürg-i Hazreti Ayetullah'ül-Uzmâ Mar'aşî Necefî, Kum 2002, c.II, s.238
- MACÎT, Muhsin. *Karakoyunlu Hükümdarı Cihanşah ve Türkçe Şiirleri / Cihanşah 1397-1467*, Grafiker Yayıncılık, Ankara 2002

- OCAK, Ahmet Yaşar. *Türkler, Türkiye ve İslam*, İletişim Yayınları, İstanbul 1999
- OCAK, Ahmet Yaşar. *Türk Sufiliğine Bakışlar: Türkiye’de Tarihin Saptırılması Sürecinde*, İletişim Yayınları, İstanbul 1996
- ONAN, Necmettin Halil. *Fuzulî-Leylâ ile Mecnûn*, İstanbul 1955, s.01–13
- ONAY, Ahmet Talat. *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*, haz. Cemal Kurnaz, Ankara 1992, s.307
- ÖLMEZ, Zuhâl Kargı. *Şecere-i Terâkime*, Ankara 1996
- ÖZTOPÇU, Kurtuluş. *Elementary Azerbaijani Santa Monica, California*, İstanbul 2003
- RIEU, Charles. *Catalogue Of The Turkish Manuscripts in The British Museum*, Osnabrück: Otto Zeller Verlag 1978, s.257–258
- Sadîki Kitabdar. *Tezkire-i Mecma’ü’l-Havas: Bi-zeban-ı Türkî Çağatay 1022/1613*, trc. Abdürresul Hayyampur, Çaphane-i Ahter, Tebriz 1327, s.288
- SADIKOVA, C. ; ALESKEROVA, T. *Sihahü’l-Acemiyye*, Bakü 1993
- SÂMÎ, Şemseddin. *Kâmûs-ı Türkî*, İstanbul 1989
- SOLAK, Arzu. *Leylâ vü Mecnûn Hikâyesi*, Yüksek Lisans Tezi, Tez Danışmanı: Doç. Dr. Gülşen Seyhan Alışık, M.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul 2003, s. 35
- STEINGASS, F. *The Comprehensive Persian-English Dictionary*, Beirut 1944
- SÜLEYMANLI, Ebülfez. *Milletleşme Sürecinde Azerbaycan Türkleri*, Ötüken Yay., İstanbul 2006, s.98
- SÜMER, Faruk. *Safevî Devletinin Kuruluşunda ve Gelişiminde Anadolu Türklerinin Rolü*, TTK Yay., Ankara 1999
- TARLAN, Ali Nihat. *Leylâ ile Mecnûn / Nizâmî Genceli (611 / 1214)*, Maarif Vekaleti, Ankara 1943
- TEKİN, Talat. *Türk Dillerinde Birincil Uzun Ünlüler (yay. Mehmet Ölmez)*, Kültür

Bakanlığı, Ankara 1995, s.13

TERBİYET, Muhammed Ali. *Dânişmendân-ı Azerbaycan*, Tahran 1316, s.119–120

Tezkire-i Tuhfê-i Sami = Tuhfê-i Sami / Ebû'n-Nasr Mirza Sam b. (Şah) İsmail (I) Sam Mirza, 947/1567, tashih ve mukaddime: Rükneddin Hümayunferruh

Tuhfê-i Sami / Ebû'n-Nasr Mirza Sam b. (Şah) İsmail (I) Sam Mirza, 947/1567, tashih: Vahid-i Destgirdi, Matbaa-i Armagan, Tahran 1336/1314

TİMURTAŞ, Faruk Kadri. *Eski Türkiye Türkçesi*, İstanbul 1994

TOPALOĞLU, Ahmet. "Cevâhirü'l-Asdâf'ın İki Ayrı Nüsha Grubu Üzerine", *5. Milli Türkoloji Kongresi*, 26–30 Eylül 1983

TOPALOĞLU, Ahmet. "Kur'ân-ı Kerîm'in İlk Türkçe Tercümeleri ve Cevâhirü'l-Asdâf", *Türk Dünyası Araştırmaları*, sy.27 (Aralık 1983), s.58–66

TOPALOĞLU, Ahmet. *Muhammed bin Hamza-XV. Yüzyıl Başlarında Yapılmış Kuran Tercümesi*, Kültür Bakanlığı Yay., İstanbul 1978, c.2 (Sözlük)

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi, "Hakîrî maddesi", Dergah Yay., İstanbul 1998, c.4

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, Ankara 2003, c.XVII

UZUNÇARŞILI, İsmail Hakkı. *Osmanlı Tarihi*, c.III/I, s.54–57

YAVUZ, Kemal. "Leylâ ile Mecnûn Hikayesinin Edebiyattaki Yeri", *Modern Türklük Araştırmaları Dergisi*, c.2, sy.4 (Aralık 2005) Prof. Dr. Muharrem Ergin Özel Sayısı, s.57–69, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü, (<http://mtad.humanity.ankara.edu.tr/makale.php?id=77>)

YELTEN, Muhammet. *Şirvanlı Mahmud, Tarih-i İbn-i Kesir Tercümesi (Giriş, İnceleme, Metin, Sözlük)*, TDK Yay., Ankara 1998

Yeni Tarama Sözlüğü, TDK. Ankara 1983

ÖZGEÇMİŞ

Adı Soyadı : Ahmet KOÇAK

Doğum Yeri ve Yılı : Konya-Ereğli / 1975

Öğrenim Durumu

Lisans : 1994–1998 Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim
Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümü
Yüksek Lisans: 2005–2006 Marmara Üniversitesi, Türkiyat
Araştırmaları Enstitüsü, Türk Dili Yüksek Lisans
Programı

Çalışma Hayatı : 1998–2006 Milli Eğitim Bakanlığı, Türkçe
Öğretmenliği

عشق در صوفی دیدن نمکین این عشق را شایسته عشق در صوفی
 عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین
 راه در شایسته عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین
 ای کوز و شک با شقی قافیه این عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین
 چشمی کز این عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین
 یعقوب کبی بهار این عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین
 جمله بن حاکمه یکسان این عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین
 شادان اولاد و صالیه ازل عامی این عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین
 والاروی کلان این عشق در طایفه دلی نسکین این عشق در طایفه دلی نسکین
 انامی دیو ترور قیل بوسوزکی لهر خلاص ایت باشد اینک کونک در قیل این ایت
 اول بقیه بی عقول دون ایچو کواویدین فله ادرکی اندک بوسوزکی لهر خلاص ایت
 قلندر ایدر کوه صحرای وطن ترور قیل اوی دحوقی شمس دحوقی کل دحوقی اندک اوی دحوقی
 اولی بوزار سوزد بوسوزکی لهر خلاص ایت باشد اینک کونک در قیل این ایت

صمد اینچند هم تراخ نماید در حق صمد اول جا خلد اندر عشق ایدر برانی صمد
 ساقی مطلق اینچند در این اول دور در ساقی مطلق اینچند در این اول دور در ساقی مطلق
 مست عقد این صمد را و کز اول مست او که کسیر را و کز اول مست او که کسیر را
 اسم حاکمی باغی کلستان دور در و صمد اول دلیو حاکمی باغی کلستان دور در و صمد
 صمد اینچند هم تراخ نماید در حق صمد اول جا خلد اندر عشق ایدر برانی صمد
 اولیها نوز که اول نفا نفا را ناسی در نفا قبل عشق بود که راه عقل بسط ایت در
 لیلی این عشق منور بود در صوفی بلا و محمد دستگیر بود در عقل انکس ایت در
 من دخی باغی بو عشق ترور ایدر ایت در عشق بندیده اسیر کیم بود در ترور ایدر
 عقل بجز عشق ایان بحث ایامی لکرا و کز عشق ایان سوز سوزای عشق منی صمد
 ایدر بر سر قافیه ایدر بر سر قافیه ایدر بر سر قافیه ایدر بر سر قافیه ایدر
 عاجز و هم در فکار انامی در سکن اول زار ایدر عقل او که دیار ایدر زو و کز ایان
 خوش کجور ایدر کیمه نایب دیمه نایب ضای نایب نیت دیوانه سن بهمن نیت
 قیپ سن جان سن لیلی در چمن نیت او که کیمه نایب نیت دیوانه سن بهمن نیت

یازد بد را اندک ایچو حق منی تو میسر یونند و جانیه نفی قیادت و مشر قرار مر
 او ز منی دوری یی یتر دم بر دم من اندک عشقند جان ترک ایلیم مهر عشق
 جانیه بزرگ ایلیم انی کور دیکه سوز قلیم قبول غیخودن اولدی پوشتا دل جلوه
 زوج لیلی داد و بیداد ایلیم بوسیداه فی یاد ایلیم اولدی چار لیلیه کوی طلاق
 جانیه یوزد و نیمی چوقا درد و خرافا کندی اناسی اوینه اول فی حیثه عشقند و عشق
 دیکه اول زحافه او زارانی مدح ایلیم مستمع اول اوکل بر شوخی سوبلی قدیده
 ای جانیه سدره اعلا در سدره او تر و منده جانیه غلامی بوزرک انا فخر خدایه
 مهر کاعا سورت طایا در رکبه یوزرک وصفی ایا صور نقاشه سبحان الذی
 کورک و النجم یا سین در قماشک لیلیم ای چاق اسادر راست اندک عاشقه
 حاد و در زلفه جوکم کز قیلیدی بیل شایخ کورک دایمه تر ساد و در
 سلسیل عین صواند لیلیم کجکه ایچیه ابد اعیاد در رای منم کو کلیم
 صنی فر خلقه من مزعاشقک رسوا در چوکه یازدی لیلی پوشتا ایچا زید تاپیری
 ایدای لیکنام تیزار شد زلفی دلدرم رضی قبل پیغامی سن بریم بند سن ایتر در کالاسلام
 دیکه

دیکه من شاسن سیکالینی غلام اسانده قبله کاهی لیلیم دوزخ و سن من داد غلامی
 حال لیلیم کل لیلیم روی حوین لیلیم من قوی لیلی سدره او ترک بر راسته سدره او تر
 تنه جا دارا سحر شدر لیلی سولای ای مهری فایندون ایشد و بیلیم عیاشه
 او تر و شدر بدم او تر و شدر افاق ایمان او تر و شدر لاله حیثه عور او تر و شدر عشق ایلیم
 تاکر من ترا و شدر طعنه ایدر سیکار بکا لیم دیور شدر دیوانه حکما باش و طبعی که قیلیم
 بخنده قیام ای عزیزم دوزخ و بیل زید یازدی لیلی چو ایچده صبر قیامه جز و شدر
 بند چو بند زانیم کندی چو کلیم غمخواریم ای او حیدر شوین اول شفته حال
 کندی اندو ملال پایدار اول دیدن ای صلبه لیلی در پنا رفعت بار خدایه شای ایلیم
 ای روی جانیه شادانه استو سانی دانم کماله حاجتم صدقه بودر روز شاد دنیا و عقبه او فعل
 شای حق ملائکه خلاص استو سانی چو که از ایلیم غمخوار حنی یازدی پوشتا عیاشه اندر
 دک کلیم جردم ای عالی صفا لیلیم چشمه صیواند رککه اندا پیچیدی صیواند و زار هر که
 بند و بر جانیه فر قنکره دیدر کوی لیلیم در و غمخوار افکده سنک چو فیالده
 سیماندر صفا کرم یعقود اولم شفته حال دلیوح چو پوشتا کنعان و در کلیم لیلی ای افشا

خرم قیلیم کلمه اوردنجا دکله کل که نیدرم شدی سکا دشت پندموردی بیغانه
 حاجیه دیو پاشی بیده کونفر کدری کجی مجنونه در دود او و سجد ایوب
 وار کلا عیله شاهه روضه مجنونه اویندی چو کوردی بر شکر کوراز
 غزوه سجد قیلدی در زانجی زار شاقو شود اول ضعیف روزگار نوقل ایوب نذر
 ادکل ای فقیر نیت او کشتن من بویله زار و اسیر دیک مجنون داح ای پادشاه یار
 او مکر رایش زار به اه ناکوه اولدی صبیحه ابرغ صانی مالدنی بیجده ابرغ
 یوزینی کورینا اندک نارایدی رح اندک ابرو هاله حانی نیدرم اغلام در دوقه افکوه
 ابرو بی اول صنی باغند اندک صرنگده اغلام اندک مداح مسکندر کوه محالو
 مداح در فراق از حبیب دوستا بیقرارم تن بیمار نه یارده ابرو و او شمر
 بیچاره من کوه صحرای و حصاره من یار فراقی در صنی کویله اید زجر ایلی یورکی
 بریله اید یار قولای او کور مندر افغانه من صحت قاسم دلی بریا نه او شمر و لند ای غم
 من اندک بحر و فراق او و صالیدر باغ عشق یولند از زل بر وانه تک داغ با جمع
 اول صغده او نر و قوه صغده نیدیم که صوم دیو قانجه نیدیم اول کور کلام ان بر حافه

رحم

رحم قلمی حافه سرگردانه پسار وادری عند لیب و ش نایشه چو ارشمن اول کور صندانه
 پسار اولدی یعقوب نکر زار و حریف ابرو صغده چو یوسف کنتخانه چو دیندر اکرم صغده
 حافه ویرج من کی هاله هان مالدی اول غم واره من غیری و صغده کیمه کیمه یانه
 چو تعجب قیلدی نوقل اولدی بغدی سوزین اده صغده نغده دیدی دوقه سوزین اده نذر
 مکاشفکل اولدی معلوم ایل کل بغدی نوقل سار ویر مجنونه زار و لرح او زار من اندک
 دیدی جغتو اولدی ادم او ش بکوهه لیلی البحر حافه اولدی دو کوهه یور کوهه یور
 جراحت واردر جهانده یوز بیک درد و صرخه عار و در غم در دلی مجنونه نیش و ارم
 لرح حافه از زور و صومده نیرام نوقل اشتیاق من اید مجنونه ادکل لیکن انی نور حشری
 اول احین بر حافه اولدی قولای افغانه نیدری اتن کلدری اندک نده دیک یارغ من کجوه
 لیکن الیم صوم و بر یار صغده ایدیم دانه بریانی همدم اکا کیمه کونند موش و حرم
 من منی بوغده ارا دایلم بحر اندک صومیا ییم شاد ایلیم و و شدری اتدن نوقل اول
 شاه صغده صغده مجنونه کیدری حافه و ردی اکا صغده انتب ایل زین اولد لیلی
 کیدری مجنونه صغده نوقل اکا صغده نواصت ایلدری لیلی الی من کجوه سوزیلدی

بخش لکی پیشه قل کل او کا کمر بیا تلخ چ که کتور ریور کا ظاهر اولدی عالم پر
پرو صبر نوقل اندی دنیا ده بخدی سفر لیلی ایا ردی الی کیری جمنه غمیه خوش
دلی کندی فالدی جمنه ذاکوزی با شو باغری با شو تن بیجا روتی صحرایه
بینه افغان ایمن باغری با شو دینه کویه ایمن دردی حده اردی و در جانی بوخ
جانی رنجور اولدی جانانی بوخ بر حاحه یاره فرسوش ایلمز هر کجا کاهیه
سوزین کوشی ایلمز جاننده یوز دوشمش اندک درد و غم او شمش ایدی حده اندوه الم
اغله ایدی زار کویه ایلمز عشق المده داد و پیداد ایلمز در فراق ان صیب
نازنین او شمش ایدی نا توان دل غمین شعر آوردی هم و داری چیتلا
تقدیری یا ندی یوه دیرین سما فلک اعلدی جمنه حاله عا جز و بیچاره
محزون حاله اش جن جمنوز فریاد ایدر او زنی بو غده دخی هم وار ایدر
صبرت او دیله تنی پویه ایدی فرقت ایلمز کوزلوی کویه ایدی اش و دندی
اندک ایمن حور و حار و ردی اولدی ناله و افغان زارینه بر کویه اول ضعیف
میان کشت ایددی دشت ایچنده زرقا کوردی بر صیاد دوشمش لکی

صید بند صا اوب ایلمش انی قید دیدی جمنه کای دی خلد کله بوز ازمن و
زار و کد کلر صیاد اودع وردی سلاج قلدی اکا چوخ چوخ اعنا زوتام
دیرین صیاد ای جوان پارضا سویله کل سوزو کی از سز تا به پادیدین جمنه کای
پیر جمنه سن بولاری بینه قید اندک بر کویه بی کناهی بند قلمی دروا
موندلری قوی کتوش اربهر خدا کوزلوی پار کوزینه او شمش تمام موندک کوزینه
حاضر از غلام جمنوز صیاد ایدر کمر ای حوا سن حشر هائی اکله بلای برنج
اهل عیال وار در را جلعده اش لری دشوار در رکلمش صحرایه بو شید
برنج صیدین دو توپ قید ایلمز بیدیم بی قوت در اهل و عیال بو شید قلمغل
ایرو صیال بو یلج من اور که قوت دست رس بشه ویر حواله صید حیره
هم تلخ کس که بولاری من داغی قیاسم رتا نه ایا رج او پیدای پار سا جمنه
ایدر کل حوالری صا حکا ویر بید و غل و بها سنی سکا بوللری قیا کور و بر سده بها
حونلری ویر بیدر سکا قیل کل اد اوار ایدی دستند اندک بر نکین کله بوز
بها سنی بل یقین ویر دی صیاد انی اولدی بی نوا اولدی تا احوال اول بند
حلاص

مونی دیدی طبعی تو بدی یوزین قوت او زده ای قلبی اول سوزین ^ع عفو بیکل
یا الله منقذ او تو چکدی چوق ریخ فرزند او تو زار قادی ماساه ای کی شمر مکافل
غل علا الله بویله یازمشدی قلم طاف حانده حسه این دعا اولم اختیارم ریخ حقا
تقدیرم کج دیر بیدرک تدبیرم عیسی شاقسو حق منی داوود خا ازا دقل
حق منی منقذ او تو دینده بیجا مایه که مبتلا و عا جزوا فکا مایه که ای تو رحمت این شاه
براه جمله نشویشد ازا دبول فریغ سرودی یوزین اول دلفکار ایلدی یوز الوزار ^{نعمه}
دید یوز افواج ای شور بوز حال کسید ویر خراج بلکل اما تو قیل صحرایی بیجا و ده
دوینانده یوقدر بقاسی دخی و یل بویله صحرانورد کو جلد تا بکی سن نه بولدی ^{کل} سوز
شدر دخی کل او تو کل عان حانکه مداح عیش این دایم در لکل صبح شام
مجنو ایدری یارانم نیندیم من مخ تقدیرم تدبیرم بهر من تعالی چونکه در ^{قسم} بخش
قدرت ایلد باشه چکدی قلم یوزین قلبی داغما شیدالخی چار سوز بدیر سوز وانی
بواشده هر چارسی یوز چوقدر بقیه فامکر دافی مضاحت من عین و دی کنی
بینه اوزم فاسنه دو مشدی چونکه لیلی ندرک سود اسنه زار قیلدی جمله اوقدی ^{انده}

بیلدیلر

بیلدیلر سوزم ایضا ای زارک دینلک ایزد خند ما زارک حسه این حسه و یاز ایدری جان
ای زارک فکاره چوق داغ طاش ای ایدری کوز ترن قانار مایش لحدی اندک پالمشکو شری
عمر لیکن مونس و تحجیر ایدری عشق یونند اول فقیر و بدین کی یوز بیدر بغلندی
مکر اشو شعری یاز ایدری حرا عشق اندک قیام بدین صحرانما صحرایی دایم عی ^{عشق} زار ایدری
نا تعالی حسه و یاز ایدری عشق عقلیله تدبیر اتمک اولک ای منی عذری عا ایدری عشق
چشمی کوکب کبیر راست رو کیمه صبح سید ایدری عشق صحرایی سحرکده او تو و دافا
بند منی درد کرفزار ایدری عشق حاسانه دور قلدر که سن منی کیمه کونند من منی
بیجا ز ایدری عشق با هم سنند کله حاد ایدری صغیر ندر کونن زار ایدری عشق
ینده بو کوخ اول ضعیف تا غاف اغیار ایدری صحرایی نین زار زار و ایدری صحرانما و زور
بر چنار و انجاسید ایدری زار زار کلدی اول صوفی اوسته صوفی چو غنیمت در دایم
صحرایی ایدری پست مسجد اندری اند ایدری دی یاز ایدری عانی سن ابایی
ای دلتوار موزم کوخ شاد قلدرک سن منی بیکو صحرانما و قلدرک سن منی بویله
دیوانی صحرانما و زار زار و یکم کلدی ایدری دی بیکو یاز ایدری صحرانما و زار زار

باغچه خرمی که در کشته لبای اول صدفی کنز را بدی بازید مجنون ایچو
 رجم و جیحون ایچو که در سن لبای کلان یا کاتاک در حاکم ایدیه یا مثنی جانکه کورم
 کلان سنی شاهما سن لده فاطمین ای محووه جاف و لبرکده نته غافلین بوکوه
 غافل او که که عاقل سن بوکوه دور کلایمیدی قوشینه وارانلک تن صغیف نازده
 بچارانلک که اندر ارام حاکم و عاشقاً وصل روی در حاکم ایدیه صاف و لعلی اند
 هسته نرد در حاکم ایدیه صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 غرضی بود و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 دامن حاکم ایچو که عاقل کلان عاقل و صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 سولین مجنون که ای ارام حاکم ایچو که عاقل کلان عاقل و صاف و لعلی صاف و لعلی
 ایچ ای دشتوار و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 اولویش و افراق من صیالیکه سلا یولداش ایچ فرقتکده کوری قائلو
 یا ش ایچ ایچ ایچ صیالیکه سلا و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 مجنون جیحون او و صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 جانان سنی

جانان سنی بوکوه کل شمع رطله پیر وادنی بلبلر او ش حورک کولار در مبتلا کور کور
 مکار ز ناز لعلی که داغ او و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 کور کلون ایچو اریتا اندوه و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 ایرو لعلی او و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 سن سنی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 عر و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 ساعت حاکم و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 فرقتک ای دوست کوه قافده لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 ای صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 غافل او که که عاقل سن بوکوه دور کلایمیدی قوشینه وارانلک تن صغیف نازده
 اقرار کیم عاقل کلان عاقل و صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 حاکم کفتارک سلا و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی
 کور و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی صاف و لعلی

اصناف لطیف احسان که جان منی قرابه اندم فرجانه مجنون ایدر بجا که جانم کوفه
 زلف و کمر اسراریم فلک سا که قرابه استم جان منی دو نیم سند فکرم کوفه قاضی اوین خیال
 کوفه و کوفه در جانم کوفه کل زیبا یوزینه خیر اندر لیلی ایدر کوز لیلی نورین سن
 مجنون ایدر جنت حورین لیلی ایدر جانم جانم مجنون ایدر عالمه ساری نین
 لیلی ایدر کوفه کلام دلخواهی من مجنون ایدر عشق ایدر بویا نین جان لیلی ایدر کوفه
 نوری مکاسنه ایرو و حجر ایدر اولدم بیمار لیلی در شهر کیده یا شهرین بار سنند ایرو و کوفه
 من بیقرار من منم هم از اول غل روز شب کف کل حننه ایوانم عشق رب لیلی ایدر
 داعی شهره کف من بولداش و شبی بری ترک استرح لیلی ایدر پاپار و روح منی
 بوزی کل جانم جان منی نایب ندردی مجنون فی روافه بولم دو شوین کیدر
 شادمانیچ کوفه تلک ایچره اول مجنون زار صبر ایدر و بیه ایچدی اول بیقرار
 عشق ایلد و لکه اوین عامد زار خلفه رسوا و پریش روزگار پسدر ایچدی ترک قبل
 صحرانی سن دشت ایچنده کوشه و بویا سن کل کل ایچدی سن ااده مندل اشو
 سودا بیل باشکده طشر سال ایچدی بوقیده سن نوم زار بنیاد صبر قبل کل اختیار
 بوسه دایی باشکده صحراده قدر طول دیمه

حنده

منده ایچدی حاصل ایدر کاحی زایع انما ای عزیز ایا حکمی بویا ویردی اکادمی باری
 جذب دکلمه مع سن ایا عالی ضباب مجنون ایدر ای کوزم جانم منم کف وز و لفل
 دین فایما ندر منم یوزم اوزره لطف ایدر با سکل قدم ای قدی من و لاجانه منم
 والهم بولبل کنی دیدار کوفه کلتا ندر منم در دمنده اولدم صوبه قوب از فراف های
 صورتا می کنعانم منم مقصودم اولدر لبکده کاح الم لیلی بویا بویا اب صوانم منم
 حاصل رویه در دمنده در جانم ایدر ای لیلی بویا لیلی جانم منم در دمنده افاق تجمعت
 من سن سنه ایرو زار و کوفه ندر منم عشقه اولمدر از لده تا ایدر حفالغ بولم برانم
 سن قولوغ اول نوری منم کل و نتم من حنی صوری منم منی حق سوخته ای لیم
 کوز لیلی فنا و صوری بیکوم نفسد ایچو سویم جیشد من مانی بوسوز واقف در
 رب و غنی اوز و حنی ای دل کنه کارا نتمه نفسد ایچو بیریم نارا تیزین سنده کوردم من صفا
 دیدار منی کاش و فرشته چه حب واری صقه نچو فیانته ایدر بیز لیم کار و بی دیانت
 ایدر بیز کاف و بولور صقیلا ایدر خلاف مؤمن اولور و کوفه کل عشقه صاف بولم
 کوبور دنیا ده کاح ای دلا که صورت و حمد لیلی فاح افریده ایدر بنور کاح بیز بیز ایدر بویا

و اما با بعد از این جهالت خوش در ای باغ ابرج کاهم اولد که وصالیکه ابرج نفس
 کامن استین شیطانی در عشق یولینی کوزلین رهمانیدر عشق حقیقتد برنج
 یولیدوغی و طریقتد برنج نیلی در من سوزوی دیدیم عیاض احتیای راجد سنگدر
 والسلام توکن این بجه جانم وار در چشم من سوزو عالم نادر و جنت ایدر ای کوزلر و یولی
 نوز و صند دوتد و بوج و بری و نکل همت من مکاییم بقانا قیاد نید او
 اول اراده بوزمان افلاشدیلر کوزلونه ابرج صاحبیلر یاراشکنده سجود اندی روانه سوزی
 طریقه یوزده اولد ناقه دوشدی صحرای بنه افغانان اب چشمی قلزم و عیان این
 و عشق و علیورا و کشیدی لایمدم اکا کیم کوزلر محرم و خوش اکا دیدیکیم ای جالقی
 کبیر جهل بند لره سن دستگیر ایامه محرم و رحمتده حانی دور قلعه باغ و جنتد حانی
 سوزلایدی بوسوزی دیل دنهار دشت ایچند ایدر ایدی او و زار حاجی یا ایدر ای
 ای جانه فرقتد ایلدی بخرمی پریایه فرقتد ایثی صوریای صفاییش حدیسم
 قلمن ایثی لطف اصغ فرقتد بنده بی اولدر که قصد ایلدی اولدی صوفی
 ایچند و پریایه فرقتد بعضوی محرم و لایمدم ایلدی بر نکل قیل شکسته
 حبه

منه

مندر ایلدیو بدروز عیاضی زجر این کوی کلند شهر من و پریایه فرقتد جانم ایلدی صبر
 سوز و فریق من ایلدی روزنا بختی روزی فریق کوسور و لیدی اوردی نام و فریق
 صبح غمده اولیدی بوشام فریق جانه کار ایلدی تیری فریق بلمز که نولم تیر فریق
 کل کل افر قشیری عاه حلال سند حاجی ایلدی ملال زار ایدر دنیایه این فریاد ایدر
 اغلر ایدی داد ایدر بیدار ایدر و ب | و صیدی بوشم ای اولد اشقنه حال شح اندی جان از
 باب حلالم بوی صکایت ایلدی یار ندم عشقیه دغ و یولم و ایلدیم اولدم بدر محب
 القلوب ایلدی عریخ بوزلر شمع یعنی لیلی و نید قلدی بخر و ایدر بجهل و ز
 دیدلر ای ظالماند در بدرا و لایمدم اول رخ و شمس فی لایمدم کین ایچدوز ایلدی
 اوزونی ها کیده هموار ایلدی چوقه ایشیدی بوسوزی جنتد ایدر چننه اولر یولر شون تار
 دیدی بوشم روغ افغان ایدر و نالم و کرایه هم فریاد ایدر داد الکه غم ز غم ای دلی دون
 بغرومی قلدر که مندر سن دولو صوفی عالم اندر جد قلدر که منی ایلدی که کوی کلند اندوه فزونی
 قلدر که بوز کمال لطف و عطا لیکن ارتقد که عدلدر که بکوة فویدیه قوت نغز ز
 جسمی حورده بنو قلدر که ضعیف ایلدی که زار بخی من دل غمت بی فویدیه کوی کلند ایلد

بس مکملی کا مہم زج دنیا دلداری سالدیک پی روفه تکرین باش
 نسبت و ابرو بهما را غلبه فی یاد ایدوب لیل نهار نچشن ایدم ایاباری خدا
 لیل قاسمک منی ^{شد} صد کنت دنیا کلام نیلیم قالمدر صبر و قوام
 نیلیم کو کلک انک ضیای یار ایدر چکن ایدم عند نکام وارا ایدر شدر بلمن
 نیدیم بود نیاده در دا بچند چو کما نیما ایدر پوره چک تن بیمار اول فلک
 اوکی مندرک بی مدار اول کل فلک چو ایشک بوا ایدر ای دیور عزاب با پای کل ^{غل} کل
 منی زبیر تراب کور میدم ^{فکار} و تاحونک تکر و ورکار و کما سیدم بویل زار و دل
 لطف قبل شدر منی اگر بستم بوجن اقی هجر بی اراده کونور واصل ایل من
 منی دلداری محرم ایل اول بت و عیاریم حونی دیر اول فقیر و روزگار
 ایلدر قتل و یا شین کوزده روافه فقیرینک او ستمینه کلدر باریند و گور رفیق ^{شیر} و
 غم دارینک خورم اوزره برنج کوه قلدر زار دیدن یا قی کریم و کرد کار لیلی ده
 ایوب و جانی نیده رم دخی عمر و زنده گانی نیامم یازم هجر نده و صلی کور منم
 قائم زج نده و صلی کور منم بوسوزی دیوب ایدر دی او و زار نالیا ایدر اکا اول

بار غار کوردی لیلی تاکه اول بیجاری مستمند و صسته و اوارنی بر کل ایلن اندی
 اولدم یاربونی دیر با و دلداری چو کلک چنو کوردی لیلی اندی ورد جاننه
 یوزد و ندر انک انک و در کوز یا شینی تو کدر فی دایلدی یارا الداد و بیداد ^{ایلدر}
 ای مسلم انور کورک دلداری او شین مکا غم رتور و غم حوری ار مور و دردی تیار ^{ایلدر}
 ایلدر بر لحظه صنداخ ایلیم یایغ بوحیدر کما یار کار تور راندوه ایلده هزار
 مکا لیلی ایدر نیت فریاد ایلدر ز سید و داد و بیداد ایلدر من حکا بو حال معلوم ایل
 نیت او و زار ایدر من سول کل اوزکر داش اندیر صندامن من کل اندم من چو
 کما نین من چو اندیر غم موندک بچو دکله سوزم کور سور من حق من اوزکر کردی
 بلیم داش اندر منی من دل صسته فلاش انز سکه دردی بلیم انچه و رد
 سوشکسته کو کوه ار تورمه در دمن دور سیتی اشو کو کلم شیشه من
 اوزکر داشی شیشه کار ایلیم اوزکر نده دردی حانی زار ایلیم من کول استک
 شیشه صد پاره اولور فر قشکره چکیم یاره اولور کز یوز ایل قاسم غم کلانی ^{صم} ای
 من او غمده زرم غم چکیم چو وصالیکه امیدم وارد غم کل چو کلک ایشم ^{شمار در}

غم او در کم سن مری قریب آید سن او ز کرامتین بولدانش بولوب کید من کبر در
 لای ایستی محبوب ایدر صوبدر لای جور کمر اول خوب ایدر کمر بوز انارک احوالی
 لای خوشتر دلدی افغانی لای ایستی ظلال اگر قلم ایدر باطلند خجسته ایان
 ایدر لکی بواحوال تقییر ایدر در حکایت بویله تقریر ایدر صسته دل جنون زانو
 در دند صر تی مجرة اللذ پای بند بر کج تاریخ ایدر روی هوا کیمه بار اولی
 اول بی نوا ایدر حانی سن کورده ای ماه تاب نیست من دل صسته دلدی و ننگ نقاب
 نولدر کل ایستی ای باد صبح من بزم صارویه باص کل قدم ای اوزده کیچ
 صباح اولدک نولور یوصه بویکچ وجودم فایه بولور صبح اولور دی بودی
 با من حد اولدی چاغده درد و غم من عدد بویکچ مطلق قیامت در حکا
 یوصه که عمر تمام در محلا انجراه اندی کوز لندة فکری باشن قور ویری
 ایدر باش ایدر باش قلدری چوخ فریاده ونوصه زار کندی تا که یوصیم
 اول بی قرار دوشده کور دی لیلی کلدری یا ننه قلدری ^{جانه} در دیاغش
 وردی دستینه اندک بردسته کول صونیا لعل و بلورده اگا حل نغمه لوردی
 یوضودن

یوضودن اولدی بیدار کوردی دستنده لای اول دست و ارایلدر اول دست
 تحوید جاده دستدی ارای انکله اول زحافه اول کل انکله اول انجور ایدر کیچ
 کونوز در دلدی فحش ایدر عاشق اولدر دایم زانیشا صادق اول
 قامیده ظن کما بویله بویله کمر اول فقیر و بی قرار لیلیه لای ایدر لیل نهار
 لیلده ظلال صو محبت دور ایدر باطلند وصلانی حسن و رایدی ایدر ^{حکایت} بر
 صی کبیری قدرت ها و بنی قلدری صبر اول یقیندر اشکاره و نه هافه بر
 اوغش دیدیلر عیال کی لای اراده اوغش ایدر عدم بویکچ یولر بهدیلر قدم
 قند کمر پردوغ و در لک او کیمه من یقین اندک در لک او کیمه صونک شیطا
 حق یوزی بر بلدی رحتی رحمان قابل و کادی ای کولک جهد بر لک ایدر کل
 ایوتب دلاره در لک ایدر کل بر لک ایدر مجنون لیلی پشته می بر لک ایدر ^{نور}
 اندیشه می حق یولنده دایم بر لک کورک دایم بر لک ایلان در لک کورک حافه من
 لکده اگر اولدک بر صاف اولور کولک صوز جعفری من یقین بیل بو
 کبر ایلان حنی جالنده دور استرانی من قناعتل قیلانی یا بحال اولدیا

افرت احو و صلا | اتحسك كرتقكي اي جاة زبوة اول سني ابيد يقين
 بيلس نكوة كمرانك بند نذخ اذا مدوم من اعر نده صق وصالن بول من
 ايكلي منك يوز الله پست اولدي حماة ايكلي عاشق هالسي اندخ سياه

2450

فضل قلدي چوصق اتحام ايلدرح ليللي
 مجنوة موكانام ايلدرح اشكر

دم خالقاك دركاهنه

حمد و بيجد عزتينه

همدالينه او كمتكن

جسم حاكه زير حاكه

صنم اولدي اشو

نظم سوزنار

نوح الاهدني وقت عمل نوح

عجبت داست بكون الله الملك المستعان

فاعلاقلن فاعلاتن فاعلاتن حو من ايسك پيشند فيل صلات
 صوة تمام اولدي بو فصل و بو صطار سويليم والله اعلم بالصواب